

Tam Saha

TFF'nin Aylık Futbol Dergisi

● Aralık 2009 ● Sayı: 62

Yarım kalan mutluluk

Türkiye Futbol Federasyonu

Adına Sahibi:

Mahmut Özgener

Yayın Yönetmeni:

Zeki Çol

Sorumlu Yazışları Müdürü:

Mazlum Uluç

Yazışları:

Bağış Erten

İlker Uğur

Barış Tarık Mutlu

Nihat Özten

Türker Tozar

Gürsel Kuru

Görsel Tasarım:

Hasan Teoman

Baskı:

Elma Basım

Halkalı Caddesi

No: 164 B-4 Blok

Sefaköy/İstanbul

Tel: (212) 697 30 30

Faks: (212) 697 70 70

Yazışma Adresi:

Türkiye Futbol

Federasyonu

Medya İletişim

Departmanı

İstinye Mahallesi

Darüşşafaka Caddesi

No: 45 Kat: 2

34460

Sarıyer/İstanbul

Telefon: (212) 362 22 22

Dahili: 22 70 / 22 71

e-mail: tamsaha@tff.org.tr

Web Sitesi:

<http://www.tff.org>

YEREL SÜRELİ YAYIN

Para ile satılmaz

Bu sayıya fotoğraf katkısı sağlayan

Vatan ve Türkiye

gazeteleri, **Action Images** fotoğraf

ajansı, foto muhabiri dostlarımız

Haydar Tanışan,

Eser Erenler, Bahadır Çekişler,

Mahmut Bürkük,

Süleyman Gültekin, Halid Kayacan,

Fehim Kayacan ve Ali Yedek'e

teşekkür ederiz.

Yenilmeden elendik

Nijerya'da düzenlenen U17 Dünya Kupası geçtiğimiz ay İsviçre'nin şampiyonluğu ile sona erdi. Teknik Direktörlüğünü Abdullah Ercan'ın yaptığı Türkiye ilk 8'e kaldığı turnuvanın çeyrek finalinde Kolombiya'ya penaltılarla kaybederek elenirken, oynadığı 5 maçın 1 dakikasında bile yenik duruma düşmedi. Burkina Faso, Kosta Rika ve Birleşik Arap Emirlikleri'ni yenen Türkiye, Yeni Zelanda ve Kolombiya maçlarını ise son dakikada yediği iki golle 1-1 berabere tamamladı.

Bugünün küçükleri, yarının büyükleri denir ya hani... Bugünün genç futbolcuları da yarının yıldız adaylarıdır işte. Bir ülke futbolunun birkaç yıl sonra hangi noktada olacağını öngörebilmenin yolu, o ülkenin genç oyuncularına yakından göz atmaya bağlıdır. Yaş gruplarındaki Dünya Kupası maçları ise bu takip işleminin en kolay yoludur. Nijerya'da geçtiğimiz ay düzenlenen U17 Dünya Şampiyonası bu açıdan çok önemli bir organizasyondur. Kupayı önemli kılan bir başka etken de U17 Takımımızın finallerdeki varlığıydı.

Türkiye, 2005 yılında Peru'da elde ettiği dünya dördüncülüğünün ardından Nijerya'daki Dünya Kupası finallerine katılıyordu ve umut bağladığımız genç oyuncularımızın futbolun bu en hassas terazisinde ne yapacaklarını görmek gerçekten de önemliydi.

Yaz dönemindeki Avrupa Şampiyonası'nda altıncı sırada kalan U17 Takımımız için Nijerya'daki Dünya Şampiyonası finalleri yepyeni bir hedefti. Tarihinde üç kez Avrupa Şampiyonluğu yaşanan Genç Milli Takımımız, 1923'tan bu yana Türk futbolunda yaşanmamış bir ilki gerçekleştirmek, "dünya şampiyonu" unvanını ülkeye getirmek amacındaydı.

Teknik Direktörlüğünü Abdullah Ercan'ın yaptığı kadro, Beşiktaş'tan Orhan Gülle, Furkan Şeker, Serkan Hacıoğlu, Sezer Özmen, Fenerbahçe'den Okan Alkan, Onur Karakabak, Gökay İravul, Bursaspor'dan Muhammet Demir, Galatasaray'dan Berkin Kamil Arslan, Trabzonspor'dan Hasan Ahmet Sari, Altay'dan Oğulcan Gökçe, Süleyman Özdamar, Konya Şekerspor'dan Ömer Ali Şahiner, Adana Demirspor'dan Ömer Kahveci, Arminia Bielefeld'den Ensar Enes Baykan, Schalke 04'ten Nurettin Kayaoğlu, Ufuk Özbek, Hamburg'dan Gökay Işıtan, Millwall'dan Kamil Ahmet Çörekçi, Porto'dan Engin Bekdemir ve West Ham United'dan Deniz Mehmet'ten oluşuyordu. 24 Ekim'de başlayacak şampiyona için Antalya'da

Türkiye - Burkina Faso: 1-0

Nnamdi Azikiwe Stadı - 25 Ekim 2009

Hakemler

Carlos Amarilla, Emigdio Ruiz, Nicolas Yegros (Paraguay)

Türkiye

Deniz Mehmet-Okan Alkan, Furkan Şeker, Süleyman Özdamar, Onur Karakabak-Ömer Ali Şahiner, Orhan Gülle, Kamil Çörekçi (Gökay İravul dk. 60), Enes Baykan (Berkin Arslan dk. 84)-Engin Bekdemir (Ufuk Özbek dk. 59), Muhammet Demir

Burkina Faso

Sanou-Haiki, Quattara, Zagre (A. Traore dk. 52), Viktor-Ibrango (Barry dk. 5), Sido, Zidane, Dalhata-Derra, B.I. Traore (Louckmane dk. 52)

Gol

Muhammet Demir (dk. 3)

Sarı Kartlar

Orhan Gülle, Okan Alkan (Türkiye), Quattara, Dalhata, Haiki, Viktor (Burkina Faso)

kampa giren U17 Takımımız, İrlanda Cumhuriyeti ile oynadığı iki hazırlık maçını da kazanırken, umut dolu sinyaller veriyordu. 13 Ekim'deki maç 4-1 sonuçlanırken takımımızın gollerini Muhammet Demir ile Ömer Ali Şahiner ikişer ikişer paylaşıyordu. 15 Ekim'deki karşılaşma ise 2-1 bitmiş ve gollerimize Süleyman Özdamar ile Furkan Şeker imza koymuştu. 21 Ekim günü Almanya üzerinden Nijerya'ya uçan U17 Milli Takımı katilemizde her şey yolunda görünüyordu.

Galibiyetle başlıyoruz

Dünya Kupası finallerine 24 takım katılıyordu ve takımlar 6 grupta dörderli olarak eşleşmişti. Gruplarını ilk iki sırada bitiren 12 takımın yanı sıra üçüncü sıradaki en başarılı dört takım daha tur atlayacaktı. U17 Takımımız, Afrika temsilcisi Burkina Faso, Okyanusya temsilcisi Yeni Zelanda ve Kuzey-Orta Amerika temsilcisi Kosta Rika ile birlikte D Grubu'nda yer alıyordu. İlk rakibimiz, 25 Ekim'de karşı karşıya geldiğimiz Burkina Faso'ydu. Teknik Direktör Abdullah Ercan, şampiyona öncesi Afrika takımlarının fizik gücüne dikkat

çekmiş ve başlangıç maçlarının öneminden dem vurmuydu. Bu karşılaşma hem kupadaki rotamızı çizecek hem de fizik gücü yüksek bir Afrika takımı karşısında takımımızı test etme fırsatı sunacaktı. Şampiyona boyunca maçlara en iyi başlayan takım olarak dikkat çeken U17 Takımımız, bu özelliğini ilk olarak Enugu şehrinin Nnamdi Azikiwe Stadı'nda oynanan Burkina Faso karşılaşmasında sergiliyordu.

Henüz 3. dakikada kaptan Muhammet Demir'in attığı gol 90 dakikanın tek sayısı oluyor ve U17'ler Dünya Kupası'na galibiyetle başlıyordu. Grubun diğer maçında Kosta Rika ile Yeni Zelanda'nın 1-1 berabere

Türkiye - Kosta Rika: 4-1

Nnamdi Azikiwe Stadı - 28 Ekim 2009

Hakemler

Jerome Damon, Enock Molofe, Kenneth Chichenga (G. Afrika Cumhuriyeti)

Türkiye

Deniz Mehmet-Okan Alkan (Kamil Ahmet Çörekçi dk. 79), Furkan Şeker, Oğulcan Gökçe, Onur Karakabak-Ömer Ali Şahiner, Orhan Gülle, Ufuk Özbek, Berkin Arslan (Nurettin Kayaoğlu dk. 54)-Engin Bekdemir (Gökay İravul dk. 60), Muhammet Demir

Kosta Rika

Mauricio Vargas-Pablo Martinez, Joseph Mora, Ariel Soto, Yeltsin Tejeda-Deyver Vega (Jonathan Moya dk. 38), Adrian Mora, Juan Golobio, Jeisson Pena-Rosbin Mayorga (Alejandro Calderon dk. 46), Joel Campbell (Irvin Huertas dk. 68) **Goller:** Ömer Ali Şahiner (dk. 3), Muhammet Demir (dk. 33), Engin Bekdemir (dk. 42), Jonathan Moya (dk. 44), Gökay İravul (dk. 70)

Sarı Kartlar

Orhan Gülle, Muhammet Demir, Furkan Şeker (Türkiye), Yeltsin Tejeda, Jonathan Moya (Kosta Rika)

Kırmızı Kart

Onur Karakabak (dk. 53)

Çocukları sevindirdiler

U17 Milli Takımımız, Dünya Kupası finalleri için gittiği Nijerya'da, kamp yaptığı Enugu şehrinde bulunan bir ilkokulu ziyaret etti. Milli Takım Dış İlişkiler görevlisi Sami Çölgeçen, ziyaret sırasında öğrencilere üzerinde Türkiye ve Nijerya bayraklarının olduğu tişörtler hediye etti. Ziyaretten ve hediyelerden çok mutlu olan okul yetkilileri ve öğrenciler, Dünya Kupası'nda Türkiye'yi destekledi.

kalması ise iki rakibimizin de puan kaybettiği göz önüne alındığında güzel bir sonuçtu. U17 Takımımız ilk maçlar sonunda liderlik koltuğuna oturmasını bilmişti.

Liderliği garantiliyoruz

27 Ekim'deki rakibimiz Kosta Rika'ydi ve alınacak bir galibiyet gençlerimize ikinci turun kapısını

açacaktı. Ancak şiddetli yağış maçın ancak 21 dakika oynanmasına izin veriyor ve bu dakikada tatil ediliyordu. İki takım 28 Ekim günü bir kez daha karşı karşıya geliyor ve bu kez Nnamdi Azikiwe Stadı bir kez daha

3. dakikada bir Türkiye golüne tanık oluyordu. Berkin sol kanattan taşıdığı topu ceza alanı önünden güzel bir ara pasıyla içeriye gönderiyor, Ömer Ali Şahiner penaltı noktası üzerinden sık bir vuruşla skoru 1-0'a getiriyordu.

Gol gençlerimizi rahatlatmıştı ve oynanan futbol gerçekten övgüye değerdi. İkinci gol de "geliyorum" diyordu.

33'te takımımızın kaptanı ve golcüsü Muhammet Demir bir kez daha sahne alıyor ve Berkin'in pasıyla buluştuğu topu ceza yayının içinden harika bir vuruşla Kosta Rika ağlarına yolluyordu: 2-0. 42'de ise Engin Bekdemir sol kanatta aldığı toplu ceza alanına giriyor, rakiplerini teker teker ekarte edip dar açıdan çok şık vuruyordu: 3-0.

Nijerya’da Cumhuriyet kutlaması

U17 Milli Takımımız, Nijerya’daki Dünya Kupası sırasında Cumhuriyet Bayramı’nı unutmadı. 29 Ekim günü Enugu kentinde bulunan Genç Milli Takım kafilesi, Cumhuriyet Bayramı kutlaması yaptı. Kafilede yer alan futbolcular ve teknik heyet günün anısına hatıra fotoğrafı çekti.

İlk yarının bu skorla biteceği sanılırken, 44’te Joel Campbell’in direktten dönen topunu tamamlayan Jonathan Moya devrenin skorunu 3-1 olarak belirliyordu. 53’te taç atışını geç kullandığı gerekçesiyle ikinci sarı kartını gören Onur Karakabak takımımızı 10 kişi bırakıyor, ancak gol pozisyonlarına giren taraf yine bizim çocuklar oluyordu. Nitekim 70. dakikada Gökay İravul ceza alanı dışından bulunduğu topla rakibini geçtikten sonra harika bir şut çıkartıyor ve maçın skorunu ilân ediyordu: 4-1. Yeni Zelanda-Burkina Faso maçı ise 1-1 bitmiş, Genç Milli Takımımız ilk iki karşılaşmasında elde ettiği iki galibiyetle grubundan lider çıkmayı garantilemişti.

Yeni Zelanda - Türkiye: 1-1

UJ Esuene Stadi - 31 Ekim 2009
Hakemler
 Martin Vazquez, Carlos Pastorini, Miguel Nievas (Uruguay)
Yeni Zelanda
 Turipa-Thomas, Murie (Molijn dk. 82), Morrison, Hobson Mcveigh-Built (Esteves dk. 53), Spragg, Milne, Doris (Pilkington dk. 62)-Lindsay, Pett
Türkiye
 Sercan Hacıoğlu (Ömer Kahveci dk. 90)-Kamil Çörekcı, Süleyman Özdemir, Sezer Özmen, Nurettin Kayaoğlu-Gökay İravul, Enes Baykan, Ufuk Özbek, Gökay Işıtan (Berkin Arslan dk. 74)-Engin Bekdemir (Okan Alkan dk. 86), Hasan Ahmet Sari
Goller
 Engin (dk. 16), Hobson-Mcveigh (dk. 90+1)
Sarı Kart
 Gökay İravul

Son dakika uyarısı

Bu garanti, Teknik Direktör Abdullah Ercan’a Yeni Zelanda maçında bazı oyuncularını dinlendirme ve o güne kadar yeterince şans bulamayan oyuncularını da görebilme fırsatını vermişti. Genç Milli Takımımız 31 Ekim günü yedek ağırlıklı bir kadroyla sahadaydı. Maç başladığında fizik gücü yüksek Yeni Zelandalılar uzun paslar ve duran toplanlarla sonuca gitmeye

şutu Yeni Zelanda’ya beraberliği getiriyordu. Bu gol gruptaki birinciliğimizi etkilememiştir ancak son dakikada yenilen goller, ileride başımıza iş açacaktı. Bu arada grubun diğer maçında Burkina Faso, Kosta Rika’yı 4-1 yenerek grubu ikinci sırada tamamlıyordu.. Yeni Zelanda da en iyi üçüncüler kategorisinden gruptan çıkmayı başarmıştı.

Sürpriz sonuçlar

çalışıyor, gençlerimiz ise teknik üstünlükleri sayesinde topa daha fazla hâkim oluyordu. 14. dakikada Hasan Ahmet Sari, yüksek bir topa çok iyi sıçrayıp kaleciden önce kafasıyla topu Yeni Zelanda ağlarına gönderiyor, ancak Uruguaylı hakem pozisyonun faul olduğu gerekçesiyle golü vermiyordu. 16. dakikada Engin’in attığı gole ise hakemin de bir itirazı kalmamıştı. Portolu oyuncu, ceza alanı dışında bulunduğu topu sert bir vuruşla Yeni Zelanda ağlarına göndererek skor 1-0 yapıyordu. Gençlerimizin savunmada zaman zaman zor anlar yaşadığı ilk yarı bu golle sona eriyordu. İkinci yarıda daha net gol pozisyonlarına giren ancak bu fırsatları Hasan Ahmet Sari, Enes Baykan, Engin Bekdemir ve Berkin Arslan’la değerlendiremeyen taraf Türkiye’ydi. Herkesin “Maç artık bitti” dediği bir anda, uzatma dakikaları oynanırken Hobson Mcveigh’in ceza alanının dışından

Altı gruptaki maçlar tamamlandığında ortaya ciddi sürprizler çıkmıştı. Turnuvanın favorileri arasında gösterilen takımlardan Brezilya ve Hollanda erkenden evlerinin yolunu tutuyordu. Honduras, Kosta Rika, Malavi, Cezayir, Japonya ve Gambiya’nın elenmeleri ise normal sonuçlar olarak karşılanıyordu. Ev sahibi Nijerya, A Grubu’ndan Arjantin ve Almanya’nın önünde lider çıkıyor, B Grubu’nda İsviçre, Meksika, Brezilya ve Japonya’yı yenerek fire vermiyor, C Grubu’nda İran; Kolombiya ve Hollanda’yı arkasında bırakıyor, E Grubu’nda İspanya beklentileri karşılayarak üçte üç yapıyor, F Grubu’nda ise İtalya ilk sırayı alıyordu. Grup maçlarının en golcü takımı rakip fileleri 9 kez havalandıran İspanya olurken, hiç gol yemeyen İran da savunmasının gücüyle dikkat çekiyordu. Honduras, Japonya, Malavi ve Cezayir kupaya puan alamadan veda ediyor, Cezayir aynı zamanda gol bile atamıyordu. Son 16 eşleşmelerinde Milli Takımımızın rakibi E Grubu’nda İspanya ve ABD’nin ardından üçüncü sırayı alan Birleşik Arap Emirlikleri olmuştu. Diğer eşleşmeler ise Arjantin-Kolombiya, İsviçre-Almanya, İtalya-ABD, İspanya-Burkina Faso, İran-Uruguay, Meksika Güney Kore ve Nijerya-Yeni Zelanda şeklindeydi.

Türkiye - B.A.E: 2-0

Nnamdi Azikiwe Stadi - 4 Kasım 2009
Hakemler
 Eddy Maillet, Evarist Menkouande, Jason Damoo (Sejšel Adaları)
Türkiye
 Deniz Mehmet-Okan Alkan, Furkan Şeker, Oğulcan Gökçe, Onur Karakabak-Ömer Ali Şahiner, Orhan Gülle, Ufuk Özbek,Berkin Arslan (Sezer Özmen dk. 41)-Engin Bekdemir (Kamil Çörekcı dk. 37), Muhammet Demir (Hasan Ahmet Sari dk. 68)
Birleşik Arap Emirlikleri
 Shambih-Abbas, A. Yousuf (H. Yousuf dk. 77), M.Hassan, M.Hussain-Salim, Sebil, Haddaf, W.Husain-Murad (İsmail dk. 46) (Ghuloom dk. 86), Al Saffar
Goller
 Furkan Şeker (dk. 2), Ufuk Özbek (dk. 90+2)
Sarı Kartlar
 Ömer Ali Şahiner (Türkiye), A.Yousuf, H. Yousuf (BAE)
Kırmızı Kart
 Oğulcan Gökçe (dk. 39)

10 kişiyle yine kazanıyoruz

Milli Takımımız üçüncü kez Enugu’daki Nnamdi Azikiwe Stadi’ndaydı. İşin ilginç yanı, ilk iki maçın 3. dakikalarında gol bulan gençlerimiz, bu defa da geleneği bozmuyor ve maça golle başlıyordu. Birleşik Arap Emirlikleri oyuncuları daha ne olduklarını anlayamadan ilk dakikada Orhan Gülle’nin kafayla kaleye gönderdiği top çizgiden çıkartılıyor, hemen ardından Engin

Dersimiz İngilizce

Genç Milli Takımımızın oyuncuları, Nijerya’daki Dünya Kupası öncesi ve sırasında İngilizce dersleri aldı. Milli Takım kafilesinde bulunan İngilizce Öğretmeni Selim Fikret Toydemir’in verdiği derslere futbolcuların yanı sıra teknik ve idari kadro da katıldı. Oldukça eğlenceli ve öğretici geçen derslerle hem futbolcuların saha içinde rakip takım oyuncularını ve hakemlerle daha sağlıklı iletişim kurmaları hem de kişisel gelişimlerini arttırmaları sağlandı.

Bekdemir’in kullandığı serbest vuruşta Orhan Gülle’nin kafayla kale içine indirdiği topu savunmadan çıkan Furkan Şeker ağlara yolluyordu: 1-0. İlk 10 dakikanın ardından oyunda dengeyi kuran BAE takımı, özellikle duran toplanlarla kaleimize yükleniyor, geriye yaslanan gençlerimiz ise direnmeye çalışıyordu. Bu bölümde kaleci Deniz Mehmet başarılı müdahalelerle skor 1-0’da tutuyordu. Orta sahada üstünlüğün kaybedildiğini gören Abdullah Ercan, Engin Bekdemir’in yerine fizik gücü daha yüksek Kamil Ahmet Çörekcı’yı sahaya sürüyor, ancak 39. dakikada rakibine faul yapan Oğulcan’ın kırmızı kart görmesi işleri biraz daha zorlaştırıyordu. İlk yarı 1-0 sona ermiş, gençlerimizin önünde çeyrek finale uzanan koca

vuruşla skoru 2-0’a getiriyordu. Gençlerimiz artık çeyrek finaldeydi. Bu arada İsviçre, Almanya’yı 4-3, İtalya, ABD’yi 2-1, İspanya, Burkina Faso’yu 4-1, Uruguay, o güne kadar gol yemeyen İran’ı 2-1, Nijerya, Yeni Zelanda’yı 5-0, Güney Kore, 1-1 biten maçta Meksika’yı penaltılarla 5-3 yenerek çeyrek finalist oluyordu. Gençlerimizin rakibi ise çok dramatik bir maçta Arjantin’i eleyen Kolombiya’ydı. Bu maçta Arjantin 2-0 öne geçtikten sonra 10 kişi kalmış, Kolombiya bir de penaltı kaçırdığı müsabakayı 3-2 kazanmayı başarmıştı.

En zor maçımızdı

Teknik Direktör Abdullah Ercan, Birleşik Arap Emirlikleri karşılaşmasının ardından düzenlediği basın toplantısında “Turnavadaki en zorlu maçımızı oynadık” diyordu. Ercan, “İlk yarı kötü oynuyorduk. Oyuna müdahale etmek zorunda kaldım. İkinci yarı oyuncularım daha iyi mücadele etti ve kazanmayı başardık. Yeni rakibimiz Kolombiya, maçın sonuna kadar mücadeleyi bırakmayan, kuvvetli bir takım. Dünya Şampiyonası’nda bugüne kadar oynadıkları 4 maçta attıkları 7 golün hepsini ikinci yarılarda, özellikle son 30 dakikada kaydetmeleri de bunu kanıtıyor. Her zaman olduğu gibi bu maçta da sonuna kadar mücadeleyi bırakmamalıyız” şeklinde konuşuyordu.

FIFA’dan övgü

FIFA’nın resmi internet sitesi de tarihinde ikinci kez çeyrek finale yükselen U17 Milli Takımımızın başarısına geniş yer ayırıyor ve “Abdullah Ercan’ın rüyası gerçek olmaya yaklaşıyor” başlığıyla bir haber-röportaja yer veriyordu. Milli Takımımızın oynadığı 4 maçın 3’ünde golleri ilk 3 dakikada bulmasına değinen fifa.com editörleri, bu tarz başlangıçların her teknik adamın gurur duyacağı girişimler olduğu yorumunda bulunuyordu. Türkiye’yi gelecekte çok parlak bir jenerasyonun beklediğini söyleyen Abdullah Ercan ise “Mümkün olduğunca fazla çocuğu spora yönlendirmeye çalışıyoruz. Gelecekte yapılacak yeni yatırımlarla bir futbol ekolü olabiliriz” ifadelerini kullanıyordu.

Kolombiya - Türkiye: 1-1 (Penaltılar 5-3)

Abubakar Tafawa Balewa Stadi - 8 Kasım 2009

Hakemler

Koman Coulibaly, Redouane Achik, Inacio M. Candido

Kolombiya

Cristian Bonilla-Juan Saiz, Hector Quinones, Santiago Arias, Jeison Murillo-Gustavo Cuellar, Deiner Cordoba (Daniel Catano dk. 79), Carlos Robles (Jean Blncoa dk. 63), Stiveen Mendoza (Jorge Luis Ramos dk. 86)-Fabian Castillo, Wilson Cuero

Türkiye

Deniz Mehmet-Okan Alkan, Furkan Şeker, Sezer Özmen, Onur Karakabak- Ömer Ali Şahiner (Ufuk Özbek dk. 81), Orhan Gülle, Kamil Çörekçi, Enes Baykan (Gökay İravul dk. 69)-Engin Bekdemir (Berkin Kamil Arslan dk. 89), Muhammet Demir

Goller:

Muhammet Demir (dk. 20), Jorge Luis Ramos (dk. 90)

Sarı Kartlar

Engin Bekdemir, Ömer Ali Şahiner (Türkiye), Fabian Castillo, Stiveen Mendoza, Daniel Catano (Kolombiya)

Dramatik veda

Abdullah Ercan'ın Kolombiya hakkındaki yorumu hiç de yersiz değildi. Gerçekten de Kolombiya maçların ikinci yarılarını daha iyi oynayan bir takımdı ve bunu Arjantin'i 2-0 geriden gelip 3-2 yenerek çok net biçimde göstermişlerdi. İki takım da maça geleneklerine uygun başlıyor, ilk yarıda oyunun hâkimi olan gençlerimiz, 20. dakikada Muhammet Demir'in attığı golle öne geçiyordu. İkinci yarıda ise sıra Kolombiya'daydı. Rakibin baskısı karşısında geriye yaslanarak oynayan U17 Takımımızın direnişi 90. dakikada yapılan bir hatayla sona eriyor ve Kolombiya Ramos'un golüyle 1-1'lik eşitliği sağlıyordu. Uzatma dakikalarında da eşitlik bozulmayınca sıra seri penaltı atışlarına geliyordu. Penaltı atışlarında Kolombiyalı gençler daha soğukkanlı ve ustaydı. Onlar beş vuruşu da gole çevirirken, Türkiye adına Orhan Gülle, Gökay İravul ve Okan Alkan başarılı oluyor, Furkan Şeker atışı kaçırdığı için son penaltı vuruşuna gerek kalmıyordu. Türkiye çeyrek finalde Dünya Kupası'na veda ederken, Kolombiya'nın yanı sıra İtalya'yı 2-1 yenen

Bauchi Kimsesizler Yurdu'ndan teşekkür mektubu

Nijerya'da düzenlenen U17 Dünya Şampiyonası finallerine katılan Genç Milli Takımımız, çeyrek finalde elenip geri dönerken, yanında bulunan gıda malzemelerinin tamamını Bauchi şehrindeki Kimsesizler Yurdu'na bağışladı. Kafilimizin Türkiye'ye dönüşünün ardından Bauchi Kimsesizler Yurdu Müdürlüğü'nden Türkiye Futbol Federasyonu Genel Sekreter Vekili ve U17 Milli Takımı Kafiye Başkanı Ali Parlak'a bir teşekkür mektubu gönderildi. Kimsesizler Yurdu Sorumlusu Bayan Moli'd Yelwa imzasıyla gönderilen teşekkür mektubunda, "Bağışladığınız gıda malzemelerini Zaranda Otel yönetiminden teslim aldık. Yüce Allah hep yanınızda olsun ve sizi ödüllendirsin" ifadeleri kullanıldı.

A GRUBU PUAN DURUMU

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Nijerya	3	2	1	0	6	4	7
Arjantin	3	2	0	1	4	3	6
Almanya	3	1	1	1	7	6	4
Honduras	3	0	0	3	1	5	0

Nijerya-Almanya:	3-3
Honduras-Arjantin:	0-1
Arjantin-Almanya:	2-1
Nijerya-Honduras:	1-0
Almanya-Honduras	3-1
Arjantin-Nijerya:	1-2

B GRUBU PUAN DURUMU

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsviçre	3	3	0	0	7	3	9
Meksika	3	2	0	1	3	2	6
Brezilya	3	1	0	2	3	4	3
Japonya	3	0	0	3	5	9	0

Brezilya-Japonya:	3-2
Meksika-İsviçre:	0-2
İsviçre-Japonya:	4-3
Brezilya-Meksika:	0-1
Japonya-Meksika:	0-2
İsviçre-Brezilya:	1-0

C GRUBU PUAN DURUMU

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İran	3	2	1	0	3	0	7
Kolombiya	3	1	2	0	4	3	5
Hollanda	3	1	0	2	3	4	3
Gambiya	3	0	1	2	3	6	1

İran-Gambiya:	2-0
Kolombiya-Hollanda:	2-1
Hollanda-Gambiya:	2-1
İran-Kolombiya:	0-0
Gambiya-Kolombiya:	2-2
Hollanda-İran:	0-1

D GRUBU PUAN DURUMU

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
Türkiye	3	2	1	0	6	2	7
Burkina Faso	3	1	1	1	5	3	4
Yeni Zelanda	3	0	3	0	3	3	3
Kosta Rika	3	0	1	2	3	9	1

Türkiye-Burkina Faso:	1-0
Kosta Rika-Yeni Zelanda:	1-1
Yeni Zelanda-Burkina Faso:	1-1
Türkiye-Kosta Rika:	4-1
Burkina Faso-Kosta Rika:	4-1
Yeni Zelanda-Türkiye:	1-1

E GRUBU PUAN DURUMU

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İspanya	3	3	0	0	9	3	9
ABD	3	2	0	1	3	2	6
B.A.E	3	1	0	2	1	4	3
Malavi	3	0	0	3	1	7	0

B.A.E-Malavi:	2-0
İspanya-ABD:	2-1
ABD-Malavi:	1-0
B.A.E-İspanya:	1-3
Malavi-İspanya:	1-4
ABD-B.A.E:	1-0

F GRUBU PUAN DURUMU

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İtalya	3	2	1	0	3	1	7
Güney Kore	3	2	0	1	6	3	6
Uruguay	3	1	1	1	3	3	4
Cezayir	3	0	0	3	0	5	0

Uruguay-Güney Kore:	1-3
Cezayir-İtalya:	0-1
İtalya-Güney Kore:	2-1
Uruguay-Cezayir:	2-0
Güney Kore-Cezayir:	2-0
İtalya-Uruguay:	0-0

bir skorla yenerek finalist oluyor, ev sahibi Nijerya da Afrika'nın yüz akı olarak İspanya'yı 3-1'le devirip finale yükseliyordu. Final maçında Nijerya'ya 1-0 üstünlük sağlayan İsviçre, kupayı Avrupa'ya getirmeyi başarıyordu.

Turnuva boyunca 7'ser maçta 18'er gol atan İsviçre ve İspanya 2.6'lık ortalamayla en golcü iki takım olurken, Türkiye, Nijerya ve Almanya'nın ardından 1.8'lik gol ortalamasıyla 5. sırayı alıyordu.

İspanya'dan Borja, Nijerya'dan

sürekliliği sağladığını gösterdiğini vurguluyordu. Ortamın oluşturulması için başta TFF Yönetim Kurulu olmak üzere herkeşe teşekkür eden U17 Milli Takımı Teknik Direktörü Abdullah Ercan da "Tam 1 aydır birlikte olan Milli Takımımız bir gün bile en ufak bir sorun yaşamadı. Tam bir aile gibiydik. Bu kaynaşma da beraberinde çeyrek finali getirdi. Turnuvaya renk katan bir takım olarak hiç yenik duruma düşmemek, hiç maç kaybetmemek gibi ilkleri başardık. Ayrıca kafiyelede yer alan hemen hemen her oyuncunun forma giymesi de altı çizilmesi gereken bir nokta. Bu takımın oyuncularının ileride de önemli başarılarla imza atacağına inanıyoruz" değerlendirmesini yapıyordu.

Şampiyon İsviçre

Genç Milli Takımımızın dönüşünden sonra devam eden Dünya Kupası'nda zafere ulaşan takım İsviçre oluyordu. Yarı final maçlarında İsviçre, Genç Milli Takımımızı penaltılarla eleyen Kolombiya'yı 4-0 gibi farklı

Sani Emmanuel, Arantin'den Sebastian Gallegos, İsviçre'den Haris Seferović 5'er golle gol krallığı klasmanında ilk sırayı paylaşıırken, Nijeryalı Emmanuel, bu 5 golü sadece 220 dakikalık oynama süresine sığdırıyordu. Seferović'in oynama süresi ise 532 dakikayı buluyordu. İsviçreli Nassim Ben Khalifa 4 gol atarken, Türkiye'den Muhammet Demir de 3 gollü 11 oyuncunun arasında yer alıyordu.

Âdil bir oyuncuyum

Hem Beşiktaş'taki ilk maçında sezonun ilk golünü attı hem de Fenerbahçe derbisinde galibiyet kapısını açan müthiş volenin sahibiydi. Saha içindeki karakterini tanımlarken, agresif ama kasıtlı sertlikten kaçınan, âdil ve Fair-Play ruhuna sahip bir oyuncu olduğunu söylüyor. Almanya'da çok sayıda Türk arkadaşı olmasına rağmen Türk insanını İstanbul'da tanımaya ve Türkçe öğrenmeye başladığını anlatıyor. İstanbul'a adapte olmakta zorlanmadığını söylerken, "Artık arabamı bile Türkler gibi kullanıyorum" diyor.

Babamın futbolla hiç alakası yok ve takip etmez. Biraz garip gelecek belki ama annem futbolu çok sever. Almanya'nın yanı sıra İngiltere, İspanya ve Türkiye Liglerini çok yakından takip ediyor. Neredeyse her fırsatta maç izliyor.

Eğitim ile futbolu birlikte yürütme konusunda hiç zorlanmadım. Almanya'da bu işler iyi organize edilmiş durumda. Öğlende okuldan dönüp önce ağabeylerimle oynar, ardından da takımla birlikte antrenmanlara çıktım.

Almanya'da çocukluğumdan beri birçok Türk arkadaşım var. Ama onlardan Türk insanı ya da Türkiye izlenimi edinmek pek mümkün değil. Çünkü ya oraya çok küçük yaşlarda gelmişler ya da orada doğmuşlar. Dolayısıyla Almanya'ya daha yakınlar.

Türkiye hakkındaki düşüncelerim İstanbul'da yaşamaya başladıktan sonra iyi yönde değişti. Şimdi insanları daha yakından tanıma fırsatı buldum. İstanbul'un güzelliklerini gördüm. Bence Türkiye harika bir ülke.

Takıma adapte olma konusunda pek zorlanmadım. Ernst tecrübeleriyle bana yardımcı oldu ve yaşadığı çoğu problemi benim yaşamamamı sağladı. Türkçeyi öğrenmeye çalışıyorum. Kültüre alışmaya başladım. Hatta o kadar ki, trafikte bile arabayı Türkler gibi kullanıyorum.

Aslına bakarsanız teknik adamlar arasında insanların tahmin ettiği kadar büyük farklılıklar yok. Ama ligler arasında bazı mantalite farklılıkları var. Türkiye'de de oyuncuların yapısı biraz değişik. Teknik adamlar da ona göre motivasyona biraz daha önem veriyor.

Nihat Özten

▼Ülkemize bu sezon gelmiş bir futbolcusun ve biz de seni daha yakından tanımak istiyoruz. Michael Fink kimdir? Biraz kendinden ve ailenen bahseder misin?

▲Stuttgart yakınlarındaki Waiblingen'de 1982 yılında doğdum. Ailem orada yaşamaya devam ediyor. İki ağabeyim ve bir kız kardeşim var. Babam, iç dekorasyon işiyle uğraşiyor. Ancak futbolla hiç alakası yok ve takip etmez. Biraz garip gelecek belki ama annem futbolu çok sever. Almanya'nın yanı sıra İngiltere, İspanya ve Türkiye Liglerini çok yakından takip ediyor. Neredeyse her fırsatta maç izliyor. Ağabeylerim de annem kadar olmasa bile futbolla

ilgileniyor.

▼Futbola başlamada annen ve kardeşlerinin etkisi oldu mu?

▲Anemin etkisi olmuştur mutlaka ama ağabeylerim sayesinde futbola başladığımı söyleyebilirim. Onlara özendğim için futbola başladım. Okuldan önce ve sonra her fırsatta ağabeylerimle futbol oynuyorduk. Futbolcu olmamda katkıları çoktur. ▼İlk kulübün hangisiydi? ▲4.5 yaşındayken yaşadığım yerin takımı olan Waiblingen'de futbol oynamaya başladım. 4 yıl kadar da orada oynadım. ▼Futbola başladığın dönemde bir

durumda ve sınıırım Türkiye'ye göre biraz daha kolay. Eğitim ile futbolu birlikte yürütme konusunda hiç zorlanmadım. Okul saatleri ile altyapıda oynayan oyuncuların antrenman saatleri birbiriyle uyumlu. Örneğin okula sabah 7.30 gibi gidilir,

Michael Fink

idolün var mıydı?

▲Evet vardı; Klinsmann. Zaten benim yaşlarımda olan ve Stuttgart'ta oturan hemen herkesin idolüdür Klinsman. Stuttgart'ta oynadığı dönemde sürekli goller atıyordu ve herkes ona hayrandı. Benim de en sevdiğim ve benzemek istediğim oyuncuydu.

▼Klinsmann bir golcü. Sen de altyapıda forvet mi oynuyordun?

▲Evet, ben de Klinsmann gibi forvet oynuyordum. Altyapıda oynadığım dönemde bizim takım pek iyi değildi. Takımın en iyi oyuncusu olduğumu söyleyebilirim. O dönemde bir sürü gol atıyordum (Gülüyor). ▼Eğitimi ne yaptın? Türkiye'de futbolla eğitimi bir arada yürüten oyuncu sayısı fazla değil. Almanya'da durum nasıl? ▲Almanya'da bu işler iyi organize edilmiş

13.30 gibi de çıkılır. Böyle olunca da insanlar okuldan sonra hobilerini yapar. Ben de okuldan geldikten sonra önce ağabeylerimle oynar, ardından da takımla birlikte antrenmanla çıktım. ▼Peki nereye kadar sürdürdün eğitimi? Futbol dışında bir mesleğin var mı? ▲Yüksek okula kadar okumadım ama bu benim tercihimdi. Eğer isteseydim pek zorlanmazdım. Bir meslek okuluna da gitmedim. Dolayısıyla futbol dışında bir mesleğim yok.

Türkiye harika bir ülke

▼Türkler Almanya'da oldukça yoğun yaşayan bir grup. Almanya'da hiç Türk arkadaşın var mıydı? Orada yaşadığın dönemde Türkler hakkında neler düşünüyordun, buraya geldikten sonra düşüncelerinde bir değişiklik oldu mu

▲Evet, sizin de söylediğiniz gibi Türkler Almanya'da oldukça yoğun bir nüfusa sahip. Türk arkadaş edinmek de zaten çok kolay. Benim de çocukluğumdan beri birçok Türk arkadaşım var. Ama Almanya'daki Türklerden bir Türk insanı ya da Türkiye izlenimi edinmek pek mümkün değil. Çünkü ya oraya çok küçük yaşlarda gelmişler ya da orada doğmuşlar. Dolayısıyla Almanya'ya daha yakınlar. Türkiye hakkındaki düşüncelerimin ise İstanbul'da yaşamaya başladıktan sonra iyi yönde değiştiğini söyleyebilirim. Sonuçta orada Türkiye hakkında az şey biliyordum. Şimdi insanları daha yakından tanıma fırsatı buldum. İstanbul'un güzelliklerini gördüm. Bence Türkiye harika bir ülke.

▼Geçen sezon spor basınında ismin Galatasaray'la anılmıştı. Galatasaray'dan bir teklif almış mıydın?

▲Ben de sadece bu yönde duyumlar almıştım ama Galatasaray'dan her hangi bir resmi teklif gelmedi. ▼Beşiktaş'a yaptığın transferle ilk defa ülkenin dışında bir takımda oynamaya başladın. Alistığın standartların dışında farklı bir ülkede yaşamaman, hiç tanımadığın insanlarla oynamanın zorlukları var mı? ▲Elbette iki ülke arasında kültür, dil ve yaşam tarzında bariz farklılıklar var. Ancak ben geldikten sonra takıma adapte olma konusunda pek zorlanmadım. Takım arkadaşlarım bana çok yardımcı oldu. Ayrıca Ernst'in benden önce Beşiktaş'a gelmiş olması önemli bir avantaj

yarattı. Ernst tecrübeleriyle bana yardımcı oldu ve yaşadığı çoğu problemi benim yaşamamamı sağladı. Bazen yalnız başıma dışarı çıktığımda zorlanıyorum. Ama Türkçeyi öğrenmeye çalışıyorum. Kültüre almışmaya başladım. Hatta o kadar ki, trafikte bile arabayı Türkler gibi kullanıyorum (Gülüyor).

▼**Bugüne kadar birçok teknik direktörle çalıştın. Mustafa Denizli’yi geçmişte çalıştığın teknik direktörlerden ayıran en önemli özellik nedir sence?**

▲Aslına bakarsanız teknik adamlar arasında insanların tahmin ettiği kadar büyük farklılıklar yok. Taktiksel bazı yaklaşımlar dışında genelde antrenörlerin oyuncularına vermek istediği şeyler aynı. Ama ligler arasında bazı mantalite farklılıkları var. Türkiye’de de oyuncuların yapısı biraz değişik. Teknik adamlar da ona göre motivasyona biraz daha önem veriyor. Ama bence bu da teknik adamlar arasında ciddi bir fark yaratmıyor.

▼**Günümüz futbolunda ön liberoların önemi giderek artıyor. Ön liberolardan rakip ataklarını kesmenin dışında, takımının hücumunu da yönlendirmesi bekleniyor. 10 numaradan ön liberoya dönüşen oyuncular bu nedenle sanırım biraz daha başarılı oluyor. Bu bölgede oynamak ne gibi özellikler gerektiriyor? Geçmişte forvet oynamanın bir faydasını görüyor musun?**

▲Savunmacı orta saha gerçekten son derece önemli bir mevki. Belki de takımın en önemli bölgesi. Burada oynayan oyuncunun

öncelikli görevi rakip atakları kesmek ve savunmayı düzenlemek. Bunun yanı sıra elinden geldiğince hücum bölgesine destek olmak, atakları yönlendirmek, topun kanatlara açılmasını sağlamak. Yani özetle savunmayı düzenlerken, hücumda da yön vermek. Bu mevkide oynayacak oyuncunun çok yönlü olması gerekiyor. Dediğiniz gibi, geçmişte forvette oynamış olmanın avantajını yaşıyorum. Çünkü atağın nasıl gelişebileceğini görüyor ve takımı buna göre yönlendirebiliyorum.

Yedek kalmak beni hırslandırdı

▼**Zaman zaman yedek kaldığını gördük. Yedek kalmak oyuncuyu küstüren bir olay mıdır, yoksa daha fazla hırslanmasını ve daha iyiyi aramasını mı sağlar?**

▲Söylediğiniz gibi aslında bu durumun iki yönü birden var. Beşiktaş’a ilk geldiğim dönemlerde yedek kaldığımda elbette her oyuncu gibi üzülüm. Sonuçta hiç bir oyuncu yedek kalmak istemez. Herkes ilk on birde maça başlamak ister. Ancak yedek kalma üzüntüsü bir süre sonra hırsa dönüştü. Bu sefer de antrenmanlarda daha çok çalışarak hocama ve tüm taraftarlara buraya boşuna gelmediğimi göstermek istedim. Başta belki olumsuz etkileniyor olsanız da bu olumsuzluğu iyi değerlendirip kendinize sağlayacağınız motivasyonla bir avantaja dönüştürebilirsiniz ve daha çok çalışarak daha iyi yerlere gelebilirsiniz.

▼**Takım antrenmanları bir oyuncu için yeteli midir, yoksa sen ekstra çalışmalar yapar mısın?**

▲Gençken ağabeylerim ve arkadaşlarımla normal dışında çalışmalar, maçlar yapardım. Ama profesyonel olduktan sonra zaten yaptığınız antrenmanlar çok ağırlaşıyor ve eskisi gibi pek zamanınız kalmıyor. Ama yine de fırsatım oldukça antrenmanlardan sonra tesislerde kalıp fitnesse girerek kendimi güçlendirmeye çalışıyorum. Bunun dışında da bazen antrenman bittikten sonra sahada kalarak şut çalışması yapıyorum.

▼**Hırslı ve mücadele gücü yüksek bir oyuncusun ama buna rağmen pek fazla kart**

gördüğün söylenemez. Bunu nasıl açıklıyorsun? Oyunculuk hayatında hiç kırmızı kart görmediğin doğru mu?

▲Söylediğiniz doğru. Oyunculuk hayatım boyunca hiç kırmızı kart görmedim. Agresif bir oyuncuyum ancak âdil de bir oyuncuyum. Yani rakibime hiçbir zaman sert ve kötü niyetli bir hareket yapmam. Bazen taktiksel olarak faul yapmak zorunda kalabiliyoruz. Zaten o zaman da faulü sert bir şekilde yapmaya gerek yok, orantılı bir şekilde atağı kesmek yeterli oluyor.

▼**Seninle ilgili yorumlarda lider özellikleri taşıyan bir oyuncu tanımlaması yapıyor. Böyle bir özelliğin olduğunu düşünüyor musun? Lider bir oyuncu saha içinde neler yapar?**

▲Lider bir oyuncu olduğumu düşünüyorum ve bu konuda kendime güveniyorum. Ancak bu özelliği sahaya yansıtmak Almanya’da daha kolaydı. Çünkü dili biliyor, takım arkadaşlarımı yakından tanıyor ve bu sayede onları çok rahat yönlendirebiliyordum. Burada da giderek bu özelliklerimi sahaya yansıtmaya başlıyorum. Ancak daha iyi olabilmesi için zamana ihtiyaç var. Lider oyuncu, öncelikle hocanın verdiği taktiği saha içinde uygulamasını, sürekli organizasyonların yapılmasını ve takımın motivasyonunun hep üst düzeyde olmasını sağlamalı.

▼**Çıktığın ilk Süper Lig maçında gol attın ve bu gol 2009-2010 sezonunun ilk golüydü. Neler hissettin?**

▲İtiraf etmem gerekir ki o an takımdan çok kendim için sevinmiştim. Çünkü Beşiktaş’a yeni gelmişim, ilk lig maçımı oynuyordum ve bu maçta takımımın ilk golünü atıyordum. Gerçekten çok mutlu olmuştum. Ancak maç bittiğinde o kadar da mutlu değildim. Sonuçta sahadan 1 puanla ayrılmıştık.

▼**Bir futbol yorumcusu olsaydın, Michael Fink’i nasıl tanımlardın?**

▲Zor bir soru. Ne diyebilirim ki? Sanırım şunları söylerdim; agresif ama âdil, fair-play ruhuna sahip bir oyuncu. Saha içinde organizasyon yapmaya çalışan, arkadaşlarına yardımcı olan, onlar hata yaptığında olumlu şekilde motive etmeye çalışan tam bir takım oyuncusu. S on olarak her takım için gerekli, önemli bir oyuncu (Gülüyor). Evet, daha iyi oynayabileceğim maçlar oldu ama hiç bir oyuncu tüm maçlarda iyi olamaz.

Organizasyon da farklı futbol da

▼**Bundesliga ile Turkcell Süper Lig’in bir kıyaslamasını yapar mısın? Sence iki ülke futbolu arasında ne**

Ön liberonun çok yönlü olması gerekiyor. Rakip atakları kesmeli ve sonra da atakları yönlendirmeli. Geçmişte forvette oynamış olmamın avantajını yaşıyorum. Çünkü atağın nasıl gelişebileceğini görüyor ve takımı buna göre yönlendirebiliyorum.

İlk geldiğim dönemlerde yedek kaldığımda her oyuncu gibi üzülüm. Ancak bu üzüntü bir süre sonra hırsa dönüştü. Bu sefer de antrenmanlarda daha çok çalışarak hocama ve tüm taraftarlara buraya boşuna gelmediğimi göstermek istedim.

Oyunculuk hayatım boyunca hiç kırmızı kart görmedim. Agresifim ama âdil bir oyuncuyum. Rakibime asla kötü niyetli bir hareket yapmam. Bazen taktiksel olarak faul yapmak zorunda kalabiliyoruz ama o zaman da sertliğe gerek yok. Orantılı bir şekilde atağı kesmek yeterli.

Lider bir oyuncu olduğumu düşünüyorum ve bu konuda kendime güveniyorum. Bu özelliği sahaya yansıtmak Almanya’da daha kolaydı. Çünkü dili biliyor, takım arkadaşlarımı yakından tanıyor ve bu sayede onları çok rahat yönlendirebiliyordum. Burada ise zamana ihtiyacım var.

İki ülke futbolu arasında hem oyun hem de organizasyon açısından önemli farklılıklar var. Almanya’da hiç beklemedik bir takım şampiyon olabiliyor. Benim ülkemde daha disiplinli ve taktik anlayışın daha ön planda olduğu bir futbol oynanıyor.

Türkiye’de özellikle büyük takımlarda oynayan oyuncuların kalitesi oldukça yüksek. Bu oyuncuların hepsi sadece Almanya’da değil Avrupa’nın hemen her takımında oynayabilecek kapasitede. Süper Lig’deki futbol, gelmeden önce tahmin ettiğimden çok daha kaliteli.

Rüştü’yü çok beğeniyorum. Zaten dünyada futbolseverlerin tanıdığı ve hayran olduğu bir oyuncu. Tam bir efsane. Saçlarıyla, tipiyle çok karizmatik bir oyuncu. Bence Türkiye’nin en büyük oyuncularından birisi.

Almanya’da altyapı eğitimi alan oyuncuların Türkiye’ye gelmesi, Türk futbolu için büyük avantaj. Çünkü orada çok iyi yetişiyorlar. Almanya’da futbol çok küçük yaşlarda başlıyor. 14-15 yaşlarındaki oyunculara neredeyse profesyonel gibi davranılıyor.

Taraftarın saha dışındaki yoğun ilgisi beni rahatsız etmiyor. Sonuçta bu durum mesleğimizin bir parçası. Nasıl antrenmanlar, maçlar profesyonelliğin bir parçasıysa, taraftarlar da başka bir parçası. Popülaritemizi onlara borçluyuz.

Futbol dışında kalan zamanımda köpeklerimle ilgileniyorum. Beykoz’da bir Hayvan Haklarını Koruma Derneği var. Kız arkadaşımın birlikte o derneğe elimizden geldiğince yardımcı olmaya çalışıyoruz. Ormandaki köpekleri besliyor, onlara ilaçlar alıyoruz.

gibi farklılıklar var?

▲İki ülke futbolu arasında hem sahada oynanan oyun hem de organizasyon açısından önemli farklılıklar var. Örneğin Türkiye’de sezona 3-4 takım şampiyonluk parolasıyla başlarken Almanya’da bu sayı daha yüksek. Türkiye’deki takımlar arasındaki fark Almanya’dakinden biraz daha fazla. Almanya’da hiç beklenmedik bir takım şampiyon olabiliyor. Bunun son örneğini de geçen sezon Wolfsburg’un şampiyonluğunda gördük. Saha içindeki oyun anlayışına bakarsak, Almanya’daki oyunun Türkiye’ye göre daha disiplinli ve taktik anlayışın daha ön planda olduğunu söyleyebiliriz. Türkiye’deki oyun daha bireysel oynanıyor. Oyuncular takım halinde pas yaparak oynamaktansa, kendi bireysel özelliklerini ön plana çıkartan bir oyun anlayışını benimsiyor. Türkiye’de özellikle büyük takımlarda oynayan oyuncuların kalitesi oldukça yüksek. Bu oyuncuların hepsi sadece Almanya’da değil Avrupa’nın hemen her takımında oynayabilecek kapasitede. Ama şunu da söyleyeyim, Turkcell Süper Lig’de oynanan oyun, benim gelmeden önce tahmin ettiğimden çok daha kaliteli.

▼**Türkiye’de ve Avrupa’da oynadığın mevkî itibarıyla en beğendiğin oyuncular kimler?**

▲Avrupa’da Frank Lampart ve Steven Gerrard. Gerçekten çok iyi oyuncular. Türkiye’de ise Emre Belözoğlu iyi bir oyuncu. Zaten kendisini Milli Takım’dan da tanıyorum.

Rüştü tam bir efsane

▼**Peki Ernst?**

▲Ernst zaten Almanya’da en beğendiğim oyuncular arasındaydı. O yüzden ismini söylemedim (Gülüyor). Onunla yan yana oynamak önemli bir avantaj. Ayrıca ön libero değil ama Rüştü’yü çok beğeniyorum. Zaten dünyada futbolseverlerin tanıdığı ve hayran olduğu bir oyuncu. Tam bir efsane. Saçlarıyla, tipiyle çok karizmatik bir oyuncu. Bence Türkiye’nin en büyük oyuncularından birisi.

▼**Almanya’da yetişen çok sayıda genç Türk oyuncu erken yaşlarda Türkiye’ye gelmeyi seçiyor. Sence Bundesliga’da kalmak yerine buraya gelmeleri doğru bir tercih mi?**

▲Bence Almanya’da altyapı eğitimi alan oyuncuların Türkiye’ye gelmeleri, Türk futbolu için büyük avantaj. Çünkü orada çok iyi yetişiyorlar. Almanya’da futbol çok küçük yaşlarda başlıyor. 14-15 yaşlarındaki oyunculara neredeyse profesyonel gibi davranılıyor. Dolayısıyla belli bir yaşa geldiklerinde çok şeyi görmüş ve

yaşamış oluyorlar. Türkiye’de ise bazı arkadaşlarımla konuşuyorum; futbola başlangıç yaşları 12-13. Oysa Almanya’da daha erken yaşta başlayan oyuncular o yaşa gelinceye kadar bir çok şeyi öğrenmiş oluyor.

▼**Türkiye’deki genç oyunculara yeterince şans verildiğini düşünüyor musun?**

▲Bence yeterince şans buluyorlar. Süper Lig’de maç yaptığımız takımların kadrolarında çok genç oyuncu gördüm. Bizim takımda da İsmail Köybaşı, Necip Uysal ve Rıdvan Şimşek gibi genç oyuncular var. İsmail son zamanlarda çok başarılı bir performans ortaya koyuyor. Necip ve Rıdvan ise kadroya girme şansını buluyor. Türkiye’deki yabancı kotası da genç oyuncuların forma şansını artırıyor. Örneğin Almanya’da bir takım sahaya 11 yabancı oyuncu ile çıkabilir ama Türkiye’de bu sayı sınırlı.

Beşiktaş taraftarı fantatistik

▼**Beşiktaş taraftarı UEFA tarafından defalarca en etkileyici gruplar arasında gösterildi. Daha önce oynadığın takımların taraftarı ile Beşiktaş taraftarını kıyaslar mısın? Taraftarın durumu saha içindeki oyuncuyu nasıl etkiliyor?**

▲Beşiktaş taraftarı çok ateşli. Maç öncesi ısınmak için sahaya çıktığımızda yaptıkları tezahüratlar çok etkileyici ve motive edici oluyor. Aynı şekilde maç içinde de pozitif yönde motive ediyorlar. Hele bir gol attığımızda öyle bir ses oluyor ki, saha içinde bile birbirimizi duyamıyoruz. İnanılmaz derecede fantastikler. Tabii ki doğal olarak yenildiğimizde üzülüyor ve tepki gösteriyorlar. Maç dışında da dışarıda gezmeye çıktığımızda yanımıza gelip imza istiyor ya da başarılar diliyorlar. Bu tarz durumlar Almanya’da da yaşanıyor ama bu kadar yoğun değil.

Türk insanının biraz daha sıcak olduğunu söyleyebilirim.

▼**Peki, dışarıda sürekli ilgi görmek bazen rahatsızlık veriyor mu?**

▲Hayır, beni pek rahatsız etmiyor. Sonuçta bu durum mesleğimizin bir parçası. Nasıl antrenmanlar ve maçlar profesyonelliğin bir parçasıysa, taraftarlar da başka bir parçası. Popülaritemizi onlara borçluyuz.

▼**Bundan sonrası için kariyer planlamanda neler var?**

▲Elbette aklımda bazı hedefler var. Bunlardan ilki Beşiktaş’ta şampiyonluk yaşamak. Şimdiye kadar oynadığım hiç bir takımda böyle bir

sevinç yaşamadım. Beşiktaş’la 3 yıllık sözleşmem var ve bu süre içinde şampiyonluk yaşamak istiyorum. Bu sonuçta benim burada kalma isteğim ve sergileyeceğimiz performansla da ilgili ama Beşiktaş’ta oldukça mutluyum. Umarım böyle devam eder. Sonrasını ise pek düşünmedim açıkçası.

▼**Alman Milli Takımı’nda oynamak gibi bir hedefin yok mu?**

▲İki yıl kadar önce bazı gazetelerde adım milli takım için yazılmış ama olmamıştı. Ben elimden geldiğince oynadığım takımdaki performansımı yükseltmeye bakıyorum. Bunun sonucunda milli takımdan bir davet olursa da ne mutlu. Ama milli takıma seçileyim diye ayrıca bir çaba sarf etmiyorum.

▼**İstanbul’u gezdin mi? En çok nereden etkilendin?**

▲Daha öncede Türkiye’ye gelmiş ama sadece Side’yi görmüştüm. İstanbul’a ilk geldiğimden ise çok etkilendim. Üstelik o zaman yazdı ve havalar çok güzeldi. Köprüler, deniz ve Boğaz gerçekten müthişti. Boğaz’daki bir restoranda oturup bir şeyler yemek ve o sırada ışıklandırılmış köprüye bakmak çok güzel. Onun dışında Kapalıçarşı ve Sultanahmet’i gezdim. Çok etkileyici yerler ama çok kalabalık.

▼**Futbol dışındaki hayatında neler var? Hobilerin neler?**

▲Futbol dışında kalan zamanımda köpeklerimle ilgileniyorum. Ayrıca Beykoz’da bir Hayvan Haklarını Koruma Derneği var. Kız arkadaşımın birlikte o derneğe elimizden geldiğince yardımcı olmaya çalışıyoruz. Ormandaki köpekleri besliyor, onlara ilaçlar alıyoruz. Benim pek vaktim olmuyor ama kız arkadaşım onlarla sürekli ilgileniyor.

U21 Avrupa Şampiyonası Elemeleri

Ümitler avantajı yitirdi

Türkiye İsviçre: 1-3

Avni Aker Stadı - 14 Kasım 2009
Hakemler
 Marcinz Borski, Rafal Rostkowski, Maciej Wierzbowski (Polonya)
Türkiye
 Volkan Babacan (Cenk Gönen dk.46)- Serkan Şahin, Serdar Kesimal, Aykut Demir, İsmail Köybaşı- Aydın Yılmaz, Jem Paul Karacan, Furkan Özçal, Caner Erkin- Mustafa Pektemek (Ömer Şişmanoğlu dk. 46), Deniz Yılmaz
İsviçre
 Fickentscher-R. Feltscher, Berardi, Rossini, Affolter-Lustenberger, Shaqiri (Pavlovic dk. 60), Hochstrasser (Gashi dk. 78), Ciarocchi-Frei, Stocker (Gavranovic dk. 90)
Goller
 Stocker (dk. 8 ve 43), Caner Erkin (dk. 51), Gashi (dk. 89)
Sarı Kartlar
 Aydın Yılmaz (Türkiye), Rossini, Ciarocchi, Stocker (İsviçre)

Danimarka'da düzenlenecek 2011 Avrupa Şampiyonası finallerine katılmak üzere yola çıkan Ümit Milli Takımımız, Trabzon ve Rize'de oynadığı İsviçre ve Estonya maçlarında 5 puan bırakarak önemli bir avantajı yitirdi. Aslında bu iki karşılaşma, U21 Takımımız için en önemli virajlar anlamına geliyordu. Zira hem İsviçre hem de Estonya, 6 takımın mücadele ettiği grupta U21 Takımımızı liderlik için zorlayan rakiplerdi. Karadeniz etabına 9 puanla giren U21 Takımımız, 10 puanlı İsviçre ve 7 puanlı Estonya'yı yendiği takdirde liderlik için önemli bir avantaj elde edecekti. Kalan maçlarda İsviçre ve Estonya deplasmanlarına çıkılacağı da düşünüldüğünde böyle bir avantaj azığının çıkına atılmasında büyük yarar vardı. Ancak evdeki hesaplar çarşıya uymadı ve kaybedilen 5 puanın ardından grup ikinciliği bile riske girdi.

Kasım ayının ilk sınavı Trabzon'daki Avni Aker Stadı'nda oynanan İsviçre maçıydı. U17 Takımlarının aynı ay içinde Nijerya'daki Dünya Kupası'nı kazandığı da akla getirildiğinde İsviçre'nin genç oyuncular düzeyinde yaptığı sıçrama hiç de yabana atılacak gibi değildi. Zaten kuralar çekildiği günden bu yana hem teknik kadronun hem de oyuncuların "En önemli rakibimiz" dediği takımdı İsviçre. Teknik Direktör Hami Mandıralı da karşılaşma öncesi düzenlediği basın toplantısında İsviçre'nin gücüne dikkat çekerek, "Rakibimiz 5 maçta 10 puanla lider durumda. İsviçre'yi yenersek avantaj sağlayacağız, en azından onları geçeceğiz. Önümüzdeki iki maçı kazanırsak grubumuzda çok güzel yol almış olacağız. Amaç iyi futbol oynamak ve iyi sonuç almak. Türk futbolu ve Türk gencinin neler yapabileceğini göstermek adına iki ciddi sınava çıkacağız" diyordu. Doğduğu, büyüdüğü bir şehirde

ümit milli maç oynanmasının, kendisi açısından önemine değinen Mandıralı, "Tribünlerin dolu olması bizi daha da mutlu eder. 9 Ekim'de Eskişehir'de oynadığımız maçta tribünler doluydu. Olağanüstü destek vardı. Burada da o desteği sonuna kadar görürsek takım adına mutlu olurum. Bunu Trabzon halkından ve Çarşamba günü de Rize halkından bekliyoruz" şeklinde konuşuyordu. Avni Aker Stadı'na ilk kez teknik direktör olarak çıkacağını dile getiren Hami Mandıralı, "Benim için heyecan verici, çok önemli bir olay. Bu statta hep formayla oynadım. Taraftarı hep havaya kaldırdık, zaman zaman üzdük ama genelde çok sevindirdik. Teknik adam olarak Ümit Milli Takım'ın başında olmak ayrı bir keyif" ifadelerini kullanıyordu. Türkiye'de altyapılarda oynayan çok yetenekli oyuncular bulunduğunu söyleyen Mandıralı, sözlerini şu cümlelerle noktalıyordu: "Yetenekli genç oyuncularımızı kulüp takımlarımızda oynatmamız lüzum. Takımlarımızdaki kalitesiz yabancı oyuncu sayısını azaltıp, genç oyuncularımızı kaliteli oyuncularla bütünleştirmemiz gerekiyor. Bu şanslı genç oyunculara verecek olan da kulüplerin yöneticileridir. Böylelikle bu gençler yeteneklerini daha rahat gösterme imkânı bulacak."

İsviçre şoku

Maç günü geldiğinde, Avni Aker Stadı'nın atmosferi Hami Mandıralı'nın istediği gibiydi. Çok sayıda futbolsever Ümit Milli Takımımıza coşkuyla destek veriyordu ama sahadaki maçı kazanması gereken kramponlar ayrı coşkuyu pek de paylaşmıyordu. İsviçre ise bir makine düzeni içinde çalışıyordu. Henüz 7. dakikada Sahaqiri'nin soldan ortasında, kaleci Volkan Babacan topu beklerken Stocker atık davranıyor ve araya girip yaptığı kafa vuruşuyla İsviçre'yi

Karadeniz'deki İsviçre yenilgisi ve Estonya beraberliği, sadece liderliği değil ikinciliği de zora soktu

öne geçiriyordu. Bu golün şoku bütün bir ilk yarı boyunca sürüyor, 43. dakikada Stocker ceza alanı dışından attığı şutla Volkan Babacan'ı bir kez daha avlıyor ve devre 2-0 sona eriyordu. Bu skoru döndürebilmek kolay değildi. Hele de İsviçre gibi disiplini bir takım karşısında. Belki ikinci yarının başında gelebilecek erken bir gol her

Oynanan	Maçlar
İrlanda Cum.-Türkiye:	0-3
İsviçre-Ermenistan:	2-1
Ermenistan-Türkiye:	2-5
İsviçre-Estonya:	0-1
Ermenistan-İsviçre:	1-3
Estonya-Gürcistan:	2-0
Gürcistan-Türkiye:	4-0
Estonya-İrlanda Cum	1-1
Estonya-İsviçre:	1-4
İrlanda Cum.-Gürcistan:	1-1
Türkiye-Ermenistan:	1-0
İrlanda Cum.-İsviçre:	1-1
Gürcistan-İrlanda Cum:	1-1
Ermenistan-Estonya:	1-1
Türkiye-İsviçre:	1-3
Ermenistan-İrlanda Cum:	4-1
Türkiye-Estonya:	0-0
İsviçre-Gürcistan:	1-0

Kalan Maçlar

02.03.2010
 İrlanda Cum.-Ermenistan
03.03.2010
 Gürcistan-Estonya
20.05.2010
 Estonya-Ermenistan
23.05.2010
 Estonya-**Türkiye**
26.05.2010
 İsviçre-**Türkiye**
30.05.2010
 Gürcistan-İsviçre
10.08.2010
 İrlanda Cum.-Estonya
11.08.2010
 Ermenistan-Gürcistan
03.09.2010
 İsviçre-İrlanda Cum.
04.09.2010
Türkiye-Gürcistan
07.09.2010
 Gürcistan-Ermenistan
Türkiye-İrlanda Cum.

PUAN DURUMU

Takımlar	O	G	B	M	A	Y	P
İsviçre	7	5	1	1	14	6	16
Türkiye	6	3	1	2	10	9	10
Estonya	6	2	3	1	6	6	9
Gürcistan	5	1	2	2	6	5	5
Ermenistan	6	1	1	4	9	13	4
İrlanda Cum.	6	0	4	2	5	11	4

Türkiye - Estonya: 0-0

Yeni Rize Şehir Stadı - 18 Kasım 2009
Hakemler
 Drazenko Kovacic, Zeljko Novosel, Josip Havaic (Hırvatistan)
Türkiye
 Cenk Gönen-Barış Başdaş, Aykut Demir, Serdar Kesimal, İsmail Köybaşı- Ergün Berisha (Ferhat Kiraz dk. 58) (Ahmet Arı dk. 82), Necip Uysal, Caner Erkin, Ömer Şişmanoğlu (Deniz Yılmaz dk. 64)- Mustafa Pektemek, Tefik Köse
Estonya
 Pedok-Teniste, Kallaste, Morozov, Artjunin-E. Puri, S. Puri (Alliku dk 90), Luts (Jevdokimo dk. 90), Saag-Moznikov (Anier dk. 69), Frolov
Sarı Kartlar
 E. Puri, S. Puri, Luts (Estonya), Necip Uysal (Türkiye)

şeyi değiştirebilirdi. Nitekim 51. dakikada İsmail Köybaşı'nın pasıyla ceza alanına Caner Erkin'in şutu beklenen golü getiriyor ve aradaki farkı bire indiriyordu: 2-1. Sonrasında baskısını artıran Ümitlerimiz beraberlik golünü bazen telaştan bazen de anlık beceriksizliklerden dolayı bir türlü bulamıyor, buna karşılık İsviçre 90. dakikada Gashi'nin ceza alanı dışından aşırtma golüyle maçı 3-1 kazanıyordu. Grupta oynanan diğer maçlarda ise Gürcistan, İrlanda Cumhuriyeti ile

bulunan Serkan Şahin ve Jem Paul Karacan'ın yanı sıra sarı kart cezası durumuna düşen Aydın Yılmaz da kadrodan çıkartılıyordu. Rize'deki Yeni Şehir Stadı'na çıkan takımın on birinde, Avni Aker kadrosundan farklı 6 isim bulunuyordu. Cenk Gönen, Barış Başdaş, Ergün Berisha, Necip Uysal, Ömer Şişmanoğlu ve Tefik Köse, Teknik Direktör Hami Mandıralı'nın tercih ettiği yeni oyuncular olmuştu. Ancak sahadaki görüntünün dört gün öncesinden pek bir farkı yoktu. Ümitlerimiz bir türlü organize bir futbol oynayamıyor, oyunu çabuklaştıramıyor, pas bağlantılarını kuramıyor ve dolayısıyla golü de bulamıyordu. Bu görüntüde Estonya'nın diri ve dirençli oyununun da payı vardı elbette. 90 dakika 0-0 sona eriyor, bu arada Gürcistan deplasmanında da 1-0 kazanan İsviçre, ümitlerimizle arasındaki puan farkını 1 maç fazlasıyla 6'ya yükseltiyordu. 10 grubun liderleri ile en iyi durumdaki dört ikincinin play-off oynamaya hak kazanacağı eleme gruplarında sadece liderliğimiz değil, ikinci olmamız bile riske girmiş durumda. Üstelik grubumuzu ikinci sırada tamamlasak bile "en iyi dört ikinci" arasına girmemiz pek de kolay görünmüyor. Önümüzde dört maç daha var Mayıs ayına kadar da uzunca bir ara... Görünen o ki, U21 Takımımız derlenip toparlanmak adına bu uzun araya gerçekten de ihtiyaç duyuyor.

Ermenistan da Estonya ile 1-1 berabere kalıyordu. Teknik Direktörü Hami Mandıralı, maç sonrası yaptığı açıklamada galip gelmek için her şeyi yaptıklarını söylüyor, "Ama topu içeriye atacaksanız ki kazanacaksınız. Girdiğimiz gol pozisyonlarını iyi değerlendiremedik. Golü atamadık ve kazanamadık. Bu kadar emek veren seyircinin önünde kazanmak isterdik, olmadı. Yolumuza devam ediyoruz" diyordu.

Bir çelme de Estonya'dan

Artık gözler Estonya ile Rize'de oynanacak maça çevrilmişti. Bu arada sakatlıkları

Afrika'nın gururu Gana

Tam 32 yıldır ya Güney Amerika ya da Avrupa takımlarının şampiyonluğu ile sona eren U20 Dünya Kupası, bu yıl ilk kez Afrika kıtasında kaldı. Mısır'ın ev sahipliği yaptığı organizasyonda son 16 takım arasına 4 Afrika takımı kalmıştı ama çeyrek finalde sadece Gana vardı. Son dönemde gençler düzeyinde önemli adımlar atan Gana, çeyrek finalden itibaren Güney Kore, Macaristan ve Brezilya'yı alt ederek hem ülke hem de kıta adına tarihi bir başarının altına imzasını attı.

Hasan Cemali

Gana şu sıralarda Afrika'nın gözbebeği. Mısır'da düzenlenen FIFA U20 Dünya Kupası finalinde Brezilya'yı yenerek bu kupayı kazanan ilk Afrika ülkesi unvanına erişirken 32 yıllık Güney Amerika ve Avrupa egemenliğine de son verdiler. Gençler düzeyinde önemli adımlar atan Gana, bu tür turnuvaların yabancısı değil. Gerek potansiyel, gerekse performans düzeyinde verdikleri uğraşlarda emeklerinin ürününü alacaklarını müdelemişlerdi geçmiş turnuvalarda.

"Afrika'ya ilk kez kazandırdığımız bu unvan bizi oldukça onurlandırdı..." Brezilya'yı penaltılarla 4-3 yendikleri finalden sonra Gana takımının yıldızı Dominic Adiyiah'ın takımının başarısından söz ederken sarf ettiği bu cümlesi duygu doluydu. Hem ülke hem kıta adına kazanılan bu unvan çifte sevinç kaynağı olmuştu.

Turnuvanın Afrika'da gerçekleşmesi, 24 takımın Mısır'ın 5 kentine (Kahire, İskenderiye, Port Said ve Süveyş) yayılan mücadelesinde kitadaki takımların gerek kabiliyet gerekse de potansiyel açısında kendilerini göstermeleri için önemli bir fırsattı. Gana'nın elde ettiği şampiyonluğun yanı sıra Norveç takımı Fredrikstad'ın golcüsü olan Adiyiah da 8 golle turnuvanın gol kralı unvanını kazanarak ülkesine bir başka onur daha getiriyordu.

Adiyah ayrıca Malili orta saha oyuncusu Seydou Keita'nın izinden yürüyerek turnuvanın en başarılı futbolcusu unvanını elde eden ikinci Afrikalı olmanın

mutluluğunu yaşıyordu. Altın ayakkabı ödülünü alan ilk Afrikalı futbol yıldızı olan Adiyiah, hem gol krallığı hem de turnuvanın en başarılı oyuncusu ödülünü birlikte kazanan beşinci futbolcu olarak da tarihe geçiyordu. Daha önce Brezilyalı Geovani ile Arjantinli üçlü Javier Saviola, Lionel Messi ve Sergio Agüero çifte unvanların sahipleri olmuştu.

Mücadelenin zaferi

Gana'nın başarısında rol oynayan etkenlerin başında hırslı mücadele faktörü geliyor. Brezilya gibi bir devi finalde dize getiren Batı Afrika takımı, savunmacısı Daniel Addo'nun 37. dakikada gördüğü kırmızı kartla takımını 10 kişi bırakmasına rağmen olağanüstü bir

gayretle rakibine uzatmaların sonuna kadar direndi ve istediğini almayı

Dönüm noktası

Gana Milli Takımı'nın Teknik Direktörü Sellas Tetteh, kazanılan başarının ardından şunları söylüyordu: "Bu başarı Afrika adına tarihi bir önemin altını çizer. Bu zafer kıta futbolu adına bir dönüm noktasıdır. İnandık ve başardık." Bundan önce katıldıkları dört turnuva finalinin ikisinde kapıdan dönen Gana, bu kez şeytanın bacağına kırıyordu. 1993 Avustralya'da Brezilya'ya 2-1 ve 2001 Arjantin'de ev sahibine 3-0 yenilerek kupayı kaçırmışlardı. Afrika'dan kupaya bu kadar yaklaşabilen ikinci takım ise Nijerya'ydı. Onlar da 1989 Suudi Arabistan finalinde Portekiz'e ve 2005 Hollanda finalinde Arjantin'e yenilerek ikincilikle yetinmişti. 1977'den bu yana düzenlenen U20 Dünya Kupası'nda genellikle Güney Amerika takımlarının üstünlüğü dikkatleri çekiyor. Bugüne dek 6 kez kupayı evine götüren Arjantin, elemelerde

saf dışı kalarak Mısır'a gelememişti. Brezilya ise son şampiyonanın finalinde Gana'ya yenilerek beşinci şampiyonluğu elinden kayırıyordu. Avrupa'dan sadece Portekiz iki kez 1989 ve 1991 yıllarında kupayı evine götürme başarısını göstermişti. Bu şampiyonada Brezilyalı iki futbolcu başarılılar listesinde yer aldı. Forvet

Dominic Adiyiah (Gana)
Alex Teixeira (Brezilya)
Giuliano (Brezilya)

Dominic Adiyiah (Gana-8 gol)
Vladimir Koman (Macaristan-5 gol)
Aaron Niguez (İspanya-4 gol)
Estaban Alvarado (Kosta Rika)
Brezilya

Alex Teixeira Gümüş Top ve sağ açık Giuliano da Bronz Top ödülleri kazandı. Dikkati çeken diğer Brezilyalı oyuncular kaleci Rafael, forvet Alan Kardec ve savunmada Douglas oldu. Güney Amerika takımlarından Paraguay, Uruguay ve Venezüella iyi başladıkları turnuvada ikinci tura yükseldiler ancak daha sonra rakiplerine yenilerek çeyrek finali göremediler.

Kosta Rika ve Macaristan sürprizi

Kosta Rika ise bir sürpriz gerçekleştirerek çeyrek finalde Birleşik Arap Emirlikleri'ni saf dışı bıraktı ve yarı finalde Brezilya'nın rakibi oldu. Oysa ilk turda Brezilya'ya 5-0 yenilmişler ancak daha sonra son 16'lar turunda Mısır'ı 2-0 yenerek iddialarını ortaya koymuşlardı. Yarı finalde ise Brezilya'ya bu kez 1-0 yenilerek

final hakkını yitirdiler. Kosta Rika ile oynadığı üçüncülük maçını kazanan ise bu kez Macaristan oldu. Macaristan, turnuvadaki bir başka sürprizin adydı. Bundan önceki 4 turnuvada gruplardan öteye

gidemeyen Macarlar, bu defa grubunda Güney Afrika ve Birleşik Arap Emirlikleri'ni yenip bir üst turda Çek Cumhuriyeti'ni de eleyerek çeyrek finale yükseldi. İtalya'yı uzatmalarda 3-2 ile deviren Macaristan, yarı finalde Gana'ya 3-2 yenilerek üçüncülük maçını oynamaya hak kazandı. Macaristan'dan Vladimir Koman golcüler listesinde rakip filelere gönderdiği 5 golle Adidas'ın Gümüş Ayakkabı ödülünün sahibi oluyordu.

Umduklarını bulamayanlar

Macaristan'ın dışında Avrupa takımları beklenen performanslarından uzak kaldı. Bundesliga ve Premier Lig'deki büyük kulüplerin genç oyuncularını Mısır'a göndermeyip evdeki maçlarda faydalanma istekleri, bu başarısızlığın nedeni olarak

gösteriliyor. İngiltere grubunda tek puanı Özbekistan beraberliğinden alıp evinin yolunu tutarken, grubundan çıkmayı başaran Almanya, çeyrek finalde Brezilya'ya uzatmalarda 3-2 yenilerek veda ediyordu. İtalya ise bundan önce U17 ve U20 Avrupa Şampiyonaları'nı kazanan Almanya gibi birçok yetenekli oyuncusundan yoksun olarak mücadele etti. Çeyrek finalde Macaristan'a yenilip elendiler. İspanya grubundaki maçlara çok iyi başladı. Tahiti'yi 8-0, Nijerya'yı 2-0, Venezüella'yı 3-0 yenerek çıktıkları bir üst turda aynı başarıyı gösteremediler ve İtalya'ya 3-1 yenilerek elenmekten kurtulamadılar. Teknik Direktörlüğünü Luis Milla'nın yaptığı takımın tek tesellisi, 4 gol ve 2 asistle bronz ayakkabı kazanan oyuncular Aaron Niguez oldu. Turnuvanın genel bir değerlendirmesini yapacak olursak, Afrika kıtası kupanın sahibi olurken, Avrupa evine eli boş döndü. Çıkan kart ve atılan gol sayısının oldukça yüksek olduğunu görüyoruz. 2009 Mısır finallerinde 167 gol fileleri sarsarken daha önce 1997 Malaya'da 165 gole ulaşılmıştı. Mısır'da gösterilen 267 sarı ve 29 kırmızı kart da bir rekor. 2007 Kanada (240-24) ve 2005 Hollanda (241-16) örnekleri kıyaslama açısından oldukça çarpıcı. Hakemlerin üzerinde durdukları en önemli nokta, futbolcuları korumak adına en küçük faulleri dahi değerlendirip sakatlıklara meydan vermemiş olmaları.

Kahire'deki maçları 1 milyon 295 bin 586 taraftar izledi. Bu rakam iki yıl önce Kanada'da 1 milyon 195 bin 239 kişiydi. FIFA Başkanı Sepp Blatter, Mısır'ın organizasyonu her yönüyle başarıyla tamamladığına memnuniyetle işaret ederek şöyle diyordu: "Organizasyondan yüz ağıyla çıkan Mısır bir gün Dünya Kupası'na ev sahipliği yapacak. Bundan kimsenin şüphesi olmasın."

2011 Kolombiya'da görüşmek üzere.

Bir Bakışta U20 2009 Dünya Kupası

A Grubu

Mısır-Trinidad Tobago:	4-1
Paraguay-İtalya:	0-0
İtalya-Trinidad Tobago:	2-1
Mısır-Paraguay:	1-2
Trinidad Tobago-Paraguay:	0-0
İtalya-Mısır:	2-4

B Grubu

Nijerya-Venezüella:	0-1
İspanya-Tahiti:	8-0
Nijerya-İspanya:	0-2
Tahiti-Venezüella:	0-8
Venezüella-İspanya:	0-3
Tahiti-Nijerya:	0-5

C Grubu

ABD-Almanya:	0-3
Kamerun-Kore Cumhuriyeti:	2-0
Kore Cumhuriyeti-Almanya:	1-1
ABD-Kamerun:	4-1
Almanya-Kamerun:	3-0
Kore Cumhuriyeti-ABD:	3-0

D Grubu

Gana-Özbekistan:	2-1
İngiltere-Uruguay:	0-1
Uruguay-Özbekistan:	3-0
Gana-İngiltere:	4-0
Uruguay-Gana:	2-2
Özbekistan-İngiltere:	1-1

E Grubu

Brezilya-Kosta Rika:	5-0
Çek Cumhuriyeti-Avustralya:	2-1
Avustralya-Kosta Rika:	0-3
Brezilya-Çek Cumhuriyeti:	0-0
Kosta Rika-Çek Cumhuriyeti:	2-3
Avustralya- Brezilya:	1-3

F Grubu

B.A.E-Güney Afrika:	2-2
Honduras-Macaristan:	3-0
Macaristan-Güney Afrika:	4-0
B.A.E-Honduras:	1-0
Macaristan-B.A.E:	2-0
Güney Afrika-Honduras:	2-0

İkinci Tur

İspanya-İtalya	1-3
Paraguay-Kore Cumhuriyeti:	0-3
Gana-Güney Afrika: 2-1 (uzatmalarda)	
Mısır-Kosta Rika:	0-2
Macaristan-Çek Cum: 2-2 (4-3 pen.)	
Brezilya-Uruguay:	3-1
Venezüella-B.A.E:	1-2
Almanya-Nijerya:	3-2

Çeyrek Finaller

Kore Cumhuriyeti-Gana:	2-3
İtalya-Macaristan:	2-3 (uzatmalarda)
Brezilya-Almanya: 2-1 (uzatmalarda)	
BAE-Kosta Rika:	1-2 (uzatmalarda)

Yarı Finaller

Gana-Macaristan:	3-2
Brezilya-Kosta Rika:	1-0

Üçüncülük Maçı

Macaristan-Kosta Rika:	1-1 (2-0 pen.)
------------------------	----------------

Final

Gana-Brezilya: 0-0	(4-3 pen.)
--------------------	------------

Andre Moritz

Futbolun doktoru

Türkiye’de üçüncü sezonunu geçiriyor ama futbolseverlerin diline bu sezon gösterdiği performansla düştü. 23 yaşındaki Brezilyalı oyuncu, doktor bir babanın aynı mesleği yapan diğer üç oğlundan farklı bir mesleği seçmesini, “Ben futbol için doğdum” diyerek açıklıyor. Saha içindeki yeteneklerini görünce “Baba mesleğini futbol için uyguluyor” demek hiç de yanlış durmuyor. Anadili Portekizcenin dışında konuştuğu 4 lisan arasında Türkçe de bulunuyor. Zaten “Selamünaleyküm” diyerek başladığı bu röportajın tüm sorularına da Türkçe cevaplar veriyor.

Mazlum **Uluç**

Futbola başladığımda 5 yaşımdaydım. Ama o dönemde salon futbolu oynuyordum. 15 yaşımda ise futbol oynamaya başladım. International’da profesyonel olup 3 sene oynadım. Daha sonra Fluminense’ye transfer oldum ve şimdi de Kasımpaşa’dayım.

Dört erkek kardeşiz. Babam ve üç ağabeyim doktor. Ama ben futbol için doğduğumu düşünüyorum. Elbette para kazanmayı, bir takımda oynamayı istiyordum ama futbol oynama arzumun altında yatan en önemli faktör oyuna duyduğum sevgiydi.

15 yaşıma gelip salon futbolundan futbola döndüğümde biraz zorlandım. Çünkü babam futbolcu olmamı istemedi. Ama bir antrenörüm babamı “Moritz çok iyi futbolcu olacak” diyerek ikna etti. Babam da eğitimimi sürdürmem şartıyla futbol oynamama izin verdi.

Yurt dışında oynamayı çok istiyordum. Kasımpaşa’nın teklifi geldiğinde çok düşündüm, ailemle ve menajerimle görüştüm. Kasımpaşa bir International veya Fluminense değil. Ama burada kendimi gösterip daha büyük takımlara sıçrama yapabileceğimi düşündüm.

Türkiye hakkında çok az şey biliyordum. Ne zaman İstanbul’u gördüm, gerçek bir şoka uğradım. İstanbul’un büyük şehir olduğunu duymuştum ama ne kadar modern olduğu konusunda da insanları hakkında da bir fikrim yoktu.

Burada yaşıyorum ve yaşadığım ülkenin dilini de öğrenmeliyim. Bir yere gittiğimde ya da alışverişe çıktığımda nasıl konuşacağım? Yanımda tercüman mı gezdireceğim? Ben işimi kendim yapmayı seviyorum ve bu nedenle Türkçeyi öğrendim.

▼Türkiye’de üçüncü sezonunu geçiriyorsun ve bu sezon gösterdiğin performansla kamuoyunun ilgisi bir anda üzerinde toplandı. “Andre Moritz kimdir?” diye sorarak başlamak istiyorum. ▲6 Ağustos 1986’da Brezilya’nın Florianopolis kentinde doğdum. Futbola başladığımda 5 yaşımdaydım. Ama o dönemde salon futbolu oynuyordum. 15 yaşımda ise futbol oynamaya başladım. International’da profesyonel olup 3 sene oynadım. Daha sonra Fluminense’ye transfer oldum ve o takımdaki 1.5 yıllık kariyerimde bir Brezilya Kupası kazandım. Bu benim futbol hayatımın en mutlu günüydü. 2.5 yıl önce de Kasımpaşa’ya geldim. ▼Burada biraz duraklayalım. Bize biraz aileden söz eder misin? ▲Dört erkek kardeşiz. Ben ailenin en küçük oğluyum. Annem ev hanımı. Babam ve üç ağabeyim de doktor.

Futbol için doğdum

▼Anladığım kadarıyla doktorluk bir aile geleneği. Sen neden doktor olmadın da futbolcu olmayı seçtin? ▲Ben futbolu çok seviyorum. Açıkçası futbol için doğduğumu düşünüyorum. ▼Brezilya’da genellikle fakir ailelerin çocuklarının futbolcu olmayı tercih ettiğini biliyoruz. Sense çok farklı bir kulvardan geliyorsun. Başlangıçta seni futbolcu olmaya yönelten motivasyon neydi? Sadece futbolu çok sevmem mi? ▲Dediğiniz gibi, babam doktor, ağabeylerim doktor, yani ailemizin durumu iyiydi. Ağabeylerimin okuldaki notları her zaman 10’dü.

Benimse 6, 7’yi geçmezdi. Çünkü benim hayatım futboldu. Zaten 5 yaşında da futbola başladım. Elbette para kazanmayı, bir takımda oynamayı istiyordum ama futbol oynama arzumun altında yatan en önemli faktör oyuna duyduğum sevgiydi. ▼Peki, baban futbolcu olmana nasıl yaklaştı? Sonuçta senden önceki üç çocuğu da doktor olmuş. Seni de bu şekilde yönlendirmedi mi? ▲15 yaşıma gelip salon futbolundan futbola döndüğümde biraz zorlandım. Çünkü babam futbolcu olmamı istemedi. Ama bir antrenörüm vardı ve babama konuştu. “Moritz çok iyi futbolcu, ileride kesinlikle çok büyük takımlarda oynayacak” dedi. Babam inanmadı ve “Yemin et” dedi. Hoca ısrar edince babam bana, “Peki o zaman, futbolunu oynama okulunu da bırakma. İkisini bir arada yürüt” diyerek izin verdi. Bir yandan futbol oynarken, bir yandan da üniversiteye girdim ve ekonomi eğitimi almaya başladım. Ama Türkiye’ye gelince üniversiteyi yarıda bıraktım. ▼Bütün Brezilyalı oyuncular bir gün gelir yurt dışına çıkar gibi bir kural var neredeyse. Sen de 21 yaşında ülkenden ayrılmayı seçtin. Kasımpaşa’nın teklifi sana nasıl ulaştı? Sen bu teklifi hangi gerekçelerle kabul ettin? ▲Yurt dışında oynamayı çok istiyordum. Fluminense’de 1.5 yılım geçmişti ve artık Avrupa’da bir takımda oynamaya zamanımın geldiğini düşünüyordum. Kasımpaşa’nın teklifi geldiğinde çok düşündüm, ailemle ve menajerimle görüştüm. Karşımda iyi bir teklif vardı ve kabul ettim. Tabii ki Kasımpaşa bir International veya Fluminense değil. Ama sonuçta Türk futbolu Avrupa’nın bir parçası ve burada kendimi gösterip daha büyük takımlara sıçrama yapabileceğimi düşündüm.

İstanbul’u görünce şoka uğradım

▼Türkiye’ye gelmeden önce bu ülke hakkında neler biliyordun? Buraya geldikten sonra karşılaştığın Türkiye seni şaşırttı mı? ▲Çok az şey biliyordum. Sadece Fenerbahçe, Galatasaray ve Beşiktaş’ı duymuştum. Ne zaman İstanbul’u gördüm, gerçek bir şoka uğradım. İstanbul’un büyük şehir olduğunu duymuştum ama ne kadar modern olduğu konusunda da insanları hakkında da bir fikrim yoktu. Buraya geldiğimde beklediğimden çok daha büyük bir şehirle karşılaştım. Belki Sao Paulo İstanbul’dan daha büyüktür ama burası çok daha farklı. İnsanlar da Brezilyalılara çok benziyor. Son derece sıcakkanlılar. ▼Türkiye’ye ilk geldiğinde takım arkadaşların seni nasıl karşıladı? ▲Doğrusu başlangıçta biraz zorlandım. Çünkü takımda İngilizce bilen çok oyuncu yoktu. Sadece 4-5 oyuncu İngilizce biliyordu. İletişim kurmakta biraz zorlandım. Ama hayat böyle. İlk zamanlar göz göze anlaşıyorduk ama ben şimdi biraz Türkçe konuşabiliyorum ve daha rahat iletişim kurabiliyoruz. ▼Aslında bu konuda mütevazı davranıyorsun çünkü şaşırtıcı şekilde güzel Türkçe konuşuyorsun. Ülkemize birçok yabancı oyuncu geliyor ve aralarında uzun yıllardır burada yaşayanlar var ama hiçbiri bu düzeyde Türkçe konuşmıyor. Sen neden böyle bir çaba gösterip de Türkçe öğrendin? ▲Çünkü burada yaşıyorum ve yaşadığım ülkenin dilini de öğrenmeliyim. Bir yere gittiğimde ya da alışverişe çıktığımda nasıl konuşacağım? Yanımda tercüman mı gezdireceğim? Ben işimi kendim yapmayı seviyorum ve bu nedenle Türkçeyi öğrendim. ▼Türkçe öğrenmek için ders aldın mı? ▲Hayır, hayır. Sadece arkadaşlarıma, “Bunu nasıl söyleyeceğim; şunu nasıl söyleyeceğim?” diye sora sora öğrendim. ▼Peki, bildiğin başka diller var mı? ▲Anadilim Portekizce. Portekizceye yakın olan İspanyolcayı biliyorum. İngilizcem var. Biraz Türkçem, biraz da Fransızcam var. Dil öğrenmeye yatkın bir insanım yani.

Türk futbolu çok farklı

▼Brezilya liginde oynamış bir futbolcu olarak Türkiye Ligi’nde sana farklı gelen neler vardı? ▲İlk sezonunda buradaki futbola uyum sağlamakta gerçekten çok zorlandım. Çünkü Türkiye’de çok fazla kuvvete dayalı bir futbol var. Brezilya’da oynanan futbol daha

teknik ve kolay. Bir kere tempo çok daha düşük. Türkiye’deki gibi bir pres de yok. Burada ise her zaman arkanızda bir oyuncu var, her takım sert futbol oynuyor. Yani Türkiye’deki futbol için Brezilya’ya göre bambaşka diyebilirim. ▼O halde Türkiye’de geride bıraktığın 2.5 sezon senin Avrupa futboluna uyum sağlaman açısından da bir öğrenim süreci sayılabilir değil mi? ▲İlk geldiğimde “Ben burada nasıl oynayacağım?” diye düşünmüştüm ama yavaş yavaş bu futbol stiline alıştım ve giderek yükselen performansım da öğrenme sürecini başarıyla geçtiğimi gösteriyor. ▼Türk oyuncular hakkında bir kanaatin mutlaka vardır. Onların futbol karakterlerini nasıl tanımlarsın? ▲Dedim ya burada başka bir futbol oynanıyor. Brezilya’ya da benzemiyor, İspanya’ya da Almanya’ya da... Ama Türkiye’de çok kaliteli futbolcular var. Ben Türk Milli Takımı’nın oynadığı futbolu da çok beğeniyorum.

Alex’i örnek alıyorum

▼Ligimizde beğendiğin oyuncular var mı? ▲Türk oyuncularından Galatasaraylı Arda Turan çok iyi bir futbolcu. Fenerbahçe’den Emre Belözoğlu ve Beşiktaş’tan İbrahim Toraman’ı da çok beğeniyorum. Yabancılardan Alex’in yeri çok farklı. Böyle bir oyuncu yok. Onu dikkatle izliyorum. Hangi pozisyonda ne yaptığını anlamaya çalışıyorum. Alex benim örnek aldığım bir oyuncu. ▼Türkiye’de Elano ile Alex arasında bir kıyaslama var. Elano Brezilya Milli Takımı’nda oynuyor ama Alex orada yok. Bu konuda ne söylersin? ▲Elano tabii çok iyi futbolcu. Bizim milli takımda ilk on birde oynuyor. Ama Alex de o takımda oynayabilecek nitelikte bir oyuncu. Sadece takımın bugünkü teknik direktörü Dunga onu seçmediği için orada değil. Yarın Dunga gidip bir başka teknik adam geldiğinde Alex’i tercih edebilir. Çünkü futbol kalitesi ortada. ▼Senin Brezilya Milli Takımı’nda oynamak gibi bir hedefin var mı? ▲Elbette var. Bütün çalışmalarım ve attığım bütün adımlar bir gün o takımda oynamaya dönük. Zaten 21 yaşında ülkemin dışına çıkmamın altında da bu istek yatıyor. Çünkü Brezilya Milli Takımı’nda oynayan oyuncuların büyük bölümünü Avrupa’da top koşturanlar oluşturuyor. ▼Turkcell Süper Lig’de karşısında oynarken en fazla zorlandığın defans oyuncuları hangileri? ▲İbrahim Toraman çok sert bir oyuncu ve çok kuvvetli. Servet de

öyle. Servet aynı zamanda çok dengeli bir oyuncu. ▼Futbola başladığın dönemde idollerin var mıydı? ▲Öncelikle Rivaldo. Onu çok beğeniyordum. Sonra da Alex geldi. Ama bence dünyanın en iyi futbolcusu Brezilyalı Ronaldo. ▼Bir oyuncu için farklı bir ülkede, hiç tanımadığı insanların arasında tek başına yaşamamanın zorlukları vardır. Sen ilk geldiğin dönemde bu tip zorluklar yaşadın mı? ▲Dediğim gibi başlangıçta her şey çok zordu. Sadece futbol değil, konuşulan dil, yemekler, iklim, kısacası her şey bambaşkaydı. Ama ben buraya futbol oynamaya gelmişim ve futbol oynamak istiyorsanız her şarta uyum sağlamak zorundasınız. Hava eksi 20 derece de olsa hiç fark etmez. Futbol için her zorluğa katlanmam gerektiğini düşünüyorum. ▼İlk sezonunu Turkcell Süper Lig’de, ikinci sezonunu ise Bank Asya 1. Lig’de geçirdin. Ancak o ilk iki

sezonunda bu kadar ön plana çıkan bir oyuncu değildin. Bu sezon senin için neler değişti de ciddi bir patlama yapabildin? ▲Türk futbolunda bir oyuncudan neler beklediğini anladım. İlk iki sezonunda fazla oynamadım ama burada futbolun nasıl oynandığını iyi öğrendim. Besim Durmuş Hocam bana çok güvenmişti. Şimdi Yılmaz Vural Hocam da aynı şekilde bana güven duyuyor. Başınızdaki teknik adam size güvenirse, o zaman kendinizi daha iyi hissedersiniz, içinizdeki futbol oynama arzusu zirveye çıkar. Ben şimdi böyle hissediyorum ve her maçta, her antrenmanda daha fazlasını vermeye çalışıyorum. ▼Kendinde eksik gördüğün yönler var mı? ▲Babam Brezilya’da olmasına rağmen her maçımı izler. Her maçtan sonra onunla konuşurum ve bana neleri eksik yaptığımı söyler. Fiziksel olarak biraz eksik olduğumu ve kuvvet çalışmalarını yapmam gerektiğini

Türkçe öğrenmek için ders almadım. Arkadaşlarıma sora sora öğrendim. Anadilim Portekizcenin dışında İspanyolca biliyorum. İngilizcem var. Biraz Türkçem, biraz da Fransızcam var. Dil öğrenmeye yatkın bir insanım yani.

Buradaki futbola uyum sağlamakta gerçekten çok zorlandım. Brezilya’da oynanan futbol daha teknik ve kolay. Bir kere tempo çok daha düşük. Türkiye’de ise her takım sert futbol oynuyor. İlk geldiğimde “Ben burada nasıl oynayacağım?” diye düşünmüştüm ama yavaş yavaş alıştım.

Arda Turan, Emre Belözoğlu ve İbrahim Toraman’ı çok beğeniyorum. Yabancılardan Alex’in yeri çok farklı. Böyle bir oyuncu yok. Onu dikkatle izliyorum. Hangi pozisyonda ne yaptığını anlamaya çalışıyorum. Alex benim örnek aldığım bir oyuncu.

Brezilya’da 10 yaşında kupa maçlarında oynamaya başlıyorsunuz. 13 yaşına geldiğinizde başka şehirlere deplasmanlara gidiyorsunuz. Türkiye’de bu süreç ancak 18 yaşından sonra başlıyor. Türkiye’de herkes bana “Çok gençsin” diyor ama Brezilya için yaşıyım!

biliyorum.

▼Bu arada seni Delgado’ya benzeten oldu mu?

▲Evet, herkes benzetiyor ama ben daha yakışıklıyım (Gülüyor). Sadece fiziksel olarak değil, futbol stili olarak da beni Delgado’ya benzetiyorlar.

▼Hem forvet hattında hem de orta alanda oynayabiliyorsun. Sen kendini hangi bölgede daha verimli hissediyorsun?

▲Aslında benim bölgem forvet arkası. Ama Yılmaz Hocam geldiğinde bana, “İkinci forvet oynar mısın?” diye sordu. Daha önce bu bölgede görev almıştım ama uzun zamandır oynamıyordum. “Eğer isterseniz oynarım” cevabını verdim. Birkaç maç forvet ikilisinde görev aldım. Orada oynamayı da sevdim ama benim asıl verimli olacağım yer forvet arkası.

▼Sezon başında Kasımpaşa puan alamayan bir takımdı. Yılmaz Vural’ın gelişinden sonra ligde kalma yolunda bir ivme yakalandı. Bu değişimi neye bağlıyorsun?

▲Başlangıçta puan alamadığımız maçlarda biraz da şanssızlık vardı doğrusu. Yılmaz Vural’ın gelmesinden sonra yaşanan kan değişimi ise en başta bize farklı bir hava ve moral getirdi. Daha yoğun ve farklı stilde antrenmanlar yapmaya başladık. Kadroda da değişiklikler yaşandı ve puanlar almaya başladık. Ben Kasımpaşa’nın bu kadrosu ve oynadığı bu futbolla sezon sonunda ligde kalacağına inanıyorum.

▼Kasımpaşa puan açısından çok tatmin edici bir noktada olmasa da oynadığınız futbol son derece keyif verici. Beşiktaş ve Galatasaray maçlarını kaybetmenize rağmen futbolunuzla takdir topladınız.

▲Evet, o iki maçta da gerçekten iyi oynamıştık. Galatasaray maçında 60-65 dakika çok başarılıydık. Ama o dakikalardan sonra takım biraz yoruldu. Galatasaray da çok kaliteli bir takım. Son dakikalarda istedikleri sonuca ulaştılar. Beşiktaş maçında ise iyi başlayamadık. İki gol yedik ama sonrasında gösterdiğimiz direnç ve rakibi baskı altına almamız çok olumlu bir görüntüydü. Yavaş yavaş istenilen düzeye yaklaşıyoruz ve bu futbolu 90 dakikaya yaymayı başarabilirsek çok daha iyi yerlere gelebiliriz.

▼İstanbul’daki yaşamın nasıl?

▲Takım arkadaşlarım Murat Akın ve Yekta’yla her zaman beraberiz. Birlikte geziyoruz, yemek yiyoruz, alışveriş yapıyoruz.

▼Taraftarlarla ilişkilerin nasıl?

▲Belki çok kalabalık bir taraftar topluluğumuz yok ama son derece coşkular. Beni çok seviyorlar ve özel tezahüratlar yapıyorlar. Bu da bana büyük bir moral veriyor. Geçtiğimiz sezon beni sadece Kasımpaşa taraftarları tanıyordu. Ama bu sezon oynadığımız Beşiktaş ve Galatasaray maçlarından sonra artık futbolseverlerin birçoğu beni tanımaya başladı. Sokakta gezerken “Bakın bakın, Moritz” diyen insanları duyuyorum. Yolumu kesiyorlar ve imza almak ya da fotoğraf çekirmek istiyorlar

İnsanların ilgisini karşılıksız bırakmam

▼Günümüzde pek çok oyuncu, futbolseverlerin bu tip taleplerinden rahatsız olabiliyor. Sen yanına böyle isteklerle gelenlere nasıl karşılık veriyorsun?

▲Benim çok hoşuma gidiyor. Çünkü çocukken ben de futbolculardan imza isterdim. Brezilya’da Fluminense takımını tutuyordum. Bir maç öncesi takımın kaldığı otele gittim ve bütün futbolculardan imza almak, onlarla fotoğraf çekirmek istedim. Bazıları bu isteğime olumlu karşılık verdi. Bir kısmı ise beni geri çevirdi. Bilmiyorum o olayın etkisiyle mi ama imza almak ya da benimle fotoğraf çekirmek isteyen hiç kimseyi geri çevirmemeye çalışıyorum. Onların ilgisi hoşuma gidiyor ve bana sevgiyle yaklaşan insanları kırmak istemiyorum.

▼Kariyer planlamanda bundan sonrası için neler var? Mesela iki sezon sonra Moritz’i nerede göreceğiz?

▲Bu sezon benim için işler çok iyi gidiyor. Sezon sonunda sözleşmem sona erecek. Menajerim de geçtiğimiz günlerde buradaydı. Büyük bir takımda oynamak istiyorum ve menajerim de benim için böyle bir kulüp arayışına başladı. Türkiye veya Avrupa fark etmez. Ama Türkçe bilmem bir avantaj ve İstanbul’da yaşamayı seviyorum. Buradaki büyük takımlardan birinde oynamayı isterim. Olmazsa Avrupa’da büyük bir takımda forma giymek istiyorum. Şampiyonlar Ligi’nde veya UEFA Avrupa Ligi’nde oynamak her oyuncunun hayalidir.

▼Avrupa liglerine baktığında kendi stiline uygun gördüğün bir lig var mı?

▲Alman futbolunu çok beğeniyorum. Önceliğim Almanya. Onun dışında İngiltere, İspanya veya İtalya’da oynamak isterim.

Brezilya için yaşlı oyuncuyum!

▼Türkiye’deki genç oyuncular hakkında neler söylersin, sence takımlarında yeterince şans bulabiliyorlar mı?

▲Türkiye’de sadece PAF takımları ciddi biçimde maç trafiğinin içinde yer alabiliyor. Brezilya’da ise 10 yaşında kupa maçlarında oynamaya başlıyorsunuz. 13 yaşına geldiğinizde başka şehirlere deplasmanlara gidiyorsunuz. Türkiye’de bu süreç ancak 18 yaşından sonra başlıyor. Türkiye’de herkes bana “Moritz sen çok gençsin” diyor. Ama ben Brezilya için genç bir futbolcu değilim. Çünkü 18 yaşındayken profesyonel takımda oynamaya başlamıştım. 6 sezondur profesyonel oyuncuyum ve Brezilya’dan baktığınızda artık yaşlı bir futbolcuyum (Gülüyor).

▼Futbol dışındaki hayatında neler var?

▲Brezilya’dayken sörf yapardım. Ama burada böyle bir imkânım yok. Müzik dinlemekten hoşlanıyorum. Ağırıklı olarak Brezilya müzikleri dinliyorum. Türk müziğini de seviyorum. İbrahim Tatlıses’i çok beğeniyorum. Favori şarkım ise “Kim o gözlerindeki yabancı.” Son olarak Ayrton Senna’nın biyografisini okudum. Beni en fazla etkileyen kitap odur.

▼İstanbul’daki Brezilyalı oyuncularla görüşüyor musun?

▲Çok az görüşüyorum. Ancak maçlarda karşı karşıya geliyoruz. En yakın olduğum Brezilyalı oyuncu Vederson. Gerçekten de çok iyi bir insan.

▼Son olarak söylemek istediğin bir şeyler var mı?

▲Sadece Kasımpaşa kulübüne ve takım arkadaşlarıma teşekkür etmek istiyorum. Evet, ben iyi oynuyorum ama bunun nedeni takım olarak iyi olmamız. Çünkü futbol tek başına oynanan bir oyun değil. Bugünkü performansımda takım arkadaşlarımda da büyük rolü olduğunu biliyorum.

Göçmenlerin zaferi

İsviçre Ümit Milli Takımı, Trabzon’da ümitlerimizi yenerek grup liderliği için dev bir adım atarken, bu küçük ülkenin U17 Takımı da Nijerya’daki Dünya Kupası’nı kaldırmayı başardı. İsviçre’nin bu müthiş altyapı devriminde sürekli doğru adımlar atan Futbol Federasyonu kadar, bu ülkeye zor koşullarda gelen ve İsviçre’nin refahına büyük katkı yapan göçmen ailelerinin de büyük payı var. İsviçre’de doğup büyüyen üçüncü kuşak, ülkenin U17 Millî Takımı’nın da kulüp altyapılarının da can damarını oluşturuyor. Aslında göçmen çocuklarının İsviçre’de futbola yaptığı katkı çok da yeni değil. 1988-2001 yılları arasında İsviçre A Millî Takımı’nın formasını giyen Kubilay Türkyılmaz, hâlen ülke tarihinin en çok gol atan ikinci millî oyuncusu.

Dağhan Irak

Son dönemde altyapı millî takımları düzeyinde en büyük çıkışı gerçekleştiren ülkelerden biri, belki de birincisi İsviçre. İlk olarak 2002 yılında on yedi yaş altı düzeyinde Avrupa Şampiyonu olarak dikkatleri üzerine çeken ülke, yalnızca o kupayı kaldırmakla kalmadı, aynı zamanda sağlıklı işleyen bir altyapı sistemi kurmayı başardı. Altyapıda Avrupa ya da Dünya Şampiyonu olmaktan belki de çok daha önemli olan sürekliliği ve oyuncuların sağlıklı gelişimini de sağlayan İsviçre futbol altyapısı, bu yıl ise tarihinin altın dönemini yaşadı. Avrupa Şampiyonası kuraları çekildiğinde Fransa, İspanya ve İtalya gibi hem dünya futbolunun hem de bu yaş grubunun dev ülkeleriyle eşleşen İsviçre’ye kimse pek şans

vermiyordu. Ancak İsviçre, bu grupta favori İspanya’yı üçüncülüğe itmekle kalmadı, gruptan lider çıktı ve tarihinde ilk kez U17 Dünya Kupası’na katılma hakkı kazandı. İsviçre takımı, Nijerya’daki kupada çok etkili takım oyunu ve kolektif olgunluğunun yanı sıra bireysel yetenekleriyle de öne çıktı ve beklentileri alt-üst ederek şampiyonluğa ulaştı. Ülke futbolda ilk kez bir dünya şampiyonluğuyla tanışırken İsviçre’nin turnuvanın en iyi futbol oynayan takımı olduğu futbol otoritelerinin ortak görüşüydü.

Kubilay Türkyılmaz tarihe yazıldı

İsviçre’nin bu müthiş altyapı devriminde sürekli doğru adımlar atan Futbol Federasyonu kadar, bu ülkeye zor koşullarda gelen ve İsviçre’nin refahına büyük katkı yapan göçmen ailelerinin de büyük payı var. İsviçre’de doğup büyüyen üçüncü kuşak, ülkenin U17 Millî Takımı’nın da kulüp altyapılarının da can damarını oluşturuyor. Aslında göçmen çocuklarının İsviçre’de futbola yaptığı katkı çok da yeni değil. 1988-2001 yılları arasında Nati’nin, yani İsviçre A Millî Takımı’nın formasını giyen Galatasaray’ın eski oyuncusu Kubilay

Türkyılmaz, hâlen ülke tarihinin en çok gol atan ikinci millî oyuncusu. Hakan Yakın ise en çok millî olmuş oyuncuların biri. Günümüzde millî takımdaki Türkiye göçmenleri geleneğini Eren Derdiyok ve Gökhan Inler gibi isimler sürdürüyor. Bunun dışında Zaire doğumlu Blaise N’Kufo, Cabo Verde doğumlu Gelson, Bosna-Hersek kökenli Eldin Jakupović, Kosovalı Valon Behrami, Makedonya göçmeni Blerim Cemaili gibi isimler de kırmızı-beyazlı formayla Dünya Kupası’nda izleyeceğimiz futbolculardan. Bunu basit bir devşirme operasyonu olarak görmek çok doğru değil. Çünkü bu oyuncular hayatının hemen hemen tamamını İsviçre’de geçirmiş, o ülkede yetişmiş isimler. Futbol takımına yansıyan tablo aslında yalnızca İsviçre sokaklarındaki çok kültürlülüğün bir yansıması. Göç alan pek çok ülkede olduğu gibi İsviçre’de de futbol, göçmenlerin hayatta tutunması ve sosyal hayatta temsiliyet sağlaması yolunda yardımcı bir etken. Ülkede millî takımı yukarı çıkaran göçmenler, aynı zamanda uç veren yabancı düşmanlığına karşı mücadelede de önemli bir koz. Daha önce farklı kökenlerden gelen futbolcuları kahraman olarak gören ve farklı renklerdeki insanların bir arada oynamasına alışan genç kuşakların bir arada yaşam kültürüne eski kuşaklara kıyasla çok daha fazla sahip olduğu Fransa ve Almanya’da net bir şekilde görülmüştü. İsviçre, bu iki ülkeye kıyasla futbolun daha az sevildiği bir ülke; bu nedenle aşılması gereken engeller daha yüksek.

Ancak millî takımların daha önce görülmemiş başarılar elde etmesi bu engelleri aşma yönünde önemli bir fırsat. U17 Millî Takımı’nın şampiyonluğu da bu bakımdan çok önemli.

Büyüdüklerinde nerede olacaklar?

Diğer taraftan alt yaş gruplarındaki göçmen oyuncuların FIFA kurallarında özel bir durumu var. Bu oyuncular altyapıda hangi millî takımda oynarlarsa oynasınlar, A millî seviyesinde karar değiştirebiliyor. Almanya gibi milyonlarca lisanslı oyuncuya sahip bir ülkede ya da Fransa’ninki gibi devasa bir altyapı sisteminde bu büyük bir problem olmuyor. Ancak İsviçre gibi oyuncu havuzunun dar olduğu bir ülkede bu ciddi bir endişe kaynağı. Nitekim, ülkenin en çok okunan gazetesi Blick bu konuyu U17

Gökhan Inler

hissetmesini ne kadar sağlayabilirse, zaten bu ülkede doğup büyüyen bu oyuncular tercihlerini o kadar Nati’den yana kullanacak. Zaten kuruluşundan itibaren çok kültürlü olan ve millî marşı ülkenin dört farklı dilinde söylenen bir ülke için bu konuda gayret göstermek çok zor olmamalı. Ancak tamamen buna güvenmek de tehlikeli. Çünkü İsviçre’de sürekli olarak yükselen bir yabancı düşmanlığı var ve bununla ciddi şekilde mücadele edilmesi gerekiyor. Bu yolda futbolu kullanmayı başarabilirse, İsviçreliler sporda kazandığının çok fazlasını sosyal hayatta elde edebilir.

İsviçre’nin genç göçmen yıldızları

Kofi Nimeley: Gana doğumlu Nimeley, özellikle İngiliz kulüplerinin yakından ilgilendiği bir oyuncu. Bu oyuncunun da İsviçre yerine Gana’yı tercih etmesi çok olası gözüküyor. Ancak Ganalıların yoğun yaşadığı İngiltere’ye giderse belki fikrini

değiştirebilir. **Haris Seferović:** Bosna-Hersek kökenli golcü Seferović, geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklamayla kendisinin İsviçreli olduğunu ve başka bir ülke adına oynamayacağını belirtti. İsviçre basını, daha önce Rakitić’in de benzer sözler söylediğine dikkat çekerek bu açıklamaya temkinli yaklaştı. **Sead Hajrović:** Bu yaz Arsenal altyapısına transfer olan Hajrović, daha önce Bosna-Hersek için oynamak istediğini açıklamış ama onu millî takıma davet eden İsviçreliler olmuştu. Hajrović şimdilik İsviçre’de oynuyor ancak Bosna-Hersekliiler ilerleyen yıllarda hata yaptıklarını fark edip genç stopere yaklaşabilir. Bu durumda Sead’ın daha önce kendisini çağırmayan ekibe gidip gitmeyeceği merak konusu. **Nesim Ben Halifa:** Tunus pasaportlu oyuncu, İsviçre’nin bu yaş grubunda belki de en önemli oyuncusu. Bu yetenekteki bir oyuncu ne Tunus ne İsviçre altyapısından çok sık yetişiyor. Bu sene Grasshopper Zürih’e

transfer olan Ben Halifa, U15’ten itibaren İsviçre’nin bütün altyapı millî takımlarında oynadı. Böyle giderse ümit ve A millî takımlar da uzak değil. **Granit Xhaka:** Kosova kökenli Granit Xhaka, yumuşak bileği ve oyun zekâsıyla İsviçre takımında hemen fark edilenlerden. Topla gereğinden fazla oynama huyunu bir kenara bırakırsa çok etkili bir oyuncu olabilir. Bu arada Arnavut spor basını da Xhaka’yı potansiyel bir millî oyuncu olarak yakından takip ediyor. **Pajtim Kasami:** Makedonya kökenli Arnavut Kasami, İsviçre’de en erken yurt dışına çıkanlardan. Ülkenin İtalyanca konuşulan bölümünde doğup büyüyen ön libero, kısa sürede komşu ülkenin yolunu tuttu ve Lazio’da oynamaya başladı. O da Makedonya’nın yakın markajında. **Ricardo Rodriguez:** Şili pasaportlu Rodriguez, takımda hem bek hem

kanat oynayabilen bir diğer oyuncu. FC Zürih’in verimli altyapısından yetişen oyuncu da yakın zamanda büyük liglerden birine gitmesi beklenenlerden. **André Gonçalves:** Hem sağ bek hem sağ kanat oynayabilen ve oyunun iki yönünde de çok kuvvetli olan André Gonçalves, aynı zamanda Portekiz pasaportu taşıyor. Portekiz’in ülke dışındaki göçmenlerden çok, uzun yıllardır ülkede yaşayan ve ana dili Portekizce olan Brezilyalıları ve Angolalıları tercih ettiği düşünülürse, genç André’nin İsviçre’den ayrılması düşük ihtimal. Yine de beş dakika içinde karşı kaleye gol atıp, kendi kalesinin çizgisinden top çıkaran bir oyuncuya herkes ihtiyaç duyabilir. Ve diğerleri... Dünya şampiyonu İsviçre’nin yedeklerini oluşturan Maik Nakiç Hırvatistan, Igor Mijatović Sırbistan, Joel Kiassumbua Kongo kökenli. Bu şampiyonada kadroda olmayan ama zaman zaman bu takıma girip çıkan FC Zürih’li Ali İmren’i de unutmamak gerekiyor.

Eski tüfekler

Geçen sayıda Bank Asya 1. Lig'in yabancılarını tanıtmıştık. Yabancıların hemen hemen tümü ülkemize yeni gelmişti ve pek fazla tanındıkları söylenemezdi. Öte yandan Bank Asya 1. Lig'de futbolseverlerin çok iyi bildiği fakat gözlerden uzakta kalan isimler de mücadele ediyor. Bir zamanlar Turkcell Süper Lig'de, Avrupa'da ve Milli Takım'da başarıyla top oynayan, şimdi ise yaşlarıyla takımdaki gençlere ağabeylik yapan "deneyimli" futbolculardan bahsediyoruz. Bu sayıda Bank Asya 1. Lig'in 25 tecrübeli futbolcusunu tanıtıyoruz.

Remzi **Kılıç** / Kutay **Ersöz**

Bank Asya 1. Lig'in "ağır abî"lerini tanıtmaya Ege kıyılarından başlayalım. Geçen sezonun play-off finalisti Karşıyaka'nın bu sezondaki "abî"si Okan Öztürk. Türkcell Süper Lig'e attığı kafa gollarıyla birçok büyük takım forvetini kıskandıran Okan, hiçbir zaman İstanbul'un devlerine transfer olamadı. Özellikle Beşiktaş'a attığı gollerle dikkat çeken Okan, Gençlerbirliği ve Çaykur Rizespor formalarıyla hatırlanıyor.

Süper Lig'de 219 maça çıkıp 53 gol atan Okan, geçen sezonu Çaykur Rizespor'da geçirmiş, bu sezon başında İzmir'e gelip Karşıyaka forması giyemeye başlamıştı.

Bu sezon İzmir'e gelen bir diğer golcü ise eski gol krallarından Zafer Biryol. Geçen sezon Mersin

attı. İzmir doğumlu golcü futbolcu ilk defa 27 yaşında bir İzmir takımı için oynadı. O da şimdiki takımı Altay'dı. 2005-06 sezonunda play-off finalinde Ankara'da Sakaryaspor'a yenilen takımın en önemli ismiydi. O sezon 35 maçta forma giyen Ufuk, 20 golle takımını sırtlamıştı. 2006-07'de İstanbul Büyükşehir Belediyespor, 2007-08'de ise Antalyaspor formasıyla Bank Asya 1. Lig'de mücadele etti ve iki takımla da Turkcell Süper Lig'e çıkma sevincini yaşadı. Geçen sezonun ilk yarısında Orduspor'da mücadele etti, devre arasında Altay'a transfer oldu. Halen Altay için ter dökmeyi sürdürüyor. Sakatlığı nedeniyle bu sezon henüz maça çıkamayan Ufuk, Bank Asya 1. Lig'in en çok maça giyen oyuncularından. Bu ligde 157 maça çıkan Ufuk, tam 60 gole imza attı. İstanbul Büyükşehir Belediyespor ve Antalyaspor dışında, 2004-05 sezonunda da Sivasspor'la Turkcell Süper Lig'e yükselen Ufuk, bu mutluluğu 3 farklı takımla yaşamış oldu. Altay'la çıkamadığı sezonu ise ligin

gol kralı olarak tamamladı. İzmir'in Bank Asya 1. Lig'deki yeni temsilcisi Bucaspor'un kadrosuna ise 4 "eski tüfek" yer alıyor. Takımın kaptanlığını yapan Yılmaz Özlem'i futbolseverler daha çok Ankaragücü forması ile tanıyor. Sarı-lacivertli formaya Ankara yıllarından aşına olan Yılmaz, 1997-2005 yılları arasında bu takımda oynadı. Attığı frikik golleri ve sert futboluyla tanınan Yılmaz, 2006-07 sezonunda 253 maçlık Türkcell Süper Lig kariyerini noktaladı ve Diyarbakırspor forması giymeye başladı. Bir sezon sonra Adanaspor'u, geçen sene ise Bucaspor'u Bank Asya 1. Lig'e taşıdı. Bucaspor'un kaptanlığını yapan Yılmaz, tribünlerin en çok sevdiği isim. Tecrübeli futbolcu, 37 yaşına rağmen hâlâ etkili futboluyla göz dolduruyor.

Erman Güracar, 2000'li yılların başında çok konuşulan bir isimdi. Beşiktaş'a gelişi ve gidişi uzun süre spor gündeminde tartışılmıştı. Beşiktaş

efsanesi Ertuğrul Sağlam'la takas edilerek Samsunspor'dan İstanbul'a geldi. Hızıyla bir çok stoperin arasından ayrılan Erman, hırçınlığı yüzünden daha fazla ilerleyemedi. Nitekim, Beşiktaş taraftarıyla yaşadığı bir tartışma nedeniyle kulüpten ayrılmak zorunda kaldı. Trabzonspor'a transfer olmasına rağmen orada da fazla tutunamadı ve ardından birçok takım dolaştı. 3. sezondur Bank Asya 1. Lig'de mücadele eden 35 yaşındaki stoper, önce Kocaelispor'un, geçen sezon da Manisaspor'un Bank Asya 1. Lig'i şampiyonu olarak bitiren kadrosunda yer aldı. Bu sezon hedefi ise aynı mutluluğu Bucaspor formasıyla yaşamak. İzmir ekibinin kalecisi Cenk Tekelioğlu da 36 yaşının tecrübesiyle takıma katkıda bulunuyor. Sarıyer'le Türkcell Süper Lig'de başlayan futbol yaşantısını en çok Bank Asya 1. Lig'de sürdüren tecrübeli eldiven, 2008 yılında Eskişehirspor ile şampiyonluk yaşamıştı.

Bank Asya 1.Lig'de attığı gollerle kariyerini oluşturan Yunus Altun da bu sezon Bucaspor formasını giyenlerden. Geçen sezon Karişık'a da oynadıktan sonra yaz döneminde Bucaspor'a transfer oldu. Bank Asya 1. Lig'de bugüne kadar 70 gol atan Yunus, 2001-02'de 28 golle, 2002-03'de ise 24 golle bu ligde gol krallığı yaşadı. 2001-02'de yeni bir statüyle oynanan Bank Asya 1. Lig'in "Bir sezonda en çok gol atan futbolcusu" unvanına sahip. Geçmişte Çaykur Rizespor ve Bursaspor ile şampiyonluklar yaşadı. Türkcell Süper Lig'in usta ayaklarından İlyas Kahraman ise 33 yaşının tecrübesini Adanaspor için kullanıyor. Galatasaray altyapısında yetişen ve A takıma kadar yükselen İlyas, zaman zaman şans bulsa da sarı-kırmızı takımda tutunamadı. Galatasaray formasıyla özellikle Türkiye Kupası maçlarında başrolü oynadı. 1996 yılında Kadıköy'de Fenerbahçe ile oynanan final maçının son dakikalarında yaptığı ortayla Saunders'ı golle buluşturdu ve Galatasaray'ın kupayı kazanmasını sağladı. 1 sezon sonra ise Ankara'da oynanan ve yine tarihe geçen, Gençlerbirliği'nin Galatasaray'ı penaltılarla

18-17 elediği maçı, kaçırdığı penaltıyla bitiren futbolcu olmuştu. Galatasaray'dan sonra birçok takımda futbol oynamaya devam eden İlyas, sol ayağıyla Türkcell Süper Lig'in en tehlikeli 10 numaralarından biri oldu. Geçen sezon Boluspor formasıyla Bank Asya 1. Lig'de mücadele eden İlyas, bu yaz döneminde Adanaspor'a geçti ve turuncu-beyazlı formayı giyer giymez de takım kaptanlığına getirildi. Adana'dan komşu şehir Mersin'e geçince karışmaya yine İstanbul görmüş iki tecrübeli isim çıkıyor. Zafer Demiray ile Kerem İnân, Beşiktaş ve Galatasaray günlerinin ardından Anadolu turu yaptıktan sonra Bank Asya 1. Lig'e geldi. Geçen sezon birlikte Karşıyaka forması giyen iki futbolcu,

bu sezon Mersin İdman Yurdu için ter döküyor. Kerem İnan, tıpkı İlyas Kahraman gibi Galatasaray altyapısından yetişti. A takımda oynadığı yıllarda Galatasaray ile birçok kupa kazandı. Bu kupalar arasında UEFA Kupası ve Süper Kupa da vardı. 2000 yılında Türkiye Kupası finalinde Kerem ve Zafer birbirlerine rakip olmuş, Antalyaspor'u 5-3 mağlup eden Galatasaray, Diyarbakır'da kupaya uzanmıştı. O maçta Zafer'in, Kerem'in koruduğu kaleye bir gol attığını da hatırlatalım. Kerem geçen sezon Karşıyaka forması giymişti. 29 yaşındaki file bekçisi, bu yazındaki futbolcular arasındaki en genç isim olarak göze çarpyor. Zafer Demiray'ın yıldızını parlatan maçların başında ise 2000 kupa finali geliyor. O yaz Trabzonspor'a transfer olan Zafer, ilk sezonunda 22 lig maçında oynadı, 4 gol attı. Bir sonraki sezon ligin açılış maçında İnönü'de Beşiktaş ağırlarını sarstı. O gol dışında o sezon 6 gol daha attı. İstikrarlı futbolu, 100. yıl için iddialı bir takım kuran Beşiktaş'a transfer olmasını sağladı. Beşiktaş'ta bekleneni veremese de tarihe geçen şampiyon kadroda yer aldı. Daha sonra çeşitli takımlarda oyanayan Zafer, iki sezon önce Malatyaspor formasıyla Bank Asya 1. Lig'de boy göstermeye başladı. Geçen sezon Karşıyaka'yı play-off finaline taşıdı. Final maçının uzatma dakikalarında kaptırdığı top Kasımpaşa'nın şampiyonluk golü olunca dünya futbolunda birçok yıldızın yaşadığı dramla o da karşı karşıya kalmış oldu.

Bu sezon Türkcell Süper Lig'den gelen Konyaspor ve Kocaelispor'un kaptanlarından da söz etmek lâzım. Konyaspor kaptanı Tayfun Türkmen, Türk futbolunun en önemli figürlerinden biri. Hem stoper hem santrfor oynayabilen Tayfun, aynı zamanda üniversite mezunu olmasıyla birçok meslektaşından ayrılıyor. İç Anadolu Bölgesi takımlarında oynaması nedeniyle "bölge oyuncusu" olarak tanımlayabileceğimiz Tayfun, geçen sezonu Eskişehirspor'da geçirmiş, bu yaz döneminde Konyaspor kadrosuna dâhil olup kaptanlık pazubandını takmıştı. Serdar Topraktepe ise Kocaelispor'un genç kadrosuna tecrübesiyle liderlik yapıyor. 33 yaşındaki solak, Beşiktaş formasıyla futbol yaşantısına başladı. Beşiktaş'ın 1995 ve 2003 yıllarındaki şampiyon kadrosunda yer aldı. Daha sonra Kocaelispor'da oynadı ve çok sevildi. Bursaspor ve Sivasspor'da oynadıktan sonra

Körfez'e geri döndü. Süper Lig'de 259, Bank Asya 1. Lig'de 102 maçta oynadı. 1 kez A milli oldu. Ligin gol makinelerinden biri de Kardemir Demirçelik Karabükspor'da forma giyiyor. Galatasaray altyapısından yetişen ve ilk oynamaya başladığı dönemde "Yeni Hakan Şükür" olarak lanse edilen, Ümit Milli Takım formasını giymesine rağmen A Milli Takım'a uzak kalan Burak Akdış, 2009 yılının başından itibaren Kardemir Demirçelik Karabükspor'da Önder önce Sakaryaspor, Bursaspor, Çayyirenspor, Sivasspor gibi takımların formasını giyen Burak, Sakaryaspor ve Bursaspor'da Süper Lig'e çıkma sevinci yaşadı. Milli futbolcu 145 kere Bank Asya 1. Lig'de, 111 kere de Tüccell Süper Lig'de maça 8 defa gol sevinci yaşadı.

Burak Akdiş'in takım arkadaşlarından kaleci Bülent Ataman da futbolseverlerin çok iyi bildiği bir isim. Kendine has bir karaktere sahip olan Bülent Ataman, futbolu dışında renkli olaylarıyla da gündemde kalmış bir isim. Beşiktaş, Göztepe, Trabzonspor, Manisaspor ve Altay'da oynayan Bülent, geçen sezonun devre arasından itibaren Kardemir Demirçelik Karabükspor forması giymeye başladı. 35 yaşındaki file bekçisi şu an Bank Asya 1. Lig'in en az gol yiyen kalecilerinden.

Az gol yiyen, hatta kendi taraftarı önünde henüz gol yemeyen Kartalspor'un file bekçisi ise yine tecrübesiyle takıma liderlik yapan isimlerden Oğuz Dağlaroğlu. Türkiye'nin gelmiş geçmiş en başarılı kalecilerinden Rüştü Reçber'in yedeği olarak başladığı futbol kariyerinde birinci adamlığa 2003-04 sezonunda terfi etti. F.Bahçe ile 1 lig şampiyonluğu 1 kupa finali yaşadıktan sonra İstanbulspor'a transfer olan Oğuz, iki sezon sarı-siyahlı takımın kalesini korudu. Daha sonra Sivasspor, Diyarbakırspor ve Gaziantepspor ile Doğu turuna çıkan Oğuz, geçen sezon Kartalspor'a transfer olarak İstanbul'a geri döndü. Geçen sezon ilk defa Bank Asya 1. Lig'de mücadele eden 30

yaşındaki kaleci, 14 maçta forma giydi. Bu sezon ilk 12 hafta sonunda sadece 8 gol yiyerek göz doldurdu. Bu gollerin hepsini deplasman maçlarında yiyen Oğuz, Kartal Stadı'nda kalesini gollere kapattı. Oğuz'un bu başarısında önündeki defans hattının payı da büyük. Geri dörtlünün üç önemli ismi de tecrübeleriyle diğer futbolculardan ayrılıyor. Stoperler Kürşat Duymuş, Serkan Özsoy ve sol bek Tayfun Seven, zor geçilen defansın önemli isimleri. Tayfun Seven ve Serkan Özsoy, tıpkı Oğuz Dağlaroğlu gibi Fenerbahçe altyapısında yetişen isimler. Tayfun, 1998 yılında Baliç'in transferi karşılığında Bursaspor'a verilmiş, 2004 yılına kadar bu takımda mücadele etmişti. Daha sonra çeşitli takımlarda forma giyen Tayfun, 2007 yılında İstanbul Büyükşehir Belediyespor ile Turkcell Süper Lig'e çıkma sevinci yaşadı. Malatyaspor ve

Boluspor maceralarından sonra bu sezon başından itibaren Kartalspor forması giymeye başladı. Tayfun, Bursaspor'dan ayrıldığından beri her sezon Bank Asya 1. Lig'de mücadele etti. Serkan Özsoy, Fenerbahçe A takımına çıktığında Uche-Högh ikilisinin yedeğiydi. Zor sakatlanan bu ikiliyi kesmekte zorlanan Serkan, 1998-99 sezonundan itibaren takıma girmeye başladı. 2001 şampiyonluğunda kadroda yer aldı. O da Oğuz gibi 2003-04 sezonunun başında takımdan ayrıldı. Malatyaspor,

Manisaspor ve Gaziantepspor'da oynadıktan sonra, 2006 yılında Diyarbakırspor formasıyla Bank Asya 1. Lig'e merhaba dedi. Geçen sezonu Boluspor ve Sakaryaspor'da geçirdikten sonra bu sezon başında Kartalspor'a transfer oldu. Tayfun, Serkan ve Oğuz'dan farklı olarak Kürşat Duymuş, Fenerbahçe yerine Beşiktaş'ta oynadı. Diğer üç isim Ümit Milli Takım'da forma giyerken, Kürşat ilave olarak A Milli Takım'da da yer aldı. Çaykur Rizespor'da adını duyurdu, Trabzonspor'a transfer oldu, Beşiktaş ile en üst noktaya geldi, Kayseri Erciyesspor ile kupa finali oynadı, geçen sezon ortasında da Kartalspor'a transfer oldu. Turkcell Süper Lig'de 181 maça çıkan 30 yaşındaki tecrübe, bu sezon Kartalspor'un en etkili isimlerinden biri olarak dikkat çekiyor. Beşiktaş savunmasında oynamış bir diğer Bank Asya 1. Lig yıldızı ise Bolusporlu Adem Dursun. Ankaragücü'nde başlayan futbol kariyeri Beşiktaş'la ile devam etti. Erciyesspor ile hem ilk defa Bank Asya 1. Lig'de hem de Atletico Madrid karşısında UEFA Kupası'nda oynadı. Geçen sezonu Kayseri'de geçiren Adem, bu sezon başında Boluspor'a transfer oldu. 30 yaşındaki

1. Lig'den küme düşmesi. İstanbulspor ve Malatyaspor bunu yaşadı. Bu sezon Çaykur Rizespor kurduğu güçlü kadroyla bu korkuyu yaşamayacak gibi. Çaykur Rizespor'un güçlü kadrosunun sağ bekinde ise Hasan Yiğit var. O da Serdar Samatyalı gibi üç büyüklerde oynamadı ama sürekli göz önünde oldu. Gaziantepspor'un 2001 yılında şampiyonluk yarışına giren kadrosunda yer aldı. 382 defa Turkcell Süper Lig maçı oynayan Hasan, geçen sezon Sakaryaspor ile Bank Asya 1. Lig'e transfer oldu. Bu sezon ilk kez Bank Asya 1. Lig'de oynayan bir isim ise Bülent Bölükbaşı. Başarılı orta saha oyuncusu Giresunspor formasıyla bu lige renk katan isimlerden birisi. Sezona Ankaraspor formasıyla başlayan

Bülent Bölükbaşı

33 yaşındaki futbolcu 1 kez A milli formayı da giymişti. Giresunspor kadrosunda yer alan iki tecrübeli isim daha bu sezon ilk defa Bank Asya 1. Lig'de oynayacak. Emrah Eren ve İsmail Güldüren Giresunspor'un bu seneki kozları. 31 yaşındaki Emrah, İstanbulspor ve Adanaspor'dan sonra Galatasaray'a transfer oldu. 2000 yılında kazanılan UEFA Kupası başarısında o da yer aldı. Daha sonra Trabzonspor da dâhil birçok takımda forma giydi. Süper Lig'de 264 maça çıktı. İsmail Güldüren ise Süper Lig'de 273 maç oynadı. Gençlerbirliği'nde yıldızı parladı. Alkaralar ile Türkiye Kupası kazandı. Daha

sonra Fenerbahçe'ye transfer oldu. Burada bir kez şampiyonluk yaşadı. Çeşitli takımlarda oynadıktan sonra bu sezon başında Giresunspor'a transfer oldu. Giresun doğumlu olmasına rağmen yıllardır Samsunspor formasıyla mücadele eden Kenan Yelek ise Karadeniz'in bir diğer tecrübeli savunma oyuncusu. Samsunspor ile 10. sezonunu geçiren 34 yaşındaki savunmacı, 195 defa Turkcell Süper Lig'de, 104 defa da Bank Asya 1. Lig'de maça çıktı. A Milli Takım formasını ise 1 kez giydi.

Burak Akdiş

futbolcu, 2 kere Milli Takım'a çağrıldı ama forma şansı bulamadı. Turcell Süper Lig'de ise tam 203 maça çıktı. Boluspor'un kaptanı Serdar Samatyalı, etkili tekniğine rağmen çok üst düzey kulüplerde oynayamadı. Fakat yine de Bank Asya 1. Lig'in en korkulan isimlerinden biri. Duran topların usta ismi olan Serdar, İstanbulspor, Malatyaspor ve Çaykur Rizespor'dan sonra Boluspor'da Bank Asya 1. Lig'e devam ediyor. Serdar'ın ilginç özelliği, ayrıldığı kulüplerin 1 sene sonra Bank Asya

İyi kaleci zor olanı kolay gösterir

Birinci Daum döneminde Fenerbahçe’de kaleci antrenörü olarak çalışmaya başlayıp Aragones döneminde ayrıldı. Milli Takımlar Kaleci Departmanı’ndaki görevinin ardından Daum’un Fenerbahçe’ye dönmesiyle yeniden Samandıra’nın yolunu tuttu. Genç, araştırmacı ve yenilikçi kişiliğiyle Fenerbahçe’deki kalecilerin performansının artırılmasında büyük rol oynadı. 20 yaşından itibaren kaleci antrenörü olmayı kafasına koyan ve o günden bu yana sürekli bilgi biriktiren genç antrenörle, kaleciliğin incelikleri ve meseleleri üzerine konuştuk.

Mazlum **Uluç**

Murat Öztürk

▼Önce kalecilik, ardından da kaleci antrenörlüğüne uzanan süreçte Murat Öztürk kimdir, tanıyalım.

▲1984’te Gençlerbirliği altyapısında başladım, 1990’da Eskişehirspor’da profesyonel oldum. 2000’e kadar aralıklarla Eskişehirspor’da oynadım. Sonrasında antrenörlük kararı aldım ve TFF’nin açtığı kurslara devam ederek kaleci antrenörü oldum. 2004’te ise Daum’un çalıştığı dönemde kaleci antrenörü olarak Fenerbahçe’ye geldim.

▼Fenerbahçe futbolcu transferinde yıldız oyunculara yönelir. Antrenör tercihleri de pek farklı değildir. Sizin transferiniz oldukça ilginç

geldi bana.

▲Eskişehir’den antrenörüm olan Önder Özen, o dönemde Daum’un yardımcılığını yapıyordu. Fenerbahçe de yerli kaleci antrenörü arıyordu. Benim uygun olabileceğimi Daum’a iletmış. Daum da kriterlerine uygun olduğumu düşünerek beni ekibine dâhil etti.

En iyisi olmak istedim

▼Neydi o kriterler ve siz hangi aşamalardan geçerek o kriterlere sahip olmuştunuz?

▲Kalecilik yaptığım dönemde erken yaşlarda

büyük bir sakatlık geçirmiştım. 20 yaşımdan itibaren kaleci antrenörü olma fikri kafamda oluşmuştu. Kaleci olduğum dönemde de iyi kaleci antrenörleriyle çalışma fırsatı bulmuştum. İlk hocalarım Erol Aydın, Adil Eriç ve Cem Onuk’tu. Eskişehirspor’da da Datcu gibi büyük bir ustayla çalışmışım. O dönemde antrenörlüğü daha da fazla sevdim. Bir taraftan oynarken, bir taraftan da kaleci antrenörlüğü için bilgi birikimine sahip olmak için araştırma yapmaya başladım. Hedefim günü geldiğinde en iyi kaleci antrenörü olmak ve bunun için neler yapmam gerektiğini planlamıştım.

▼İyi bir kaleci antrenörü olmanın gerekleri nelerdi?

▲Katıldığınız eğitim sonrası antrenörlük belgesini alıyorsunuz. Ama o sadece bir başlangıç. Ondan sonrası sizin donanımınız, hayata bakışınız ve antrenman bilginizle alakalı. En başta bütün dünya literatürünü takip edebilmek için yabancı dil veya diller bilmeniz önemli. İyi bir antrenman bilgisine sahip olmanız, psikoloji bilmeniz ve dürüst, yeniliğe açık, öngörü sahibi olmanız, işinizi çok sevmeniz gerekli.

▼Fenerbahçe’ye geldikten sonra neler yaptınız?

▲İlk sezon ekte kaleci antrenörü olarak Eike Immel de vardı ve birlikte çalıştık. Ama orada da ilginç bir durum var. Ben Fenerbahçe’ye yabancı kaleci antrenörünün çalışma yasağından dolayı gelmişim ama saha çalışmalarının büyük bölümünü, kaleci antrenman programlarının da ağırlıklı bir kısmını yapmaya başladım. Ertesi sezon Immel ülkesine döndü ve tek kaleci antrenörü olarak devam ettim. Daum’un ardından 2 yıl da Zico ile beraber iyi bir çalışma ortamı yakaladım. Aragones’in antrenörlüğü döneminde ayrıldım ve Milli Takımlar Kaleci Departmanı’nda çalıştım. Daum dönünce sezon başında yeniden Fenerbahçe’ye geldim.

Uygulamalı eğitime geçilmeli

▼Hep söylenir, önce eğitimcileri eğitmek gerekir diye... Bu noktadan bakarsak, Türkiye’deki kaleci antrenörü eğitimi ve Türk kaleci antrenörlerinin bugün geldiği nokta hakkında neler söylersiniz?

▲1990’ların başında Rasim Kara’nın büyük emekleriyle başlayan kalecinin ayrı bir antrenörü olması fikri, Eğitim Dairesi tarafından kurs açılarak kaleci antrenörüne ait diploma verilmesiyle hayata geçirildi. Bu Türk futbolu açısından

devrimdi. Şükrü Ersoy ve Yavuz Şimşek’in katkılarıyla gelişti. Gerçekten de birçok bilgi bu havuzda eşine az rastlanır biçimde toplandı. Ancak geldiğimiz noktada bu müfredatın doğal olarak gözden geçirilmeye ihtiyacı var. Kaleci antrenörlüğünde mutlak surette amatör, genç ve performans sıralaması getirilmeli. Saha uygulamalı eğitime daha çok yer verilmeli. Kalecinin taktik anlayışının gelişmesine daha çok zaman ayrılmalı. Uygulamalı eğitim, bence kaleci antrenörlüğü eğitiminin birinci şartı. Kaleci antrenörü temel bilgileri salonda öğrenmeli, kalan büyük kısmını ise uygulamalı olarak sahada görmeli. Milli Takımlarda çalıştığım dönemde departman olarak Eser Özaltındere öncülüğünde Mehmet Tezcan eşliğinde Adana’da ilk defa böyle bir bölgesel uygulama yaptık. Uygulamanın artılarını ve eksilerini görüp Türkiye geneline yaymayı düşünüyorduk. Adana’daki çalışma sadece saha uygulamalarıyla son derece verimli geçti. Fakat bundan sonrası için bu projenin geleceğinin ne olacağını bilmiyorum. Türk kaleci antrenörlüğü belli bir noktaya gelmiştir. Bugün kaleci antrenörlüğü diplomasına sahip yaklaşık 350 arkadaşımız var. Ancak bu sayının içinden belirli iyi örneklerin olması, bir ekolün tam olarak oluştuğu anlamına gelmiyor. Küçük de olsa belli bir grubun yeterli

bilgi birikimine sahip olduğuna ve dünya üzerinde takip edilebilir potansiyele ulaştığına inanıyorum. Örneğin Fenerbahçe ile yurtdışında yaptığımız kamplar ve maçlar sırasında yabancı meslektaşlarımız tarafından kaleci antrenmanlarımız ilgi ile izlenir ve onlardan çok olumlu yorumlar duyarız. Bu da bizim bir farklılık oluşturduğumuzu ortaya koyan önemli bir veri. Bizim bu işin neresinde olduğumuzu gösteriyor. ▼İtalyanlar, İspanyollar, Ruslar geleneksel olarak iyi kaleci yetiştiren ülkeler olarak bilinir. Ama kalecilikte bir Türk ekolünden söz edemiyoruz. ▲Türk kaleci tipini oluşturmak için kaleci antrenörleri olarak münferiden bir araya geldik. Bugün bir Alman, bir İngiliz veya Orta Avrupa’da yetişmiş Çek, Hırvat, Slovak kaleciyi, Afrikalı bir kaleciyi nasıl ayırt edebiliyorsak, bugüne kadar bir Türk kaleci modeli de oluşturulabilirdi. Her antrenör kendine göre, temeli farklı model uygularsa doğal olarak sonuç bu oluyor. İşin temel noktaları aynı, ayrıntıları farklılık gösterebilen model en verimli olanı bence. Bu görev de TFF Eğitim Dairesi’nindir.

▼Kaleci yalnız adam denilir her zaman. Yenilen bir golde birçok oyuncunun hatası olsa bile faturanın kesildiği son adres hep kalecidir. Böylesine kritik bir bölgede görev yapan oyuncunun psikolojisi de diğerlerinden farklı olur. Psikolojik destek anlamında kaleci antrenörleri

Antrenörlük belgesini almak sadece bir başlangıç. Ondan sonrası sizin donanımınız, hayata bakışınız ve antrenman bilginizle alakalı. İyi bir antrenman bilgisine sahip olmanız, psikoloji bilmeniz ve dürüst, yeniliğe açık, öngörü sahibi olmanız, işinizi çok sevmeniz gerekli.

Kaleci antrenörlüğünde saha uygulamalı eğitime daha çok yer verilmeli. Kalecinin taktik anlayışının gelişmesine daha çok zaman ayrılmalı. Uygulamalı eğitim, bence kaleci antrenörlüğü eğitiminin birinci şartı.

Türkiye’de küçük de olsa belli bir antrenör grubunun yeterli bilgi birikimine sahip olduğuna ve dünya üzerinde takip edilebilir potansiyele ulaştığına inanıyorum. Yurtdışında yaptığımız kamplar ve maçlar sırasındaki antrenmanlarımız, yabancı meslektaşlarımız tarafından ilgiyle izleniyor.

Bugüne kadar bir Türk kaleci modeli oluşturulabilirdi. Her antrenör kendine göre, temeli farklı model uygularsa doğal olarak sonuç bu oluyor. İşin temel noktaları aynı, ayrıntıları farklılık gösterebilen model en verimli olanı bence.

nasıl devreye girer?

▲Kaleci için psikolojik değerler çok önemli. Her iyi kalecinin de zaman zaman performansının düştüğü, farklı sorunlarla karşılaştığı dönemler yaşanır. Geçmişte onunla aynı işi yaptığınız için bu konuda belli bir tecrübeye sahip oluyorsunuz. Zaten iyi kaleciler dönüşü kendi kendine yapar. Kendini yenileyebilen kaleci, kötü bir dönemden sonra çok daha iyi olarak sahalara dönebiliyor. Biz bunu Rüştü’de de Volkan’da da Serdar’da da yaşadık. Çünkü elit kalecilerdi ve yaşadıkları problemlerin ardından daha güçlü olarak geri dönmeyi başardılar. Bunu yapamazsanız zaten elit olma şansınız yok. Bu kriter sadece kaleciler için değil, tüm sporcular için geçerli.

▼**Kalecinin psikolojisinin farklı olduğunu söylerken, bir de onlar için yapılan “deli” yakıştırmasını konuşalım.**

▲Kaleciler gerçekten diğer oyuncularından farklıdır. Ama biz onlardan saha içinde sakinliği ve gerilimi belli seviyede tutmalarını, baskı altında karar verebilme yeteneklerini ortaya koymalarını istiyoruz. Dolayısıyla özel birey olduklarının farkındalar. Bu farkındalığı delilik olarak nitelemek ne derece doğru, bilemiyorum.

Kalecilik ruhundan uzaklaşıyor

▼**Kaleciliğin evriminde, çizgi kalecisinden libero kaleciye kadar geldik. Üstelik kaleciden topu Beckenbauer gibi kullanmasını bekliyoruz. Güney Amerikalı kalecilerin oluşturduğu stil mi geçerli olmalı günümüzde?**

▲Son dönemde tartışılan konu bu. 2008 Avrupa Şampiyonası’nda kalecilerde bir tıkanma görüldü. Örneğin Almanya, Kahn’ın yerine Lehmann’ı tercih etti. Bunun nedeni, takımın 4’lü savunmayla oynaması ve Lehmann’ın İngiltere’de edindiği tecrübeyle, savunma arkasına atılan toplara daha iyi müdahale edebilmesiydi. Güney Amerikalı kalecilerin getirdiği ayak tekniği, kalecilik için öncelikli kritermiş gibi algılanmaya başladı. Bu bir yere kadar doğru ama bir noktadan sonra çok sakıncalı. Çünkü kalecinin en önemli özelliği, onu diğer oyunculardan ayıran ellerini kullanabilme avantajdır. Bu avantaj bir kenara itilip

kalecinin ayaklarının çok iyi olması yönünde antrenman drilleri geliştiriliyor. Dolayısıyla kalecilik ruhundan uzaklaşıyor. 2008 Avrupa Şampiyonası’nda yaşanan sıkıntılardan bir tanesi bu.

▼**Yani kaleciler ayak tekniklerini geliştirirken topu tutmayı mı unuttu?**

▲Evet, işin temeli bu. Verilmiş bir avantajı geliştirmek yerine, gerekli olan ama belli bir noktaya kadar gerekli olan bir konunun üzerine çok gidilerek, ana damar ihmal edilir bir duruma geldi. Futbol kamuoyu da böyle bakmaya başladı ve bu dünya için büyük bir problem. Ayakları iyi olan Güney Amerikalı kaleciler, ellerini de iyi kullanabilmeli ki kalecilik bütün olsun. Sadece ayak tekniğine bakarak kaleciyi değerlendirmeye başladığınız zaman olay farklılaşıyor.

Teknik ve taktik bilgi çok önemli

▼**O zaman ben sizin kaleciden neler beklediğinizi sorayım.**

▲Bir teknik direktörle konuştuğunuz zaman, “Kaleci yenilecek golü yesin, tutulacak topu tutsun” der. Bunun arkasındaki düşünce, kaleciye güven duyma beklentisidir. Dolayısıyla kaleci bazı temel hataları çok az yapmalıdır. Bu da eğitimle ilişkilidir. Belli bir döneme kadar sistem şuydu; fiziği iyi kaleciler altyapılarda eğitiliyor ve o fiziği sayesinde 18-19 yaşına kadar geliyor. Ancak teknik ve kaleci taktiği olarak yeterli eğitimi almıyor. Bu çok önemli. Ve sonrasında kalecinin taktik bilgisi, onun görgüsüne ve tecrübesine bırakılıyor. Kaleciyi 18-19 yaşında okyanusa açılan bir gemi gibi düşünün; sadece fiziksel özellikleriyle dalgalarla boğuşması mümkün değil. Taktik bilgisinin ve kaleci tekniğinin çok üst düzeyde olması lâzım. Bu teknikleri çok tekrar etmiş olması gerekli. Yıllar içinde emek sarf edilmiş ve genç

milli takımlarda görev verilmiş kaleciler, bu tip eksikliklerinden dolayı tıkanıp kalıyor ve A Milli Takım’a gelemiyor.

▼**Bir yandan da çocukların orta saha veya forvet oyunculuğuna daha hevesli olduğunu düşünürsek, kaleciliğe gönüllü çok sayıda aday bulunamaması da bir sıkıntı olarak değerlendirilebilir mi?**

▲Aslında böyle bir gerçek olmasına rağmen Türkiye’de altyapılarda eğitilmeyi bekleyen çok sayıda kaleci aday var. Sadece eğitim de yetmiyor, çok iyi bir organizasyon gerekiyor. Bunun sağlanması için en önemli şart, her kulübün kaleci departmanını oluşturmaması. Bu departman Milli Takımlarda kuruldu. Kulüplerin de aynı yolu takip etmesi gerekiyor. O departmandaki kaleci antrenörleri aynı dili konuşacağı için aynı tip kalecileri seçecek, aynı tip antrenmanları yapacak. Böylece bir sistem ortaya çıkacak ve kaleci belirli bir formatta yetiyecek.

▼**Türk tipi kaleciden söz ettik az önce. Nasıl bir kalecidir Türk tipi kaleci?**

▲Türk tipi kaleciden söz ederken, bir defa kaleciliğe ait temel unsurları içermesi gerekir. Fiziği kuvvetli olacak, çabuk olacak, önde oynayabilecek, kişisel gelişimi ve psikolojisi yeterli seviyede olacak, oyun algısı, teknik ve taktik bilgisi üst düzeyde olacak. Fakat dünyanın her yerinde eğitim üç aşığı beş yukarı

Kaleciler gerçekten diğer oyunculardan farklıdır. Ama biz onlardan saha içinde sakinliği ve gerilimi belli seviyede tutmalarını, baskı altında karar verebilme yeteneklerini ortaya koymalarını istiyoruz. Dolayısıyla özel birey olduklarının farkındalar.

Kalecinin en önemli özelliği, onu diğer oyunculardan ayıran ellerini kullanabilme avantajıdır. Bu avantaj bir kenara itilip kalecinin ayaklarının çok iyi olması yönünde antrenman drilleri geliştiriliyor. Dolayısıyla kalecilik ruhundan uzaklaşıyor.

Kaleciyi 18-19 yaşında okyanusa açılan bir gemi gibi düşünün; sadece fiziksel özellikleriyle dalgalarla boğuşması mümkün değil. Taktik bilgisinin ve kaleci tekniğinin çok üst düzeyde olması lâzım. Bu teknikleri çok tekrar etmiş olması gerekli.

Türk tipi kaleciden söz ederken, bir defa kaleciliğe ait temel unsurları içermesi gerekir. Fiziği kuvvetli olacak, çabuk olacak, önde oynayabilecek, kişisel gelişimi ve psikolojisi yeterli seviyede olacak, oyun algısı, teknik ve taktik bilgisi üst düzeyde olacak.

birbirine benziyor. Peki, o zaman bir Alman kaleci ile bir İngiliz kaleci neden birbirinden ayrılıyor? Neden Afrikalı bir kaleci ile bir Orta Avrupalı kaleci birbirinden farklı? Ülkenin futbol kültürü ve futbol tipi o kaleciye bir özellik veriyor. İngiltere’deki kaleciler, kalecilik tekniği açısından çok iyi değildir. Onların fizik ve taktik bilgileri çok üst düzeydedir. İspanyol kalecilerin, Güney Amerikalılar gibi ayak teknikleri ve taktik bilgileri üst düzeydedir ama fizik kaliteleri İngilizler kadar iyi değildir. Diğer taraftan bir Alman modeli vardır ve kaleci tekniği daha da farklıdır. Açı daraltma ve blokaj teknikleri sorumluluk da farklıdır. Yan toplarda Alman kaleciler altı pasın içinde belli bir bölgeden sorumludur ve o bölgedeki toplara müdahale etmek zorundadır. Altı pasın dışındaki yüksek toplardan ise sorumlu tutulmazsınız. Seyirci de bunu bildiği için altı pasın içindeki bir topu tuttuğunuzda alkışlar, kötü müdahalenizi ise protesto eder. Çünkü oradaki sorumluluk bilinci yetiştirmediğinden çok, kaleciden neler beklediğimizi sorgulamamız gerekiyor. Türkiye’deki sıkıntılardan birisi de bu.

Kaleci takımın lideri olmak zorunda değil

▼**Galiba sorun şurada. Biz sözünü ettiğiniz farklı kaleci tiplerinin en iyi özelliklerini bir araya getiriyor ve ülkemizdeki kalecilerden bu iyi işlerin tümünü yerine getirmesini bekliyoruz.**

▲Evet, ama bu arada kendi değerlerimizin de farkında değiliz. Türkiye’de çok yetenekli kaleciler var, arkadan gelenler de var. Ben bu kalecilerin Avrupa takımlarında oynadıkları takdirde çok daha başarılı olacaklarını düşünüyorum. Bunun da nedeni, gittikleri ligde kendilerinden beklenenleri bilecek olmaları. Giden kaleci zeki bir kaleci olacak mutlaka. Oradaki beklentileri bildiği için ona göre hareket edecek. Bu arada bir başka tartışma daha var. Kaleciden mutlaka takım lideri olması bekleniyor. Oysa böyle bir zorunluluk yok. Kaleci takım lideri olmak “zorunda” değildir ama bölgesinin lideri olma gibi bir “görevi” vardır. Bu çok önemli. Biz görev tanımlarını tam olarak belirlemediğimiz ve bu konuda kamuoyu oluşturduğumuz zaman ülkemizdeki kaleci eleştirileri de mutlaka azalacak. Buna katkı yapmak için de altyapılardan

başlayarak kaleci tekniğini ve taktik bilgisini geliştirmek durumundayız. ▼**Peki, görev tanımının netleşmesi kaleci açısından somut olarak neyi sağlayacak?**

▲Mutlaka kalecinin performansının artmasını beraberinde getirecek. Sadece tribünden izleyenlerin değil, arkadaşlarının da bakış açısını değiştirecek. Kaleci, yediği bir golden sonra takım arkadaşının kendisine bakışından bile ne hissettiğini anlar.

▼**Sürekli vurguladığınız kalecinin taktik bilgisi konusunu da biraz açalım isterseniz.**

▲Türkiye’de kalecinin taktik bilgisi ihmal edildi. Çok basit bir örnekle, kaleci topa sahip oldu diyelim. kalecinin o anda topu uzun mu, kısa mı ve sahanın hangi bölgesine oynayacağı veya oyunu dinlendirmesi mi gerektiği, taktik bilgisiyle ilgilidir. Bunu uygulayabilmek için de teknik bilgi devreye girer. Ayağıyla veya eliyle topu istediği yere atabilmesi ise tekniğiyle ilgilidir. Ama siz kaleciye topu sadece istediği yere atabilmesini öğretir de neyi ne zaman yapması gerektiği bilgisini, yani taktik bilgiyi ihmal ederseniz, o zaman kaleci ancak doğaçlama yapabilir. Üst düzey performans gerektiren maçlarda da taktik bilgi eksikliği sorunlara yol açar.

▼**Geçmişte daha iri yarı kaleciler varken, bugün daha çevik ve hareketli kaleciliğe bir geçiş olduğu söylenilir mi?**

▲Bence tam olarak öyle değil. Son Avrupa Şampiyonası’nda süre alan kalecilerin büyük bölümü 30 yaşın üzerindeydi. Tıkanmadan bahsettiğim konu şu... Eski kaleci yıllar içinde kendisini geliştirmiş, eksiklerini tamamlamış ve bu nedenle de teknik adamlar tarafından tercih edilir hale gelmişti. Lehmann’ın 39 yaşındaki fizik, taktik ve teknik durumunun başlangıcını Almanlar Rene Adler ve Manuel Neuer’de yakaladı. İkisinin fizik yapısı ve oyun bilgisi Lehmann’a yakın. Aralarında ise 4-5 kuşak var. Demek ki onlar doğru olanın bu fiziksel özellikteki bir kaleci olduğuna karar vermiş ve o tipte kaleciler yetiştirmeye başlamış. Arada kısa boylu kalecilerin prim yapmasının nedeni ise ideal anlayışa uygun kalecilerin yetişmemesiydi. Günümüzde hızlı oynanan oyunda kalecinin fiziğinin çok iyi olması gerekiyor. Orta boylu kaleciler de zaman içinde gelişip kendilerini geniş alanda oynamaya uygun hale getirdiler. Geniş alanda oynamak bir kaleci için en zor şeydir. Cesaret, tecrübe ve fiziksel kalite ister. O kaleciler bunu yaptı.

▼**Volkan Demirel’in bir dönem yaptığı çıkışın ardından iniş yaşadığını görüyoruz. Sonrasında ise çok farklı ve kendini geliştirmiş bir Volkan’la karşı karşıyayız. Volkan’ın bunu nasıl başardığını anlatır mısınız?**

▲2007 sezonunda Volkan sıkıntılı bir dönem geçirdi. Fakat dediğim gibi elit sporcuların bir özelliği var. Bu Rüştü ve Serdar’da da var. Bazen sıçramak için bir adım geriye atmaları gerekiyor. Volkan da bir adım geriye adım atıp sonra patlama yaptı.

▼**Bu arada bir de öğrenme süreci var değil mi?**

▲Tabii. Zaten dikkat ederseniz Volkan her hatanın ardından “Ders alacağım” der. Bu altı boş bir cümle değil. O dönemde neyi iyi yapıyorum, neyi iyi yapamadım, neyi iyi yapabilirimi sürekli konuştuk. Sizin donanımınızla onun üzerinde uyandırdığınız saygı, bu noktada çok önemli. Zaten kalecilerle kaleci antrenörlerinin ilişkisi çok sıkı bir ilişkidir. Kaleci antrenörleri teknik kadro içinde hep kaleciyi koruyucu biçimde hareket eder. Bunu bilen kaleci de her zaman daha iyi performans gösterme çabasındadır.

3. Lig eğitim ligi olmalı

▼**Son dönemde Türk kalecilerin sayısında bir artış gözlemliyoruz. Türk kalecilerin yeterince oynama şansı bulduğundan söz edebilir miyiz?**

▲Geçen sene Milli Takımlar deyken bir çalışma yapmıştım. Bank Asya 1. Lig’de kalecilerin yaş ortalaması 29. TFF 2. Lig’de altyapıya ağırlık veren Ege ve Akdeniz bölgesindeki takımların yaş ortalaması 25, diğer bölgelerde 30. TFF 3. Lig’de ise yaş ortalaması 27. Futbolda ileri ülkelerle karşılaştığımızda o düzeydeki ligde kalecinin yaş ortalamasının 21-22 olması gerekiyor. Bu da sistemle ilgili bir şey. Bu tabloyu düzeltmek için yeni bir organizasyon gerekiyor. 3. Lig en azından kaleciler için bir yaş sınırlamasıyla eğitim ligi haline dönüştürülebilir.

▼**Türkiye’ye gelen yabancı kalecilerle yerli kaleciler arasında bir kıyaslama yaparsak nasıl bir sonuca ulaşırız?**

▲Bence en önemli fark bakış açısı. Ülkemize gelen yabancı kaleciler, teknik ve taktik bilgisini belli bir düzeye getirmiş ve belli bir tecrübeye erişmiş. Yapması gerekenleri yapıyor, yapmaması gerekenleri de yapmıyorlar. Dolayısıyla da genel olarak iyi görünüyorlar. Ortalama performansları seyirciyi tatmin edebiliyor. Bazı takımlarımızda ise

Yan toplarda Alman kaleciler altı pasın içinde belli bir bölgeden sorumludur ve o bölgedeki toplara müdahale etmek zorundadır. Dolayısıyla iyi kaleci yetişip yetişmediğinden çok, kaleciden neler beklediğimizi sorgulamamız gerekiyor. Türkiye’deki sıkıntılardan birisi de bu.

Kaleciden takım lideri olması bekleniyor. Oysa böyle bir zorunluluk yok. Kaleci takım lideri olmak “zorunda” değildir ama bölgesinin lideri olma gibi bir “görevi” vardır. Görev tanımlarını belirlediğimiz ve bu yönde kamuoyu oluşturduğumuz zaman kaleci eleştirileri de azalacak.

Günümüzün hızlı futbolunda kalecinin fiziğinin çok iyi olması gerekiyor. Orta boylu kaleciler de zaman içinde gelişip kendilerini geniş alanda oynamaya uygun hale getirdiler. Geniş alanda oynamak bir kaleci için en zor şeydir. Cesaret, tecrübe ve fiziksel kalite ister.

Bank Asya 1. Lig’de kalecilerin yaş ortalaması 29. TFF 2. Lig’de 30, TFF 3. Lig’de ise 27. Futbolda ileri ülkelerde ise 3. Lig düzeyinde kalecilerin yaş ortalaması 21-22. 3. Lig en azından kaleciler için bir yaş sınırlamasıyla eğitim ligi haline dönüştürülebilir.

Kalecilik oradan oraya atlayabilmek değildir. Ayakta kalan, iyi pozisyon alan kaleci iyi kalecidir. Tek cümleyle bir tanım isterseniz, karmaşık ve zor olanı basit gösterebilen kaleci, iyi kalecidir. Maçları bu gözle izleyin, o zaman kaleciye daha farklı bakarsınız.

Erken yön tayin etmek üzerine kurulan driller zaman içinde kaleciyi topa vurulmadan yatmaya yönlendiriyor. Oysa temel unsur ayakta bekleyip, vurulduktan sonra hamle yapmaktır. Kaleci bunu yaparsa, sırt üstü düşmez veya ters köşeye yatmaz.

tam tersi bir durum var. Son derece yetenekli bir kaleci, altyapıda yeterli teknik ve taktik bilgisine ulaşmadığı için üst düzey maçlarda bir yabancı kaleciyle aynı performansı gösteremeyebiliyor.

Her hastaya aynı ilacı veremezsiniz

▼Farklı olabilmek için çok çalıştığınızı söylediniz. Bildiğim kadarıyla sizin kaleci antrenmanlarıyla ilgili özel çalışmalarınız var. Bu konudan biraz söz eder misiniz?

▲Sadece Avrupa’yı değil, dünya literatürünü izlemeniz, antrenman bilginizin çok iyi olması ve psikoloji bilmeniz gerekiyor. Uygulanmış ve sonucu alınmış çalışmaları iyi gözlemlemeniz lâzım. Kaleci antrenörü arkadaşlarımızın sorunlarından birisi de bu. Her drili her kaleciye uygulamaya çalıştığınız zaman verim alma şansınız yok. Kendinizi bir doktor olarak düşünün, tedavi için her ilacı her hastaya veremezsiniz. Kaleci antrenman drilleri dünyanın her yerinde üç aşağı beş yukarı aynıdır. Önemli olan neyi ne zaman yapacağınızı bilmek. Bir de yeniliklere açık olmanız lâzım. Mesela ben 3 yıl önce kalecilerin çabuk kuvvet antrenmanlarını verimli hale getirebilmek için özel bir platform aldım ve saha çalışmaları yaptırdım. Reaksiyon süratlerini geliştirmek için çeşitli aletler yaptırdım. Bunların Avrupa’da örnekleri var ama biz burada değişen şartlara göre daha farklı bir çalışma yaptık. Bu çalışma da çok verimli sonuçlar verdi. Aslında kaleci için reaksiyon hızı çok artırılabilir bir konu değildir. Zaten reaksiyon süresi iyi olan kalecilere sahibiz. Biz sadece onların sınırlarını zorladık. Bir de kalecinin sıkılmaması için bu antrenmanları farklılaştırdık.

▼Buna somut örnek vermek gerekirse, mesela Fenerbahçe’de Volkan Demirel’le Volkan Babacan’ın çalışma biçimleri farklı mıdır?

▲Elbette farklıdır. Temel olarak aynı olsa bile özel zamanlarda onların ihtiyaçlarına göre antrenman programları yapılır. Mesela Volkan Babacan, Mert Günok ve Ertuğrul Taşkiran her antrenmandan önce salonda fiziksel gelişimlerini sağlayabilmek için program dahilinde işinin uzmanı olan bireysel oyuncu antrenörümüz Dolu Aslan’la çalışma yapar. Ama Volkan Demirel gelişimini tamamladığı için koruyucu fiziksel antrenman yapar. Sahada da her kaleciye gelişim beklediğimiz tarafına yönelik program uygulanır. Ben antrenörlüğü doktorluğa da benzetirim. Koruyucu hekimlik de vardır. Hastalık ortaya çıkmadan müdahale ediyorsanız, işinizde bir adım öndesinizdir.

▼İyi kalecinin tanımını istesek, neler söylersiniz?

▲Kalecilik oradan oraya atlayabilmek değildir. Ayakta kalan, iyi pozisyon alan kaleci iyi kalecidir. Tek cümleyle bir tanım isterseniz, karmaşık ve zor olanı basit gösterebilen kaleci, iyi kalecidir. Maçları bu gözle izleyin, o zaman kaleciye daha farklı bakarsınız. Tribünden baktığınız zaman, bir şut atılır ve kaleci çok basit şekilde tutar. “Aaa, vurdular, üstüne geldi” dersiniz. Oysa kaleci o duruma gelebilmek için defalarca tekrar yapmıştır. Eğer yanlış pozisyon almışsa, olağanüstü

bir hamle yaparak da topu kurtarabilir ve seyirci de alkışlayabilir. Ancak ben baktığımda kalecinin yanlış pozisyonunda olduğunu görürüm. Örneğin bir dönemde Serdar Kulbilge için “Her atılan şut eline geliyor” deniliyordu. Ama biz biliyorduk ki, Serdar akan oyunda doğru yerlerde gezinen ve doğru açılarda kalan bir kaleciydi.

▼Ülkemizde oyunu bu şekilde basitleştiren kaleciler hangileri?

▲Rüştü ve Volkan Demirel bu tip kaleciliğin çok iyi örnekleri. Volkan çok zor topları çok kolay gösterebilme yeteneğine sahip. Şimdi bizim genç kalecilerimiz de bu yönde yetişiyor. Basitten başlarsanız, karmaşık hareketleri çok daha iyi yapabilir hale gelirler. Türkiye’deki kalecilerin en büyük problemi topa erken yatmaları. Aslında antrenman temeli budur. Erken yön tayin etmek üzerine kurulan driller zaman içinde kaleciyi topa vurulmadan yatmaya yönlendiriyor. Oysa temel unsur ayakta bekleyip, vurulduktan sonra hamle yapmaktır. Kaleci bunu yaparsa, özel pozisyonlar dışında hiçbir zaman sırt üstü düşmez veya ters köşeye yatmaz.

▼Bunu da kaleciye antrenörün vermesi gerekiyor herhalde...

▲Mutlaka antrenörün görevi. Son zamanlarda iş fiziksel antrenmanlara dönmeye başladı. Fiziksel gelişim ön planda tutulduğu zaman taktik ve teknik atlanıyor. Bir de literatürde sorun var. Dünyada kalecilik üzerine yazılmış kitapların ve hazırlanmış görsel materyallerin büyük bölümünü inceledim. Aralarında inanılmaz yanlışlar var. Bunu birebir doğru olarak kabul eden antrenör arkadaşlarımız da yanlışlabiliyor. İşte o zaman ortaya karmaşık bir kaleci tipi çıkıyor.

▼Kalecilere ne gibi önerilerde bulunursunuz?

▲Kaleci maç içinde veya sonrasında sevinç ve üzüntü aralığını geniş tutmamalı. O zaman geleceğinize güvenle bakabilirsiniz. Derin gelgitler yaşarsanız performansınız da olumsuz etkilenir. Bir de kalecilik bırakana kadar gelişimin istendiği mevkidir. 40 yaşına kadar oynayan bir kalecinin 40 yaşındaki durumu, 39 yaşındakinden daha iyi olmalı. Lehmann ve Van der Sar, yıllar içinde gelişen kalecilerin örneği. Mesela Lehmann Almanya’da oynarken, antrenörleri onun reaksiyon süratini geliştirmeye çalışıyor. Aslında bu gelişim sınırlıdır. Ama 33 yaşında 1 yıl boyunca bu çalışmaya ağırlık verilmiş ve belli oranda gelişim sağlanmış. O dönemden sonra Lehmann penaltı kurtarmaya başlamış.

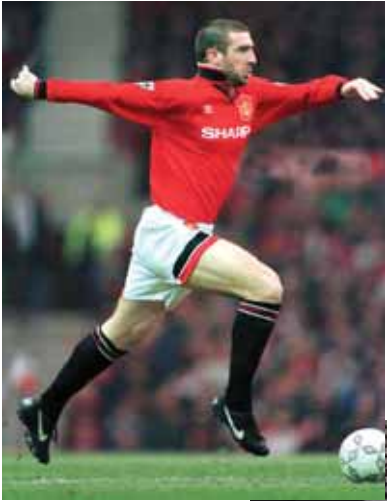
Aktör Futbolcular

Yeşil sahadan beyaz perdeye

Futbol bir temaşa oyunu aynı zamanda. Saha içindeki şovlarıyla yetinmeyen futbolculardan bazıları, içlerindeki gösteri aşkını farklı mecralara da taşıyabiliyor. Kimi futbolcular aktif futbolu bıraktıktan, kimileri ise hâlâ futbolun içindeyken temaşanın farklı yollarını keşfediyor. Bugünlerde reklama çıkmayan, modellik yapmayan futbolcuya yıldız denmiyor belki ama şov dünyasıyla futbolcuların dirsek teması aslında endüstriyel futboldan, özel televizyonlardan, şirket kulüplerden de öncesine dayanıyor. Pele’lerin ve Metin Oktay’ların zamanından beri gol perdesini açanlar kendilerini beyaz perdede de buluveriyor. İşte aktör futbolcular...

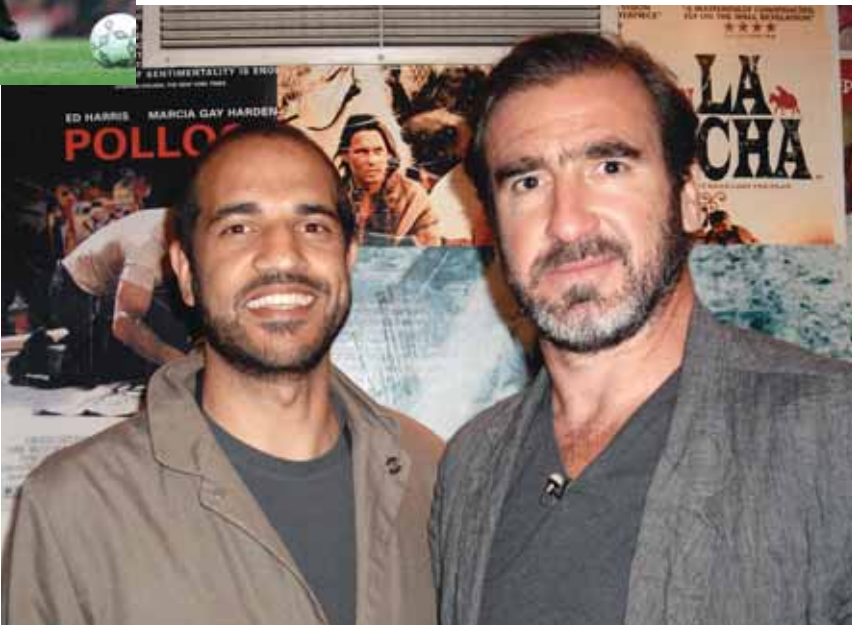
Dağhan Irak

Futbol bir temaşa sporu. Bu oyun ortaya ilk çıktığından beri hep geniş halk kitleleri için bir eğlence kaynağı oldu. Bu bakımdan ilk günlerden beri, özellikle de profesyonellikle beraber futbolcular sporcu olmanın yanı sıra seyircileri eğlendirmekle de mükellef sayıldı. Günümüzde de önemli başarılarla imza atan takımlar bile zaman zaman “göze hoş gelmeyen futbol oynadıkları” için eleştirilebiliyor. Hatta iyi futbol oynadığınız zaman bile “düz futbol” oynamakla tenkit edilebiliyorsunuz. Bir bu satırları yazarken dahi dünyanın birçok yerinde yüzlerce futbol maçı başlıyor, yüzlercesi bitiyor, yüzlercesinin devre arası oluyor. Artık insanlar istedikleri an izleyecek futbol karşılaşması bulabiliyor. Arzın yer yer talebin üstüne tırmanması, seyircide yeni şeyler izleme isteği yaratıyor. Burada devreye şovmen futbolcular giriyor. Teknik birkaç hareket, ilginç bir vuruş ya da eğlenceli bir gol sevinci seyirciyi o maça ya da o takıma ilgi göstermeye itebiliyor. Rabah Madjer’in akrep vuruşu, Roger Milla’nın köşe gönderindeki dansı aradan yıllar geçse de hatırlanabiliyor. Yani artık yalnızca iyi olmak yetmiyor, enteresan olmak da gerekiyor. İlginç hareketler yapmaya meylli oyuncular seyirci tarafından kısa sürede fark ediliyor ve seviliyor.

Hayata çalım atan Cantona

Futbol dünyasından beyaz perdeye transferlerin en son ve en başarılı örneklerinden biri ünlü İngiliz yönetmen Ken Loach’un “Hayata Çalım At/Looking for Eric”

Bu ilgi, oyuncunun kariyerini çoğu zaman beklemediği yerlere de götürebiliyor. Bir de içlerindeki bu gösteri aşkını farklı mecralara taşıyanlar var. Kimi futbolcular aktif futbolu bıraktıktan, kimileri ise hâlâ futbolun içindeyken temaşanın farklı yollarını keşfediyor. Bugünlerde reklama çıkmayan, modellik yapmayan futbolcuya yıldız denmiyor belki ama şov dünyasıyla futbolcuların dirsek teması aslında endüstriyel futboldan, özel televizyonlardan, şirket kulüplerden de öncesine dayanıyor. Pele’lerin ve Metin Oktay’ların zamanından beri gol perdesini açanlar kendilerini beyaz perdede de buluveriyor. İşte aktör futbolcular...

isimli filmi. Yönetmenlik kariyeri boyunca Britanya ve İrlanda işçi sınıfının sorunlarına eğilen Loach, bu kez seçtiği sillesini fena hâlde yemiş bir Manchesterli postacının hayatını ele alıyor ve o hayatın ortasına bir alter-ego olarak United efsanesi Eric Cantona’yı yerleştiriyor. Postacı Eric, hayatının çıkmazlarının içinden Kral Eric’in kılavuzluğunda çıkmaya çalışırken, Eric Cantona’nın filmde kendi kendisini oynaması Loach’un doyumsuz filmini daha da eğlenceli kılıyor. Futbol dünyasının gelmiş geçmiş en büyük şovmenlerinden biri olan Cantona, temaşa yeteneğini sonuna dek konuştururken kendisini izleyiciye sevdirmeyi de başarıyor. Aslında “Hayata Çalım At”, Cantona’nın ilk aktörlük denemesi değil. Fransız oyuncu daha önce Elizabeth filminde de Fransız elçisi olarak şöyle bir

görünmüş, Jack Says isimli yapımda da oynamıştı. Ancak Loach’un filmi, bir futbolcunun aktörlüğe geçişi konusunda çitayı çok yukarılara taşıyan bir yapıım.

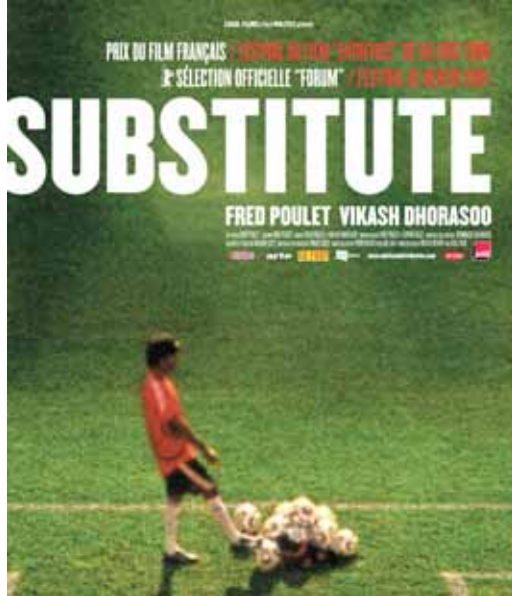
Leboeuf ve Zidane

Sinema dünyasına adım atan tek Fransız futbolcu Cantona değil. Aksine Fransız oyuncuların sinemaya ilgisi oldukça büyük. Fransa Millî Takımı’nın Dünya ve Avrupa şampiyonu unvanlı oyuncusu Franck Leboeuf de şimdiye kadar dört filmde rol aldı. Bunlardan biri ünlü Macar yönetmen Istvan Szabo’nun “Taking Sides/Taraf Tutmak” isimli filmi. Şu anda çekimleri süren “Caravaggio” isimli filmde Abelard rolünde izleyeceğimiz Leboeuf, ayrıca bu aralar ülkemizde de hayli popüler olan “Bir Kadın, Bir Erkek” dizisinin Fransız versiyonunda da gözüktü. Aynı Fransa kadrosunun efsane ismi Zinedine Zidane’ın da filmografisi

hayli kabarık. Farklı dallardan pek çok yıldızın rol aldığı “Asterix Olimpiyat Oyunları”nda” filminde oynayan Zidane’ın yer aldığı onlarca belgeselin biri ise yalnızca kendisi üzerine. Kendi adını taşıyan filmde Zizou, saha içerisinde doksan dakika kameralar tarafından özel olarak izleniyor.

Yedek Dhorasso

Fransız millî oyuncular arasında belgeselde rol alan tek isim Zinedine Zidane da değil. Yer aldığı takımlarda hep görev

adamı rolünü üstlenen Vikash Dhorasoo, 2006 Almanya Dünya Kupası sırasında Fred Poulet tarafından çekilen “Substitute/Yedek” isimli belgeselde baş karakter olmakla kalmıyor, aynı zamanda Super 8 kamayla çekimlerin çoğunu da kendisi yapıyor. Dünya Kupası’na giden, finale kadar yükselen ama hiç oynayamayan bir oyuncuyu anlatan “Yedek”, sinema tarihinde futbol üzerine çekilmiş en ilginç ve anlamlı filmlerden. Fransa’da doğup Yeşilçamlı olanlara hiç kuşkusuz Pascal Nouma’yı da ekleyebiliriz. “Dünyayı Kurtaran Adamın Oğlu” filminde rol alan Pascal, bu bilimkurgu-komediyle Fransa’nın kült futbol dergisi So Foot’a da konu olmuştu.

Wimbledon’dan Hollywood’a

Manş’ın öbür kıyısında da futbolcuların sinemaya ilgisi Fransa’yı aratmıyor. Britanyalı futbolcular arasında beyaz perdede boy gösterenlerin sayısı her geçen gün artarken, aralarında aktörlüğü ciddi bir kariyer olarak benimseyenler de var.

Bir zamanların fırtına Wimbledon FC takımının tatlısı az, sertliği bol Gal oyuncusu Vinnie Jones, Hollywood’da kendini epeyce kabul ettirmiş vaziyette. Ünlü İngiliz yönetmen Guy Ritchie’nin “Lock, Stock and Two Smoking Barrels” ve “Snatch” filmleriyle sinemaya adım atan Jones, İngiltere ve Amerika’da onlarca filmde rol aldı. Adının karıştığı sayısız kavgı ile de Amerikan film endüstrisine iyice alışmışa benzeyen Jones, 2010 yılında gösterime girmesi planlanan üç filmde birden rol alıyor. Vinnie Jones’tan biraz daha ılımlı isimleri tercih edeceklere rahatlıkla İskoçların eski yıldızı Ally McCoist’i önerebiliriz. Daha çok televizyondaki futbol ağırlıklı yapımlarda gördüğümüz McCoist, İskoçya’da artık bir TV yıldızı olarak anılıyor. Oyuncunun bir de sinema filmi var; 2004 yapımı “A Shot at Glory”. Britanya ve futbol deyince akla ilk gelen isimlerden biri olan David Beckham’ın da “Goal” serisinin üçüncü filminde oynadığını unutmayalım. Her ne kadar film “futbol üzerine çekilmiş en başarısız filmler” listesinin başını işgal etse de...

Yapımcı Rio Ferdinand

Britanya’da özellikle televizyonda futbol üzerine çok geniş içerikli ve kaliteli magazin programları yapıldığından futboldan televizyona veya sinemaya geçiş yapanların sayısı oldukça fazla. Bu programlarda şov dünyasının tadını alan pek çok oyuncu kramponları astıktan sonra soluğu ekranlarda ya da sinemada alıyor. “Temel İlgüdü 2” filminde rol alan Stan Collymore ve çok başarılı olamayan bir futbol kariyerinden sonra neredeyse çekilmiş tüm futbol filmlerinde rol alan Andy Ansah bunlar arasında sayılabilir. Manchester United savunmasının bel kemiği Rio Ferdinand ise sinemaya farklı bir şekilde giriş yapanlardan. Ünlü İngiliz oyuncu, millî takımdan arkadaşı Ashley

Cole’la beraber Danny Dyer ve 50 Cent’in oynadığı “Dead Man Running” isimli filmin yapımcılığını üstlendi. Ferdinand şu anda da kendi yetiştirdiği Peckham’daki gençlik üzerine bir belgesel üzerine çalışıyor.

Harkes’in hayatının oyunu

Dünya film endüstrisinin başkenti Amerika Birleşik Devletleri’nde de kuşkusuz sinema dünyasına adım atan futbolcular var. Ancak bu futbolcuların büyük bölümü oval şekilli bir topu ellerine alıp koştukları ve kask taktıkları için bu yazının konusu olamıyor. Amerikalıların anladığı şekliyle “soccer” oynayanlar arasında aktör olarak öne çıkan ise 1990’da Amerika’yı yıllar sonra Dünya Kupası’yla tanıştıran ekipten John Harkes. Harkes, “The Game of Their Lives/Hayatlarının Oyunu” isimli filmde 1950 Dünya Kupası’nda İngiltere’yi yenerek dünyayı şoke eden Amerikan takımının kaptanı Ed McIlvenny’i canlandırdı. Bu da aslında sinema dünyasında bir millî oyuncunun bir başka millî oyuncuyu canlandırması bakımından bir ilk. 1990 Amerika kadrosundan başka oyuncular da şov dünyasına farklı kanallardan dâhil oldu. Takımın kalecisi Tony Meola, Broadway komedisi “Tony’n Tina’s Wedding”de rol alırken, John Doyle, Eric Wynalda, Marcelo Balboa gibi oyuncular da şanslarını televizyonda denedi. Televizyon mikrofonunu kapanlar arasında Amerika’nın kadın futbol efsanesi Brandi Chastain’i de unutmayalım.

İlk akla gelen “Zafere Kaçış”

Futbol ve sinema deyince akla ilk gelen film herhalde “Zafere Kaçış”tır. 1942’de Dinamo Kiev oyuncularının oluşturduğu Start takımının Nazilere karşı oynadığı “ölüm maçı”ndan esinlenerek çekilen filmde mahkûmların takımında futbolun çok önemli yıldızları görev alarak aslında günümüzün aktör futbolcularına kapıyı açmışlardı. Futbolun gelmiş geçmiş en büyük birkaç isminden Pele’nin yanı sıra Bobby Moore, Osvaldo Ardiles, Kazimierz Deyna ve Paul Van Himst gibi büyük oyuncular ile 1980’lerin Ipswich Town kadrosundan Russell Osman gibi isimlerin de yer aldığı film büyük ses getirmiş ve unutulmazlar arasında yerini almıştı. Pele gibi futbolun diğer başka

devleri de yer yer beyaz perdede gözüktü. En son Emir Kusturica’nın yönettiği belgeselle karşımıza çıkan Maradona’nın aslında Arjantin’de hatırı sayılır bir televizyon kariyeri de var. Hakkında belgesel çekilen bir başka dev isim de Johan Cruyff.

Ve bizimkiler

Ülkemize baktığımızda iki dev isim futbolla Yeşilçam’ın bulunduğu noktada karşımıza çıkıyor. Özellikle Beşiktaşlıların hafızasına kazınan kaleci Varol Ürkmez ve “Taçsız Kral” Metin Oktay. 1960’ların başında sinema dünyasına adım atan Varol Ürkmez, bu yıllarda “Kavgasız Yaşayalım”, “Şekerli misin Vay Vay”, “Aklin Durur” ve 1970’lerde “Şiribim Şiribom” gibi filmlerde oynadı. Ürkmez’den sonra sinema dünyasına giren Metin Oktay ise tamamen kendini konu edinen “Taçsız Kral” filminde oynadı. Bu film yapı itibarıyla aslında Ken Loach’un son filmini biraz andırıyor. Zira iki filmde de gerçek yaşamdaki bir futbolcu üzerine kurulmuş bir hayal dünyası

var ve bu dünyayı vücuda getiren de aynı futbolcunun aktörlüğü. Bu örneklerin dışında Beşiktaş’tan Fenerbahçe’ye geçerek Türkiye futbolunun en olaylı transferlerinden birine imza atan Şenol Birol ve Birol Pekel’in oynadığı “Şenol-Birol Gool” de anılmaya değer. Günümüzde de futbolcular, filmlerde yer yer rol almaya devam ediyor. En son Cem Yılmaz’ın AROG filminde kısa bir “cameo” yapan Rıdvan Dilmen ve bir televizyon dizisinde izledığımız İlhan Mansız bunlara örnek sayılabilir.

Türk kulüpleri başkana endeksli

Tevfik Köse

2005 yılında Avrupa Şampiyonu ve dünya dördüncüsü olan U17 Takımımızın yıldızlarından birisiydi. Altyapısından yetiştiği Bayer Leverkusen'in ardından Ankaraspor ve Kayserispor'da umduğunu bulamadığı iki dönem geçirince yeniden yuvasına döndü. Yakından tanıma fırsatı elde ettiği Türk futboluyla ilgili çok ciddi teşhislerde bulunuyor ve çözüm yolları öneriyor.

Türker Tozar

▼Bayer Leverkusen'de ismini duyurduktan sonra kendisinden çok şey beklenen ve umut vaat eden bir futbolcu olarak görüldün. Daha sonra Ankaraspor ve Kayserispor'da kiralık olarak forma giydin. Türkiye'ye gelmeye nasıl karar verdin? Buradaki deneyimlerinle ilgili neler söylersin?
▲Türkiye'ye gelmeden önce Bayer Leverkusen'de A takımla idmanlara çıkıyor, maçları ise rezerv takımında oynuyordum. Ama içimde hep profesyonel bir ligde oynama isteği vardı. Leverkusen'de yöneticilerle konuştuğumda, A takımında o dönemde forma giymemin mümkün olmadığını söylediler. Bunun üzerine başka bir takıma kiralık olarak gitmeyi düşündüm. Ama aklımdan Türkiye'ye gelmek hiç geçmiyordu. Belki de en son geleceğim yerd. Her zaman kafamda Avrupa'da bir ligde oynamak vardı. Düşüncem, felsefem, Avrupa'da kalabilmek üzerindeydi. Ne de olsa orada doğmuş ve oranın kültürünü almıştım. Bir ara Hollanda'ya transferim gündeme geldi ama çeşitli sebeplerle bu gerçekleşmedi. Sonrasında bir hafta içinde olaylar çok hızlı gelişti. 2007-08 sezonunda Ankaraspor bana çok iyi bir teklifte bulundu. Özellikle Aykut Kocaman beni takımda görmek istemişti. Tesisleri görmeye gittim, beğendim. Sonunda sözleşme imzalamaya karar verdim.
▼Türkiye'ye gelmen arkadaşların ve yakın çevren tarafından nasıl karşılandı?
▲Herkes şoka girdi diyebilirim. Herkes bana "Niye Türkiye'ye gittin?" sorusunu yöneltti. Hiç kimse benim Türkiye'ye geleceğimi beklemiyordu. Bu arada altını çizeyim, ben Almanya'da da çok iyi para kazanıyordum ve Türkiye'ye sadece ekonomik nedenlerden ötürü gelmedim.
▼Peki, Ankaraspor'da aradığını bulabildin mi?
▲Aradığımı bulamadım. Zaten sezona takım olarak pek de iyi bir başlangıç yapamamıştık. Kendi adıma ise ilk başta bana verilen fırsatı iyi kullandığımı düşünüyorum. Sezonun dördüncü haftasında, Aykut Hoca bana ilk kez forma şansı verdi. 3-1 yenildüğimiz, benim oyuna sonradan girdiğim maçta, 80. dakikada takımımın tek sayısını penaltıdan attım. Böylelikle, Süper Lig'deki ilk maçımda golle tanışmış oldum. Bir sonraki hafta Kayserispor karşılaşmasında da yer aldım. Sezonun 8. haftasında Aykut Hoca'nın görevine son verildi, yerine Hikmet Karaman getirildi. Tabii teknik adam değişiklikleri bir futbolcu için kritik dönemler. Genç oyuncu olmak ise daha bir zor.

Ankaraspor'a geldiğimde herkes şoka girdi diyebilirim. Hiç kimse Türkiye'ye geleceğimi beklemiyordu. Bu arada altını çizeyim, ben Almanya'da da çok iyi para kazanıyordum ve Türkiye'ye sadece ekonomik nedenlerden ötürü gelmedim.

İnsanlar benim neden düzenli olarak oynayamadığımı sordu. Ama Türk futbolunda bazı teknik direktörlerin görüşü böyle. İlk başta, genç oyuncular bir kenara konuluyor. İsmi olan veya yeni transfer edilmiş oyunculara forma önceliği tanınıyor.

Teknik adamların bilgisi, oyuncuların profesyonellik anlayışı ve disiplin konularında daha çok öğrenmemiz gereken şeyler var. Maçlar kaybedildiğinde veya işler kötü gittiğinde başkanın veya başka bir yöneticinin yanımıza geldiğini gördüm. Hâlbuki yurtdışında böyle bir şey yok.

Almanya'da 10-15 hafta üst üste yenilgi bile alsanız, değil başkanın yüzünü, yöneticileri bile göremezsiniz. Zaten taraftarlar kulüp başkanının ismini bile bilmezler. Ben doğru sistemin bu olduğunu düşünüyorum. Türkiye'de kulüpler tamamen başkan endeksli olarak hareket ediyor.

Türkiye'de olağanüstü yetenekte futbolculara sahibiz. Ama maalesef aşırı bir yabancı düşkünlüğü var. Neden orta halli bir yabancı futbolcuya 1 milyon euro bonservis bedeli veriliyor? Teknik adamlar kendilerini garanti altına almak için yabancılara şans tanıyor.

Almanya'daki altyapı eğitimi disiplin, profesyonellik ve kompakt oynama üzerinde ağırlık kazanıyor. Türkiye'deki altyapı oyuncuları kaba tabirle "sokak futbolcusu." Teknikleri çok iyi ve yetenekliler ama hepsi bir araya geldiğinde takım olarak oynamayı bilmiyorlar.

Öncelikle kendini ispatlaman gerekiyor. Örneğin, benim kendimi göstermem aylar aldı. Futbol olarak istediğime Ankaraspor'da ulaşamasam da bu süreçte Türkiye'de futbolun, futbol camiasının ve profesyonelliğin ne olduğunu anladım.

▼Her ne kadar yaşça genç olsan da Leverkusen'de ve Genç Milli Takımlarda oynadığın futbolla kendisini göstermiş, bilinen bir isidim. Belki de diğer gençlerden bir adım öndeydin. Bu bile bir şey değiştirmede mi?
▲Bana bu konuda çok soru geldi. İnsanlar benim neden düzenli olarak oynamadığımı sordu. Ama Türk futbolunda bazı teknik direktörlerin görüşü böyle. İlk başta, genç oyuncular bir kenara konuluyor. İsmi olan veya yeni transfer edilmiş oyunculara forma önceliği tanınıyor.
▼Türkiye'deki futbolla ilgili ne gibi tespitler yaptın?
▲Teknik adamların bilgisi, oyuncuların profesyonellik anlayışı ve disiplin konularında daha çok öğrenmemiz gereken şeyler var. Ankaraspor ne kadar iyi bir kulüp olursa olsun, yöneticilerin baskı yapması kötüydü. Maçlar

kaybedildiğinde veya işler kötü gittiğinde başkanın veya başka bir yöneticinin yanımıza gelmesini gördüm. Hâlbuki yurtdışında böyle bir şey yok. 10-15 hafta üst üste yenilgi bile alsan, değil başkanın yüzünü, yöneticileri bile göremezsin. Zaten taraftarlar kulüp başkanının ismini bile bilmez. Ben doğru sistemin bu olduğunu düşünüyorum. Türkiye'de kulüpler tamamen başkana endeksli olarak hareket ediyor. Bu duruma uyum sağlamaya çalıştım.

Türkiye'de yabancı düşkünlüğü aşırı derecede

▼Teknik adamlar kendilerini hangi yönde geliştirmeli sence?
▲Her hocanın kendisini geliştirmesi gerektiği gibi Türklerin de bunu yapması gerekiyor. Türk hocaların kararları doğrultusunda bazen performanslı olan değil de ismi olan futbolcu oynatılıyor. Açık yüreklilikle söyleyeyim, Türkiye'de olağanüstü yetenekte futbolculara sahibiz. Öyle ki, bu yetenekler Avrupa'da bile yok. Ama maalesef Türkiye'de aşırı bir yabancı düşkünlüğü var. Neden orta halli bir yabancı futbolcuya 1 milyon euro bonservis bedeli veriliyor? Altyapıdan gelen yetenekli bir futbolcuya 200 bin euro verilse, ne kadar iyi oynadığını herkes görecektir. Genç oyuncuların üzerine gitmek ve onlara yatırım yapmakla hiçbir şey kaybedilmez. Aksine, çok kazanç elde edilebilir. Teknik adam gözüyle olaya baksak, kendilerini garanti altına almak için yabancılara yer verdiklerini söyleyebiliriz.
▼Türkiye'de oynanan futbolla ilgili ne tür gözlemlerin oldu?
▲Türkiye'de oyuncular bireysel anlamda yetenekli fakat Almanya'daki gibi kompakt oynayabilmek ve takım oyunu oynamak nosyonuna sahip değiller.
▼Peki, neden kendi oyuncularımıza bunu kazandıramıyoruz?
▲Bu tabii ki doğuştan kazanılan bir özellik değil. Altyapıdaki eğitimle alâkası var. Almanya'daki altyapı eğitimi disiplin, profesyonellik ve kompakt oynama üzerinde ağırlık kazanıyor. Bu Türkiye'de kesinlikle

Alman takımlarının teknik ve koordinasyon gibi konularda ayrı hocaları var. Bir oyuncu üç değişik kişiden yardım ve bilgi alabiliyor. Bunu Türkiye’de de uygulayabilirsek çok iyi olacak. Yetkililer gitsinler, görsünler ve incelesinler. Mali anlamda da sıkıntımız olduğunu düşünmüyorum.

Bazı oyuncularını aday kadroya çağırmak istiyorsunuz, kulüpleri izin vermiyor. Bazı futbolcular, takımlarından ayrı kalmamak için Ümit Milli Takım’a gelmek istemiyor, “Sakatım” diyor. Çünkü eğer ayrı kalırsa, takıma olan adaptasyonu düşüyor ve kulüp hocasının nazarında “unutuluyor.”

takımındayım, maçları orada oynuyorum ama antrenmanlara A takımla çıkıyorum. Sezona sakatlığımdan dolayı biraz geç başladım. Orada rezerv takımların oynadığı liglerde milli maç arası verilmiyor. Sezon hep devam ediyor. Benim de o takıma alışmam için belirli bir süre geçmesi gerekiyor. Tam alışıyorum, sonra Ümit Milli Takım’ın maçları geliyor, iki hafta takımdan ayrı kalıyorum. Orada da fazla şans bulamadım, sadece 4 maç yaptım. Tabii bu sözlerimden Ümit Milli Takım’a geldiğim için yakındığım sonucu çıkartılmasın. Hami Hocaya bana güvenip sürekli aday kadroya çağırdığı için teşekkür ediyorum.

▼**Almanya’da başka bir takıma gitmen söz konusu olabilir mi? Genç futbolcunun düzenli oynayacağı bir takıma gitmesi daha faydalı diye düşünüyorsunuz.**

▲Kesinlikle katılıyorum. Leverkusen’le iki yıl daha sözleşmem var. Sonra bonservisim elimde olacak. Böylelikle, daha kolay transfer yapma imkânı bulacağım. Şu anda benim için kulüp ve ülkenin hiçbir önemi yok. Şartları iyi olan ve düzenli olarak oynayabileceğim bir takıma transfer olmam gerekiyor. Çünkü son iki yıldır düzenli futbol oynayamadım. Buna rağmen kendime çok iyi baktım, özel idmanlar yaptım. Bunları da yapmasam belki şu an Ümit Milli Takım’da olamazdım.

Gelmek istemeyen oyuncular var

▼**Ümit Milli Takım, 2011 Avrupa Şampiyonası elemelerine İrlanda Cumhuriyeti ve Ermenistan galibiyetleriyle başlamıştı. Ama sonrasında gelen Gürcistan ve İsviçre mağlubiyetleri, son olarak da Estonya ile berabere kalınması çok umut kırıcı oldu. Bu kötü gidişin sebebi ne?**

▲Bazı oyuncularını aday kadroya çağırmak istiyorsunuz, kulüpleri izin vermiyor. Bazı futbolcular, takımlarından ayrı kalmamak için Ümit Milli Takım’a gelmek istemiyor, “Sakatım” diyor. Çünkü

böyle değil. Türkiye’deki altyapı oyuncuları kaba tabirle “sokak futbolcusu.” Teknikleri çok iyi ve yetenekliler ama hepsi bir araya geldiğinde takım olarak oynamayı bilmiyorlar. Öğrenmemişler. Burada hocaların yönlendirmesine ihtiyaç duyuyorlar. Ayrıca maçlarda muhakkak gol yiyor takımlar. Bu da takım disipliniyle alakalı. Halbuki Almanya’da 1-0 biten maçlara sıkça rastlayabilirsiniz.

▼**Almanya’daki altyapılarda farklı bir düzen mi var?**

▲Orada takımların teknik ve koordinasyon gibi konularda ayrı hocaları var. Takımların kendi teknik direktörlerine ilaveten bu hocalar tüm yaş gruplarına hizmet veriyor. Bir oyuncu üç değişik kişiden yardım ve bilgi alabiliyor. Ayrıca bütün takımlarla ilgilenen bu antrenörler, tüm oyuncuların kuvvetli ve zayıf yönleri konusunda bilgi sahibi. Bunu Türkiye’de de uygulayabilirsek çok iyi olacak. Yetkililer gitsinler, görsünler ve incelesinler. Mali anlamda da sıkıntımız olduğunu düşünmüyorum. Sonra genç milli takımların her seviyesinde aynı sistemle oynanıyor. Böylelikle oyuncu, profesyonel hayata daha hazır oluyor. Yetenekli olanlar milli takımlara gidiyor, diğerleri ise 2 ve 3. Liglere dağıtılıyor.

▼**Ankaraspor’dan ayrıldıktan sonra Kayserispor’a transferin nasıl gerçekleşti?**

▲Aslında Ankaraspor’la

imzaladığım kiralık sözleşme iki yıllıktı. Ama birinci yılı tamamladıktan sonra Leverkusen’e geri döndüm. Oradan da bu kez Kayserispor’a kiralık gittim. Tolunay Kafkas zaten benim Genç Milli Takımlardan eski antrenörümdü. Beni tanıdığı için kadrosunda görmek istedi. Hocayla yüz yüze bir konuşma yaptım. Kayserispor’un önerdiği sözleşme de oldukça iyiydi. Sonuçta tekliflerini kabul ettim. Ancak Kayserispor’da da aradığımı bulamadım. Fazla forma şansı yakalayamadım.

▼**Neden işler orada da ters gitti?**

▲Tolunay Hocaya “Acaba benden kaynaklanan bir sorun mu var?” diye sordum. Kendisi hiçbir sıkıntı olmadığını söyledi ama “Daha zamana ihtiyacın var” diye konuştu. O dönemde Kayserispor istikrarlı sonuçlar alamıyordu. Bir yeniyor, bir berabere kalıyor ya da yeniliyordu. Hocanın üstündeki baskıyı biliyordum. Üçüncü, dördüncü haftalarda birkaç kez forma şansı buldum ama sonra düzenli oynayamadım. Genelde hep 10’ar dakika oynuyordum. Şanssız bir sezon geçirdim. Kiralık sözleşmem bir yıllıktı. Sözleşme bitince, Kayserispor beni bonservisimle birlikte almak istedi ama fiyat yüksek olduğu için bu transfer gerçekleşmedi. Ben de bir kez daha Leverkusen’e döndüm.

▼**Şu anda Leverkusen’de hangi konumdasın?**

▲Yine Leverkusen’in rezerv

eğer ayrı kalırsa, takıma olan adaptasyonu düşüyor ve kulüp hocasının nazarında “unutuluyor”. Hami Hoca da bu konuda sıkıntı çekiyor. İsteddiği kadroyu bazen kuramıyor. Ben sorunun bundan kaynaklandığını düşünüyorum. Tabii başka sorunlarımız da oldu. Gürcistan’da kamp yapacağımız otele ulaşana kadar çektiğimiz sıkıntılar... Deprem korkusu... İsviçre karşısında daha fazla pozisyona giren taraf biz olmamızla rağmen sahadan yenik ayrıldık. Skor, maçtaki mücadelemizin karşılığı değildi.

▼**Peki, bu oyuncular Ümit Milli Takım’ın A Milli Takım’a geçiş yapma konusunda bir vitrin olduğunun farkında değiller mi?**

▲Belli ki değerinin farkında değiller, onu önemsemiyorlar. Kendi takımlarında A takımla idmanlara çıkan bazı oyuncular, “Niye Ümit Milli Takım’a gideyim. Kulüp takımında iyi oynarsam direkt olarak A milli olurum” diye düşünüyor. Bu çok yanlış bir şey. Çünkü sen ülken için oynuyorsun. Her çağrıldığında gelmek zorundasın. Kulüp bir yana, devletin, ülken bir yana.

▼**Ümit Milli Takım’ın finallere gitme şansını nasıl görüyorsunuz?**

▲Finallere gideceğimize yüzde yüz inanıyoruz. Kötü oynayıp yenildiğin zaman moralin bozulur ama iyi oynayıp yenildiğinde moral bozacak hiçbir şey yoktur. Şu anda takımın morali ve arkadaşlık ortamımız gayet iyi. Biz İsviçre ve Estonya maçlarıyla sadece avantaj kaybettik.

▼**Ümit Milli forma altında kendi performansını nasıl değerlendiriyorsun?**

▲Bazen hocalardan duyuyorum. Benim için “Tam Milli Takım oyuncusu” diyorlar. Ümit Milli Takım’a geldiğimde her zaman iyi oynadığımı düşünüyorum. Milli Takım benim için ayrı bir şey. Milli Takım, benim için her şeyden önemli. Şimdi geldiğim yeri, en alt kategoriden beri seçtiğim Milli Takımlara borçlu olduğumu düşünüyorum.

▼**Örnek aldığın bir futbolcu var mı?**

▲Yabancılardan Nicolas Anelka, Türklerden de Fatih Tekke. Özellikle Fatih’in oyun tarzını çok beğeniyorum. Topu saklamasına ve gol vuruşlarına hayranım. Tekniği de iyi. Zenit’e transfer olduğunda başarılı olacağını biliyordum. Ben onun Almanya’da da çok başarılı olabileceğini düşünüyorum. Çünkü oyun stili orada oynanan futbola çok uygun.

En usta tüccar

Yayın gelirleri, maç hâsılatı ve ticari gelirlerin yanında oyuncu satışı da kulüplerin önemli para kaynaklarından biri. Bu işi en ustalıkla yapan kulüp ise Portekiz'in Porto takımı. Bir yandan özellikle Güney Amerika ve Afrika'dan bulduğu oyuncularla kendi liginde art arda şampiyonluklar yaşayan Porto, diğer yandan da son 5 yılda 12 yıldız oyuncusunun satışından 260 milyon euro kazandı.

Dr. Cem **Çetin**

TamSaha'nın Eylül sayısında, 2009 yaz transfer dönemini masaya yatırıp, en çok para harcayanların bir değerlendirmesini yapmıştık. Bu defa ise transferde kasasına en çok para giren takımlar üzerinde duracağız. İlginçtir, sıralamanın en üst basamaklarında, Avrupa futbolunun en zenginleri bulunuyor. Zlatan Ibrahimovic'i Barcelona'ya satan Inter, 106 milyon euro ile zirveye yerleşirken, İtalyan takımını 103 milyon euroyla Cristiano Ronaldo zengini Manchester United izliyor. Bu transfer döneminin en çok para harcayan takımı konumundaki Real Madrid ise 87.5 milyon euro ile 3. sırada. Bu değerlendirmede en dikkat çekici takım özelliğini ise Porto taşıyor. Her yıl sattığı oyunculardan kasasına yüksek sayılabilecek miktarlar koyan Portekizliler, bu defa da 65.8 milyon euro kazandı. Pek çok futbolseveri fazlasıyla şaşırtmaya devam eden Porto örneğinin üzerinde hassasiyetle durmak gerekiyor.

Yayın gelirleri düşük

90'lı yılların ortasından itibaren Avrupa futbolundaki ticarileşmenin bir sonucu olarak ciddi darbeler alan Portekiz futbolu, nüfus bakımından (10 milyon) küçük bir ülke olmanın bedelini ödüyor. Yaşanan olumsuzluğun temelinde, düşük nüfusa bağlı olarak az sayılabilecek televizyon gelirleri yatıyor. Portekizli araştırmacılar (Barros ve Santos), Portekiz 1. Ligi'nde mücadele eden takımların, yayın gelirlerinin tüm gelir kalemleri içinde yüzde 25 ila 30 arasında olduğunu belirtiyor. Bu oran Avrupa'nın önde gelen liglerinde ise yüzde 40 ila 60 arasında değişiyor. Futbol aşığı Portekizlilerin başını ağrıtan bir başka gelir kalemi de gişe hâsılatları. Bu oran da yüzde 18'lerde doluyor. Kombine gelirleri ise

yüzde 5'lerde seyrediyor. Para bulma konusunda ciddi sorunlar yaşayan ve bunun için çıkış yolu arayan Portekizliler, sadece oyuncu alışverişlerinden kasalarını doldurabiliyor. Tarihsel ve kültürel nedenlerden dolayı başta Güney Amerika olmak üzere dünyanın dört bir tarafından gelecek vaat eden futbolcuları düşük maliyetlerle ülkelerine getiren Portekizliler, daha sonra bu isimleri Avrupa'nın önde gelen liglerine ihraç edip, ciddi paralar kazanıyor. Ancak bu strateji ligin üç büyük takımı Porto, Benfica ve

Deco

Diego

Portekiz'de bütçeler düşük

Toplam 16 takımın mücadele ettiği Portekiz 1. Futbol Ligi'nde 11 takımın yıllık geliri 5 ila 10 milyon euro arasında değişiyor. Durum böyle olunca da Portekizliler için para kazanmanın yolu futbolcu ihracatından geçiyor. Porto gibi bir başka başarılı örnek Sporting Lizbon. Başkent takımının son dönemdeki en dikkat çekici kazancı, Cristiano Ronaldo ve Nani. Portekizliler bu ikiliden 55 milyon euro kazandı.

bakacak olursak, 2005'te Chelsea'ye sattıkları Carvalho ve Ferreira'dan 50 milyon euro, Postiga (Tottenham, 9), Deco (Barcelona, 18) ve Maniche (D. Moskova, 17) üçlüsünün transferlerinden 44 milyon euro kazandılar. 2007'de ise Pepe'yi Real Madrid'e ve Anderson'u da Manchester United'a toplam 55 milyon euroya sattılar. Bu süreçte Porto'nun 12 milyon euro karşılığında Almeida ve Diego'yu da Werder Bremen'e pazarladığını unutmayalım. Geçen yıl ise Porto, Quaresma'yı Inter'e, Bosingwa'yı da Chelsea'ye gönderirken, karşılığında 45 milyon euroluk bir çek aldı. Son 5 yılda toplam 12 futbolcu karşılığında 260 milyon euro kazanç. Her sezon bir-iki hatta üç yıldızını satmasına karşın Porto, hem kendi liginde hem de Şampiyonlar Ligi'nde sportif başarısını sürdürüyor. Son dört yılın Portekiz Ligi şampiyonu Porto'da 63 yaşındaki Teknik Direktör Jesualdo Ferreira, "Porto için

Maniche

Carvalho

kazanmak tıpkı dış fırçalamak gibi doğal bir olgu" ve "Dünyada yenemeyeceğimiz hiçbir takım yok" gibi son derece iddialı açıklamalarda bulunmaktan kaçınmıyor. Her ne kadar Ferreira, çalıştırdığı takımının gücünü bir parça abartsa da Porto'nun Şampiyonlar Ligi'ndeki performansı oldukça tatminkâr. 4 yılda 2 defa son 16'ya giren mavi-beyazlılar bir kere de son 8'e kalmayı başardı. Sadece 2005-06 sezonunda gruptan çıkamadılar. Sportif başarının parayı da getirdiği gerçeğini unutmamak gerekiyor.

Tüccar ve korkusuz başkan

Avrupa'nın 1 numaralı organizasyonunu, futbolcularını vitrine çıkartıp, ticari gelirlerini artırma aracı olarak gören Porto'nun başkanlık koltuğunda 27 yıldır oturan ve futbol ekonomisini çok iyi bilen 1 numaralı ismi Jorge Nuno Pinto da Costa, izledikleri politikayı, "Porto formasını giydirip de satmayacağımız bir futbolcu yok. Üç kıtada pek çok futbolcuyu takip eden gözlemcilerimiz var. Bir futbolcumuzu başka bir takıma verdiğimizde yerini hemen doldurabiliyoruz. Carvalho gittiğinde Pepe'yi almıştık. Daha sonra Pepe takımından ayrıldığında da Bruno Alves'i bulduk. Bir başka örnek de bu sezon Lyon'a giden Cissokho'nun yerine Clui'dan Uruguaylı Alvaro Perreira'yı aldık" şeklinde özetliyor. Porto'nun bu başarılı stratejisini yakından takip edenler, "Acaba Porto önümüzdeki yıl hangi ismi milyon eurolar karşılığında pazarlayacak?" sorusunun cevabını arıyor. İlk sırada, 5.5 milyon euro karşılığında Tokyo'dan Porto'nun yolunu tutan 23 yaşındaki Brezilyalı Hulk bulunuyor. Manchester United'ın bu Portoluyu yakın takibe aldığı futbol

Anderson

Transferde En Çok Kazanan 10 Takım

Takım	M. Euro
1- Inter Milan	106
2- Manchester United	103.1
3- Real Madrid	87.5
4- Milan	80.1
5- Porto	65.8
6- Genoa	54
7- Lyon	52.5
8- Arsenal	47.7
9- Liverpool	43.8
10- Portsmouth	41.3

kulislerinde konuşuluyor. 27 yaşındaki Bruno Alves de başarılı performansı ile İngilizleri peşinde koşturuyor. Ayrıca bu transfer döneminde 4 milyon euro karşılığında Arjantin'in River Plate takımından alınan Kolombiyalı

23 yaşındaki Falcao da çok yakın bir gelecekte adından fazlasıyla bahsettirecek gibi gözüküyor. İlk 7 maçta 7 defa fileleri havalandıran Porto'nun yeni yıldız adayının, Lyon'a transfer olan Lisandro Lopez'i kısa sürede unutturduğu belirtiliyor.

Lisandrode

Sporting Lizbon için geçerli. Bu üçlünden ise bu işi en iyi yapan Porto. 2009 yazının transfer döneminde mavi-beyazlılar, iki Fransız takımı Lyon ve Marsilya'ya Lisandro Lopez, Lucho Gonzales ve Aly Cissokho'yu satarak 57 milyon euro kazandı.

Giden geleni aratmıyor

Mourinho'nun yönetiminde önce UEFA Kupası'nda, bir sezon sonra da (2003-04) Şampiyonlar Ligi'nde mutlu sonu yakalayan Porto, sadece bu transfer döneminde değil, her yaz döneminde kasasını doldurmayı başarıyor. Şöyle geriye dönüp

PEPE

Bosingwa

Futbolun Beyin Takımı Jose Mourinho

Bir futbol fenomeni

İnsanlar ona ya tapıyor, çok beğeniyor ya da tiksiniyor, başarısız olması için dualar ediyor. Hiç dikkate alınacak bir futbolculuk kariyeri olmasa da daha 40'lı yaşlarını sürerken dünya futbolunun tepesinde kendine yer bulmuş, teknik adamlık kariyerinde zirve yapmış, kendi tabiriyle “özel” bir isimden bahsediyoruz.

Kıvanç Koçak

Ya sevdiğimiz ya da tam tersine nefret ettiğimiz; ikisinin arasında bir yeri olmayan, olamayan insanlar hayatta karşımıza her zaman çıkmaz. Futbol dünyasında böyle isimlere çok daha seyrek rastlanır muhtemelen. Oysa bir Portekizli bunun istisnasını oluşturmuş durumda; ya tapılıyor, çok beğeniliyor ya da tiksiniyor, başarısız olması için dualar ediliyor. Hiç dikkate alınacak bir futbolculuk kariyeri olmasa da daha 40'lı yaşlarını sürerken dünya futbolunun tepesinde kendine yer bulmuş, teknik adamlık kariyerinde zirve yapmış, kendi tabiriyle “özel” bir isimden bahsediyoruz; Jose Mourinho. José Mário dos Santos Félix Mourinho, 26 Ocak 1963'te Lizbon'un 40 km. kadar güneyindeki Setubal şehrinde doğdu. Bir ilkokul öğretmeni olan annesi, oğlunun, futbolcu olan babasının izinden gitmesinden korksa da genetik karşısında çaresizdi. Daha çocukluğundan itibaren hırslı ve yarışmacı kişiliğini belli etmeye başlayan Mourinho, Belenenses ve Vitoria Setubal formaları giyen kaleci babasının maçlarını kaçırılmaya çalışıyor, kendisini futbola adanmış gözüküyordu. Babasının futbolu bırakıp, kulübeye geçmesinden sonra da durum değişmedi. Genç Mourinho bu kez rakip takımları izleyip babası için notlar alan, antrenmanlarda oyuncularla ilgili raporlar hazırlayan birisi haline döndü. Beri yandan iş topla oynamaya gelince o kadar da iyi olmadığını kendisi de biliyordu. Futbola Belenenses genç takımında başlayan Mourinho'nun yavaşlığı ve güçsüzlüğü, babasının çalıştırdığı Rio Ave ve Sesimbra'da da bir türlü çözemediği problemler olarak kaldı. Hal böyleyken kendisini saha dışında ifade etmesinin daha uygun olacağına ikna olan genç adam, profesyonel futbolculuk hayallerinden vazgeçti. İkinci Lig futbolcusu olmaktan öteye

gidemeyeceğini biliyordu. Annesi Maria Julia bu fırsatı kaçırmayarak oğlunun işadamı olması için işletme okuması gerektiği konusunda ısrarcı olarak genç adamı İşletme Fakültesi'ne yazılması için zorladı. Annesini kıramayan Mourinho, daha ilk günden yanlış yolda olduğunu anladı. Hemen kaydını sildirdi, Lizbon Teknik Üniversitesi Beden Eğitimi Bölümü'ne girip spor bilimi okumaya başladı. Okulunu başarıyla bitiren Mourinho, daha o dönemde İngiliz ve İskoç Federasyonları'nın düzenlediği teknik adamlık kurslarında dikkat çekmeye başlamıştı. UEFA Teknik Komite Başkanı Andy Roxburgh'un Portekizli için düştüğü, “Dürtüleri ve detaylara gösterdiği özen dikkat çekici” notu ileride kazanacağı büyük başarıların ilk habercisi gibiydi. Vitoria de Setubal'in genç takım hocası olarak teknik adamlık kariyerine başlayan Mourinho, 1990-92 arasında, şu anda Porto'yu çalıştıran, okuldan hocası Jesualdo Ferreira'nın yardımcısı olarak Estrela da Amadora'da görev aldı. Yine de eksik kalan bir şeyler olduğunu, bir “sıçrama tahtasına” ihtiyacı olduğunu hissediyordu. Aradığı şans 1992'nin yazında kapısını çaldı. Takımın başına geçen Bobby Robson'a esas olarak tercümanlık yapacak ama ülke futbolunu da iyi bilen birisini arayan Sporting Lizbon'a önerilen isim Mourinho'ydu. Teklifi hemen kabul eden Mourinho, kısa sürede Robson'ın sağ kolu haline geldi. Nitekim İngilizlerin futbol duayeni de ondaki ışığı görmüş, Sporting'ten sonra Porto ve Barcelona maceralarında da onu yanından ayırmamıştı. Her ne kadar kartvizitinde “çevirmen” yazsa da Robson'ın kendisine verdiği bir nevi yardımcı hocalık görevini de başarıyla yerine getiren Mourinho için İspanya deneyimi kendini en fazla geliştirdiği ortam oldu. Robson'dan

sonra göreve getirilen Van Gaal'le de çalışmaya devam eden Mourinho, bu dönemde Barcelona B takımının antrenörlüğünü de yürüttü. Portekizli'nin Barcelona'da kendine edindiği yer 2000'de, yeni arayışlar içindeki Benfica'nın dikkatini çekti. Lige kötü başlayan takım, Heynckes'in yerine Mourinho'yu göreve getirdi. Ancak ilk arıza daha görüşmeler sürerken başlamıştı. Kendisine yardımcı olarak teklif edilen eski hocası Ferreira'yı reddetmesi, kulüple kan uyuşmazlığının başlangıç noktasıydı. Ne var ki, eline geçirdiği bu ilk fırsatı kaçırmak istemeyen Mourinho, sonuna kadar savaşmaya kararlıydı. Hatta o dönemde Newcastle United'ı çalıştıran Robson'ın yardımcısı hocalık teklifini, “1-2 sene sonra görevi sana bırakacağım” vaadine rağmen geri çevirdi. Ancak kulüpteki başkanlık seçimi işlerin seyrini değiştirdi. Yeni başkanın vaatleri arasında yer alan takımı eski futbolculardan Toni'ye teslim etme fikrini bilen Mourinho'nun sözleşmesini uzatma talebi reddedilince Aralık başında, sadece 9 maç görev aldığı Benfica'dan istifa

Mourinho'nun el kitabı

Portekizli'yi diğer hocalardan ayıran en büyük özelliği maç öncesinde yaptığı hemen her duruma uygun planlamayla maç içinde çok az şeyi şansa bırakması. Bir efsane olarak anlatılan “Mourinho'nun el kitabı” namılı defterinde bütün oyuncularıyla ilgili ayrıntılı analizler olduğu söyleniyor. Metodik çalışmasının temellerini ise Robson ve Van Gaal'le çalıştığı günlerde attığı anlaşıyor: “Robson araştırmayla, sistemlerle ya da antrenmanlardaki oyun düzeniyle pek ilgilenmezdi. O, oyuncularla doğrudan ilişkiyle zenginleşen bir saha adamıydı; hücum futboluna bağlı bir hocaydı. Sahayı üç parça halinde düşünecek olursak, Robson'ın işinin son bölgeye odaklanmak olduğu söylenebilir. Bu da benim savunma üstünde daha fazla durmam anlamına geldi. Van Gaal'le, antrenman programı baştan belliydi. Antrenmanlarda ne yapacağımızı en başından bilmek istiyordum. Uzatma dakikalarında ne yapacağımıza kadar bütün çalışmaların bir amacı vardı. Hiçbir şey şansa bırakılmıyordu, her şey en ince detayına kadar programlanıyordu.”

Adam olacak çocuk

Çocukluğundan itibaren bir mükemmeliyetçiydi. Daha 5 yaşında okula giderken bütün kalemlerini, boyalarını, cetvelini inanılmaz bir düzenle kalem kutusuna yerleştirdi.” **Annesi** “10-12 yaşlarındayken ‘Şu takımdan şu oyuncuyu biliyor musun?’ diye sorduğumda hemen cevap verirdi. ‘Biyolojiyi de futbolu bildiğin kadar bilseydin harika olurdu’ derdim. Maçlarda kulübenin arkasında olur, hangi oyuncunun nasıl oynaması gerektiğini ona söylerdim. O da diğer tarafa koşup bunları iletirdi. 15-16 yaşlarında ise bana teknik direktör olmak istediğini söyledi. Rakiplerimizi izlemeye ve notlar tutmaya başladı. Bana çok yardımcı oldu. Gazetelerde kendi beğenmiş olduğu söylenince biraz üzülüyorum. Çünkü asla öyle biri değildi, olmayacak da. Sadece çok güçlü bir kişiliği vardı.” **Babası**

etti.

Ocak 2001'de bu kez yeni bir takımın başındaydı; Leiria. Genelde alt sıralarda bulunmaya alışan takımın sezon sonundaki yeri şaşkınlık uyandırıcıydı. Leira, ligi tarihindeki en yüksek nokta olan 5. sırada bitirmeyi başarmıştı. Bu başarı ona Portekiz'in diğer devi Porto'nun kapılarını açtı. Ocak 2002'de göreve getirilen Mourinho, takımı sezon ortasında almasına rağmen üçüncülüğe taşımayı başardı. Sırada sezon bitiminde yaptığı, “Porto gelecek sezon şampiyon olacak” açıklamasını gerçeğe çevirmek vardı. Takımı yeniden oluşturan, oyuncuları pek alışık olmadıkları bir antrenman programına tâbi tutan Mourinho'nun yarattığı, sahanın her alanında pres yapan, sağlam bir savunma kurgusuna ve güçlü orta saha anlayışına dayanan Porto, sezon sonunda en yakın rakibi Benfica'nın 11 puan önünde şampiyonluğa ulaşıyordu. Portekiz Kupası'nı ve Portekiz Süper Kupası'nı da kazanan takımın Avrupa'daki başarısı da görkemliydi. Finalde Celtic'i 3-2 yenen takım, tarihindeki ilk UEFA Kupası'nı müzesine götürüyordu. 2004'te de bitime 5 hafta kala lig şampiyonluğu ve Portekiz Süper Kupası'nı kazanan takım, UEFA Süper Kupa finalinde Milan'a kaybetse de daha büyük bir başarıya imza atacaktı. Pek şans verilmeyen mavi-beyazlılar, Manchester United, Lyon, Deportivo La Coruna gibi takımları eleyip finalde de Monaco'yu 3-0'la geçerek Şampiyonlar Ligi şampiyonu oluyordu. Mourinho'nun kenardaki dehası artık göz ardı edilebilecek gibi değildi. O da artık Portekiz sınırlarının dışına çıkmak istiyordu. Böylece bir dönem adı Liverpool'la anılsa da o zamana kadar

bir teknik direktöre ödenen en yüksek ücretle Rus dolar zengini Abramovich'in “oyuncağı” Chelsea'nin başına geçmesi zor olmadı. Milyonlarca doları futbola gömmekten çekinmeyen Abramovich'in ve tarihinde sadece bir şampiyonluk olan Chelsea'nin başarıya olan açlığını Portekizli tatmin edecekti. Kolları sıvayıp takımın yapısını kendi vizyonu çerçevesinde yeniden şekillendiren Mourinho'nun sistemi Londra'da da işe yaradı. Lig Kupası'nın kazanılmasıyla başlayan zaferler, Mavileri 50 yıl aradan sonra lig şampiyonluğuna taşımaya başlatırdı. Ancak aynı başarı Şampiyonlar Ligi'nde gelmedi; yarı finalde Liverpool'a eleniyorlardı. 2005-06 sezonuna da fırtına gibi giren Chelsea, lig sonunda şampiyonluk mutluluğunu bir kez daha yaşarken Şampiyonlar Ligi'nde bu sefer de Barcelona'ya takılıyordu. Mourinho'nun üstten bakan, kendini beğenmişlik olarak görülen tavırlarına sinir olan İngiliz medyası bu dönemde, Portekizlinin pek istemediği ama başkan kontenjanından takıma katılan Shevchenko transferi nedeniyle zaten limoni olan Abramovich'le Mourinho arasındaki gerginliği iyice su yüzüne çıkarmaya başladı. 2006-07 sezonuna, “Takımdan her an ayrılacak” haberlerine karşılık Mourinho, “Beni kovmadıkları sürece bir yere gitmem” dese de ayrılık rüzgârları hissediliyordu. Yine de Lig Kupası'nı kazanan Maviler, önce Şampiyonlar Ligi'nde (penaltılar sonunda) yarı finalde Liverpool'a bir kez daha elenip ardından da ligi Manchester United'a kapıtırınca –FA Cup'ı kazanmasına rağmen– “gidiyor” söylentileri durdurulamaz bir hal aldı. Hele ki Avram Grant'ın Abramovich tarafından Futbol Direktörü olarak göreve atanması suyu iyice bulandırdı. 2007-08 sezonuna söylentilerin aksine

Chelsea'de başlayan Mourinho, 2007 Eylül'ü sonunda takımdan ayrıldığını açıkladı. Mavilere tarihlerinde görmedikleri başarıyı yaşatan, üç sezonda altı kupa kazanıp, evinde oynadığı 64 maçta yenilgi yüzü görmeyen –ki yeni bir rekordu– bir takım yaratan Portekizli, İngiltere'den ayrılıyordu. Fethedilecek yeni topraklar İtalya'daydı. Inter'de 2008 Haziran'ında göreve başlayan Mourinho, İtalyan basını ve özellikle İtalyan teknik adamlar tarafından çokça eleştirilse de (o sezon İtalya'da göreve başlayan tek yabancı teknik direktör durumunda olduğu bilgisini ekleyelim) tavrından, tarzından hiç vazgeçmedi. Aslında tüm açıklamalarının, agresifliğinin planının bir parçası olduğunu Chelsea'den öğrencisi John Terry güzel açıklıyordu: “Jose baskıyı üzerimizden alıyor. Maçla ilgili tüm tartışmalar onun etrafında dönüyor. Bize düşen sadece sahada işimizi yapmak.” Yaptığı sivri açıklamalarla İtalya'da da manşetlerden inmeyen teknik adam, işini yapmayı da ihmal etmedi. Inter sezon sonunda 10 puan farkla şampiyondu. Kazanılan İtalya Süper Kupası'na rağmen, Şampiyonlar Ligi'ndeki ve İtalya Kupası'ndaki başarısızlık taraftarları mutsuz etse de Portekizli'nin adı başka takımlarla anılmaya başlasa da Interliler kulübede

nasıl bir cevher bulundurduklarının farkında. Sacchi'nin değerlendirmesiyle “bir fenomen” olan, her türlü kendini beğenmişliğine rağmen işini en iyi yapan teknik adamlardan birisinin dizginlenemez hırslının, çalışma azminin kısa süre içinde Şampiyonlar Ligi'ni ona tekrar kazandıracağını da biliyorlar. Tabii kim bu şampiyonluğun kendi takımıyla gelmesini istemez ki?

Mourinho'dan inciler

- “Dünyanın en iyi teknik direktörü ben değilim fakat benden daha iyi teknik direktör de yok.”
- “Maçlar 90 dakika sonunda değil, basın toplantısı sona erince bitmiş sayılır.”
- “İşimin kolay olmasını isteseydim, Porto'da kalırdım. Güzel mavi koltuk, Şampiyonlar Ligi kupası, Tanrı ve Tanrı'dan sonra ben...”
- “Baskı? Ne baskısı? Baskı fakir insanların ailelerini beslemek için çırpınırken yaşadığı bir duygudur. Güneşin doğuşundan batışına kadar çalışıp çocuklarını beslemeleridir.”
- “Lütfen bana kendini beğenmiş demeyin. Ama ben Avrupa şampiyonuyum, şişeden çıkmış biri değilim. Özel biri olduğumu düşünüyorum.” *(Chelsea'yle sözleşme imzalarırken yaptığı basın toplantısından)*
- “Oyuncuların yetenekleriyle ilgili her şeyi bilmeye çabalarım. Rakip teknik direktörün ne düşüneceğini, maçın kırılma anlarında nasıl davranacağını bilmeye çalışırım.”
- “Robson'dan öğrendiğim en önemli şeylerden birisi kazandığınız zaman bunun tam anlamıyla bir takım olduğunuz anlamına gelmediği, kaybettiğinizde de enkaz haline gelmeyeceğiniz oldu.”

Portolulara mektup

Çalışkanlığı, futbolcularla tek tek ilgilenmesi ve özellikle bilgisayarda hazırladığı sunumlarla dikkat çeken Mourinho'nun çalışma anlayışının iyi özetlerinden biri Porto'da göreve başlar başlamaz, sezon başlangıcında futbolculara yolladığı mektupta var aslında: “Porto'ya hoş geldiniz. Umarım motivasyonunuzu ve tutkunuzu reşarj ettiniz... Bu noktadan sonra her antrenman her maç, sosyal hayatınızın her dakikası şampiyon olma hedefine odaklanmalı... Banko oyuncu kavramı doğru bir kavram değildir. Hepinize ihtiyacım var. Hepinizin birbirinize ihtiyacı var. Biz bir TAKIMIZ... Motivasyon+Tutku+Takım+Ruh=BAŞARI!”

Futbolun içinden

Özgür Yankaya

12 yıl futbol oynadım. Edirne'de PTT Spor ve daha sonra 3. Lig'de DSİ Spor'da oynadım. 1 sezon da İstanbul'da Avcıarspor formasını giydim. Sonrasında ise 1999 yılında hakemliğe başladım.

Okul bittikten sonra bir kurs açılmıştı. Ben de hakemlik yapmak için değil de kuralları öğrenmek niyetiyle kursa katılmıştım. Sonrasında da bırakamadım. Sporu çok seviyorum ve bir yaşam felsefesi olarak görüyorum. 8 yaşından beri sporun içindeyim.

İkinci sezonunu geçirdiği Turkcell Süper Lig'de bu sezon önemli bir çıkış yakaladı. Edirne'nin bu düzeydeki ilk futbol hakemi. 12 yıl futbol oynadı, üniversite eğitimini futbol üzerine aldı, 2 yıl antrenörlük yaptı. Hakem kimliğinin oluşmasındaki en büyük avantaj olarak yoğun futbol geçmişini görüyor, Türkiye'nin 1 numaralı hakemi olmayı, Dünya Kupası ve Şampiyonlar Ligi'nde maç yönetmeyi hedefliyor. Edirne'de arkadaşlarıyla kurduğu bisiklet kulübünün yöneticiliğini yapıyor ve iyi bir tenis oyuncusu.

Barış T. Mutlu

▼**Turkcell Süper Lig'de ikinci sezonunu yaşayan ve bu sezon çıkış gösteren bir hakem olarak Özgür Yankaya kimdir diye sorarak başlayalım.**

▲1978 Edirne doğumlum. 2000 yılında Trakya Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'ndan mezun oldum. Branşım futbol. Futbol üzerine ciddi bir eğitim aldım ve B diplomalı antrenörüm. İki yıl antrenörlük yaptım, öğretmenlik deneyimim de oldu. Şu anda Edirne'de bir cafe işletiyorum.

▼**Futbolculuk geçmişiniz var mı?**

▲12 yıl futbol oynadım. Edirne'de PTT Spor ve daha sonra 3. Lig'de DSİ Spor'da oynadım. 1 sezon da İstanbul'da Avcıarspor formasını giydim. Sonrasında ise 1999 yılında hakemliğe başladım.

▼**Hakemliğe nasıl başladığınızı anlatır mısınız?**

▲Okul bittikten sonra bir kurs açılmıştı. Ben de hakemlik yapmak için değil de kuralları öğrenmek niyetiyle kursa katılmıştım. Ama orada benim hakemlik yapabilecek niteliklere sahip olduğumu söylediler. Ben de yavaş yavaş başladım ve sonrasında da bırakmadım. Bir kere sporu çok seviyorum ve bir yaşam felsefesi olarak görüyorum. 8 yaşından beri sporun içindeyim. Bunun da getirisi hakemlik oldu. Boş zamanlarımda da spor yapan bir insanım

▼**Ne tür sporlar yapıyorsunuz?**

▲Edirne'de bir bisiklet kulübü kurduk. O kulüpte yöneticilik yapıyorum. Bunun dışında yardımcı branşım tenis. Boş zamanlarımda tenis oynuyorum.

▼**Hakemlik anlamında geçtiğiniz eğitim süreçlerinizden de söz eder misiniz?**

▲Bundan 5-6 yıl kadar önce Antalya Titanik Otel'de bir eğitim semineri yapılmıştı. Bugünkü bireysel antrenmanların ve kampların başlangıcıydı aslında. Çok önemli eğitimler aldık. Sürhat Müniroğlu Hocamızın bu kampta çok büyük katkıları oldu. O güne kadar alt klasmanlardaki bir hakemdim. O kamptan sonra başlayan çıkışım bu noktaya kadar sürdü. Bugün ise çok ciddi anlamda bir bireysel tutuluyoruz. Son derece bilimsel bir çalışma ve kişiye özel antrenmanlar olduğu için fiziksel performansımızı ciddi biçimde artırıyor. Bir de biliyorsunuz ülkemizde bazı hakemlere mentor tayin ettiler. Benim de mentörüm Yusuf Namoglu. Açıkçası gelişimimde çok faydası oluyor.

Maçlarıma geliyor ve hatalarımı ya da iyi yönlerimi anlatıyor. Bu sayede belli bir ivme kazandım. Yusuf Namoglu hem hakem olarak hem de kişiliğiyle çok değerli bir marka. Kendime sadece onun hakemliğini değil kişiliğini de örnek alıyorum.

▼**MHK'nın bugünkü yönetimi hakemlerin alt liglerde pişerek gelmesini önemsiyor. Bu açıdan**

geldim

5-6 yıl kadar önce Antalya Titanik Otel'de bir eğitim semineri yapılmıştı. Bugünkü bireysel antrenmanların ve kampların başlangıcıydı aslında. Çok önemli eğitimler aldık. Sürhat Müniroğlu Hocamızın bu kampta çok büyük katkıları oldu.

Mentörüm Yusuf Namoglu maçlarıma geliyor ve hatalarımı ya da iyi yönlerimi anlatıyor. Bu sayede belli bir ivme kazandım. Yusuf Namoglu hem hakem olarak hem de kişiliğiyle çok değerli bir marka. Kendime sadece onun hakemliğini değil kişiliğini de örnek alıyorum.

Futbol oynamış olmanın hakemlikte çok büyük avantajları var. Çünkü maç sırasında futbolcunun niyetini, davranışlarına yön veren duygularını anlayabiliyorsunuz. Bu da otomatik olarak karar verirken sizi daha avantajlı bir konuma getiriyor.

Bizim işimiz baskıya dayanmayı gerektiren bir iş. Çok iradeli, dayanıklı ve sabırlı olmanız gerekiyor. Bunu başarabilerseniz iyi bir hakem olabilirsiniz. Televizyondaki yorumları ya da gazetelerdeki eleştirileri takip ederek kendimi etki altında bırakmam.

Hakemin futbolcuyla mesafeli bir ilişki kurması gerekiyor. Futbolcuya saygı gösterirken, karşısındakinden de saygı beklediğini hissettirmesi lâzım. Saha içinde çok fazla konuşulmaması gerektiğini düşünüyorum. Profesyonel futbolcu, kuralları bilmek zorunda.

olmamdı. Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda futbol eğitimi almış olmam da çok önemli bir faktördü. Bugün yapılan çalışmalara baktığımızda hakemin futbolcu psikolojisinden anlaması ve eğitici olması yönünde çabalar harcanıyor. Benim okulda aldığım eğitim de bu yönde olduğu için otomatikman bir avantaja sahip olmuş oluyorum. Futbol bölümünde okurken sporcu sağlığından taktik bilgiye, anatomiden antrenman bilgisine, psikolojiye kadar çok geniş yelpazede bir eğitim alıyorsunuz.

▼**Hakemlikte örnek aldığınız kişiler var mı?**

▲Direkt bir hakemi örnek aldığımı söyleyemem. Ama yerli veya yabancı maçları seyrettiğimde her hakemin iyi yönlerini kendime örnek alıyorum. Hakemlik hayatına yetişemediğim Yusuf Namoglu'nun hayattaki başarıları ve duruşu ise benim için iyi bir örnek.

Bu maçlar bir basamak

▼**Turkcell Süper Lig'de ilk çıktığınız maç 8 Şubat 2009'da Gaziantepspor ile Ankaraspor arasındaki karşılaşma. Bu maça tebligatı aldığınızda ne yaptığınızı, neler hissettiğinizi hatırlıyor musunuz?**

▲Bir hakem aslında hangi maçlara çıkabileceğini tahmin edebilir. Bir önceki sezon Bank Asya 1. Lig'de çok iyi maçlar yönetmişim ve beklenti içindeydim. Sağ olsun MHK'daki yöneticilerimiz de uygun gördü ve böyle bir maç verdi. Tabii ki tebligat ilk geldiğinde heyecanlandım ama uzak hedefi düşündüğümde bu maçlar benim için sadece birer basamak.

▼**Hakemler genellikle hatalarıyla konuşulur. Siz saha içinde hata yaptığınızı anladığınızda ne yaparsınız?**

▲Bu bir hakem için çok kötü bir şey. Yardımcı hakeminizle baktığınızda ya da

bakıldığında siz kendinizi yeterince tecrübeli görüyor musunuz?

▲Bu konu gerçekten çok önemli. Hakemlikte tecrübe önemli bir faktör. Deneyimli hakemlerin hata yapma oranları da daha düşük oluyor. Bazen sabırsız davranıyoruz ama bence sabretmeli ve beklemeyi bilmeliyiz. Ben de yavaş yavaş tecrübe kazandığımı düşünüyorum ve kendimi çıkış yapacak düzeyde görüyorum.

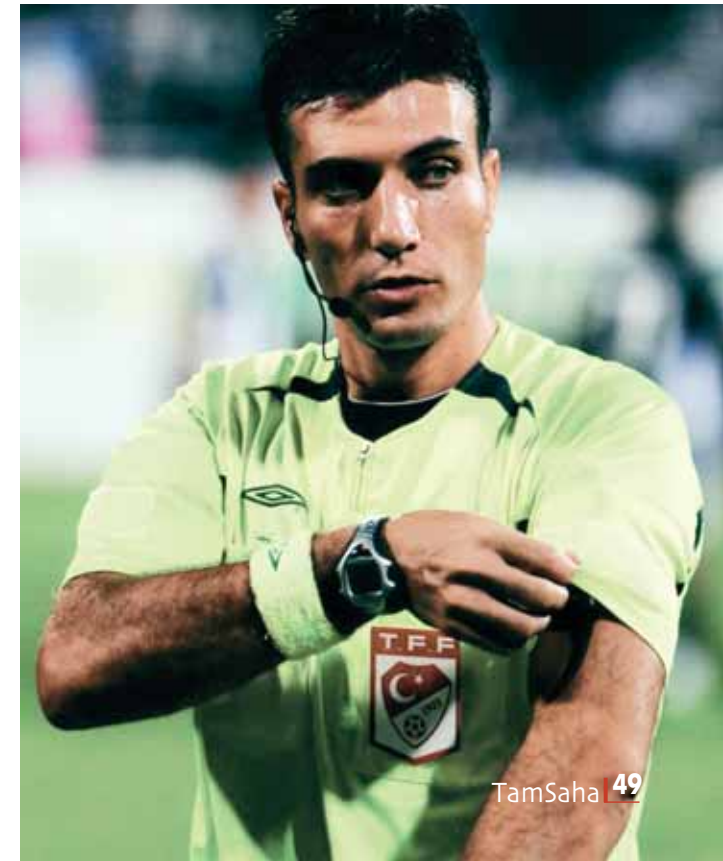
Futbol oynamış olmak büyük avantaj

▼**Sizce futbol oynamış birisiyle oynamamış birisinin hakemlik yapması arasında ne gibi farklar olabilir?**

▲Bu daha çok insanların kendisini geliştirilmesiyle ilgili bir şey. Futbol oynamamış bir hakem bu farkı izleyerek, hissederek kapatabilir ama futbol oynamış olmanın çok büyük avantajları var. Çünkü maç sırasında futbolcunun niyetini, davranışlarına yön veren duygularını anlayabiliyorsunuz. Bu da otomatik olarak karar verirken sizi daha avantajlı bir konuma getiriyor.

▼**Hakemlikte bu düzeye gelirken hangi özellikleriniz sizi ön plana çıkardı?**

▲Bence en önemli özelliğim futbol oynamış

Hedefim Dünya Kupası ve Şampiyonlar Ligi'nde iyi maçlar yönetmek. Bunun için de yabancı dil gerekiyor. Bir seneyi aşkındır haftada dört gün özel ders alıyorum. Bu yaz döneminde de dil eğitimi için İngiltere'ye, kuzenimin yanına gideceğim.

doktoru, masörü, beslenme uzmanı, mentörüyle son derece profesyonel bir ortam var. Diğer hakemlerle bir arada olmak, ekibinizle bir arada yaşamak da kaynaşmayı ve dolayısıyla başarıyı getiriyor.

Hakem oyuncuya mesafeli durmalı

▼**Hakemlerin saha içinde oyuncularla kurduğu diyaloglar birbirinden farklı olabiliyor. Siz bu anlamda nasıl bir hakemsiniz?**

▲Bence hakemin her zaman futbolcuyla mesafeli bir ilişki kurması gerekiyor. Futbolcuya saygı gösterirken, karşısındakinden de saygı beklediğini hissettirmesi lâzım. Çok fazla konuşulmaması gerektiğini düşünüyorum. Eğer verdiğiniz kritik bir kararla ilgili aşırı tepki aldıysanız, sadece bir oyuncuya çok kısa bir açıklama yapabilirsiniz. Maç içinde futbolculara kararlarınızın gerekçelerini anlatmak zorunda değilsiniz. Zaten karşınızdakiler profesyonel futbolcu. Dolayısıyla kuralları bilmek zorundalar. Federasyon da her sezon başında kulüpleri kurallarla ilgili olarak

bilgilendirme çalışmaları yapıyor. Ben de bir hakem olarak sadece o kuralları saha içinde uygulamaya çalışırım.

▼**Kendi hakemlik tarzınızı nasıl değerlendiriyorsunuz?**

▲Bunu benim değil de dışarıdan izleyenlerin değerlendirmesi gerekiyor aslında. Ama sert bir hakem olmadığımı söyleyebilirim. Tabii bu saha içinde kendimi ezdireceğim anlamına gelmiyor. Saha içinde dik duran, temsil ettiği camiyayı hep aklında tutan bir hakem olduğumu söyleyebilirim.

▼**Süper Lig hakemi olduktan sonra hayatınızda neler değişti? Olumlu ya da olumsuz neler yaşıyorsunuz?**

▲Gerçekten birçok şey değişti. Edirne'de ilk Süper Lig hakemi olmanın getirdiği sorumluluklar var. Hem alttan gelen diğer hakemlere hem de topluma örnek olacak davranışlar sergilemek durumundasınız.

▼**Hiç hakem olduğunuza pişman olduğunuz bir an oldu mu?**

▲Zor anlar yaşadım ama hakem olduğumdan pişmanlık duyduğum bir an olmadı. Eğer hedefinize inanıyorsanız ve buna kilitleniyorsanız yaşadığınız zorlukları aşmak zorundasınız. Aklımda kalan en zor maç Bank Asya 1. Lig'deki bir Kocaelispor-Elazığspor karşılaşmasıydı. O maçta 5 kırmızı, 8 sarı kart göstermiştim. O dönemde kurallar yeni değişmişti. Kart isteyen oyuncuya kart göstermemiz gerekiyordu. Futbolcular ise kurallar hakkında çok fazla bilgi değildi. Ancak ilk dakikadan son dakikaya kadar verdiğim kararlarda standart yakaladığım için olumlu tepkiler almıştım.

▼**Maçlara çıkmadan önce bir uğrunuz var mı?**

▲Ben uğura falan pek inanmam. Elbette maça çıkmadan önce dua ederim ama üzerimde taşıdığım bir uğurum yoktur.

Lisan için İngiltere'ye gideceğim

▼**Hakemlikte bundan sonraki hedefleriniz neler?**

▲Bir hakemin her zaman uzak hedefleri de olmalı. Bu hedefler Dünya Kupası ve Şampiyonlar Ligi'nde iyi maçlar yönetmek. Bunun için de yabancı dil gerekiyor. Bir seneyi aşkındır haftada dört gün özel ders alıyorum. Bu yaz döneminde de dil eğitimi için İngiltere'ye, kuzenimin yanına gideceğim. Bu hedeflerime ulaşmak için FIFA hakemi olmam ve öncesinde de kamuoyu tarafından en iyi hakem olarak kabul edilmem gerekiyor. Bütün çalışmalarım da bu yönde zaten.

▼**Futbolun dışındaki hayatınızda neler var?**

▲Boş zamanlarımda spor yapmayı çok seviyorum. Spor benim yaşam tarzım. Dediğim gibi kurduğumuz bisiklet kulübünde yöneticilik yapıyorum. Yazları tenis oynuyorum. Oldukça başarılı bir tenis oyuncusu olduğumu söyleyebilirim. Saroz Körfezi'nde yazlığımız var. Oraya gittiğimde kros yaparım ve yüzerim. Daha önce Edirne DSI Spor'un altyapısında 2 yıl antrenörlük deneyimim oldu. Bu da benim hakemlik hayatıma önemli bir katkıdır. Antrenörlerin olaya nasıl baktığını öğrenmem açısından faydalı bir deneyimdi. Zaman buldukça kitap okumaya çalışıyorum, İstanbul'a gelip gezmeyi seviyorum, sinema ve tiyatroya gidiyorum.

Üç koldan dünya sahnesinde

Orta Amerika'nın bu az bilinen ama futbolu çok seven ülkesi, günümüzde dünyaya kendisini bir kez daha hatırlatmakta kararlı. Honduras, tarihinde ilk kez U17, U20 ve A Millî Takımlar düzeyinde Dünya Kupaları'na katılma vizesi aldı. 2009-10 futbol sezonu, her yaşta Honduraslının lacivert-beyazlı formayla futbolun en üst düzey platformunda mücadele verdiği sezon olarak hatırlanacak.

Dağhan *Irak*

Polonya'nın yetiştirdiği en büyük gazetecilerden Ryszard Kapuscinski, "Üçüncü Dünya'ya mensup küçük ülkelerin canlı bir uluslararası ilgi uyandırabilmelerinin tek yolu, kan dökmeye karar vermesinden geçiyor" der. İki yıl önce kaybettiğimiz bu önemli muhabirin sözüne biz de "Bir de futbol oynamalarından" eklemesini yapabiliriz. Zira son kırk yılda dünya Honduras gibi bir ülkenin adını toplam iki kez duydu, biri El Salvador'la girdikleri savaş nedeniyle -ki o da futbol yüzünden patlak vermişti- ve 1982 Dünya Kupası'nda oynadıkları maçlar sırasında. Orta Amerika'nın bu az bilinen ama futbolu çok seven ülkesi, günümüzde dünyaya kendisini bir kez daha hatırlatmakta kararlı. Honduras, tarihinde ilk kez U17, U20 ve A Millî Takım düzeyinde Dünya Kupaları'na katılma vizesi aldı. 2009-10 futbol sezonu, her yaşta Honduraslının lacivert-beyazlı formayla futbolun en üst düzey platformunda mücadele verdiği sezon olarak hatırlanacak. Orta Amerika denince, hele Orta Amerika futbolu denince herkesin aklına Meksika gelir. Oysa Aztek uygarlığının merkezi Meksika gibi, Maya uygarlığının merkezi Honduras da futbolun yıllardır içinde. Ülkeye ilk futbol topunun gelişi 19. yüzyılın sonuna rastlıyor. Muz ticareti sayesinde dünyanın geri kalanıyla sürekli ilişki içinde olan ülke aslında bu bakımdan ne Meksika'dan ne de diğer bölge ülkelerinden geri değildi. Ancak ilk yıllarda ülkede beyzbolun popülerliği futbolu gölgede bıraktı ve futbol 1920'lerin sonuna kadar beklenen çıkışı yapamadı. Ancak özellikle ülkenin başkenti Tegucigalpa ve diğer güney şehirlerinde bu yıllarda kurulan kulüplerle beraber futbol

popülerleşmeye başladı. Millî takım kuruldu ve 1921 yılında ilk maçını komşu Guatemala'yla yaptı. Özellikle Motagua, Olimpia, Marathon, Real Espana gibi kulüplerin ortaya çıkışıyla Honduras futbolunda günümüze kadar gelen güç dengesi de kurulmuş oldu. Yine de futbolun ülkenin tamamına yayıldığından bahsetmek bu yıllarda da çok zordu. Honduras'ta yerleşik bir futbol yapısının oluşmasını engelleyen koşullardan biri de tabii 1903-1925 yılları arasında ülkenin tam yedi kez Amerika Birleşik Devletleri tarafından işgal edilmesiydi. Bu yıllardan itibaren ülkenin siyasi ve ekonomik kaderi hep Amerika'ya bağlı kalacaktı. 1930'ların sonuna doğru ülkede bir lig kurulması fikri gündeme geldi. 1938-48 yılları arasında Motagua öncülüğünde bir turnuva düzenlenmekle birlikte, bunun ulusal bir lig olarak kabul edilmesi pek mümkün değildi. 1948'de bütün büyük kulüplerin desteğiyle yeni bir organizasyona gidildi ve lig sistemiyle beraber ilk federasyon sayılabilecek Okul Dışı Spor Aktiviteleri Konfederasyonu kuruldu. Üç yıl sonra bu yapı ülkenin kuzeyindeki futbol organizasyonlarıyla birleşti ve Honduras Futbol Federasyonu ortaya çıktı. Federasyon, aynı yıl Kuzey, Orta Amerika ve Karayipler Futbol Konfederasyonu CONCACAF'a da üye oldu. 1960'lar ise her bakımdan Honduras futbolunda taşların yerine oturduğu dönemdi. 1960 yılında millî takım ilk kez Dünya Kupası elemelerinde mücadele etmeye başladı. İlk gruplarda Kosta Rika ve Guatemala'yla eşleşen Honduras, Kosta Rika'yla oynadığı play-off'u

kaybederek yoluna devam edemedi ancak bu başlangıç ülkede futbolu geliştirmeye çalışanlara gayret verdi. Bu yıllar aynı zamanda Honduras'ta demokrasinin de yeşerdiği yıllardı. Yeni ulusal ligin kurulmasına da bu dönemde karar verilmişti. Ancak 1963'te General Oswaldo Arellano Lopez'in kanlı bir askeri darbeye hükümeti devirmesi ülkenin de ülke futbolunun da kaderini değiştirdi. Amerikan muz şirketleriyle yaptığı 2.5 milyon dolarlık rüşvet anlaşmasıyla da tarihe geçen Arellano yönetiminde futbol halkı manipüle etmenin bir aracı hâline geldi. Tıpkı Franco ya da Salazar gibi, o da futbolun öneminin farkındaydı. Hele ki insanların futbola taptığı o bölgede...

Futbol savaşı

1970 Dünya Kupası elemeleri, Honduras futbolu kadar dünya futbolunun da çok iyi hatırlayacağı bir olaya sahne oldu. 1969 Haziran'ında Honduras ile batı komşusu El Salvador, Meksika'da yapılacak kupa öncesi final grubuna kalabilmek için karşı karşıya geldi. Zaten iki ülke

arasında var olan sınır anlaşmazlıklarına Arellano'nun ülkede yaşayan El Salvadorlu göçmenlerin topraklarını istimlâk ettirmesi eklenince iki ülke patlamanın eşiğine geldi. Eleme maçları öncesinde zaten böylesi bir gergin atmosfer vardı. Tegucigalpa'daki ilk maçtan önceki gece Honduraslı taraftarlar, rakip takımın kaldığı otelin önünde toplanarak El Salvador takımını uyutmadı. Honduras, yorgun El Salvador'u ertesi gün 1-0 yenerken, her şeyi başlatan olay sınırın diğer tarafında, San Salvador'da gerçekleşiyordu. Maçı seyreden Amelia Bolanias adlı on sekiz yaşındaki bir El Salvadorlu, Honduras'ın golüyle beraber babasının silahını alıyor ve yaşamına son veriyordu. Bu olay, El Salvador'da büyük infial yaratmış ve rövanş maçı öncesi intikam yeminleri edilmişti. Nitekim, El Salvador rövanşta rakibini 3-1 yenerken takımın uğramadığı saldırı kalmıyor, iki Honduraslı taraftar da öldürülüyordu. İki tarafın da yönetimi bu olayı futbol gündeminden siyasi gündeme kaydırıp kendi hesaplarını görmeye çok kararlıydı. Kapuscinski'nin

David Suazo

gazeteci dostu Luis Suarez'in ağzından aktardığı gibi, Latin Amerika'da futbolla siyaset arasındaki sınır çok belirsizdi. Millî takımın yenilgilerinden sonra düşen ya da devrilen hükümetlerden bir liste yapsaydık, çok uzun olurdu. Özetle, iki taraf da bu futbol gerginliğinden fırsatla bir şeyler kazanma telaşındaydı. Bu telaşın savaşa dönüşmesi gecikmedi ve dört gün içinde iki taraftan üç bin kişinin hayatını kaybettiği meşhur Futbol Savaşı yaşandı. Savaşın ateşkesle neticelenmesinden sonra oynanan play-off'tan üstün çıkan ise El Salvador'du. El Salvador daha sonra Haiti'yi de eleyerek Dünya Kupası'na giderken, Arellano da koltuğuna veda eder gibi oldu ama 1972'de tekrar darbe yaparak yönetime geldi. İlginç olan ise aradaki iki yıllık demokrasi denemesinde Olimpia'nın CONCACAF Şampiyon Kulüpler Kupası şampiyonu olmasıydı. Ülkenin futbolda en büyük başarısını yakaladığı yıllar 1980'ler, yani sivil yönetim yılları

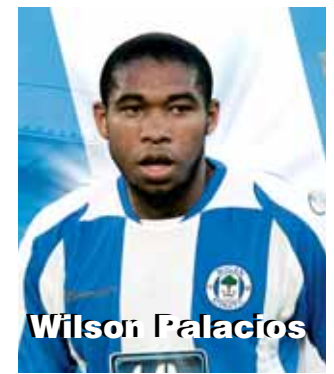

oldu. 1981'de ev sahipliği yaptığı CONCACAF Şampiyonası'nı tarihinde ilk kez kazanan Honduras, böylelikle 1982 Dünya Kupası'na gitme hakkını da elde etti. İspanya'daki kupada ev sahibi ekibin yanı sıra Yugoslavya ve Kuzey İrlanda'yla eşleşen Honduras ilk iki maçından iki beraberlik çıkardıysa da son maçında Yugoslavya'ya yenilmekten kurtulamadı ve grubun ilk iki sırasındaki takımlara kaybetmediği hâlde elendi. Bu Honduras'ın yirmi beş yıl için dünya arenasında son boy gösteriydi. İlerleyen yıllarda önce Hugo Sanchez, Manuel Negrete gibi büyük yetenekler çıkaran Meksika'nın, sonrasında ise güçlü altyapısıyla Amerika Birleşik Devletleri'nin gölgesinde kalan Honduras, bir daha Dünya Kupası'nı göremedi, tâ ki 2010'a kadar. Diğer taraftan Honduras Ulusal Ligi, Orta Amerika ligleri arasında kendisine iyi bir yer edinmeye başlamıştı. Özellikle Olimpia ve İspanyol kralı tarafından kendisine Real unvanı verilen Espana (ki bu unvana İspanya dışında kavuşan ilk ve tek kulüp olma özelliğini sürdürmektedir) arasındaki rekabet ligin kalitesini arttırıyordu. Bu kalite CONCACAF Şampiyon Kulüpler Kupası'nda da başarı getirdi ve 1988 yılında Olimpia zafere ulaştı. Aynı ekip 2000 yılında da yeni adıyla CONCACAF Şampiyonlar Ligi'nde final oynayacaktı. Honduras futbolu özellikle kulüpler düzeyinde gelişıyordu ancak profesyonellik anlamında Meksika'yla ya da 1990'larda MLS'i kuran ABD'yle baş edebilecek noktada değildi. Hatta yurt dışından teknik direktör getiren Kosta Rika, Jamaika, Trinidad&Tobago gibi ülkeler de millî takım bazında Honduras'tan zaman zaman daha iyi duruma geçiyordu. Honduras'ın sık sık asker-sivil gerginliği yaşaması da ülke futbolunu olumlu etkilemiyordu. 2000'li yılların sonuna yaklaştığımız bu dönem Honduras için oldukça önemli. Zira ülkede altyapı sistemi yavaş yavaş işlemeye başladı ve genç yetenekler millî

takımla kıta şampiyonalarında oldukça başarılı oluyor. Diğer taraftan ülkeden yetişen David Suazo gibi yıldızlara da Avrupa'nın büyük liglerinin önemli takımlarının kapısı açılmaya başladı. Yine de Honduras futbolunun dünyaya entegrasyonunun A takımında sivrilen isimlerden ziyade genç takımlarda oynayan yetenekli oyuncularla sağlandığının altını çizmek gerekiyor. Honduras, 2007 yılında ilk kez bir FIFA altyapı turnuvasında boy gösterdi ve U17 Dünya Kupası'nda oynadı. İki sene sonra yine aynı başarıyı gösteren U17 takımına bu kez U20 takımı da eklendi ve onlar da Mısır'daki Dünya Kupası'na katıldı. Bu sırada A takımı da Dünya Kupası CONCACAF elemelerinde Meksika ve Amerika'nın ardından üçüncü takım olmayı başardı ve tecrübeli Kosta Rika'yı play-off'lara iterek Güney Afrika biletini aldı. Böylelikle tarihte ilk kez Honduras üç yaş grubunda

Maynor Figueroa

Wilson Palacios

büyük futbol sınavıyla hem de bir demokrasi sınavıyla karşı karşıya. Ülke içinden Zelaya'ya gelen halk desteği ve uluslararası toplum baskısıyla Honduras demokrasiye dönüşün sinyallerini verdi. Ülke artık hem Dünya Kupası'nı hem de bu yazının baskıya girdiği günlerde yapılacak seçimlerin sonrasında çıkacak manzarayı bekliyor. Önümüzdeki altı ay hem Honduras'taki hayat hem de futbol için önemli gelişmelere sahne olabilir.

Football Manager 2010

İlker **Uğur**

Football Manager, her sene “Bu yıl daha ne yapabilirler?” diye bekleyen bizleri 2010 versiyonuyla bir kez daha şaşırtmayı başardı. Oyun tarihinin en başarılı menajerlik serisi bir kez daha çok iyi satış rakamına ulaştı, futbol ve oyunseverleri yine kalbinden vurdu.

Oyunu bilmeyenler için kısaca anlatarak başlayalım. Football Manager serileri bir takımın teknik direktörü rolünde oynadığınız ve takımın tüm sorumluluğunu taşıdığınız bir futbol yönetimi simülasyonu. 90’ların başından bu yana muazzam bir gelişme kaydeden Football Manager serisinin son oyununda da çok büyük yenilikler var.

Oyunun yapımcıları 2009’un başarısından sonra oturup oyunu sıfırdan kodlamaya başlamışlar. Bu sayede tertemiz bir oyunla karşı karşıyayız. Son dakikada yapılan görsel müdahaleler bu kez daha erken zamana çekildiği için oyun her zamankinden daha güzel görünüyor. Yeni başlayanlar için kolaylık sağlayacak bir arayüz yazılmış ve çok kolay biçimde oyuna başlayarak kendinizi oyunun içerisinde bulabiliyorsunuz. Fakat ustalaşmak çok zaman istiyor.

Football Manager 2010, 2009’da oyuna eklenen üç boyutlu oyun motorunu bir üst kademeye taşımış. Artık maçlarda statları daha detaylı görüyorsunuz, seyirciler oyuna eklenmiş. Gol attığınızda kale ağları sarsılıyor. Yardımcı teknik ekibinizin oyuna etkisi çok artırılmış. Sürekli olarak oyununuz, takımınızın durumu, rakiplerle karşılaştırma, transfer önerisi, teknik ekibe yeni katılması düşünülen antrenör ve gözlemci teklifi gibi çeşitli önerilerle sizi besliyorlar. Bazen bir yardımcınızın önerisi başka bir yardımcı tarafından kabul görmüyor. Ama son kararı siz veriyorsunuz elbette.

Oyunun ilk açılışında sizin yönetiminizde olan A takım ile genç takımın maçı özelliği konulmuş. Bu sayede takımınızı çok daha yakından tanıma fırsatına

kavuşuyorsunuz. Transferler 1 Eylül’den sonra güncellendiği için hemen hemen hatasız bir şekilde oyuna yansıtılmış. Ayrıca Türkiye Ligi’nin ün değeri arttırıldığı için üst düzey futbolcuların ülkemize gelmesi kolaylaşmış. Kiralık oyuncular konusu fazlasıyla geliştirilmiş ve burası çok gelir getirici bir hal almış. Medya iletişimi konusu daha da geliştirilmiş. Oyunun basın toplantısı veritabanında 600’den fazla soru yer alıyor, fakat bir noktada basın toplantıları çok sıkıcı olabiliyor. Oyunda yapılan en büyük değişiklik saha kenarından verilen taktikler olmuş. Football Manager Live’da test edilen bu sistem sayesinde anlık taktik değişiklikleriyle takımınızı yönlendirebiliyorsunuz.

Oyuncularınıza, oyunu kanatlara yaymaktan top şişirmeye, rakibi sinirlendirme taktiğinden topu yere indirmeye kadar pek çok taktik verebiliyorsunuz. Bu menüden ayrıca hızlı bir şekilde oyuncu değişikliği veya kanat değişikliği de yapabiliyorsunuz.

Eğer bir kulüp çalıştırmıyor ve boştaysanız çalıştırmak istediğiniz takımın maçına giderek o takımın başına geçme şansınızı artırabiliyorsunuz. Yedek oyuncularınızı sahaya sürmeden önce onlara bir

moral konuşması yapabiliyorsunuz. Ufak detaylar da oyunu çok renklendirmiş. İki gol atan bir oyuncunuz eğer sürekli penaltıcınız değilse üçüncü penaltıyı takım onun atmasını isteyerek hat-tricke yardımcı oluyor örneğin. Kulüpsüz kalan futbolcuları kampa alıp profesyonel takımlara gönderen Glenn Hoddle Akademisi de oyuna eklendi. Bu akademi gerçek hayatta da var ve şu ana kadar 8 futbolcuyu profesyonel liglere döndürdü. Finansal olarak çok daha gerçekçi

bir oyunla karşı karşıyayız.

Takım zengin bir Arap veya Rus milyonere satıldığında o zenginliğin dereceleri bile ayarlanmış durumda. Football Manager maalesef Türkçe olarak piyasaya sürülmedi. Dünyada en çok oynanan üçüncü ülke Türkiye olmasına rağmen Türkçenin diller arasında yer almama sebebi, ülkemizde korsan oyunların yaygınlığı.

Sports Interactive Stüdyo Direktörü Miles Jacobson ülkemizde yüzde 97 olan korsan oranının 95’e inmesi halinde Football Manager Türkçe yamasının yayınlanacağını açıkladı. Football Manager 2010 için tüm dünyada toplam 4500 gözlemci çalıştı.

Sports Interactive stüdyosunun ise toplamda 60 çalışanı var.

Bu geniş ağdan bazı kulüpler profesyonel olarak faydalanırken

bazıları ise açıklamalar da transfer edecekleri oyuncuyu

FM’den kontrol ederek alıyorlar. Resmi olarak oyunun veritabanını

kullanan kulüplerden birisi Everton. Son dönemde kısıtlı

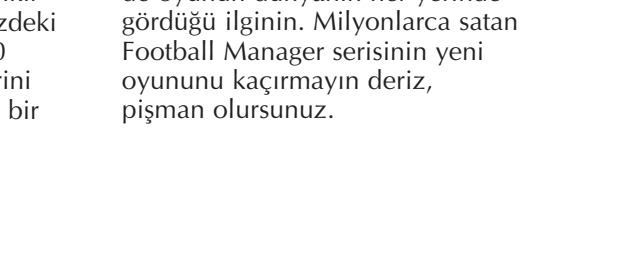
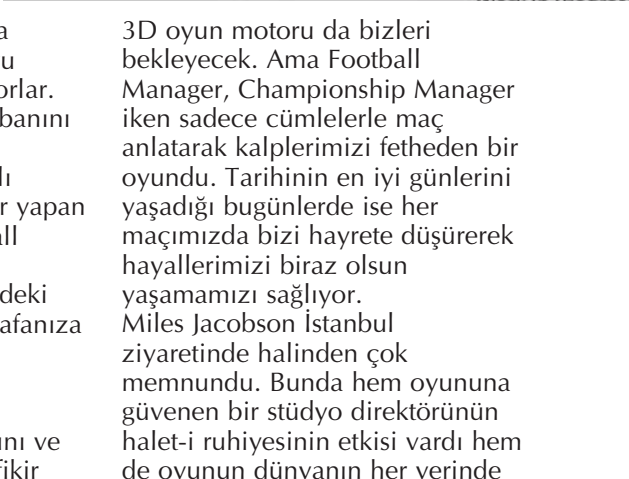
bütçesiyle verimli transferler yapan kulüp bunu biraz da Football

Manager’a borçlu. “Football Manager önümüzdeki

sene ne yapacak?” sorusu kafanıza takılabilir. Miles Jacobson

bu konuyla ilgili hiçbir şey söylemiyor. Sadece bir fikir veritabanına sahip olduklarını ve bu veritabanında 800 yeni fikir

olduğunu açıkladı. Önümüzdeki sene bu fikirlerden en az 50 tanesini oyuna ekleyeceklerini bekleyebiliriz. Çok daha iyi bir

3D oyun motoru da bizleri

bekleyecek. Ama Football Manager, Championship Manager

iken sadece cümlelerle maç anlatarak kalplerimizi fetheden bir

oyundu. Tarihinin en iyi günlerini yaşadığı bugünlerde ise her

maçımızda bizi hayrete düşürerek hayallerimizi biraz olsun

yaşamamızı sağlıyor. Miles Jacobson İstanbul

ziyaretinde halinden çok memnundu. Bunda hem oyununa

güvenen bir stüdyo direktörünün halet-i ruhiyesinin etkisi vardı hem

de oyunun dünyanın her yerinde gördüğü ilginin. Milyonlarca satan Football Manager serisinin yeni

oyununu kaçırmayın deriz, pişman olursunuz.

Güçlü hırslı ve akıllı

Orhan Gülle

Yaşı henüz 17 ama bir Avrupa Şampiyonası, bir Dünya Kupası yaşadı, Akdeniz Oyunları'nda U21 Takımının formasını sırtında taşıdı. Güçlü fiziği, bitmeyen enerjisi ve hırslıyla ideal bir orta saha oyuncusu. 30 saatlik Nijerya-Türkiye yolculuğundan bir gün sonra Bolu'da maça çıkıp 90 dakika oynayan ve iki asist yapan bir genç var karşımızda. Ve o genç sadece futbolla yaşamıyor, eğitim hayatını da Bahçeşehir Üniversitesi'nin Ekonomi bölümünde sürdürüyor.

Selim Şakarcan

▼Beşiktaş'ın umutla beklediği, Milli Takımlarımızın ise A takımı hariç her düzeyinde oynayan bir oyuncusun. Bize biraz kendinden bahseder misin?

▲1992 yılında Trabzon'da doğdum. 1 yaşımdayken İstanbul'a gelmişiz. Dört kardeşiz. Bir ağabeyim, bir ablam ve bir erkek kardeşim var. Annem ev hanımı, babam ise esnaf.

▼Futbola nasıl başladın?

▲Aileden gelen bir futbol sevgisi vardı. Ben de çok küçükken mahallede arkadaşlarla oynamaya başladım. On bir yaşımdayken okul takımına girdi. Daha sonra oturduğumuz semtin takımı olan Esenlerspor'a geçtim. Amatör küme takımıydı ve orta sahada oynuyordum. O günlerde çok büyük bir hedefim yoktu. Futbolcu olmayı hep hayal olarak görüyordum.

▼İlk başladığın günlerde, beğendiğin, örnek aldığın futbolcu kimdi?

▲O günlerde tek hayal ettiğim, hayranlıkla izlediğim futbolcu Zidane'di.

▼Beşiktaş'a transferin nasıl gerçekleşti?

▲Amatör takımlar arasında İstanbul şampiyonası maçları oluyordu. Takım olarak çok başarılı maçlar çıkarıyorduk. Bu maçları izlemeye Beşiktaş'ın antrenörleri de geliyordu. Beni beğenmişler. Yazın deneme antrenmanına çağırdılar. Birkaç antrenman sonrasında, Esenlerspor'dan lisansımı aldılar. Dört senedir Beşiktaş'ta oynuyorum.

▼Futbolun yoğun temposu içinde eğitimini sürdürürebiliyor musun?

▲Tabii ki bu yoğun tempoda eğitimimi sürdürmek kolay olmuyor ama liseyi bitirdim. Bahçeşehir Üniversitesi Ekonomi bölümünü kazandım, şimdi İngilizce hazırlık okuyorum. Eğitim biraz ikinci planda kalsa da devam edeceğim.

▼Oynadığın mevki itibarıyla, faal futbolcular arasında kimleri örnek alıyorsun?

▲Xavi, Iniesta ve Gerard mevkiileri itibarıyla dünyanın en iyi futbolcuları bence. Bu oyuncuların maçlarını hiç kaçırmıyorum, sürekli izliyorum.

Alex ve Ernst'i beğeniyorum

▼Türkiye'deki yabancılardan kimleri beğeniyorsun?

▲Benim mevkiime göre biraz daha hücumla dönük oynuyor ama bence en iyisi Alex. "Koşmuyor,

Amatör küme takımlarından Esenlerspor'la İstanbul şampiyonası maçları oynarken beni izleyen Beşiktaş antrenörleri yazın deneme antrenmanlarına gelmemi istedi. Birkaç antrenman sonrasında, Esenlerspor'dan lisansımı aldılar. Dört senedir Beşiktaş'ta oynuyorum.

Tabii ki bu yoğun tempoda eğitimimi sürdürmek kolay olmuyor ama liseyi bitirdim. Bahçeşehir Üniversitesi Ekonomi bölümünü kazandım, şimdi İngilizce hazırlık okuyorum. Eğitim biraz ikinci planda kalsa da devam edeceğim.

Benim mevkiime göre biraz daha hücumla dönük oynuyor ama bence en iyisi Alex. "Koşmuyor, mücadele etmiyor" diyorlar ancak takımına katkısı ortada. Kendi mevkiimde ise kesinlikle Fabian Ernst'i çok beğeniyorum.

Ülkemizde büyük kulüpler, Avrupa'da başarılı olmak için özellikle orta saha oyuncularını yabancılardan seçiyor. Altyapılardaki orta saha oyuncularının da şansı azalıyor tabii ki. Bu konu biraz da A takımı teknik direktörünün kim olduğuna da bağlı.

Babam ve ağabeyimle halı saha maçı yaparken Milli Takım'a çağırıldığım haberini aldım. Aile olarak duygularımızı pek dışarıya belli etmeyiz. Babama "Milli Takım'a çağırılmışım" dediğimde ilk tepkisi, "Tamam, hadi gel takımı eksik bırakıyorsun" oldu.

Dünya Kupası'nda Milli Takımımızı izlemek çok büyük bir heyecandı. Bütün maçları izlemeye çalışıyordum. Senegal maçı anlatılmaz, neredeyse ağlayacaktım. İlhan Mansız golü attığında duvardan duvara atlıyordum.

mücadele etmiyor" diyorlar ama takımına katkısı ortada. Kendi mevkiimde ise kesinlikle Fabian Ernst'i çok beğeniyorum. Hırslı, mücadelesi ve oyunun her iki yönünü de oynamasıyla bence ülkemizdeki en iyi orta saha oyuncusu.

▼Beşiktaş'taki hedeflerin neler?

▲Şu anda A2 Ligi'nde oynuyorum. Öncelikle A takıma çıkıp oynamak ve kalıcı olmak

çağırılacağıma inanıyorum. ▼Yabancı oyunculardan dolayı altyapılardaki gençlerin şansı azalıyor mu? Özellikle senin oynadığın mevkide kulüplerimiz genellikle yabancı oyuncular tercih ediyor. ▲Ülkemizde büyük kulüpler, Avrupa'da başarılı olmak için özellikle orta saha oyuncularını yabancılardan seçiyor. Altyapılardaki orta saha oyuncularının da şansı azalıyor tabii ki.

Bu konu biraz da A takımı teknik direktörünün kim olduğuna da bağlı. Gençlere önem veren bir teknik direktöre şansımız artıyor. Bize de verilen şansı iyi değerlendirmek düşüyor.

▼İleriye dönük hedeflerin neler? Avrupa'da hangi ligleri ve takımları beğeniyorsun?

▲Öncelikle Turkcell Süper Lig'de oynamak ve başarılı olmak istiyorum. Sonra tabii ki Avrupa'da oynamak isterim. İngiltere ya da İspanya'da oynamak, Barcelona veya Arsenal forması giymek en büyük hayalim.

▼Milli Takımlara ilk kez ne zaman çağırıldın?

▲İlk defa U15 Takımına çağırıldım. O dönemde iki kamp yapılmıştı. İlkine çağırılmamıştım. İkinci kamp öncesi Beşiktaş'la Türkiye Şampiyonu olmuştuk. Şampiyonluktan hemen sonra İspanya kampına davet edildim. O günden itibaren de her kampa katıldım.

▼İlk çağırıldığında neler hissetmiştin?

▲Çok heyecanlanmıştım. 15 yaşında milli formayı giymek çok büyük bir mutluluk. Herkesin yaşayamayacağı bir duygu.

Milli Takım'a çağırıldığıma inanamamıştım

▼Ailen neler hissetmişti?

▲İlk çağırıldığımda babam ve ağabeyimle halı saha maçı yapıyorduk. Telefonumu dışarıda birine bırakmıştım. "Telefonun çalıyor" diye seslendiler, önce önemsemedim. Sonra "Beşiktaş'tan Haluk Hoca'nı arıyor. Milli Takım'a çağırılmışsın" dediklerinde hemen maçı bıraktım ve telefonu aldım, hocamla görüştim. Çok mutlu oldum. Tabii ki ailem de çok mutlu oldu. Biz aile olarak duygularımızı pek dışarıya belli etmeyiz. Babama "Milli Takım'a çağırılmışım" dediğimde ilk tepkisi, "Tamam, hadi gel takımı eksik bırakıyorsun" oldu.

Halı saha maçı bittikten sonra kutladık, herkes tebrik etti. Annem çok mutlu oldu. Annem hep öncelikle okumamı istiyordu. Ben ikisine de devam ediyordum.

▼Hazır Milli Takım'dan bahsederken, biraz da Nijerya'da düzenlenen 17 Yaş Altı Dünya

istiyorum. Bu şans şu ana kadar gelmedi. Geldiği zaman en iyi şekilde değerlendireceğime inanıyorum, kendime güveniyorum.

▼Bugüne kadar Beşiktaş'ta A takımla idmanlara çıktın mı?

▲Bu sezon başında kısa bir süre de olsa idmanlara çıktım ama devamı gelmedi. Tekrar

İngiltere ile oynadığımız U17 maçında iyi performans gösterdim ve Ümit Milli Takım'a çağırıldım. Azerbaycan'a karşı hazırlık maçında oynayıp bir de asist yaptım. Esenlerspor'da bütün bunlar hayal gibi geliyordu ama şimdi 17 yaşımda, Ümit Milli Takım'da oynuyorum.

Nijerya'dan döner dönmez antrenörüm aradı ve maç kadrosuna alındığımızı söyledi. 30 saatlik bir yolculuktan sonra İstanbul'a gelmiştik. Furkan, Sezer ve ben ertesi sabah takımla Bolu'ya gidip 90 dakika oynadık. İki asist yaptım ve arkadaşlar beni maçın adamı seçti.

Kupası'ndan konuşalım. Dünya Kupası'nda oynamak nasıl bir duyuydu?

▲Birçok futbolcunun belki de kariyeri boyunca oynayamayacağı bir kupa. 17 yaş altı Dünya Kupası olsa da benim için çok büyük bir tecrübe ve onurdu.

▼Takım olarak, Nijerya'ya gitmeden önceki hedefiniz neydi?

▲Takım olarak en kötü yarı finali hedeflemiştik. Çeyrek final her ne kadar başarı sayılsa da yarı finale kesinlikle kalmalıydık. Çok üzüldük ama bizim için çok önemli bir tecrübe oldu.

▼Dünya Kupası'nda oynadığınız rakiplerinizi değerlendirirsen, özellikle fizik olarak fark var mıydı?

▲İlk maçımızı Burkina Faso ile oynadık. Rakibimiz bizi kondisyon ve fizik olarak zorladı diyebilirim. Kosta Rika maçı daha rahat geçti. Yeni Zelanda maçında cezalıydim, oynamadım ama onlar da fizikli ve kuvvetli bir takımdı. Genel olarak Kosta Rika hariç bütün rakiplerimiz dayanıklı takımlardı.

▼Biraz da Nijerya'dan ve kamp ortamından bahsedersen neler söylemek istersin?

▲Bizim için çok farklı ve ilginç bir kamptı. Nijerya'yı, Afrika'yı görmüş olmaktan, insanlarını tanımaktan çok mutlu oldum. Rahat bir kamp ortamı yoktu ama takım olarak, kabile olarak çok uyumlu bir ortam sağladık. Böylelikle zor şartların üstesinden gelmeyi başardık. Başarı da bu yüzden geldi diye düşünüyorum.

▼Nijerya halkının futbola bakışı nasıl sence?

▲Gördüğüm kadarıyla zor şartlarda yaşıyorlar ve sosyal aktiviteleri yok diyebiliriz. Futbol onlar için çok önemli bir eğlence ve sosyal aktivite. Her maça çok ilgi gösterdiler. Farklı bir destek şekilleri vardı. 90 dakika durmadan gürültü çıkarıyorlardı. Saha içindeki arkadaşımı bile duymakta zorlandığımı anlar oluyordu. Futbolu çok seviyorlar diyebilirim.

▼Kampın büyük bir bölümünü geçirdiğimiz Enugu şehrindeki otelde son akşam bizim için bir eğlence düzenlemişlerdi. Afrika dansı ve müziği hakkında neler düşünüyorsunuz?

▲Çok eğlenceliydi, karakterleri gibi dansları ve müzikleri de çok sıcak ve hareketli. Bazı arkadaşlarımızla biz de onlara eşlik ettik. İyi ilişkiler kurduğumuzu ve bizi sevdiklerini düşünüyorum.

▼17 Yaş Altı Milli Takım Teknik Direktörü Abdullah Ercan, 2002 Dünya Kupası'nda A Milli Takım kadrosundaydı. Sense henüz 10 yaşındaydın. Maçları izlemiş miydin? Neler hissetmiştin?

▲Dünya Kupası'nda Milli Takımımızı izlemek çok büyük bir heyecandı. Bütün maçları izlemeye çalışıyordum. Senegal maçı anlatılmaz, neredeyse ağlayacaktım. İlhan Mansız golü attığında duvardan duvara atlıyordum.

Hayal bile edemezdim

▼17 yaşında olmana rağmen, Ümit Milli Takım'da da oynuyorsun. Bunun sırrı nedir?

▲U17 Takımımızla bu sene Almanya'da düzenlenen Avrupa Şampiyonası'na kötü başlamıştık. Çok üzgündük ama İngiltere ile oynadığımız son maçı kazanırsak Dünya Kupası'na katılacağımızı biliyorduk. Sakattım ancak oynamak istiyordum. Hocamız ve doktorumuzla konuşarak oynadım. Kendimi övmek zor ama belki de kariyerimin en iyi maçlarından birini çıkardım diyebilirim. O maçı Genç Milli Takımlarda görev yapan antrenörlerin birçoğu izlemişti. Özellikle Metin Tekin Hocamız da oradaydı. Bu şampiyonadan sonra Ümit Milli Takımımızın Azerbaycan'la bir hazırlık maçı vardı. Hami Mandıralı Hocamız ilk defa o maçta beni Ümit Milli Takım kadrosuna çağırdı. İlk on bir oynamış ve bir asist yapmıştım. Sonrasında Akdeniz Oyunları kadrosuna da çağırıldım. Esenlerspor'da bütün bunlar hayal gibi geliyordu ama şimdi 17 yaşımda, Ümit Milli Takım'da oynuyordum. Gerçekten bütün altyapı hocalarıma, özellikle Hami Mandıralı Hocama çok teşekkür ediyorum.

▼Futbol dışındaki vaktini nasıl geçiriyorsun?

▲Zamanımızın çoğu futbolla geçiyor. Beş gün idman, bir gün de maç, sadece bir günümüz boş oluyor. O gün de genellikle evde dinlenmeyi tercih ediyorum. Dışarı çıkarsam da alışveriş ya da akraba ziyaretleri ile geçiriyorum günümü.

En büyük katkı ailemden

▼Futbola başladığın günden bugüne sende emeği olduğunu düşündüğün insanlar kimler?

▲Kesinlikle en büyük katkı ailemindir. Annemin, babamın, ağabeyimin ve ablamın emeği tartışılmaz. Ailemden sonra tabii ki hocalarıma katkı çok büyük. Esenlerspor'da Hilmi, Cengiz ve Erhan Hocamız, Beşiktaş'ta ise öncelikle beni izleyen ve Beşiktaş'a transferimi sağlayan Haluk ve Muharrem Hocamız ile daha sonra antrenörlüğümü yapan Halim ve Fikret hocalarımızın emeği büyük.

▼Bir aylık Dünya Kupası kampından sonra yaklaşık 30 saatlik yolculuğun üstüne A2 takımının maç kadrosuna alındın. Nasıl gelişti?

▲Nijerya'dan döner dönmez kulübümdeki antrenörüm aradı ve maç kadrosuna alındığımızı, oynayıp oynamamaya bizim karar vereceğimizi söyledi. Çok yorgunduk, 30 saatlik bir yolculuktan sonra İstanbul'a gelmiştik. Ertesi sabah Furkan, Sezer ve ben takımla beraber Bolu'ya gittik. Antrenörümüze oynamak istediğimizi söyledik ve 90 dakika oynadık.

▼Maçı kazandınız mı peki?

▲Evet, 3-0 kazandık. İki asist yaptım ve arkadaşlar beni maçın adamı seçti.

▼Futbolun yoğun temposuna ve zorluklarına güzel bir örnek olmuş.

▲Kesinlikle, futbolun zor bir spor olduğunu kanıtlıyor. Her zaman profesyonel yaşamalıyız ve kendimize çok iyi bakmalıyız.

Artistler ve emekçiler

Ajax, başkent Amsterdam'ın kulübü, Feyenoord ise Rotterdam'ın. Bu iki Hollanda kentini ayıran mesafe sadece 70 kilometre. 1900'de kurulan Ajax, Amsterdam burjuvasının kulübü konumundayken, 1908'de doğan Feyenoord, Avrupa kıtasının en büyük limanı olan Rotterdam işçilerinin kulübü sıfatını taşıyor. Bir tarafta hayatın tadını çıkartarak yaşayanlar, diğer tarafta ise sabahın erken saatlerinden akşamın karanlığına kadar çalışmak mecburiyetinde olanlar. Hollanda'daki bu gerçeği ülkenin tanınmış edebiyatçılarından Jules Deelder'in, "Para Rotterdam'da kazanılır, Lahey'de paylaşılır, Amsterdam'da harcanır" sözleri fazlasıyla gözler önüne seriyor. Rekabetin başlamasından bu yana aradan geçen 88 koca yıla rağmen bazı Rotterdamlılar, hâlâ Amsterdam'ı protesto edip, o kente gitmiyor.

Dr. Cem **Çetin**

Derbi niteliği taşıyan futbol karşılaşmalarının en önemliği özelliği, ülke sınırları içinde sıkışıp kalmayıp, Çinlisinden Nijeryalisına, Kanadalısından Şililisine, İranlisından Avustralyalısına kadar herkesin ilgisini çekmesidir. Bunun en önemli nedeni ise, derbi maçlarına çıkan kulüplerin, temsil ettikleri değerler (ya da kimlik) çerçevesinde hem saha içinde hem de saha dışında kozlarını paylaşmalarıdır. Yeşil sahada futbolcular, tribünde de taraftarlar karşı karşıyadır. Bu süreç maçlarla statların içinde sınırlı kalmaz, yıl boyunca her platformda devam eder. Derbi aynı şehrin iki takımının karşılaşması anlamına gelse de bazen farklı şehirlerin takımları arasındaki maçlar da "ülke derbisi" olarak adlandırılır. Tıpkı Barcelona-Real Madrid kapışması gibi. Hollandalıların Ajax-Feyenoord derbisi de ilginç hikâyesiyle ön plana çıkıyor. Hollanda futbolunun unutulmaz isimlerinden olan Rep, "Eğer Hollandalı değilseniz, bu rekabetin boyutlarının ne kadar büyük olduğunu anlayamazsınız" diyor.

Büyük bir dış bileyiş

Ajax, başkent Amsterdam'ın kulübü, Feyenoord ise Rotterdam'ın. Bu iki Hollanda kentini ayıran uzunluk sadece 70 kilometre. 1900'de kurulan Ajax, Amsterdam burjuvasının kulübü konumundayken, 1908'de doğan Feyenoord (1), Avrupa kıtasının en büyük limanı olan Rotterdam işçilerinin kulübü sıfatını taşıyor. Bir tarafta hayatın tadını çıkartarak yaşayanlar, diğer tarafta ise sabahın erken saatlerinden akşamın karanlığına kadar çalışmak mecburiyetinde olanlar.

Hollanda'daki bu gerçeği ülkenin tanınmış edebiyatçılarından Jules Deelder'in, "Para Rotterdam'da kazanılır, Lahey'de paylaşılır, Amsterdam'da harcanır" sözleri fazlasıyla gözler önüne seriyor. İşte bu sınıf farkı, Ajax-Feyenoord derbisini doğurdu. İlk karşılaşmalarını (2) 1921'de oynayan bu ikili, tarih boyunca birbirlerine dış bilede. Bu dış bileme durumu, aradan geçen koskocaman 88 koca yıla rağmen hâlâ devam ediyor. Öyle ki bazı Rotterdamlılar, hâlâ Amsterdam'ı protesto edip, o kente ayak basmıyor. 1956'da profesyonel futbolla tanışan

Hollandalıların iki devi Ajax ve Feyenoord'u birbirinden ayıran özellik sadece taraftarlarının kimlikleri değil. Bu iki kulübün futbol özellikleri de farklı. Geçmişteki tabloyu özetlemek gerekirse, Amsterdamlılar yaratıcı futbollarıyla ön plana çıkarken, Rotterdamlılar çalışmaya dayalı fiziksel özellikleriyle dikkat çekiyorlardı. Bu teorik yapıyı destekleyecek örnekler olarak Ajax'ta Cruyff, Krol, Mühren, Feyenoord'da ise Wim Jansen, Moulijn, Wim van Hanegem gibi isimler sayılabilir. Amsterdamlılar ile Rotterdamlılar arasındaki rekabet,

Hollanda Ligi'nde 1964 ila 1974 yılları arasında tavan yaptı. Bu 10 yıl boyunca Ajax 6, Feyenoord 4 defa ipi ilk sırada göğüsledi. Sportif başarı ülke sınırlarının dışına da taşı. O zamanki adıyla Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası'nda 1969'da final oynayan Ajax, 1971, 72 ve 73'te olmak üzere Avrupa'nın 1 numaralı kupasını tam 3 defa müzesine götürürken, benzer başarıyı Feyenoord da 1 kere yaşadı (3).

Milli başarısızlık

Kulüpler düzeyinde Avrupa'da Ajax ve Feyenoord ile harikalar yaratan

Hollandalılar, ne yazık ki aynı başarıyı milli takımlar düzeyine taşıyamadı. Örneklendirirsek; Portakallar Meksika'daki 1970 Dünya Şampiyonası finallerine gidemeyerek büyük hayal kırıklığı yaşadı. Halbuki o dönemde Hollandalıların futbol dünyasına sunduğu en büyük yıldız olan Cruyff 23 yaşındaydı ve Ajax forması altında müthiş bir performans sergiliyordu. Söz Cruyff'tan açılmışken, Ajax-Feyenoord rekabetinde Sarı Fare'nin yaptığı çılgınlıktan bahsetmemek olmaz. Ajax ile özdeşleşen Cruyff, seksenli yılların başında Hollanda'ya döndüğü dönemde, Amsterdamlılar ile para konusunda anlaşılamayınca, soluğu Rotterdam'da alır. Hollandalının Feyenoord tercihini kendi ağzından dinleyelim: "Ajax Başkanı Tom Harmsen bana fazla para ödememek için yaşımı bahane etti. Bu durumu kabullenemedim ve kendi kendime, 'Ajax'ın en büyük rakibi Feyenoord'u şampiyon yapacağım' dedim."

Ve sözünde durdu Cruyff. Eski Ajax'lı, Feyenoord'u 10 yıllık bir aradan sonra zirveye taşıdı. O günler için bir kere daha Cruyff'a kulak verelim: "Feyenoord'da oynarken en büyük sıkıntım, 8 yaşındaki oğlum Jordi'nin Ajax'ta forma giymesiydi. Bu durum hem benim hem de oğlum için çok acı vericiydi." Önce Ajax forması giyip sonra Feyenoord'a geçen her futbolcu Cruyff kadar şanslı değildi. "Ben eski bir Ajax'lıydım ve bu da çeşitli sorunlara neden oldu" diyen Rep, Rotterdamlıların, "Cruyff'tan 1 yıl sonra Feyenoord'a transfer oldum. Rotterdamlılar beni asla kabullenmedi. Tribünde özel bölümde maç seyrederken bile güvenlik sorunu yaşıyordum. Başıma bir şey gelecek diye korkuyordum" cümleleriyle özetliyor. Amsterdam'a gelenlere iyi gözle bakmayan Feyenoordlular, Rotterdam'dan Ajax'a gidenleri de

kara listelerine alıyor. Kurbanlardan biri de Wim Jansen'di. 15 yıl Feyenoord'da oynadıktan sonra kariyerinin sonunda kısa bir süre Ajax'ta top koşturan Jansen, Rotterdam'a geri döndüğünde sokak ortasında Feyenoordluların kartopları gözüne isabet etmiş ve hastanelik olmuştu.

Deplasman yasağı geldi

Son yıllarda Ajax-Feyenoord maçları sportif yönüyle değil, taraftarlarının şiddet gösterileriyle gündeme geliyor. Akıllarda kalan en trajik olay, 1997'de öldürülen Ajax'lı taraftar. Her ne kadar o tarihten sonra bir ölüm olayı yaşanmasa da alınan tüm tedbirlere rağmen taraftarların kendi aralarındaki kavgaları hem stat içinde hem de stat dışında huzuru fazlasıyla kaçırıyor. Nitekim bunun bir sonucu olarak, her iki kentin belediyesi, 2009'un Şubat'ında son çare olarak, Hollanda Futbol Federasyonu'nun onayını da alıp, iki kulüp taraftarlarına deplasmanlara gitme yasağı getirdi. Artık Feyenoordlular Amsterdam'da, Ajax'lılar da Rotterdam'da Ajax-Feyenoord maçlarını izleyemiyor. Amsterdam ile Rotterdamlılar arasındaki şiddet tavan yaparken, 1960 ve 70'li yıllardaki sportif başarı da artık söz konusu olmaktan çok uzak. Ajax son lig şampiyonluğunu 2003-04 sezonunda yaşarken, bu tarih Feyenoordlular için 1998-99.

90'lı yıllarda her iki kulüpte de forma giyen eski İstanbulsporlu Peter van Vossen, mevcut tabloyu, "Ajax ve

Feyenoord yetiştirdikleri gençleri (4) ellerinde tutacak ekonomik güce sahip değil. Bunun için sürekli altyapılardan oyuncu çıkarmaları gerekiyor. Bir de her sene teknik direktör değişikliğine gitmemeliler. Geçmişte elde ettikleri başarılarla günü kurtarmaları söz konusu olamaz" şeklinde özetliyor. Bosman Kararları'nın Hollandalılara verdiği zarar elbette çok büyük. Bundan da en çok etkilenenlerin, van Vossen'in yaklaşımından da anlaşılacağı üzere, Ajax ve Feyenoord olduğu bir gerçek. Yeni düzende PSV

Eindhoven'ın hegemonyası var. AZ ve Twente de çıkışta. Bakalım Hollanda'nın en popüler iki kulübü, hatalarından ders çıkartıp, eski başarılı günlerine dönebilecekler mi?

(1) Feyenoord, Rotterdam kentinin en popüler semtlerinden bir tanesinin ismi
(2) Karşılaşma 3-2 Ajax'ın galibiyetiyle sonuçlandıysa da Hollanda Futbol Federasyonu, Amsterdamlıların 1 golünü iptal ederek maçın skorunu 2-2 olarak açıkladı.
(3) 1970'te Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası'nda mutlu sona ulaşan Feyenoord, 1974'te de UEFA Kupası'nı kazandı.

(4) Son dönemde Babel, Sneijder ve Huntelaar Ajax'tan, Van Persie ve Drenthe de Feyenoord'tan ayrılıp İngiltere ve İspanya Ligi'ne transfer oldu.

Barça'nın son hediyesi

Geçen sezon oynadığı futbolla, katıldığı tüm kupalara ambargo koyan Barcelona'nın bu sezon da aynı performansı gösterip gösteremeyeceği tüm futbolseverler için merak konusu. Ancak bugünlerde genç bir İspanyol, Katalan ekibinde sezon başından beri gösterdiği performanstan ötürü tüm dikkatleri üzerine çekmeyi başardı. Pedro Rodriguez Ledesma, yakın geçmişte yetiştirdiği yıldızlarla ortalığı kasıp kavuran Barça'nın son şaheserlerinden biri.

Aydın **Güvenir**

Geçen sezon Manchester United ile oynadıkları Şampiyonlar Ligi finalinde sahaya çıkan 11 Barcelonalının 7'si ve yedekteki oyunculardan da 5'i Katalan ekibinin altyapısından yetişen futbolculardan oluşuyordu. İşte bu istatistik, Barça'nın altyapıya önem vererek ne kadar başarılı olduğunun bir kanıtı. Bu stratejinin yeni ürünü olan Pedro Rodriguez Ledesma'nın hikâyesine bir göz atalım şimdi...

Genç bir Tenerife'li

Pedro, 28 Temmuz 1987'de İspanya'ya bağlı Kanarya Adaları'nda bulun ve bu adalardan en büyüğü olan Tenerife'de dünyaya gelir. 7 ada ve birkaç küçük adacıktan oluşan Kanarya Adaları, Atlas Okyanusu'nda, Fas'ın batısında ve Batı Sahra'nın hemen yakınında yer almakta. Söz açılmışken adaların tarihini de kısaca bir inceleyelim. Kanarya Adaları jeopolitik öneminden dolayı tarih boyunca kanlı çatışmalara tanık olmuş. 1479'da adayı Portekizlilerin elinden alan İspanyollar, zaman içinde ayaklanan ve "Guanche"ler olarak adlandırılan yerli halkı da katletmiş. 1900'lü yılların başında ise Afrika uluslarının desteğiyle baş gösteren ayaklanma da gene aynı şekilde kanlı bitmiş. Adalar, İspanyol İç Savaşı'nda da önemli role

sahip olmuş. General Franco adalara kumandan olarak atandıktan sonra bölgeyi kontrol altına almış ve daha sonra da 1936'da askeri darbeye başlayacak olan ünlü İspanyol İç Savaşı'nın ilk tohumlarını adalara bağlı olan Tenerife'te atmış. İşte böylesine önemli, bir o kadar da kanlı bir tarihe sahip olan bu topraklarda çocukluğunu geçiren Pedro, 2003 yılında Tenerife Adası'nın Granadilla de Abona bölgesinin takımı olan CD San Isidro'da profesyonel futbol hayatına başlar. Bundan bir yıl sonra da Barcelona'ya geçerek ilk transferini gerçekleştirir.

İlk şansı Rijkaard verdi

17 yaşında geldiği Barcelona'da ilk olarak A genç takımında forma giyer, 2007 yılına kadar Katalan ekibinin çeşitli kategorilerdeki rezerv takımlarda mücadele eder. 2007-2008 sezonun büyük bir kısmını Barcelona'nın PAF takımı olan İspanyol B'de geçirir de La Liga'nın 19. haftasında Katalan ekibinin kendi evinde Murcia ile karşılaştığı maçta hem Nou Camp'a hem de La Liga'ya ilk adımını atar. O dönem Barcelona'nın Teknik Direktörü olan Frank Rijkaard, 29. haftadaki

Valladolid karşılaşmasında kendisini ikinci kez seyircisinin önüne çıkarır. Ağırlıklı olarak Barcelona B takımında mücadele ettiği 2007-2008 sezonunu 36 maçta 6 golle tamamlayan Pedro için bundan sonraki sezon altyapıdan hocası Pep Guardiola'nın A takımının başına getirilmesiyle daha farklı olacaktır. Futbolculuğu zamanında Barcelona'nın uzun dönem kaptanlığını yapan ve Katalan ekibi için bir efsane olan Guardiola'nın 2008-2009 sezonu başında Barcelona B takımından A takımına geçmesiyle Pedro A takımda daha çok şans bulmaya başlar. Bir sezon önce B takımda kendisiyle çalışma fırsatı bulan Guardiola da Pedro'yu çok iyi tanımakta ve ona güvenmektedir. Sezon başı hazırlık maçlarında ilk on birde en çok mücadele eden oyuncularından biri olan Pedro, sezon boyunca toplam 14 karşılaşmada forma şansı bulur. Hiç gol kaydedemediği bu sezonda La Liga'nın yanı sıra kısa da olsa

Şampiyonlar Ligi ve İspanya Kral Kupası finallerinde forma şansı bulması kendisi için büyük bir heyecan ve tecrübedir. Böylelikle daha 21 yaşındayken bir sezon içerisinde hem lig hem kupa hem de Şampiyonlar Ligi şampiyonluğu gören ender futbolculardan biri olur. İspanyol oyuncu ayrıca geçen sezon B takım formasıyla mücadele ettiği 17 maçta 10 gol kaydederek de göz doldurur.

Bir maçla başlayan büyük yükseliş

2009-2010 sezonuna geldiğimizde ise Pedro'nun inanılmaz yükselişine tanık oluyoruz. Ancak tüm bunlardan önce olaya şu açıdan bir bakmak gerekir. Tarih, 28 Ağustos 2009. Yer, Monaco'nun II. Louis Stadyumu. Geçtiğimiz sezonun Şampiyonlar Ligi şampiyonu Barcelona ile Kadıköy'deki finalde UEFA Kupası'nı müzesine götüren Shakhtar Donetsk takımları

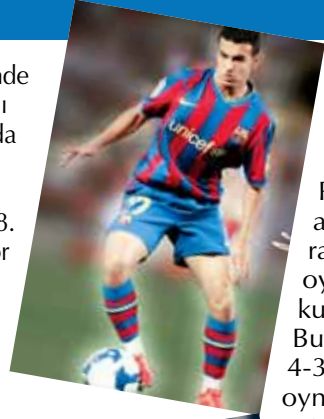
Avrupa'nın en büyüğünü belirleyecek olan UEFA Süper Kupa maçı için karşı karşıya geliyor. Bu maçta aslında en çok merak edilen şey Barcelona'nın nasıl bir oyun ortaya koyacağı. Çünkü hemen hemen tüm otoritelerin ve futbolseverlerin görüşü, bir sezon önce oynadığı futbolla herkesi büyüleyen ve tüm kupalara haklı bir ambargo koyan Katalan ekibinin maçı rahatça kazanacağı yönünde. Dolayısıyla herkes için asıl merak konusu, Barça'nın yeni sezonda da bu pozitif oyununu sürdürüp sürdüremeyeceği. Bunun için de Süper Kupa finali kuşkusuz tüm futbol dünyasına gönderilecek çok önemli bir mesaj Katalan ekibi için. İşte bu beklentileri karşılamak için çıkıyor sahaya Barcelona. Tüm gözler Messi, Xavi, Puyol, Dani Alves, Henry, Ibrahimovic gibi yıldızların üstünde. Hele Eto'o takasından sonra takıma katılan İsveçli dünya yıldızı Ibrahimovic'in ne yapacağı ya da takıma uyum sağlayıp sağlayamayacağı ayrı bir merak konusu. Maç başlıyor,

odaklandığı için, o an kim olduğunun çok da önemsenmediği görüyoruz. İşte aynı oyuncu bir sonraki sezon Süper Kupa finalinde kurtarıcı olarak oyuna alınıyor. Eto'o, Henry, Messi, Ibrahimovic gibi starlardan sonra böyle bir oyuncuyu Katalan ekibinin hücumdaki kozu olarak görmek futbolseverler tarafından oldukça şaşkınlıkla karşılanıyor ve biraz da yadırganıyor. Ancak bu oyuncu uzatmalara giden maçta bitime 5 dakika kala attığı golle herkesin üst üste ikinci şaşkınlığını yaşamasına neden oluyor. Çoğu kişi "Nerede çıktı bu adam şimdi?" derken o, oldukça soğukkanlı ve teknik bir vuruşla topu ağlarla buluşturuyor ve bir anda tüm futbol dünyasının ilgi odağı haline geliyor. İşte bu maç sonunda müthiş bir yükseliş yaşamaya başlıyor Pedro. Aslında bunun sinyallerini 12 gün öncesinden veriyor genç İspanyol. Sezon öncesi hazırlık maçlarında attığı gollerle beğeni toplayan Pedro, Teknik Direktör Guardiola tarafından

İspanya Süper Kupa finalinde sahaya sürülüyor. İki ayaklı oynanan finalin ilk maçında Barcelona, deplasmanda Athletic Bilbao'yu 2-1 yenerken, galibiyet golü 68. dakikada Pedro'dan geliyor ve böylece genç oyuncu takımının İspanya Süper Kupası'nı almasına önemli bir katkı yapıyor. Takımının İspanya ve UEFA Süper Kupası'nı kazanmasında önemli rol oynadıktan sonra Guardiola, sezon içinde genç oyuncuya daha fazla forma şansı vermeye başladı. Pedro da kendisine verilen şansı çok iyi kullanmaya devam etti ve La Liga'da şu ana kadar oynadığı 9 karşılaşmada ve İspanya Kral Kupası'nda mücadele ettiği 2 maçta 3'er kez ağları havalandırmayı başardı. Ayrıca Dinamo Kiev ile Nou Camp'ta oynanan Şampiyonlar Ligi grup maçında da topu filelerle buluşturarak, bu kupadaki ilk golünü kaydetti. Pedro bu istatistiklerle 2009-2010 sezonunda 5 kupada da gol atmaya başarabilen dünyadaki tek oyuncu unvanını elinde bulunduruyor. Hatta Aralık ayında yapılacak olan FIFA Kıtalararası Dünya Şampiyonluğu Kupası'nda da gol kaydetmeyi başarabilirse, genç oyuncu daha bu yaşta bir sezonda 6 kupada birden gol atmaya başararak bir rekor kırmış olacak.

Barcelona, Guardiola ve Pedro

Hiç kuşku yok ki Pedro'nun bu inanılmaz yükselişinde kendisi dışında en büyük pay Teknik Direktör Guardiola'nın. 2007-2008 sezonunda B takımda genç oyuncunun hocalığını yapan İspanyol teknik adam, özellikle UEFA Süper Kupa finalinde Pedro'yu Ibrahimovic'in yerine oyuna alarak kendisine ne kadar çok güvendiği gösterdi. Pedro da kendisine gösterilen güveni boşa çıkarmadı. Geçtiğimiz günlerde bir basın toplantısı düzenleyen genç oyuncu, "Guardiola bana çok fazla güven veriyor. Ondan çok şey öğrendim. Özellikle taktik açıdan pozisyon alma konusunda bana çok yardımcı dokundu. O mükemmel bir teknik adam. Daha uzun yıllar burada kalmalı"

diyerek genç antrenöre bağlılığını gösterdi. 1.69 m. boyundaki Pedro, aslında sağ ayaklı olmasına rağmen sol ayağını oyun içinde daha çok kullanıyor. Bu özelliği sayesinde 4-3-2-1 taktığıyle oynanan Barça'nın ileri uçtaki forvetinin arkasında kanatlarda görev yapan her iki oyuncunun pozisyonunda da oynayabiliyor. Hatta Süper Kupa finalinde de gördüğümüz gibi takımının en ilerisindeki adam olarak da görev yapabiliyor. İşte bu özellikleri, hızı ve şut tekniği ile

birleşince ortaya genç yaşta çok yönlü bir oyuncu çıkıyor. Kısacası şu ana kadar izlediğimiz Pedro'yu şu şekilde anlatabiliriz: Bir anda hızlanıp rakip defansın arasına müthiş bir depar yapan Pedro, topla buluştuğunda sol ayağıyla topu nefis düzeltip sağ ayağına hızlıca çekti ve harika bir vuruş sonrasında topu ağlarla buluşturdu... Yazının başında da belirttiğimiz gibi geçen sene Şampiyonlar Ligi finalinde ilk on birde altyapısından yetişmiş 7 oyuncu oynatan Barcelona, bu stratejisiyle futbol dünyasına yüksek bedellerle büyük transferler yapmakla başarının yakalanamayacağını mesajını veriyor. Geçen sezonki finalde ilk on bir başlayan ve takımın altyapısından yetişen Victor Valdez, Puyol, Pique, Xavi, Iniesta, Busquets ve Messi şu an birer dünya yıldızı. İşte böyle bir anlayışla hareket eden bir kulüpte Pedro'nun da kısa sürede bu kadar parlaması insana çok da şaşırtıcı gelmiyor aslında. 22 yaşındaki bu genç İspanyol, göstermiş olduğu performansla çok yakında takımın altyapısından yetişmiş diğer takım arkadaşları gibi dünyanın önemli yıldızları arasına girecek gibi gözüküyor. Ama asıl önemlisi, maddi açıdan çok zengin olmasına rağmen başarıyı altyapıdan yetiştirdiği oyuncularla yakalayan Barcelona'da gelecek yıllarda da Pedro gibi isimlerin ortaya çıkacak olması.

Yugoslav futbolu geri döndü

1991 yılında Sovyetlerin dağılması ve Soğuk Savaş'ın sona ermesinin dünyada yaratmış olduğu etkiyle 1943 yılından itibaren birçok halkı içinde barındıran Yugoslavya Sosyalist Federal Cumhuriyeti de parçalandı. Dağılan Yugoslavya ile birlikte çok uluslu bir futbol kültürü de böylece parçalanmış oluyordu. Yeni oluşan ülkelerin her biri ise yıllar boyu siyasi nedenlerden ötürü birçok sıkıntı yaşarken, bir taraftan da dağılan Yugoslav futbolunu ayrı ayrı ayakta tutmaya çalıştılar. Bugün Dünya Kupası'na katılan veya kapıdan dönen takımlara baktığımızda bunu başardıklarını söylemek hiç de zor değil.

Aydın *Güvenir*

Itito döneminde etnik farklılıklara sahip 7 bölgesi ile huzur içinde yaşayan Yugoslavya, Sovyetlerin yıkılıp Soğuk Savaşın bitmesi ve dünya düzeninin değişmesi ile parçalanmaya başladı. Dağılışı oldukça kanlı olan Yugoslav Federasyonu'ndan zamanla ayrılan Sırbistan, Hırvatistan, Slovenya, Bosna-Hersek, Makedonya, Karadağ ve Kosova bağımsızlıklarını ilan ederek yeni birer ülke kurdu. İşte yeni kurulan bu ülkeler, parçalara

ayrılan Yugoslav futbolundan birer örnek teşkil ediyor günümüzde. Şimdi bu ülkelerin futbol geçmişlerini, Avrupa ve Balkan futboluna neler kattıklarını inceleyelim.

Sırbistan

Kendi dilinde “Güney” anlamına gelen “Yugo” kelimesi “Slavia” ile birleşince ortaya Güney Slavlar ismi çıkıyor. İşte Güney Slavlar adı altında oluşan bu bölgede tarih boyunca var olan Sırlar, Yugoslavya dağılmadan önce kendilerini bu federasyonun sahibi olarak görüyordu. Aslına bakmak gerekirse, Yugoslavya'nın dağılmasından sonra var olmaya çalışan diğer ülkelerin bağımsızlık savaşlarının ana nedeni de bundan kaynaklanıyor. Sırların bu düşüncesi, etnik milliyetçilikle

birleşince 90'lı yıllarda Balkanlarda çok kanlı savaşlar yaşandı. Bunun futbola yansması olarak Sırbistan'ın yıllar boyunca tüm futbolseverler tarafından antipatik bir ülke olarak algılandığını görüyoruz. Ancak bu antipatinin aksine, Sırların kökenlerinde var olan inatçılıklarını futbola olumlu bir şekilde yansıttıklarına da tanık olduk her zaman. Sırbistan Milli Takımı'nın Yugoslavya'nın dağılmasından

sonraki tarihine baktığımızda 2003 yılına kadar yine Yugoslavya adı altında oynadığını görüyoruz. 2003 yılında politik nedenlerle Sırbistan-Karadağ adını kullanan takım, 2006

yılından itibaren Karadağ'ın bağımsız olmasıyla birlikte sadece Sırbistan adını aldı. Kendilerini Yugoslavya Milli Takımı'nın devamı olarak gören Sırbistan Milli Takımı, 1992 yılında Yugoslavya adıyla Avrupa Şampiyonası'na katılmaya hak kazandı. Ancak o dönem federasyon parçalanmakta olduğu için UEFA tarafından Avrupa Şampiyonası'nda oynamasına izin verilmedi. Burada asıl ilginç olan, Yugoslavya'nın yerine turnuvaya son anda dâhil edilen eleme grubu ikincisi Danimarka'nın sürpriz bir şekilde tarihindeki ilk ve tek Avrupa şampiyonluğuna ulaşmasıydı. Yani Yugoslavların turnuvaya katılamaması, ortaya bir şampiyon çıkmıştı. Kulüp takımları ve millî takımları 1994 yılına kadar tüm uluslararası müsabakalardan men edilen

Yugoslavlar, 1994 yılında ilk uluslararası maçına Brezilya karşısında çıkarak tekrardan yeşil sahalara geri döndü. Ancak siyasi olaylar, bundan sonraki yıllarda da Yugoslav futbolunun gelişimine büyük darbe vurdu. Yugoslav hükûmetinin bağımsızlık mücadelesi veren Hırvatistan ve Bosna-Hersek'te kanlı bir çatışmaya giren Sırp ordusuna mali destek ve asker gücü vermesi üzerine, Birleşmiş Milletler duruma el koydu. Bu durumun futbola yansması olarak Yugoslavlar 1994 Dünya Kupası ve 1996 Avrupa Şampiyonası elemelerine katılamadı. Siyasi nedenlerden ötürü oluşan bu durum, hiç kuşku yok ki bir aralar Avrupa'da oldukça etkili olan Yugoslav futbolunu çok geriye götürdü. Kızılyıldız, Partizan gibi Avrupa futbolunda oldukça sözü geçen takımlar da böylece yavaş yavaş uluslararası arenadan çekilmeye başladı.

1995 yılı sonunda yapılan Dayton Barış Antlaşması ile Bosna'daki savaş sona ermiş ve böylece Yugoslavlar FIFA tarafından 1998 Dünya Kupası elemelerine alınmıştı. Elemelerde İspanya'nın ardından grup ikincisi olduktan sonra, baraj maçlarından Macaristan'ı eleyerek Dünya Kupası'na katılmaya hak kazanan Yugoslavlar, finallerde kendi gruplarında Almanya'nın arkasından ikinci olarak son 16'ya kaldı. Ancak bu turda Hollanda karşısında son dakikada Edgar Davids'ten yedikleri golle 2-1 mağlup olarak turnuvaya veda ettiler. O dönem Yugoslavya'nın kadrosuna bakıldığında aslında oldukça iyi ve dirençli bir takımın var olduğunu görüyoruz. Ancak bu önemli kadro belki de bundan önce yaşanan siyasi olaylar yüzünden bu turnuvada çok

daha başarılı olacakken, uzun süre uluslararası futboldan uzak kaldığı için ikinci turda elendi. 90'larda Balkanlarda patlak veren savaşlarla birlikte bu kadroda bulunan önemli yıldızların birer birer yetiştiği kulüpleri terk edip Avrupa'nın önemli takımlarına gitmesi de Partizan, Kızılyıldız gibi ekol Yugoslav kulüplerinin ve doğal olarak Yugoslav futbolunun oldukça güç kaybetmesine neden oldu. Uluslararası futbol müsabakalarına yeniden dâhil olmasıyla yavaş yavaş güç kazanmaya başlayan Yugoslavya, 2000 yılında Hollanda ve Belçika'nın ortaklaşa düzenlediği Avrupa Şampiyonası'na da katılma hakkı kazandı. Bu turnuvada Yugoslavlar oldukça keyifli, bir o kadar da gollü maçlara imza attı. İspanya karşısında aldıkları 4-3'lük yenilgi ile Slovenya'ya karşı geriden gelip 3-3 berabere kalıp, turnuvaya kattıkları renk futbolseverlere belki de bu ülkeye yeniden sempati duyma şansını vermişti. Yugolar çeyrek finale yükseldikleri turnuvada 1998'de olduğu gibi ev sahibi Hollanda'ya elenmekten kurtulamadı. Üstelik bu kez 6-1 gibi bir hezimetle.

2002 Dünya Kupası elemelerinde Yugoslav futbolu tekrardan politik olayların yaratmış olduğu olumsuz etkiye maruz kaldı. 2000 yılındaki seçimlerde yaşanan kriz, ülkenin kaosa sürüklenmesine neden oldu. Bosna savaşında yaşanan facialarda çok etkili olduğu bilinen dönemin Devlet Başkanı Slobodan Miloseviç olaylı bir şekilde koltuğundan indirildi. Yeni gelen yönetim ise Yugoslav Futbol Federasyonu dâhil

tüm kurumlarda değişikliğe gitti. Bu durum 2002 elemeleri sırasında Yugoslav Milli Takım teknik direktörünün 2 kere değişmesine yol açtı. Bu yaşananlardan ötürü futbolda başlayan istikrarsızlık ve kaos ortamı, Yugoslav Milli Takımı'nın 2002 Dünya Kupası ve 2004 Avrupa Şampiyonası'na gidememesinde yol açtı. 2003'ten itibaren Yugoslavya, Sırbistan-Karadağ adını aldı.

Uluslararası turnuvalara da bu isimle katılan Sırlar, 2006 Dünya Kupası elemelerinde grubu İspanya'nın önünde mağlup ve lider olarak tamamladı. Üstelik oynadıkları 10 maçta ağlarında sadece 1 gol gördüler. Herkes “O eski futbol ruhu geri dönüyor mu?” diye düşünürken finallerden grupta hiç puan alamayarak ve Arjantin karşısında 6-0'lık tarihi bir hezimete uğrayarak elendiler. 2006 yılında Karadağ'da yapılan referandumda Karadağ halkının bağımsızlık isteği ağır basınca, Sırbistan ve Karadağ ayrıldı. Bundan böyle Sırlar yoluna sadece kendi adlarıyla “Sırbistan” olarak devam edecekti. 2008 Avrupa Şampiyonası elemelerine gelindiğinde ise eleme grubunda Portekiz ve Polonya'nın arkasından üçüncü olan Sırlar, bu turnuvaya da finalere kalamadan veda etmek zorunda kaldı. Günümüz Sırp futboluna dönmeden önce Yugoslavya'nın dağılmasından sonra ortaya çıkan diğer ülkelerin futboldaki gelişimlerine ve siyasi olayların futbola etkisine toplu olarak bir göz atalım.

Ve diğerleri

Balkanlarda yeni kurulmuş olan bu ülkelerin futbol geçmişlerini toplu bir şekilde incelememizin nedeni, hepsinin ortak bir özelliğinin bulunması. Yeni kurulan bu ülkeler aslında Yugoslav futbolunun bir temsilcisi olsa da siyasi nedenlerin büyük etkisiyle her zaman Yugoslav futboluna başkaldırdılar. Yugoslav ekolünün bir temsilcisi olsalar bile, çoğu kez kendi futbol kimliklerini oturtmak için çabaladılar. Kendilerini Yugoslavya'nın ve doğal olarak Yugoslav futbolunun devamı olarak gören Sırlarla her zaman büyük bir çatışma içinde oldular. İşte Yugoslavya'nın dağılmasından sonra Balkanlarda oluşan bu gergin ortam, çoğu kez futbola da yansdı. Sırp takımlarıyla yeni kurulan bu ülkelerin takımları arasında oynanan

maçlarda büyük olaylar çıktı. Bazen olay çıkmasa bile yaşanan savaşların da etkisiyle hep gergin bir ortam oluştu. Ortaya çıkan bu durum da Yugoslav ekolüne sahip ülkelerin futbolunun gerilemesine neden oldu. Sırlarla arasında tarihten beri büyük bir çekişme olan Hırvatlar, Yugoslavya'nın dağılmasından sonra Hırvatlar da üçüncülük maçında Hollanda'yı mağlup edip turnuvayı üçüncü olarak tamamladı. Davor Suker'in gol kralı olduğu turnuvada, Hırvatlar böylece unutulmayacak bir başarı elde etti. Bu duruma başka bir yönden baktığımızda, Hırvatların ilk kez katılmış oldukları Avrupa Şampiyonası ve Dünya Kupası finallerinde de kupa şampiyonuna elenmiş olduğunu görüyoruz. Bu durum da Yugoslavya dağıldıktan sonra büyük bir çıkışa geçen Hırvat futbolunun dünya futbolunda nerelere geldiğini gösteriyor. Bu müthiş jenerasyonun yaşanması ile Hırvat futbolu da yavaş yavaş düşüşe geçti. Euro 2000'e katılamayan takım, 2002 Dünya Kupası ve Euro 2008'e katılamayarak daha da başarısız geçti. Bu dönemde belki de yüzlerini güldüren tek şey, 2006 Dünya Kupası'nı kazanan İtalya'nın grup elemeleri ve kupadaki maçlar dâhil sadece Slovenya'ya yenilmiş olmasıydı. Bosna-Hersek ise hiç kuşku yok ki Yugoslavya'nın dağılmasından sonra bağımsızlık mücadelesi sırasında en çok yara alan ülkelerin başında geliyor. 1992 yılında Slovenya ve Hırvatistan'da sonra bağımsızlığını ilan eden Bosna-Hersek'te bulunan ve hiç de azımsanmayacak kadar fazla olan Sırp nüfusu bu kararı boykot etti. Hem bu durumdan ötürü, hem de Büyük Sırbistan'ı kurma düşüncesindeki Sırlar başkent Saraybosna'ya ordusunu yollayınca bu bölgede büyük bir savaş patlak verdi. Bosna'daki savaş, 1995'e kadar sürdü. Bu dönemde gerek ülkedeki Bosnalı Sırların saldırıları, gerekse de NATO müdahalesi Bosna-Hersek'i futboldan oldukça uzak tuttu.

Savaşın bitip hem NATO ordusunun hem de Sırların bölgeden geri çekilmesinin ardından Bosnalılar 1996'da FIFA'ya, 1998'de de FIFA'ya üye oldu. İlk kez katıldıkları 1998 Dünya Kupası elemelerinde Hırvatlarla aynı grupta yer aldılar. İki maçta da rakibine mağlup olan Bosna-Hersek finallere kalamadı ve böylece ilk uluslararası deneyiminden başarısız olarak ayrıldı.

finallerinde, çeyrek finalde, Euro 96'da kaybettikleri Almanları bu kez 3-0'la büyük bir hezimete uğrattılar. Yarı finalde ise 1-0 öne geçtikleri maçta ev sahibi Fransa'ya 2-1 kaybettiler. Fransa'nın dünya şampiyonu olduğu turnuvada Hırvatlar da üçüncülük maçında Hollanda'yı mağlup edip turnuvayı üçüncü olarak tamamladı. Davor Suker'in gol kralı olduğu turnuvada, Hırvatlar böylece unutulmayacak bir başarı elde etti. Bu duruma başka bir yönden baktığımızda, Hırvatların ilk kez katılmış oldukları Avrupa Şampiyonası ve Dünya Kupası finallerinde de kupa şampiyonuna elenmiş olduğunu görüyoruz. Bu durum da Yugoslavya dağıldıktan sonra büyük bir çıkışa geçen Hırvat futbolunun dünya futbolunda nerelere geldiğini gösteriyor. Bu müthiş jenerasyonun yaşanması ile Hırvat futbolu da yavaş yavaş düşüşe geçti. Euro 2000'e katılamayan takım, 2002 Dünya Kupası ve Euro 2008'e katılamayarak daha da başarısız geçti. Bu dönemde belki de yüzlerini güldüren tek şey, 2006 Dünya Kupası'nı kazanan İtalya'nın grup elemeleri ve kupadaki maçlar dâhil sadece Slovenya'ya yenilmiş olmasıydı. Bosna-Hersek ise hiç kuşku yok ki Yugoslavya'nın dağılmasından sonra bağımsızlık mücadelesi sırasında en çok yara alan ülkelerin başında geliyor. 1992 yılında Slovenya ve Hırvatistan'da sonra bağımsızlığını ilan eden Bosna-Hersek'te bulunan ve hiç de azımsanmayacak kadar fazla olan Sırp nüfusu bu kararı boykot etti. Hem bu durumdan ötürü, hem de Büyük Sırbistan'ı kurma düşüncesindeki Sırlar başkent Saraybosna'ya ordusunu yollayınca bu bölgede büyük bir savaş patlak verdi. Bosna'daki savaş, 1995'e kadar sürdü. Bu dönemde gerek ülkedeki Bosnalı Sırların saldırıları, gerekse de NATO müdahalesi Bosna-Hersek'i futboldan oldukça uzak tuttu.

Savaşın bitip hem NATO ordusunun hem de Sırların bölgeden geri çekilmesinin ardından Bosnalılar 1996'da FIFA'ya, 1998'de de FIFA'ya üye oldu. İlk kez katıldıkları 1998 Dünya Kupası elemelerinde Hırvatlarla aynı grupta yer aldılar. İki maçta da rakibine mağlup olan Bosna-Hersek finallere kalamadı ve böylece ilk uluslararası deneyiminden başarısız olarak ayrıldı.

sonucunda elendiler. Parçalanan Yugoslavya'dan kopup bağımsızlığını ilan eden ilk ülke olan Slovenya, Hırvatlar gibi diğer ülkelere oranla Sırlarla çok fazla çatışmadı. Ancak bu barış ortamının Slovenya'ya futboldaki katkısı Hırvatlara göre daha az oldu. 1992'de bağımsızlığını ilan ettikten sonra 2000 yılına kadar hiçbir uluslararası turnuvada finallere gitmeyi başaramayan

Slovenler, nihayet 2000 yılında Avrupa Şampiyonası'na katılma hakkını elde etti. Finallerde gruplarda sadece İspanya'ya yenilmelerine karşı, ezeli rakipleri Yugoslavya'ya karşı 3-0 öndelerken, maçın 3-3 bitmesine engel olamayınca turnuvadan elendiler. 2002 Dünya Kupası elemelerinde 12 maçta da hiç yenilmeden turnuvaya katılmaya hak kazansalar da finalerde gruplarda hiç puan alamayarak evlerine döndüler. Slovenler için bundan sonraki dönem, Euro 2004, 2006 Dünya Kupası ve Euro 2008'e katılamayarak daha da başarısız geçti. Bu dönemde belki de yüzlerini güldüren tek şey, 2006 Dünya Kupası'nı kazanan İtalya'nın grup elemeleri ve kupadaki maçlar dâhil sadece Slovenya'ya yenilmiş olmasıydı. Bosna-Hersek ise hiç kuşku yok ki Yugoslavya'nın dağılmasından sonra bağımsızlık mücadelesi sırasında en çok yara alan ülkelerin başında geliyor. 1992 yılında Slovenya ve Hırvatistan'da sonra bağımsızlığını ilan eden Bosna-Hersek'te bulunan ve hiç de azımsanmayacak kadar fazla olan Sırp nüfusu bu kararı boykot etti. Hem bu durumdan ötürü, hem de Büyük Sırbistan'ı kurma düşüncesindeki Sırlar başkent Saraybosna'ya ordusunu yollayınca bu bölgede büyük bir savaş patlak verdi. Bosna'daki savaş, 1995'e kadar sürdü. Bu dönemde gerek ülkedeki Bosnalı Sırların saldırıları, gerekse de NATO müdahalesi Bosna-Hersek'i futboldan oldukça uzak tuttu.

Savaşın bitip hem NATO ordusunun hem de Sırların bölgeden geri çekilmesinin ardından Bosnalılar 1996'da FIFA'ya, 1998'de de FIFA'ya üye oldu. İlk kez katıldıkları 1998 Dünya Kupası elemelerinde Hırvatlarla aynı grupta yer aldılar. İki maçta da rakibine mağlup olan Bosna-Hersek finallere kalamadı ve böylece ilk uluslararası deneyiminden başarısız olarak ayrıldı.

Bundan sonraki turnuvalarda eleme gruplarının hepsinde de dördüncü olarak bulunduğu yerden ileriye gidemeyen Bosnalılar için çıkış 2006 Dünya Kupası elemelerinde başladı. Sırbistan ve İspanya'nın ardından üçüncü oldukları grupta 2 maçta da yenilmedikleri İspanya'ya karşı deplasmanda galibiyeti son dakikada yedikleri golle kaçırdılar. İşte bu elemeler gösterdi ki, artık Bosna-Hersek diğer takımlar için pek de öyle kolay lokma değildi. Euro 2008 elemelerinde Milli Takımımızla aynı grupta yer alan Boşnaklar, Saraybosna'daki maçta son dakika golüyle Türkiye'yi mağlup etseler de yine dördüncü olarak turnuvaya veda ettiler.

Yugoslavya dağıldıktan sonra bağımsızlık mücadelesinden çok Kosova'dan yaşanan savaşta ülkeye göç eden Arnavutlarla sorun yaşayan Makedonya ise Yugoslav ekolüne sahip diğer ülkelere oranla futbolda daha başarısız bir geçmişe sahip. 1991'de bağımsızlığını ilan ettikten sonra, 1994 yılında FIFA ve UEFA'ya üye olan Makedonlar, günümüze kadar katıldıkları grup elemelerinin hiçbirinde dördüncülükten ileriye gidemedi. Makedonya'nın tarihi boyunca yüzünü güldüren maçlar ise 2002 Dünya Kupası elemelerinde Türkiye'ye karşı Bursa'da aldıkları 3-3'lük beraberlik, Euro 2004 elemelerinde İngiltere deplasmanında o dönem Malatyaspor forması giyen Şakiri'nin kornerden attığı golle alınan 2-2'lik beraberlik, 2006 Dünya Kupası elemelerinde Hollanda karşısında hem iç sahada hem de deplasmanda elde edilen 1 puan, Euro 2008 elemelerinde İngiltere deplasmanında ikinci kez alınan beraberlik ve 2010 Dünya Kupası elemelerinde İskoçlara karşı aldıkları galibiyet. Bu da gösteriyor ki; futbolda pek de başarılı bir ülke olamayan Makedonlar, büyük maçlarda bölgenin özelliği alan inatçılığı elden bırakmıyor ve rakiplerinden puan alabiliyor.

Yugoslavya'nın dağılmasıyla Sırplar ve Kosovalılarla aynı bayrak altında yer alan, 2003'ten itibaren Sırbistan-Karadağ'ın bir parçası olan ve en sonunda bölgede yapılan referandumla 2006 yılında bağımsızlığını ilan eden Karadağ, uluslararası turnuvalara ilk kez önümüzdeki yıl yapılacak olan Dünya Kupası elemeleriyle katıldı. Oynadıkları 10 maçta sadece kendi evlerinde Gürcistan'ı yenerek resmi maçlardaki ilk galibiyetini alan Karadağ, grubu da sadece bu takımın önünde tamamlayabildi. Oldukça zengin bir bölge olduğu için Sırpların uzun süre kendilerinden ayrılmalarını istemediği Karadağ'ın şu anki futbol federasyonu başkanı ise futbolculuğu

döneminde Yugoslavya ve Milan için vazgeçilmez bir isim olan Dejan Savicevic. Futbolu çok yakından tanıyan Savicevic'in yanı sıra İtalya'da oynayan Vucinic ve Jovetic gibi yıldızları ile Karadağ, Sırbistan'ın küçük bir örneği olarak zamanla rakipleri için bir tehdit oluşturabilir. Dağılan

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Karadağlı futbolcu

Belarus mucizesi

Borisov ekibi, Doğu Bloku sonrası birden ortaya çıkan zenginlerin kaynağı pek bilinmeyen milyon dolarları pompaladığı bir takım değil. Kadrosunda pahalı yıldızlar yok. Belarus Millî Takımı'nın ülke dışında oynayan yıldızlarını geriye getirebilecek durumları da mevcut değil.

BATE aslında mütevazı bir ülkenin kendi yağında kavrularak bir yerlere gelmeye çalışan bir kulübü yalnızca. Günümüzün endüstri futbolu koşullarında bu şekilde verdikleri mücadeleyle saygıyı sonuna kadar hak ediyorlar.

Avrupa'nın kuzeyinde, Baltıkların ise hemen güneyindeki Belarus, hızla değişen kıtada sanki Doğu Bloku'ndan kalan son parça. Baş döndürücü bir hızla serbest piyasaya geçiş yapan eski Sovyet ülkeleri, artık AB üyesi olan Orta Avrupa'daki sosyalist devletler ve bin parçaya bölünen Yugoslavya'nın yanında Belarus'ta sanki zaman durmuş gibi. Yönetim yapısı tamamen eski sisteme benzemese de bu ülkenin diğer ülkelere kıyasla Doğu Bloku'ndan daha çok iz taşıdığı açık. Özellikle devlet başkanı Aleksandr Lukaşenko'nun şu an dünyanın en "Sovyetik" lideri sayıldığı düşünülürken... Ancak eski

dönemin aksine artık Belarus, Sovyetlerin kaynaklarından yararlanamıyor, bu nedenle aslında eskisinden bile mütevazı olmak durumunda. Konu spor olduğunda da bu mütevazılık yine gelenekçilikle beraber ön plana çıkıyor. Sovyet döneminden beri etkili oldukları halter, atletizm, güreş, biatlon gibi sporlarda başarılı olan Belaruslular, özellikle Anderlecht takımını eleyerek Şampiyonlar Ligi'ne adım atan BATE Borisov, Dinamo Minsk'in Sovyetler zamanında bile yapamadığını yaparak Real Madrid ve Juventus gibi dev ekipleri yıldızlardan ya da ortalığı kasıp kavuracak bir millî takımdan bahsetmek kolay değil.

Bir zamanlar Sovyetler Ligi'ni alt üst eden Dinamo Minsk de artık eski gücünden çok uzakta. Belarus'ta bile beş senedir şampiyonluk alamıyorlar. Ancak bütün bunlar olurken ülkenin futbol alanında yüzünü güldüren sürpriz bir ekibi çıktı ortaya. Geçtiğimiz yıl Belçika'nın Anderlecht takımını eleyerek Şampiyonlar Ligi'ne adım atan BATE Borisov, Dinamo Minsk'in Sovyetler zamanında bile yapamadığını yaparak Real Madrid ve Juventus gibi dev ekipleri yıldızlardan ya da ortalığı kasıp kavuracak bir millî takımdan bahsetmek kolay değil.

Lig'de mücadele ediyor. Belarusça Barysaw ya da Rusça'sıyla Borisov, Belarus içinde yer alan en köklü şehirlerden biri. Petrograd'dan ya da St. Petersburg'dan önceki son duraklardan biri olarak tarihi boyunca hep savaş alanı olmak zorunda kalmış. 19. yüzyılda Napolyon'un ordularını görmüş, 20. yüzyılın ortasında ise Hitler'in savaş makinesini. 1944 yılında Naziler şehri terk ettiğinde arkalarında tam bir enkaz bırakmış. Ancak savaşın galibi Sovyetler, burayı bir endüstri merkezine çevirmekte gecikmemiş. Özellikle Stalin'in ölümünden sonra Nikita Kruşçev döneminde kurulan fabrikalar, şehrin kaderini kökten değiştirmiş. 1953 yılında kurulan Belarus Otomobil Traktör Ekipmanı Fabrikası, yani BATE de bu fabrikaların en büyüklerinden biri.

Borisov'daki BATE Fabrikası bünyesinde kurulan spor kulübünün faaliyete geçmesi ise 1973'e rastlıyor. Bu tarihe kadar Belarus Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'nin (BSSC) Sovyet sporuyla tek bağlantısı Dinamo Minsk'ti. Stalin tarafından birliğin dört bir yanında kurdurulan Dinamo spor teşkilatı, Ukrayna ve Gürcistan gibi merkezden uzak diğer cumhuriyetlerde olduğu gibi Belarus'ta da spor bayrağını hemen hemen tek başına taşıyordu. Belki başkent Minsk'te Sputnik ve Torpedo gibi yine Sovyet nizamına uygun spor kulüplerinden bahsetmek mümkündü ama taşrada, hele ki

futbol alanında pek bir şey olduğu söylenemezdi. Bu bakımdan BATE Borisov'un Belarus Birinci Ligi'ne yükselmesi çok da uzun sürmedi. Dinamo Minsk'in Sovyetler Ligi'nde oynadığı bu dönemde BATE kurulduğu sene üst lige çıktı, ertesi sezon da Belarus Şampiyonu oldu. Tabii Belarus Ligi'nin Sovyet futbolundaki önemi tartışılırdı. BATE 1974'te şampiyon olduğunda Moskova'da ya da Kiev'de kaç kişinin bu takımdan haberi vardı, bilinmez. O yıllarda Belarus'taki diğer takımlarla Dinamo Minsk arasındaki güç farkı ise şöyle özetlenebilirdi; BATE'nin şampiyon olduğu senenin ertesinde Belarus'ta zafere ulaşan takım Dinamo'nun ikinci takımıydı. Dinamo'nun yedekleri bile ülke standartlarının üzerindeydi. BATE daha sonra 1976 ve 79 yıllarında yine ülke şampiyonu oldu. Bu şampiyonlukların kulübe çok ciddi bir getirisi yoktu. Ancak en azından bu başarılar, BATE'nin ilerleyen yıllarda tekrar gündeme gelmesini sağlayacak ortamı oluşturunca. Bir diğer deyişle BATE, bu şampiyonluğun karşılığını otuz yıl sonra görecekti. 1981 yılına kadar BATE'nin futbol takımı ligde başarıyla mücadele etti. Ancak bu yılda takım ülke dördüncüsü olduktan sonra kulübün faaliyetlerine son verildi. Bu kararın arkasındaki neden tam bilinmemekle beraber, büyük ihtimalle ekonomik olmaktan ziyade Sovyet bürokrasi çarklarından birinin kulübün aleyhine işlemesiyle ilgiliydi. Kulübün oyuncuları, Avtomobilist ve Iskra gibi kentteki diğer takımlara dağıldı. BATE yeniden doğduğunda ise koşullar çok daha farklı olacaktı. Takvimler 1996'yı gösterdiğinde artık Belarus SSC diye bir yapıdan bahsetmek mümkün değildi. Zaten artık Sovyetler Birliği diye bir şey de yoktu. Ülke sporunda dengeler yeniden kurulurken Borisov şehrinde kurulan bir inisiyatif grubu, BATE Borisov'un yeniden doğuşu için nabız yoklamaya başladı. BATE Fabrikası'nın yeni işletmecisi Stalker Şirketi'yle

yapılan sponsorluk görüşmesi olumlu neticelenince Mart ayında kulüp eski adıyla tekrar faaliyete geçti. İlk yıl Üçüncü Lig'de mücadele eden ekip, tıpkı ilk kurulduğundaki gibi hemen küme yükseldi. Bir yıl sonra ise Birinci Lig'de gelen ikincilik BATE'yi Belarus Premier Ligi'ne yükseltti. Belarus artık bir Sovyet cumhuriyeti değildi ama bazı şeyler değişmemişti. Arkanızda destek varsa ve iyi planlama yapmışsanız futbolda hemen başarı elde edebiliyordunuz. BATE'de bu iki yılın kahrmanı ise iki ligde de gol kralı olan Nikolai Rindyuk'tu. BATE, Premier Lig'deki ilk sezonunda ilk yarıyı sekizinci sırada tamamladı. Ligin ikinci yarısında müthiş bir yükselişe geçen takım, ligi şampiyon Dnepr-Transmash'ın hemen arkasında ikinci tamamladı. Tarihte Belarus Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'ni Sovyetler Ligi'nde temsil eden tek kulüp olan Dinamo Minsk ise ancak sekizinci olabilmişti. Herhalde 1970'lerde en fanatik BATE taraftarı bile bu kulübün bir gün Dinamo'yu geçebileceğine inanmazdı. Ama artık dengeler değişmişti. Bir sonraki sezon BATE yalnızca bir mağlubiyet olarak açık farkla tarihinin ilk şampiyonluğuna ulaştı. Ancak takım Avrupa standartlarında hâlâ vasatın oldukça altındaydı. Aynı sezon UEFA Kupası ilk eleme turunda Lokomotif Moskova'ya karşı alınan 7-1 ve 5-0'lık mağlubiyetler bu durumu net bir şekilde gösteriyordu. BATE'nin bu yenilgileri eski bir Sovyet Ligi takımına karşı alması da ayrıca ilginçti.

2000 yılı BATE için Şampiyonlar Ligi ön elemesi demekti. İlk turda Ermenistan'dan Shirak'la eşleşen takım 2-1 ve 1-1'lik sonuçlarla ilk kez tur atladıktan sonra İsveç şampiyonu Helsingborgs'a 3-0 ve 0-0'la elendi. Ligde ise şampiyonluk mücadelesine erken havlu atan takım, on puan farkla ikinci olarak yine de UEFA'ya kalmayı başarmıştı. Takım, sonraki sezonlarda da sürekli üst sıralarda kalmaya devam etti ve şampiyonun neredeyse her yıl

değiştirdiği ülkede belki de tek istikrarlı takım oldu. Bu arada Milan, Bologna ve Steaua Bükreş gibi takımlar da Avrupa kupaları sayesinde şehre geliyor, Borisov'un futbol ufkunu genişliyordu. 2006 yılından itibaren BATE Borisov, Belarus Ligi'nde daha önce yalnızca Dinamo'nun kurabildiği bir üstünlüğe imza atmaya başladı. Bu yılda başlayan şampiyonluk serisi günümüzde hâlâ devam ediyor. Eğer BATE 2010 yılında da şampiyon olursa Dinamo'nun üst üste beş şampiyonluk rekorunu egale edecek. Ancak bütün bu başarıların çok ötesine geçen ve bu anlamda Dinamo'yu da geride bırakan kuşkusuz 2008-09 sezonunda takımın UEFA Şampiyonlar Ligi'nde yaptıklarıydı. Şampiyonlar Ligi'ne birinci ön eleme turunda başlayan ekip, bu turda İzlanda şampiyonu Valur'la eşleşti. Rakibini hem evinde hem deplasmanda gol dahi yemeden yenen BATE, bir sonraki turda Belçika'nın ünlü ekibi Anderlecht'le eşleştiğinde en iyimserler için bile yolculuk burada bitmişti. İlk maç Brüksel'de Constant Vanden Stock Stadyumu'nda oynandı. Ev sahibi ekip 66. dakikada Gillet'yle öne geçmişti, ancak üç dakika sonra gelen penaltıyı gole çeviren Sergei Krivets avantajı bir anda BATE'ye döndürdü. 88. dakikada ise oyuna sonradan giren Pavel Nehalçik'in golü Anderlecht'in şokunu artırıyordu. Yine de iki takımın geçmişine bakanlar Belçika ekibinin bu turu çevirebileceğini düşünecekti. Ancak Gorodskoi Stadi'ndeki maçta da BATE iki kez öne geçmiş, Anderlecht beraberliği güçlüklerle kurtarmasına rağmen kupaya veda etmişti. BATE'nin bir sonraki rakibi ise Anderlecht'e kıyasla biraz daha az tecrübeye sahip Levski Sofya'ydı. Ama Levski'nin bile Avrupa kariyeri bakımından BATE'den çok ileride olduğu kesindi. Belarus şampiyonu hiç değilse UEFA'ya devam edebilecekti. Ancak bununla yetinmeyeceklerdi. BATE yine sürpriz bir deplasman galibiyetine imza attı ve ilk maçta Rijevski'nin

BATE Borisov

golüyle 1-0 kazandı. Dönüşteki 1-1'lik beraberlik BATE Borisov ve Belarus futbolu için bir mucizeyi müjdeliyordu. Sarı-lacivertli ekip Şampiyonlar Ligi'nde idi.

Rakipleri ise üç Avrupa şampiyonu Real Madrid, Juventus ve Zenit St. Petersburg'tu. Belki bundan daha kötü bir kura çekilemezdi ama bu da Borisovluların dünya yıldızlarını izleyecekleri anlamına geliyordu. Kaldı ki BATE grupta son sırada kalmasına rağmen çok iyi mücadele verdi ve Juventus'a iki maçta da yenilmedi. UEFA Şampiyonu Zenit'le de deplasmanda berabere kalan ekip, kendisine averaj takımı olarak gözüyle bakanlara boş olmadığını gösterdi. İlginç olan ise BATE'nin Şampiyonlar Ligi'nde topladığı puanların karşılığı olarak aldığı altı milyon euronun sene başında belirlenen kulüp bütçesinden çok daha fazla olmasıydı. Bu sezon Şampiyonlar Ligi elemelerinde sürpriz bir şekilde Letonya şampiyonu Ventspils'e elenen BATE, UEFA Kupası'nın devamı olan Europa Lig'de mücadele ediyor. Grupları yine geçen sezonki gibi zorlu. Şampiyonlar Ligi'nin gediklileri AEK ve Benfica'nın yanında bir de İngiltere'den Everton'la eşleşen BATE, I Grubu'nda şu an dört puanla üçüncü ve gruptan çıkma iddiasını sürdürüyor. Baktığımız zaman Borisov ekibi, Doğu Bloku sonrası birden ortaya çıkan zenginlerin, kaynağı pek bilinmeyen milyon dolarları pompaladığı bir takım değil. Kadrosunda Rusya'daki komşuları gibi pahalı yıldızlar yok. Belarus Millî Takımı'nın ülke dışında oynayan yıldızlarını geriye getirebilecek durumları da mevcut değil. BATE Borisov aslında mütevazı bir ülkenin kendi yağında kavrularak bir yerlere gelmeye çalışan bir kulübü yalnızca. Günümüzün endüstri futbolu koşullarında bu şekilde verdikleri mücadeleyle saygıyı sonuna kadar hak ediyorlar. Onları tekrar Şampiyonlar Ligi'nde görebilir miyiz bilinmez ama Anderlechtliler ve Juventuslular gibi artık tüm Avrupa futbol kamuoyu da biliyor ki Gorodskoi'un sarı-lacivertlileri kimseyle mücadeleden kaçacak ya da havlu atacak değil.

Fenerbahçe'nin yeni umudu

Fenerbahçe'nin altyapısından A takımına çok fazla oyuncu çıkardığı söylenemez ama oradan yetişen pek çok futbolcu bugün farklı kulüplerde top koşturuyor. Ancak sarı-lacivertli taraftarlar uzun yıllardır altyapıdan gelip A takımda oynayacak bir yıldızı bekliyor. İşte U17 Takımımızla Avrupa Şampiyonası finallerinin ardından Dünya Kupası tecrübesi de yaşayan genç oyuncu, bu beklentilere cevap verebilecek en önemli adaylardan biri. 13 yaşında Denizli'den ve ailesinden ayrılıp, büyük futbolcu olabilmenin hayaliyle 4 senedir gurbette ter döküyor.

— Selim Şakarcan

▼Seni Dünya Kupası'nda çeyrek final oynayan U17 Takımımızın oyuncularından biri olarak izleyen kamuoyuna kendini biraz daha yakından tanıtır mısın?

▲18 Ekim 1992 Denizli doğumluyum. İki kardeşiz. Benden 4 yaş büyük bir ablam var. Şu anda İzmir'de üniversitede okuyor. Annem ev hanımı, babam ise banka müdürlüğünden emekli oldu.

▼Futbola başlamadan önce futbolla aran nasıldı?

▲Her çocuk gibi ben de mahallede sabahdan akşama kadar top oynuyordum. Akşam yemekten sonra yorgunluktan hemen uyuyordum. Sadece mahallede de değil, okul bahçesinde de her zaman top oynuyordum.

▼Futbola nasıl başladın?

▲Futbola 2001 yılında

Denizlispor'un altyapısında başladım. Seçmelere katılmıştım, minik takıma seçildim. Bir yıl minik takımda oynadıktan sonra yıldız takıma ve daha sonra B genç takıma yükseldim. B genç takımdaki ilk sezonumda Türkiye

Şampiyonası'na katıldık. Orada Fenerbahçe ile de maç yaptık.

Fenerbahçe'nin yöneticileri beni beğenmiş. Sonrasında Fenerbahçe'ye transfer oldum.

▼Fenerbahçe'ye transferini biraz daha açar mısın?

▲Fenerbahçe'ye transferim hemen olmadı aslında. Beni ilk izlediklerinde istemişlerdi ama transferim gerçekleşmemişti. Bir yıl sonra tekrar Fenerbahçe ile maç yaptık ve tekrar istediler. Transferim böylece gerçekleşti. 2005 yılından beri Fenerbahçe'de oynuyorum.

▼Ailen hâlâ Denizli'de mi yaşıyor?

▲Evet, hâlâ

zorlanmıştım, daha sonra alıştım. Burada akrabalarım var. İzin günlerimde onları da ziyaret ediyorum. Devre arasında ve bayramlarda Denizli'ye gidip ailemi de görüyorum.

Emre Belözoğlu ile oynamak istiyorum

▼Futbola başladığın yıllarda örnek aldığın futbolcular var mıydı?

▲Tabii ki her çocuk gibi benim de beğendiğim futbolcular vardı. O zamanlar Emre Belözoğlu hayranıydim. Şu anda da Fenerbahçe'nin A takımda oynuyor. Hep onunla beraber oynamak istemişimdir. Umarım bir gün A takımda beraber oynarız.

▼Futbola hangi mevkide başladın?

Hâlâ aynı mevkide mi oynuyorsun, yoksa çok değişiklik oldu mu?

▲Benim oynadığım mevkilerde çok değişiklik oldu. İlk olarak sağ bek olarak başladım. Daha sonra orta saha oynadım. Bir dönem milli

takımda yine sağ bek oynadım. Şimdi yine orta sahada oynuyorum. ▼Şu anda oynadığın mevkide beğendiğin futbolcular var mı? ▲İlk olarak tabii ki Emre Belözoğlu'nu çok beğeniyorum. Selçuk İnan da beğendiğim

oyuncuların başında gelir. Yabancı oyunculardan ise Steven Gerard ve Frank Lampard örnek aldığım oyuncular.

▼Türkiye Ligi'nde oynayan, özellikle senin mevkisinde oynayan yabancılardan kimleri beğeniyorsun?

▲Alex De Souza ve Harry Kewell'i çok beğeniyorum. Bence Alex Türkiye'ye gelmiş geçmiş en iyi yabancılardan biri. Anadolu kulüplerinde de kaliteli yabancı oyuncular var.

▼Yabancı oyuncuların çok olması ve Türkiye'den yıldız oyuncu transferleri, büyük takımların altyapısında oynayan gençlerin A takıma yükseltilmesinde bir zorluk yaratıyor mu?

▲Türkiye'de yabancılara çok önem veriliyor. Altyapılarda çok kaliteli, yetenekli gençler var ama pek şans bulamadıklarını düşünüyorum. Yabancı oyuncular her zaman daha üstün görülüyor ama biz de çok yetenekliyiz. Sonuçta bizlerin de kulüplerimizde ve Genç Milli Takımlarda göstereceğimiz performans çok önemli. Ancak yine de her şeyin oyuncularda bittiğini düşünüyorum. Kalitemizi göstererek bulunduğumuz takımda oynama şansını yakalayabiliriz.

▼Futbola beraber eğitimini de sürdürebiliyor musun?

▲Şu anda lise son sınıfta okuyorum. Bu sene bitirip üniversiteyi kazanmak istiyorum, inşallah kazanırım.

▼Futbola başladığın günden bugüne sende emeği olduğunu düşündüğün insanlar kimler?

▲İlk olarak tabii ki ailemin, annemin, babamın desteği çok büyüktü. Sonrasında Denizlispor'da Muhsin Sezer Hocamla başladım futbola, çok emeği vardır bende. Cahit Arım Hocamın da çok emeği vardır. Ona gerçekten borcumu ödeyemem. Fenerbahçe'de de başta A2 Teknik Direktörüm Şenol Çorlu olmak üzere, bütün hocalarımın bende emeği var. Kendilerine çok teşekkür ediyorum.

▼Fenerbahçe'deki hedeflerin neler?

▲Tabii ki her altyapı oyuncusu gibi benim de hedefim A takım. Fenerbahçe tüm dünyada çok önemli bir marka. Ben de bu büyük kulübün futbolcusu olduğum için çok mutluyum.

Futbola 2001 yılında Denizlispor'un altyapısında başladım. Türkiye Şampiyonası'nda Fenerbahçe ile oynadığımız maçta beni beğenen Fenerbahçeli yöneticiler transferimi gerçekleştirdi. 2005 yılından beri Fenerbahçe'de oynuyorum, ailem ise Denizli'de yaşıyor.

İstanbul'a geldiğimde 13 yaşındaydım ve ilk senemde çok zorlanmıştım. Daha sonra alıştım. Burada akrabalarım var. İzin günlerimde onları da ziyaret ediyorum. Devre arasında ve bayramlarda Denizli'ye gidip ailemi de görüyorum.

Her çocuk gibi benim de beğendiğim futbolcular vardı. Emre Belözoğlu hayranıydim. Şu anda da Fenerbahçe'nin A takımda oynuyor. Hep onunla beraber oynamak istemişimdir. Umarım bir gün A takımda beraber oynarız.

Türkiye'de yabancılara çok önem veriliyor. Altyapılarda çok kaliteli, yetenekli gençler var ama pek şans bulamadıklarını düşünüyorum. Yabancı oyuncular her zaman daha üstün görülüyor ama biz de çok yetenekliyiz.

Kesinlikle Liverpool hastasıyım. Liverpool'un maçlarını hiç kaçırmıyorum ve büyük bir heyecanla izliyorum. Tabii ki sırasıyla Fenerbahçe, A Milli Takım ve sonra da Liverpool'da oynamak istiyorum.

U17 Dünya Kupası'nda çok şanssız bir biçimde elendik. Ülkemizi çok iyi temsil ettiğimizi düşünüyorum. İnşallah Ümit Milli ya da A Milli Takım seviyesinde bu kupayı kaldıracağımızı düşünüyorum. Buna gerçekten inanıyorum.

Gökay İravul

Denizli'de yaşıyorlar. Ben 4 yıl önce buraya geldim. Onlar Denizli'deler.

▼13 yaşında tek başına Denizli'den kalkıp İstanbul'a gelmişsin. Ailenden uzak yaşamak zor oluyor mu?

▲İlk geldiğim sene çok

Liverpool hayranıyım

▼Uzun vadeli hedeflerin neler? Avrupa'da hangi ligleri ve takımları beğeniyorsun?

▲Kesinlikle Liverpool hastasıyım. Liverpool'un maçlarını hiç kaçırmıyorum ve büyük bir heyecanla izliyorum. Tabii ki sırasıyla, Fenerbahçe, A Milli Takım ve sonra da Liverpool'da oynamak istiyorum.

▼Avrupa'ya gitmenin yaşı ve zamanı önemli mi sence?

▲Bence doğru zaman, en azından şimdi değil. Türkiye'de tam anlamıyla kendini kanıtladıktan sonra gitmenin doğru olduğunu düşünüyorum. Örneğin Tuncay Şanlı, Sakaryaspor, Fenerbahçe ve Milli Takım'da kendini gösterdi, sonra Premier Lig'e gitti. Bence de doğru yere gitti.

▼Biraz da Milli Takım'ı konuşalım. Ay-yıldızlı formayı ilk olarak ne zaman giydin? İlk daveti aldığında neler hissettin?

▲İlk defa U15 Milli Takımı'na çağırılmıştım. Hollanda ile bir hazırlık maçı vardı. Öncesinde seçmelere girmiş, Riva'da bir kampa katılmıştım. İlk duyduğumda çok mutlu olmuş, heyecanlanmıştım. Çok özel bir duyguydu. Anlatılmaz yaşanır derler ya, aynen öyleydi.

▼Milli Takım'dan bahsetmişken, yeni döndüğümüz Nijerya'daki U17 Dünya Kupası'ndan konuşalım. Neler söylemek istersin?

▲Çok şanssız bir şekilde elendik. 90. dakikada gol yedik, uzatmalar ve sonunda penaltılarla elendik. Ülkemizi çok iyi temsil ettiğimizi düşünüyorum. Daha iyisi tabii ki olabilirdi ama olmadı. İnşallah Ümit Milli ya da A Milli Takım seviyesinde bu kupayı kaldıracağımızı düşünüyorum. Gerçekten inanıyorum buna.

Hepsinden daha yetenekliydik

▼Dünya Kupası'nda mücadele ettiğiniz rakiplerinizi nasıl değerlendirirsiniz? Fizik ya da teknik olarak nasıldır?

▲Bence bütün takımlardan daha yetenekliydik. Fizik olarak da pek farkımız olduğunu söyleyemem ama Kolombiya maçının son 15 dakikasında fizik olarak oyundan düştük ve maçı kaybettik.

▼Farklı bir kıtaya,

farklı bir ülkeye gittik. Nijerya halkı ve halkın futbola bakışı ile ilgili neler düşünüyorsunuz?

▲Her ne kadar yoksul olsalar da çok sıcak ve güler yüzlü insanlar. Futbolla çok iç içeler. Dünya Kupası'na da yoğun bir ilgi gösterdiler. Devamlı futbol olsa sıkılmazlar diye düşünüyorum.

▼Nijerya'daki kamp ortamı nasıldı? Boş vakitlerinizi nasıl değerlendiriyordunuz?

▲Kamp çok eğlenceli ve keyifliydi. Takım olmayı başarmıştık. Bunun sonucunda da birçok zorluğa rağmen uyumlu ve moralli bir kamp oldu. Boş vakitlerimizde genelde dinleniyorduk. Ayrıca maç günleri dışında her gün İngilizce derslerimiz oluyordu. Kişisel gelişimimiz ve

yabancı dil öğrenimi açısından çok faydalı oldu.

İngilizce derslerinin faydasını gördük

▼İngilizce derslerinin, kişisel gelişiminizin yanında saha içinde hakemlerle ve rakip oyuncularla daha iyi iletişim kurmanızda da faydası oldu mu?

▲Evet, mesela maç içinde hakeme itiraz etmek istiyorsun. Yabancı dil olmayınca yanlış anlaşıyorsun ve kart görebiliyorsun. İngilizce olunca kendimizi daha iyi ifade edebiliyoruz. Bence İngilizce dersleri altyapılarda her kampta olmalı. Biz çok faydasını gördük.

▼Teknik Direktörünüz Abdullah Ercan'ın da kadroda olduğu ve Türkiye'nin üçüncülüğü elde ettiği 2002 Dünya Kupası'nda kaç yaşındaydın? Maçları izlerken neler hissetmiştin?

▲10 yaşındaydım, Türk futbol tarihinin en önemli başarısıydı bence. Maçlar çok heyecanlıydı, Brezilya maçı, özellikle Senegal maçında attığımız altın gol. Abdullah Hoca da o kadrodaydı ve şimdi de benim teknik direktörüm. Gerçekten Abdullah Hoca ile çalıştığım için çok mutluyum.

▼Futbolun yoğun temposunda, kulübün ve Milli Takım dışında dinlenecek vakit bulabiliyor musun? Mesela Nijerya'dan 3 gün önce döndük, dinlenebildin mi?

▲Aslında dinlenemedim, hatta döner dönmez A2 Ligi'nde Kocaelispor maçında oynadım. Tabii yorgunluk oluyor ama bu tempoya alıştım diyebilirim. Futbol her şeyi ile güzel.

▼Futbol dışında, az da olsa bulduğun boş vakitlerde neler yapıyorsun?

▲Sinema ile çok iç içeyim, çok film izlerim. Bir de tabii ki her futbolcu gibi playstation oynamayı çok seviyorum.

▼Denizli'de doğdun ve futbola Denizlispor'un altyapısında başladın. Bir gün tekrar Denizlispor'da futbol oynamayı düşünüyor musun?

▲Denizlispor'a çok şey borçluyum. Tabii ki, kariyerimin bir döneminde Denizlispor'da oynamak isterim.

Sporda şiddete karşı ortak tavır

Futbol, Basketbol ve Voleybol Federasyonu başkanları, tribün terörüne karşı birlikte hareket etme kararı aldı

çağrısıyla ülke sporumuzun en önde gelen 3 spor dalının federasyon başkanları bir araya geldik. Çözüm adına fikir alışverişinde bulunmak ve ortak akli devreye sokmak için bir araya geldik.

Federasyonlar olarak bu sorunun çözümü konusunda katkıda bulunmaya ve bu sorunu çözme konusunda olumlu adımlar atmaya kararlıyız.” Özgener, TFF olarak 5 Ekim’de yaptıkları açıklamada bu konunun önünü kesme konusundaki kararlılıklarını belirttiklerini ifade ederek, “Burada Sayın Bakanımız Faruk Özak’a teşekkür ediyoruz. Kendisi de bu ortaya koyduğumuz yaklaşıma destek verdi. Sayın Bakanımızla birlikte Gençlik ve Spor Genel Müdürü, İçişleri ve Adalet Bakanlığı yetkilileriyle birlikte Ankara’da bir toplantı gerçekleştirdik. Biz Futbol Federasyonu olarak şiddet yasasındaki değişikliğin, Türk futbolu için değil, Türk sporu için elzem olduğunu çok net bir şekilde ifade ettik” diye konuştu.

Olay çıkaran seyirci stada girebiliyor!

“Bugün eylemi yapan kişinin cezalandırılması hem de süratle cezalandırılması konusu son derece önemli” diyen Mahmut Özgener, “Maalesef İl Güvenlik Kurullarımız bu konuda yetersiz kalıyor. Bu da çözümü ortadan kaldırıyor, çözümsüzlüğün önünü açıyor. Yaşanan olaylar sonrası sezon başında talimatlarımızda değişikliğe giderek, hak mahrumiyeti cezası alan kulüp başkanları ve yöneticileri stada olay çıkaran suçlu seyirci elini kolunu sallayarak girebiliyor. Bu şekilde şiddetin önünü kesmek mümkün değil. Dışarıda cezaı hapis olan bir eylemin aynısını stadın içinde yapan bir seyirciye hiçbir şey yapılmıyor. Sahayı kapattığınızda aslında cezaı belki o seyirci çekmiyor. Stat açıldığında o seyirci statta yerini alıyor.

Yani potansiyel tehlike devam ediyor” diye konuştu. Failin tespiti konusunda her şeyi yapmaya hazır olduklarını vurgulayan Mahmut Özgener, “Tüm statlara yoğun bir kamera sistemi getirmenin maliyetini Federasyon olarak karşılamaya hazır olduğumuzu bir koşulla kabul ettik. Kameraların yönetiminin Emniyet ve Federasyonda olması koşuluyla. Biz statlarda suçu işleyen tespit ediyoruz, ondan sonrası devletin işi. Ne kadar süratli cezalandırabilirsek o kadar doğru adım atmış oluruz” dedi.

İngiltere örneği

Özgener, İngiltere’den örnekler vererek, 1985’ten bu güne yapılan uygulamalarla olayların azaldığını söyledi. Türkiye’de İl Güvenlik Kurulu’nun verdiği ceza miktarının 1.6 milyon TL, ancak tahsilatın 100 bin lira olduğunu anlatan Özgener, “Dolayısıyla mevcut yapının işlemediğini çok net görebiliyoruz. Hepimiz, federasyonlar, oyuncular, teknik kadrolar, sporu korumak, spora sahip çıkmak ve spora ait olmayan her etkeni saha dışında tutmakla görevliyiz. Bu konuda ortak hareket etmezsek şiddeti ve istenmeyen olayları engellemek mümkün olmaz. İnşallah bu toplantı bir başlangıç olacak. Bu konuda bilgi ve deneyim paylaşımıyla sporda şiddete karşı birlikte hareket edeceğiz. Bu yolla daha olaylar gerçekleşmeden önleme yoluna gideceğiz” diye konuştu.

Ağır cezalar getirilmeli

Federasyonun tüm birimlerinin bu konudaki çalışmalarını bitiren Mahmut Özgener, bakanlık temsilcileriyle yapılacak toplantılarda şu konuları gündeme getireceklerini söyledi: “Sulh Ceza Mahkemelerinin, Spor İhtisas Mahkemesi olarak görevli kılınması, işlenecek suçlara karşı ağır cezaların getirilmesi, bilet sistemi, güvenlik kameraları ve yönetimi, emniyet spor biriminin güçlendirilmesi ve özel güvenlik konusunda çok kapsamlı ve soruna çözüm olacağına

inandığımız önerilerimizi gündeme getireceğiz. En büyük temennimiz bu önerilerimizin kabul görüp, çok kısa bir sürede bir kanun haline getirilmesi. Dolayısıyla bu olayları daha da büyümeden, ‘Ah keşke bunları daha önce yapsaydık’ demeden çözüme ulaştırmalıyız. Biz son derece kararlıyız, aynı kararlılığı devletten de görmek istiyoruz.”

Radikal adımlar atmak lâzım

Basketbol Federasyonu Başkanı Turgay Demirel de spordaki şiddet olaylarının kimsenin hoşuna gitmesinin mümkün olmadığını belirterek, “Bakanlarımıza ve gerekirse Sayın Başbakanımıza olayları aktararak, ülke çapında spordaki şiddetin kanunlarla giderilmesi konusunda girişimlerimiz olacak. Spordaki şiddet ve buna benzer olayların çok iyi takip edilmesi ve kontrol altına alınması lâzım” dedi. Demirel, suçluların tespit edildikten sonra hemen cezalandırılması gerektiğini de sözlerine ekledi.

Mevcut hükümler dahi uygulanamıyor

Voleybol Federasyonu Başkanı Erol Ünal Karabıyık ise sporda şiddetin önlenmesi ya da şiddetin yok edilmesi konusunda toplumun tüm katmanlarında bir fikir birliği olduğunu söyledi. Bazı branşları hastalık derecesinde seven insanların, olaylar yüzünden spor salonlarından uzaklaştığını vurgulayan Karabıyık, “Bir küfür meselesi bile ciddi rahatsızlıklar vermeye başladı. Bir kanun var, yeterliliği tartışılabilir ama mevcut kanunlardaki hükümler dahi uygulanamıyor. Konunun eğitim boyutu var, mevzuatta yapılacak düzenleme ve uygulama boyutu var. En mükemmel hukuki düzenlemeyi yapsanız dahi bunları uygulayamıyorsanız bir sonuç vermediği ortada. Ümit ediyorum bu birliktelik ve kararlılık sporda şiddetin yok edilmesini sağlayacaktır” diye konuştu.

Spor Mahkemeleri geliyor

Yürürlükte olan “Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun” değiştirilmesi ve sporda şiddetle mücadele konusunda radikal çalışmalar başlatılması için düzenlenen toplantı Ankara’da yapıldı. Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Faruk Nafiz Özak ve İçişleri Bakanlığı Müsteşarı Osman Güneş’in katılımıyla İçişleri Bakanlığı’nda yapılan

İstanbul Emniyet Müdürü TFF’de

İstanbul Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın, Türkiye Futbol Federasyonu’na nezaket ziyaretinde bulundu. Emniyet Müdürü Hüseyin Çapkın’ın, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı Mahmut Özgener’e yaptığı ziyarete Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Milli Takım Sorumlusu Levent Kızıl ve Yönetim Kurulu üyesi Hakan Kanık da hazır bulundu.

Başkan Özgener’den Eskişehir’e teşekkür

TFF Başkanı Mahmut Özgener, Eskişehirspor Kulübü’nü ziyaret etti. Eskişehirspor Başkanı Halil Ünal ve yöneticilerin Türk futboluna büyük katkısı bulunduğunu ifade eden Özgener, “Eskişehirspor hakkında konuşmaya gerek yok. Tarihe bakıldığında, Eskişehirspor önemli başarıları imza atmış, futbola önemli katkıları olan bir kulübümüz. Eskişehir, halkıyla ve kamuoyuyla da futbola önem veren bir kentimiz. Eskişehirspor, Türkcell Süper Lig’e renk katıyor. Ekim ayında burada Ermenistan Ümit Milli Takımı ile oynadığımız

maçta, takımımızı destekleyen kent halkına teşekkür ediyorum. Ümit Milli Takım’ın bir maçını ilk defa bu kadar çok taraftar topluluğu seyretti. Tüm maç boyunca da inanılmaz bir şekilde destek verdiler. Eskişehir’in bu futbol sevgisini bildiğimiz için 2016 Avrupa Futbol Şampiyonası adaylığımızda maçların yapılacağı kentler arasında Eskişehir’i de belirledik. Kentteki futbol potansiyeli için yeni bir stat yapılması kaçınılmaz. Futbol Federasyonu olarak bu konuda her zaman Eskişehirspor’un yanındayız” şeklinde

konuştu. Eskişehirspor Başkanı Halil Ünal da Başkan Özgener’in Eskişehirspor için çok özel bir değer olduğunu belirterek, Özgener’in Federasyon Başkanlığına geldiği günden beri önemli ilerlemeler yaşandığını söyledi. Özgener’in Eskişehir’e gelmesinden mutluluk duyduklarını anlatan Ünal, “Eskişehir’e 28 yıldır ilk kez bir Türkiye Futbol Federasyonu Başkanı geliyor” dedi. TFF Başkanı Özgener, Eskişehirspor kulübünün ardından Eskişehir Valisi Mehmet Kılıçlar ve Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen’i de ziyaret etti.

Bu toplantının Türk sporu ve Türk futbolu için dönüm noktasının başlangıcı olduğunu söyleyen TFF Başkanı Mahmut Özgener, radikal adımlar atılacağını belirttiği açılış konuşmasında, tüm taraflara iştirakleri, hassasiyetleri ve konuyu sahiplenmeleri için teşekkür etti. Yaklaşık 2 saat süren toplantı sonucunda şu kararlar alındı:

- 1) Spordan Sorumlu Devlet Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı ve Türkiye Futbol Federasyonu temsilcilerinden oluşan bir komisyon kurulacak. Bu komisyon, “Sporda Şiddet ve Düzensizliğin Önlenmesine Dair Kanunun” yerine, yeni kanun taslağını Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin takdiriine çok hızlı biçimde sunacak.
- 2) İl Güvenlik Kurulları mevcudiyetini muhafaza edecek ancak şiddetle ilgili cezalandırmalar bu kurullar yerine mahkemelerce yapılacak. Bu amaçla, söz konusu cezalandırmalar özel yetkilendirilmiş mahkemeler vasıtasıyla karara bağlanacak. Bu mahkemeler, özellikle tedbir mahiyetindeki kararları 24 saat içinde derhal verecek. Bu cezalar Avrupa’daki örneklerinde olduğu gibi çok ağırlaştırılmış hükümler içerecek. Stadyuma giriş yaşağına mahkûm edilen kişiler maç öncesi ve sırasında karakollarda yoklamaya gidecek, tuttuğu takımın ya da Milli Takım’ın yurtdışı müsabakalarından 5 gün öncesinden pasaportunu karakola teslim edecek. Bunun yanında ağır para ve hapis cezalarına çarptırılacak.
- 3) Cezalar sadece olay çıkaran taraftarlara ya da hooliganlara değil, beyanat ve yazıları nedeniyle kulüp yöneticilerine, futbolcu ve antrenörler ile medya mensuplarına da uygulanacak.
- 4) Biletlerin kimlik numarası karşılığında satılması, biletlerde çipli sisteme geçilmesi ve biletin başka kişiye devredilememesi uygulaması başlatılacak. Ayrıca karaborsa bilet satışı ve bedava bilet dağıtılması yasaklanacak. Stadyumlarda etkin bir güvenlik kamerası ile izleme ve kayıt altına alma sistemi, anons sistemi ve asgari 20 kişi kapasiteli gözaltı odalarının bulunması zorunlu hale getirilecek.
- 5) Emniyet Genel Müdürlüğü bünyesindeki spor biriminin personel sayısı ile teknik altyapısı artırılacak. Bu kanun kapsamında ceza verilen kişilerle, sorun çıkardığı bilinen seyircilerin bilgilerinin elektronik ortamda oluşturulacak güncel bilgi bankasında tutulması sağlanacak.
- 6) Diğer ülkelerde olduğu gibi Türkiye’de de stadyum güvenliği, polis teşkilatı ve özel güvenliğin işbirliği içerisinde görev yapması ile temin edilecek. İlgili paydaşların katılımı ile oluşturulacak komisyonun en kısa zamanda tamamlayacağı ve Türkiye Büyük Millet Meclisi’nin takdiriine sunacağı kanun değişikliği ile ilgili tasarıda prensip kararı alınan yukarıdaki maddeler de yer alacak.

Selçuk Dereli Everton-BATE Borisov

Kasım ayında Romanya temsilcisi CFR 1907 Cluj ile Çek Cumhuriyeti temsilcisi AC Sparta Prag takımları arasında oynanan UEFA Avrupa Ligi maçını yöneten Selçuk Dereli, bu ay önem derecesi yüksek bir maçta görevlendirildi. Dereli, İngiliz ekibi Everton'un Belarus temsilcisi BATE Borisov'la 17 Aralık'ta oynayacağı UEFA Avrupa Ligi maçında düdük çalacak. Dereli'nin yardımcı hakemliklerini Erdinç Sezertam ve M. Emre Eyisoy, ilave yardımcı hakemliklerini Fırat Aydınus ve Bülent Yıldırım, dördüncü hakemliğini ise Özgüç Türkalp yapacak.

Cüneyt Çakır Ajax-Anderlecht

Geçtiğimiz ay Bulgaristan temsilcisi PFC Levski Sofya ile Avusturya temsilcisi FC Salzburg arasında oynanan UEFA Avrupa Ligi maçını yöneten Cüneyt Çakır, 17 Aralık'taki Ajax-Anderlecht UEFA Avrupa Ligi maçında düdük çalacak. Çakır'ın yardımcı hakemliklerini Bahattin Duran ve Alpaslan Dedeş, ilave yardımcı hakemliklerini Hüseyin Göçek ve Halis Özkahya, dördüncü hakemliğini ise Süleyman Abay yapacak.

Süheyl Önen Azerbaycan-İskoçya

UEFA, TFF Euro 2016 Proje Danışmanı ve UEFA Gençler-Amatörler Komite Üyesi Süheyl Önen'i delege olarak görevlendirdi. Önen, 14 Kasım'da oynanan Azerbaycan-İskoçya 2011 Avrupa 21 Yaş Altı Şampiyonası grup eleme karşılaşmasında UEFA delegesi olarak görev yaptı.

Gelecek beklenen hakemler kamptan geçti

Merkez Hakem Kurulu tarafından düzenlenen 2. Gelecek Beklenen Klasman Hakem Kampı, Antalya Mardan Spor Kompleksi'nde yapıldı. İki gün süren kamp programında hakemlere MHK Başkanı Oğuz Sarvan tarafından "MHK'nın Hakemden Beklentileri", Ünsal Çimen tarafından "Klasman Hakem Kamplarının Amacı", Zihni Aksoy tarafından "Zamanın Kullanılması Açısından Bir Üst Klasman Hakeminden İstenilenler", Sürhat Müniroğlu tarafından "Geleceğe

Hakem Hazırlama Projesi" ve "Video Test ve Analizler", Bülent Yıldırım tarafından "Üst Klasman Hakemi ile Klasman Hakemi Arasındaki Düşünce Farkı", Serdar Terekli tarafından "Psikososyal Testler", Ömer Ateş tarafından "Zihinde Canlandırma" konusunda eğitim verildi, Ali Kızılet tarafından da fiziksel testler uygulandı. Programa şu hakemler katıldı: Halil Sayın (Giresun), Abdullah Kalafatoğlu (Rize), İbrahim Bülbül (Diyarbakır), Barış Kezer (Siirt), Ömer Faruk Ocak (Kayseri), Adem Sarıtaş (Sivas), Serkan

Bal (Ankara), Mustafa Yılmaz (Gaziantep), Bülent Çenet (Osmaniye), Ferdi Uludağ (İzmir), Ali Şalk (Muğla), Serkan Ergün (İstanbul), Erdem İren (İstanbul), Hacı Yusuf Sayın (Antalya), Mehmet Kara (Bursa) ve Sacit Keşkek (Balıkesir).

Ahmet Güvener UEFA Hakem Konvansiyonu toplantısında

TFF Genel Sekreteri Ahmet Güvener, denetçilerinden biri olduğu UEFA Hakem Konvansiyonu Paneli'nin İsviçre'nin Nyon kentindeki UEFA Genel Merkezi'nde düzenlenen toplantısına katıldı. Güvener, üyeliği boyunca konvansiyona üyelik başvurusunda bulunan ülkeler arasında belirleneceklerin sorumlusu olacak ve söz konusu ülkelerin adaylık sürecindeki hükümlülükleri yerine getirip getirmediğini denetleyecek. Ahmet Güvener'in incelemeleri sonucunda, aday ülkenin konvansiyon üyesi olup olmayacağı UEFA İcra Kurulu tarafından karara bağlanacak. Konvansiyona üye ülkelerin hakemlerine en üst düzey standart eğitim uygulaması gerçekleştiren UEFA, yurt içindeki hakem eğitimleri için de üye federasyonlara maddi katkıda bulunuyor.

Serdar Akçer, Plaj Dünya Kupası'nda finali yönetti

FIFA kokartlı plaj futbolu hakemimiz Serdar Akçer, Dubai'de düzenlenen FIFA Dünya Plaj Futbolu Kupası'nın finalini yönetti. Grup müsabakalarında görev aldığı 4 maçtaki başarılı

yönetimiyle 30 hakem arasından son 8 maçı yönetecek 16 hakem arasına girmeyi başaran Akçer, grup aşamasında Arjantin-Rusya ve B.A.E-Portekiz karşılaşmalarında 1. hakem,

Japonya-Fildişi Sahili ve Nijerya-İsviçre karşılaşmalarında ise 3. hakem olarak görev yaptı. Akçer, Brezilya-İsviçre arasındaki final maçına da 3. hakem olarak çıktı.

İstanbul'da temsilci semineri yapıldı

Türkiye Futbol Federasyonu Temsilciler Kurulu tarafından düzenlenen "Marmara Bölgesi Kulüp Temsilcileri Semineri" İstanbul Maslak Sheraton Otel'de gerçekleştirildi. Seminere Temsilciler Kurulu Başkanı Kemal Dinçer, Kurul üyeleri, Temsilci İşleri Müdürü Baki Şahin, Temsilci İşleri Eşgüdüm Yönetmeni Bedri Dölkeleş, İstanbul, Kırklareli, Tekirdağ, Kocaeli ve Yalova bölge kulüplerinden yönetici, stadyum müdürü, akreditasyon sorumlusu ve güvenlik sorumluları katıldı. Açılış konuşmasını dinleyen. O zaman verilen cezalar daha da azalacak ve bundan mutlu olacağız" diye konuştu. Toplantıda, statü ve talimat maddelerindeki değişiklik ve uygulamalar hakkında detaylı bilgi verilirken, sorular

değişikliklerle ilgili sizleri bilgilendirmek için burada bir araya geldik. Bundan sonra da gelmeye devam edeceğiz. Şu çok iyi bilinmelidir ki biz 'ceza kesilsin' mantığında değiliz. Sizin zorluklarınızı biliyoruz. Emeklerinize büyük saygımız var. Temsilcilerimizle maçlarda irtibat halinde olun, onların uyarılarını dinleyin. O zaman verilen cezalar daha da azalacak ve bundan mutlu olacağız" diye konuştu. Toplantıda, statü ve talimat maddelerindeki değişiklik ve uygulamalar hakkında detaylı bilgi verilirken, sorular

cevaplandırıldı. Öte yandan TFF Temsilciler Kurulu, İstanbul bölgesinde bulunan Federasyon Temsilcileri ile Maslak Sheraton Otel'i'nde bir eğitim toplantısı yaptı. Eğitim toplantısının açılış konuşmasını yapan Temsilciler Kurulu Başkanı Kemal Dinçer, temsilcilerin performanslarının üst düzeyde olduğunu beyan etti. Ayrıca toplantıda lig statüleri ve talimat maddeleri uygulamaları ile bugüne kadar oynanan maçlarda yazılan raporların genel değerlendirilmesi yapıldı.

Türk futbolu "Dede"sini yitirdi

FIFA kokartlı eski hakem ve spor yazarı Veli Necdet Arığ vefat etti. Ankaragücü Spor Kulübü'nün tarihini de yazan ve camianın "Dedesi" olarak bilinen Arığ'ın cenazesi, Karşıyaka Mezarlığı'nda bulunan camide öğle namazını müteakip kılınan cenaze namazının ardından toprağa verildi. Merhum Veli Necdet Arığ'a Allah'tan rahmet, ailesine ve Türk futbol camiasına başsağlığı diliyoruz.

Selahattin Sunman'ı kaybettik

Uzun yıllar futbola hizmet veren, Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği Genel Merkezi Kurucu Üyesi Selahattin Sunman, vefat etti. 77 yaşında vefat eden Sunman'ın cenazesi, Kocatepe Camii'nde öğle namazının ardından kılınan cenaze namazını müteakip Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verildi. Sunman'a Allah'tan rahmet, kederli ailesine ve futbol camiasına başsağlığı diliyoruz.

Sabahattin Erbuğa'yı unutmadık

Ümit Milli Takım Antrenörlüğü yaparken geçirdiği kalp krizi sonucu aramızdan ayrılan Sabahattin Erbuğa, ölümünün 10. yılında anıldı. 22 Kasım'da İzmir Atatürk Stadı'nda oynanan Bucaspor-Altaıy müsabakasından önce saat 11.45'te Bucaspor ve Altaıy takımlarının en küçük sporcuları (1999-2001), "HERKES için FUTBOL" etkinlikleri kapsamında bir gösteri maçı yaparak Sabahattin Erbuğa'yı andı. 13 defa A Milli, 4 defa Ümit Milli, 2 kez de Ordu Milli Takımlarımızın formasını giyen Erbuğa, 1991-1998 yılları arasında Türkiye Futbol Federasyonu Ege Bölge Müdürlüğü'nde Bölge Teknik Sorumlusu olarak görev yapmış, Ümit Milli Takım Antrenörlüğü görevini yürüten Kasım 1999'da hayata gözlerini yummuştu.

Hakem eğitimcilerine seminer

MHK ve Futbol Geliştirme Merkezi tarafından düzenlenen "Hakem Eğitimcileri Semineri" İstanbul'da gerçekleştirildi. Airport Otel'de düzenlenen seminerde, İngiltere Futbol Federasyonu'nun düzenlediği Uluslararası Hakem Eğitimi Semineri'nin detayları ve bu seminerdeki metotlar, seminere katılan MHK Hakem İşleri Müdürü Sürhat Müniroğlu tarafından hakem eğitimcilerine aktarıldı. Bu metotlar kullanılarak, geçen sene uygulanan HiF Hakemliği HiFH101 Kursu da revize edildi. Ayrıca mümkün olduğunca daha çok hakem merkezli eğitimi içeren HiF Hakemliği HiFH102 kursu da bu seminerde detaylı olarak incelendi. Söz konusu kurslar tüm Türkiye'de hızlı bir şekilde açılmaya başlanacak.

Ziraat Türkiye Kupası'nda grup heyecanı başlıyor

2009-2010 Sezonu Ziraat Türkiye Kupası'nda grup kuraları Ataköy Olimpiyatevi'nde çekildi. Kura çekimine kulüp temsilcileri ile TFF Yönetim Kurulu Üyesi Ufuk Özerten, Genel Sekreter Ahmet Güvener, Genel Sekreter Vekili Gıyasettin Şenman, Maç Planlama ve Organizasyon Müdürü Ufuk Şepik, Ziraat Bankası Kurumsal İletişim Genel Müdür Yardımcısı Elif Erül, Tanıtım ve İletişim Daire Başkanı Ali Kırbaş ile Tanıtım ve İletişim Hizmetleri Reklam Bölüm Müdürü Ayşegül Özcan katıldı.

Kura çekiminde bir konuşma yapan TFF yönetim Kurulu Üyesi Ufuk Özerten, "71 takımla başlayan bu yolculukta ilk iki kademe maçlarında ve akabinde play-off turunda başarılı olarak gruplara kalmaya hak kazanan tüm takımlarımızı tebrik ediyorum. Ziraat Türkiye Kupası'nda 2009-2010 sezonu grup maçları, 23 Aralık tarihinde oynanacak müsabakalarla başlayacak.

2009-2010 ve 2010-2011 sezonu Ziraat Türkiye Kupası müsabakaları grup maçlarından itibaren TRT tarafından yayınlanacak. Şifresiz olarak yayınlanacak bu maçlar sayesinde Türkiye'nin dört bir yanındaki futbolseverler, bu sezon Ziraat Türkiye Kupası adını alan kupa maçlarını heyecanla takip edebilecek. 4 grupta yer alan 20 takım ülkemizin 5 bölgesini temsil ederken, bu takımlar arasında Turkcell Süper Lig dışından 7 kulübün olması Ziraat Türkiye Kupası'na verilen önemi gösteriyor. Özellikle son 2 yılda TFF yönetiminin yaptığı çok önemli atılımlarla marka değeri gittikçe yükselen Ziraat Türkiye Kupası'nda bu sezon dağıtılacak ödül miktarı yüzde 30 artışla 17 milyon 100 bin dolara çıkarıldı. Birinci turda mücadele eden 34 takımımıza ve ikinci kademe müsabakalarında oynayan 36 takımımıza 20'er bin dolar, play-off turu oynayan 32 takıma da 25 bin dolarlık ödeme yaptık. Ayrıca gruplara kalma başarısı gösteren 20 takımımız şimdiden katılım parası olarak 100 bin dolar almaya hak kazandı.

Gruplarda oynanacak maçlarda galibiyete 100 bin dolar, beraberliğe ise 50 bin dolar prim vereceğiz. Bu uygulamayla Ziraat Türkiye Kupası gelir havuzundan, daha çok profesyonel kulüp yararlanmış olacak. Bu artışta bizimle birlikte olan Ziraat Bankası'na ve yayıncı kuruluş TRT'ye teşekkürlerimi iletiyorum. Bu sezon tüm kupa müsabakaları Ziraat Türkiye Kupası adı altında oynanacak. Ülke çapındaki kupa maçlarında bu ismin görünürlük almasını ve uygulamalarda standardizasyon olmasını sağlayacağız.

Kulüplerimizin de sezon boyunca oynayacağı kupa maçlarının ticari uygulamalarında, merkezi sistemin sağlıklı şekilde sürdürülmesi için gereken kolaylığı ve desteği göstereceğinden eminim" ifadelerini kullandı.

Gruplarında ilk iki sırayı alan takımların yükseleceği çeyrek final karşılaşmalarının ilki 3 Şubat 2010, rövanşı da 10 Şubat 2010 günü oynanacak. Ziraat Türkiye Kupası yarı final ilk maçlarının 24 Mart 2010 Çarşamba, rövanşının ise 14 Nisan 2010 Çarşamba tarihinde yapılması kararlaştırıldı. 2009-2010 sezonunda Ziraat Türkiye Kupası'nı kazanacak takım ise 5 Mayıs 2010 tarihinde oynanacak final maçı ile belli olacak.

A Grubu

Takımlar
Fenerbahçe
Eskişehirspor
Antalyaspor
Altay
Tokatspor

Fikstür

22.12.2009	Antalyaspor -Eskişehirspor
23.12.2009	Fenerbahçe-Altay
10.01.2010	Tokatspor-Antalyaspor
10.01.2010	Eskişehirspor-Fenerbahçe
13.01.2010	Altay-Eskişehirspor
13.01.2001	Fenerbahçe-Tokatspor
17.10.2010	Tokatspor-Altay
18.01.2010	Antalyaspor -Fenerbahçe
27.01.2010	Eskişehirspor- Tokatspor
27.01.2010	Altay-Antalyaspor

C Grubu

Takımlar
Sivasspor
Bursaspor
Denizlispor
Giresunspor
Tarsus İdman Yurdu

Fikstür

23.12.2009	Giresunspor-Bursaspor
23.12.2009	Sivasspor-Tarsus.İd. Yurdu
09.01.2010	Denizlispor-Sivasspor
10.01.2010	Tarsus İd.Yurdu-Giresunspor
13.01.2010	Bursaspor-Tarsus İd.Yurdu
13.01.2001	Giresunspor-Denizlispor
17.01.2010	Sivasspor-Giresunspor
17.10.2010	Denizlispor-Bursaspor
27.01.2010	Tarsus İd.Yurdu-Denizlispor
27.01.2010	Bursaspor-Sivasspor

B Grubu

Takımlar
Trabzonspor
Galatasaray
MKE Ankaragücü
Orduspor
Denizli Belediyespor

Fikstür

23.12.2009	D.Belediyespor-Ankaragücü
23.12.2009	Galatasaray -Trabzonspor
09.01.2010	Trabzonspor -D.Belediyespor
10.01.2010	Orduspor-Galatasaray
13.01.2001	D.Belediyespor-Orduspor
14.01.2010	Ankaragücü- Trabzonspor
17.01.2010	Galatasaray -D.Belediyespor
17.10.2010	Orduspor-MKE Ankaragücü
27.01.2010	Trabzonspor A.Ş.-Orduspor
27.01.2010	MKE Ankaragücü-Galatasaray

D Grubu

Takımlar
Beşiktaş
Manisaspor
Kasımpaşa
Büyükşehir Belediyespor
Konya Şekerspor

Fikstür

23.12.2009	Manisaspor-Beşiktaş
23.12.2009	K.Şekerspor-Kasımpaşa
09.01.2010	B.Belediyespor-K.Şekerspor
09.01.2010	Kasımpaşa-Manisaspor
12.01.2010	Beşiktaş A.Ş.-Kasımpaşa
12.01.2001	Manisaspor-B.Belediyespor
16.10.2010	B.Belediyespor-Beşiktaş
17.01.2010	Konya Şekerspor-Manisaspor
27.01.2010	Kasımpaşa-B.Belediyespor
27.01.2010	Beşiktaş A.Ş.-Konya Şekerspor

Spor Yönetimi Yüksek Lisans Programı'na destek

Bahçeşehir Üniversitesi ile FIFA'nın yürüttüğü sertifikalı "FIFA-CIES Spor Yönetimi Yüksek Lisans Programı"nda öğrenim gören 15 öğrenciye Türkiye Futbol Federasyonu yüzde 100 eğitim bursu veriyor. Türkiye Futbol Federasyonu tarafından desteklenen programın açılışı için düzenlenen törene FIFA Uluslararası İlişkiler Direktörü Jerome Champagne, Türkiye Futbol Federasyonu Başkanvekili Lutfi Arıboğan ile Bahçeşehir Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Deniz Ülke Arıboğan katıldı.

Bahçeşehir Üniversitesi'nin Beşiktaş Kampusu'ndaki törende konuşan TFF Başkanvekili Lutfi Arıboğan, Türkiye Futbol Federasyonu'nun Türk futbolunun yarını adına atılan önemli bir adım olan bu programın parçası olmaktan gurur duyduğunu söyledi. Türkiye Futbol Federasyonu'nun bu yüksek lisans programında eğitim alan 15 öğrenciye yüzde 100 eğitim bursu verdiğini belirten Arıboğan şöyle devam etti: "Türkiye'de bir ilk olan bu programdan mezun olan öğrenciler, donanımlarıyla yakın gelecekte Türkiye Türk futboluna, Türk sporuna yön verecek. 3 yıl sürecek bu işbirliği çerçevesindeki programdan mezun olacak gençlerimizden 5 tanesi de stajlarını TFF çatısı altında yapabilecek. Hâlihazırda, bu programda okuyan öğrencilerden 2'si bayan 3 kişinin, Federasyonumuz bünyesinde tam zamanlı olarak çalışması da TFF'nin uluslararası normlarda bir bakış açısına sahip olduğunun önemli bir kanıtı."

Avrupa'nın en büyük 6. futbol ekonomisine sahip olan Türkiye'deki kulüplerin de çağın gerisinde kalmamak adına, kurumsallaşma yolunda adımlar atması gerektiğini belirten Arıboğan sözlerini şöyle tamamladı:

"Sadece bu tip çalışmalar Türk futbolunu parlak bir geleceğe taşıyabilir. Eğitime bu sezon 35 milyon TL gibi çok önemli bir kaynak ayırdık. Lisanslı futbolcu sayımızı 1 milyonun üzerine çıkarmayı hedefliyoruz. Tüm bu çalışmalar, Türkiye'yi futbolla ileriye taşımak stratejimizin ürünleri."

FIFA, İsviçre'nin Neuchatel Üniversitesi'nde kurduğu CIES adlı enstitüyle kanallı 11 seçilmiş ülkede sertifika programı düzenliyor. Bu sertifikayı almaya hak kazanan kişilerin, hem Türkiye'de hem de dünyada uzmanlaşmış spor yöneticisi ihtiyacına cevap vermesi ve mezunların başarılı çalışmalara imza atması hedefleniyor. FIFA Sertifikalı Spor Yönetimi Yüksek Lisans Programı, 14 haftalık 8 zorunlu, 2 seçimli dersten oluşuyor. Programın Spor Pazarlaması, Spor Yönetimi, Spor İletişimi, Spor Hukuku ve Spor Ekonomisi dersleri sertifika kapsamında alınırken, Araştırmada İstatistiksel Yöntemler, Spor Tüketici Davranışları, Pazarlama Yönetimi gibi derslerin sonrasında yazılan projenin ya da tezin başarılı bulunmasıyla yüksek lisans diploması hak ediliyor.

Atal ve Kanık, Rize'de ziyaretlerde bulundu

TFF Yönetim Kurulu Üyeleri Süleyman Atal ve Hakan Kanık, Rize'de çeşitli ziyaretlerde bulundu. Yapılan ziyaretlere TFF Genel Sekreter Vekili Ali Parlak ve TFF Trabzon Bölge Müdürü Hasan Gençoğlu da katıldı. TFF heyeti, Rize Emniyet Müdürlüğü Lokal'i'nde Rize Valisi Seyfullah Hacımüftüoğlu, Rize İl Emniyet Müdürü Şammaz Demirtaş ve Rize İl Jandarma ve Garnizon Komutanı J. Alb. Turhan Talu ile bir süre görüştü. Ziyaret sırasında, Hacımüftüoğlu, Demirtaş ve Talu'ya Milli Takım forması hediye edildi. Daha sonra Rize Belediyesi'ne geçen TFF heyeti, burada Başkan Halil Bakırcı ile de bir görüşme yaptı.

Prof. Taşer domuz gribi hakkında bilgi verdi

TFF Sağlık Kurulu Başkanı Prof. Dr. Ömer Taşer, son günlerde kamuoyunun gündemini meşgul eden A/H1N1 virüsü ve bu konuda TFF'nin çalışmaları ile ilgili bilgi verdi. Pandemik İnfluenza A (H1N1) virüsünün hızlı yayılma özelliğine sahip olduğunu belirten Prof. Dr. Taşer, bu hastalığın mevsimsel gripten en önemli farkının, toplumun büyük kesiminin daha önceden bu ve benzeri virüslerle karşılaşmamış olması konusunu vurguladı. Bu konuda, TFF'nin en etkin harekete geçen ve en hassas davranan kurumlardan biri olduğunu söyleyen Prof. Dr. Ömer Taşer, toplantıda TFF'nin çalışmalarını da özetledi.

İlk aşamada gelen 1000 aşının öncelikli olarak Turkcell Süper Lig kulüplerine ve üst klasman hakemlerine tedarik edileceğini belirten TFF Sağlık Kurulu Başkanı Taşer, kurulun önerilerini de şöyle sıraladı:

1. Takımların salgından etkilenen

futbolcularının durumlarını tam teşekküllü sağlık kurumlarından alınan raporlar ile birlikte ivedilikle bulundukları bölgedeki TFF Bölgesel Sağlık Birimi Başkanlığı'na bildirmesi, 2. Hastalığın TFF Bölgesel Sağlık Birimi Başkanlığı'na bildirilmesinden bağımsız olarak, maç erteleme taleplerinin en kısa zamanda TFF Genel Sekreterliği'ne bildirilmesi, talebin kabulü/reddi için TFF Genel Sekreterliği'nin ilgili Bölgesel Sağlık Birimi Başkanı'ndan yazılı veya acil durumlarda sözlü görüş alması, 3. Gerekli görülen hallerde durumun TFF Genel Sekreterliği'nin müracaatı ile TFF Sağlık Kurulu tarafından incelenmesi,

4. Tanı konmuş olan futbolcuların ilk belirtilerin ortaya çıkışından itibaren en az 7 gün süreyle spordan muaf tutulmaları gerekliliğinin idari açıdan göz önünde bulundurulması uygundur.

Yıldız fabrikası FTEM

TFF Futbol Geliştirme Merkezi tarafından geliştirilen Futbol Teknik Eğitim Merkezleri (FTEM) 1 Kasım 2009'da ilk olarak 50 il ve ilçede faaliyete geçti. Her yıl sayısı artırılarak tüm yurttaki faaliyet göstermesi planlanan FTEM'lerde, FTEM antrenörleri ve TFF bölge antrenörleri tarafından seçilen 10-11-12

yaşlarındaki yetenekli çocukların belirli standart ve kalitede eğitim alması sağlanacak. Kulüplerin ve Milli Takımın altyapılarına nitelikli oyuncu kazandırılmasını sağlayacak olan FTEM'lerde her yıl 3 bin elit futbolcu adayı yetiştirilecek. FTEM'lerde görev yapacak UEFA B lisansına sahip antrenörlere Türkiye

Futbol Federasyonu tarafından 4 günlük bir eğitim semineri düzenlendi. Seminerde FTEM Çalıştırıcısı kursiyerlere "Futbolcu Seçme ve Değerlendirme", "Futbolda Beceri Öğrenimi ve Gelişim Evreleri", "Ritim ve Koordinasyon", "İletişim ve Pedagoji", "Kaleci Eğitimi" konularında eğitim verildi.

İşitme Engelliler Ligi başladı

İşitme Engelliler Spor Federasyonu tarafından TFF'nin desteği ile düzenlenen yaklaşık 900 futbolcunun mücadele ettiği İşitme Engelliler Tam Deplasmanlı Futbol 1. Ligi başladı. Ortalama 30 lisanslı futbolcuya sahip 32 takımın 4 grupta çift devreli lig usulü oynayacağı turnuvanın maçlarında, TFF hakem ve gözlemcileri görev alıyor. Gruplarında ilk iki sırayı alan takımlar play-off grubuna yükselecek.

U18 Ligi için iletişim toplantısı yapıldı

2009-2010 futbol sezonunda Bölgesel Gençlik Geliştirme U18 Ligi'nde mücadele edecek kulüplerin teknik sorumluları ve antrenörlerine yönelik, 6 farklı bölgede iletişim toplantısı düzenlendi. İletişim toplantılarından ilki İstanbul Kartal Titanik Otel'de gerçekleşti. Futbol Geliştirme Merkezi Ulusal Futbol Gelişim Akademileri Departmanı'nın organize ettiği iletişim toplantıları İstanbul'un ardından Samsun, Ankara, İzmir, Antalya ve Adana'da sürdürüldü.

UEFA'dan bayan futbol eğitimi

UEFA tarafından İsveç'in Stockholm şehrinde Bayan Futbol Eğitimi düzenlendi. 9-12 Kasım tarihleri arasındaki eğitime Türkiye, Çek Cumhuriyeti, İsrail ve İsviçre Futbol Federasyonları'nın yanı sıra UEFA yetkilileri katıldı. İsveç'teki bayan futbol yapısı ve gelişmeleri hakkındaki eğitime Türkiye Futbol Federasyonu'ndan FGM HiF Müdürü Zeynepgül Ene, FGM Bayan Futbol Geliştirme Yönetmeni Ersin Alankaya, FGM HiF Bölge Sorumlusu Kemal Coşkun, Bayan Milli Takımlar Antrenörü Nihan Su ile Bayanlar Ligi'nde mücadele eden bazı takımların antrenör ve yöneticileri iştirak etti.

TFF, engellilerin hizmetinde

Türkiye Futbol Federasyonu ile İşitme, Görme Bedensel Engelliler Federasyonları ve Özel Sporcular Federasyonu arasında koordinasyonu sağlayacak olan TFF Engelliler Koordinasyon Kurulu çalışmalarına başladı. TFF Futbol Geliştirme Merkezi Geçen yıl 14 ilde gerçekleşen şenliklerde görme, işitme, zihinsel ve bedensel açıdan engelli Ene ve Deniz Cengiz'in yer aldığı Engelliler Koordinasyon Kurulu, engelli spor federasyonları ile düzenli işbirliği yaparak, söz konusu federasyonlara belirli konularda destek sağlayacak. Bu oluşumla TFF'nin engelli futboluna olan desteğinin artarak sürdüğünü belirten Genel

Sekreter Ahmet Güvener, "Engellilerin futbol oynayabilmesi için olanak yaratmaya devam ediyoruz. Bunun en güzel örneklerinden biri de TFF Futbol Geliştirme Merkezi tarafından Herkes İçin Futbol kapsamında düzenlenen 'Engel Tanımayanlar Şenlikleri.' Geçen yıl 14 ilde gerçekleşen şenliklerde görme, işitme, zihinsel ve bedensel açıdan engelli tam 7200 vatandaşımız evinden çıkarak futbol oynama arzusunu doya doya yaşadı. Bu şenlikleri bu yıl tam 36 ilde gerçekleştireceğiz. Böylece yıl sonuna kadar, daha önce futbol oynamamış ama bu spora sevdalı 15 bin engelli kardeşimizin futbolla fiziken tanışmasını sağlayacağız" dedi.

U17 Takımımız Elit Tur'da

Teknik Direktör Ferhat Südoğan yönetimindeki U17 Milli Takımımız, Makedonya'da düzenlenen 2009-2010 U17 Avrupa Şampiyonası 1. Tur Elemeleri 5. Grup maçlarını lider bitirerek Elit Tur'a katılmaya hak kazandı. Finlandiya, Makedonya ve Almanya'nın yer aldığı gruptaki ilk maçında Finlandiya ile karşı karşıya gelen U17 Takımımız, 13. dakikada Artun Akçakin ve 57. dakikada Taşkın Çalış'ın attığı gollerle sahadan 2-0 galip ayrıldı. Günün diğer maçında da Almanya, Makedonya'yı 2-0 yendi. İkinci maçında Makedonya karşısına çıkan ekibimiz, 15 ve 60. dakikalarda Artun Akçakin'in attığı gollerle maçı 2-1 kazandı. Diğer maçta Finlandiya, Almanya'yı 1-0 yenince gençlerimiz gruptan çıkmayı garantiledi. Formalite anlamını taşıyan Almanya maçı ise rakip takımın 2-1 üstünlüğüyle sona erdi. U17 Takımımız, bu yenilgiye rağmen grubunu ilk sırada bitirerek 1 Mart-31 Mayıs 2010 tarihlerinde oynanacak Elit Tur'a yükselmeye hak kazandı.

ASKF'ler kardeş oldu

TFF İl Temsilcileri toplantısında 43 il ASKF'leri birbiriyle kardeş şehir olurken, bu kardeşlik kapsamında özellikle Batı illeri, Doğu illerindeki amatör futbol kulüplerine sezon boyunca malzeme yardımı yapma sözü verdi. Bunun yanı sıra Diyarbakır ASKF'si Bartin'a, Batman ASKF'si de Niğde'ye malzeme yardımı yapacak. Diğer kardeş şehirler şöyle: Trabzon-Erzurum, Samsun-Hakkâri, İstanbul-Muş, Adana-Ardahan, Kocaeli-Çankırı, Kayseri-Kars, Balıkesir-Sinop, İzmir-Yozgat, Rize-Bartın, Muğla-Ağrı, Şanlıurfa-Hakkâri, Bursa-Mardin, Antalya-Gümüşhane, Ankara-Siirt ve Kırşehir, Gaziantep-Şırnak, Konya-Iğdır, Mersin-Artvin, Bolu-Kilis, Zonguldak-Adıyaman.

TFF Bayanlar 1. Ligi başladı

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından düzenlenen TFF Bayanlar 1. Ligi 2009-2010 sezonu başladı. Çift devreli lig ve puan usulüne göre oynanacak ligde şampiyonluğa ulaşan takım, Türkiye Futbol Federasyonu'nun vereceği ulaşım ve konaklama desteği ile UEFA Bayanlar Şampiyonlar Ligi'ne katılma hakkını elde edecek. Ayrıca şampiyon olan takım TFF tarafından 50 bin TL ile ödüllendirilecek. 2009-2010 sezonun Bayanlar 1. Ligi müsabakalarında 1985 ve daha sonra doğumlu oyuncular oynayabiliyor. 1984 ve daha önce doğumlu en fazla 5 bayan futbolcu 18 kişilik esami listesine yazılabilir.

Futsal liselere giriyor

TFF ile Milli Eğitim Bakanlığı arasında gerçekleştirilen protokol kapsamında ortak yürütülecek projelerden biri daha hayata geçiyor. Türkiye'nin 81 ilinde yer alan liselerde 1993-1994-1995 doğumlu genç kızlar ile 1993-1994-1995 doğumlu genç erkekler kategorilerinde liselerarası futsal müsabakaları gerçekleştirilecek. Genç kızlarda, 2009-2010 eğitim öğretim yılında il içi müsabakalar ile tamamlanacak organizasyon, aynı eğitim öğretim yılında genç erkekler kategorisinde ise Türkiye Şampiyonluğu'na kadar giden bir süreci içerecek. İlk defa geçtiğimiz yıl yapılan Efes Pilsen Futsal Ligi'ne altyapı oluşturma ve bilinirliğin artmasına ivme kazandıracak bu organizasyonda, lise öğrencilerine futsalı tanıtıp öğretecek olan öğretmenler, www.tff.org üzerinden yapılacak e-öğrenme modülü ile eğitim desteği alacak.

U16 Takımımız Almanya'ya yenildi

Teknik Direktör Turhan Mesci yönetimindeki U16 Milli Takımımız Konya'da oynanan iki özel maçta Almanya'ya 4-1 ve 1-0'lık skorlarla mağlup oldu. Genç Milli Takımımızın tek golünü ilk maçın 44. dakikasinda Hüseyin Cankurt Atasoy kaydetti.

İl Temsilcileri Antalya'da toplandı

TFF tarafından organize edilen ve tüm Türkiye genelinde görev yapan Futbol İl Temsilcilerini bir araya getiren yıllık toplantı Antalya'da yapıldı. 81 ilin Futbol İl Temsilcilerinin yanında 29 kişiden oluşan Amatör İşler Kurulu üyelerinin de katıldığı toplantıda ASKF Genel Başkanı Orhan Saka ile TFF Yönetim Kurulu üyeleri Mehmet Baykan ve Turan Mecikoğlu da hazır bulundu. Toplantının açılış konuşmasını yapan TFF Yönetim Kurulu üyesi Mehmet Baykan, futbol il temsilcilerinin bir sezon boyunca 72 bin amatör müsabakanın oynanmasından, 260 bin lisanslı futbolcunun lisans işlemlerinden sorumlu olduğunu belirtirken, bu zorlu görev için kendilerine teşekkür etti. Bu yılki toplantının ana gündem maddesinin, 2010-2011 sezonunda başlatılması düşünülen Deplasmanlı Kriterli Amatör Lig olduğunu kaydeden Yönetim Kurulu üyesi Baykan, iki gün boyunca tüm il temsilcilerinden yeni ligin işleyişi ve organizasyonu hakkında görüş ve öneriler aldıklarını vurguladı.

U19 Takımımız İngiltere'de mağlup

Teknik Direktör Ogün Temizkanoğlu yönetimindeki U19 Milli Takımımız özel maçta İngiltere'ye 3-1 mağlup oldu. İngiltere'nin Hull şehrindeki Glanford Park Stadı'nda oynanan karşılaşmada Milli Takımımızın golünü 39. dakikada Özgür Çek kaydetti.

Efes Pilsen Futsal Ligi'nde 128 takım var

TFF Futbol Geliştirme Merkezi tarafından organize edilen Efes Pilsen Futsal Ligi, bu sezon 16 bölgede düzenlenecek. Başvurular 20 Kasım 2009 günü mesai bitiminde sona erdi. Bu ay 8'er takımdan oluşan İstanbul (Asya-Avrupa), Ankara, İzmir, Antalya, Malatya, Samsun, Adana, Sakarya, Bursa, Kayseri, Aksaray, Aydın, Trabzon, Erzurum ve Van bölgelerinde yapılacak olan Efes Pilsen Futsal Ligi'nde toplam 128 takım mücadele edecek. Efes Pilsen Futsal Ligi'ne katılan takımların antrenörlerine, Kasım ayı içerisinde Futsal Antrenörlük Eğitimi verildi.

1200 vakada sıfır doping maddesine rastlandı

Prof. Dr. **Turgay Atasü** / TFF Doping Mücadele Kurulu Başkanı

Futbolun ve sporun en önemli konularından biri haline gelen doping mücadele konusu, 17 yıldır Türkiye Futbol Federasyonu nezdinde uluslararası standartlarda ele alınmaktadır. 5 asil üyeden oluşan Türkiye Futbol Federasyonu Doping Mücadele Kurulu, profesyonel liglerdeki doping testlerini gerçekleştirmekte ve bu konuda yoğun eğitimler düzenlemektedir. TFF Başkanvekilliği yaptığı 1993 yılında, dönemin TFF Başkanı Şenes Erzik'in de girişimleri ile Futbol Federasyonu bünyesinde kurulan Doping Mücadele Kurulu, ilk yılında 25 sporcuyu test etmiştir. Her geçen sezon artmaya devam eden bu sayı, 2008-2009 sezonunda tam 1200'e ulaşmıştır. Geride bıraktığımız sezon tüm profesyonel liglerde mücadele eden kulüplerin futbolcuları ile A2 Ligi oyuncularından oluşan bu 1200 testte bir tane bile doping içeren maddeye rastlamamış olmak hem sevindirici hem de gurur vericidir. Yüzde 1.5-2'lerden yüzde 0'a ulaşmak aslında uzun ve meşakkatli bir çabanın sonucunda gerçekleşti. Bu başarıda Türkiye Futbol Federasyonu'nun ve Doping Mücadele Kurulu'nun gayretleri kadar profesyonel futbolcuların, antrenörlerin, yöneticilerin ve kulüplerin sağlık ekiplerinin de payı yüksek. Futboldan para kazanan ve hayatını devam ettiren bu grupların böylesine bir bilince sahip olması Türk futbolunun geleceği açısından son derece olumlu bir yaklaşım olarak göze çarpmaktadır.

Doping Mücadele Kurulu'nun işlevi

Doping Mücadele Kurulu, temelinde şu işleve sahiptir:

- Futbolcuların bedensel sağlığının ve zihinsel bütünlüğünün korunmasını, bedensel ve zihinsel eğitiminin uluslararası anlayış içinde yapılmasını sağlamak,
- Futbolda doping kullanımının önlenmesi için doping mücadeleyi gerçekleştirmek,
- Yasaklanmış maddelerin veya yöntemlerin futbolcular tarafından kullanılmasını önlemek, bu yolla futbolcuların sağlıklı, spor ahlak ve dürüstlüğüne yakışır ve spor dalı kurallarına uygun biçimde, eşit şansa sahip olarak yarışmalarını sağlamak ve belirtilen amaçlara aykırı biçimde doping yapan futbolcular ile ilgilileri

cezalandırmaktır.

Doping Mücadele Kural İhlalleri

TFF Doping Mücadele Kurulu, 1999 yılından bu yana WADA'nın (Dünya Doping Mücadele Ajansı) tüzüğünü uygulamaktadır. Bu tüzükte, sporcuların kullanması yasak olan maddeler her yıl WADA tarafından belirlenerek üye federasyonlara gönderilmektedir. Devamlı güncellendiği için her sezon başında yeniden yayınlanan "Yasaklı Maddeler" listesindeki maddelerin herhangi birini kullandığının tespit edilmesi doping mücadele kural ihlali olarak sayılmaktadır. Bunun yanı sıra, futbolcunun nerede olduğu hakkında gerekli bilgileri vermemek ve Uluslararası Doping Kontrol Standardına uygun olarak yapılan bildirim sonrasında doping kontrollerine katılmamak, futbolcuların müsabaka dışı Doping Kontrolüne tabi tutulması için hazır bulunmasına ilişkin yükümlülüklerin ihlali, futbolcunun Doping Mücadele Kurulu tarafından belirlenen 18 aylık bir süre içinde üç kez Doping Kontrolüne katılmaması ve/veya bildirimde bulunmaması da ihlale girmektedir.

Doping Mücadele Kurulu'nun görevleri

- Futbolda doping mücadelenin etkin bir şekilde yürütülmesi konusunda genel prensipleri tespit etmek, gerekli gördüğü her türlü tedbiri almak ve karar vermek,
- Doping mücadele ile ilgili kanun, milletlerarası anlaşma, tüzük, talimat ve genelgelerin uygulanmasını sağlamak ve gerekli gördüğünde mevzuat ve uygulama hakkında talimat değişiklikleri hazırlamak ve onay için Yönetim Kurulu'na sunmak,
- Doping önlenmesi ve kontrolüne ilişkin bilgi ve eğitim sağlanması konusunda toplantı, seminer, konferans, panel gibi etkinlikler düzenlemek, kitap, broşür, afiş video, CD, DVD, televizyon programı, internet sitesi gibi yazılı ve görsel yayınlar yapmak,
- Futbolda müsabaka sırasında ve müsabaka dışı dönemde doping kontrolü için örnek alım esaslarını ve yöntemlerini belirlemek,
- Tedavi Amaçlı Kullanım İstisnası başvurularını değerlendirmek üzere

sporcu sağlığı ve tedavisi konusunda deneyimli, Spor Hekimliği alanında ve doping mücadele konusunda engin bilgi birikimine sahip, en az üç (3) tıp doktorundan oluşan Tedavi Amaçlı Kullanım İstisnası Kurulu (TAKİK) oluşturmak,

- Tedavi Amaçlı Kullanım İstisnası başvurularını Tedavi Amaçlı Kullanım İstisnası Kurulu'na sevk etmek ve Tedavi Amaçlı Kullanım İstisnası Kurulu'ndan aldığı TAKİ onaylarını futbolcuya ve Dünya Doping Mücadele Ajansı'na bildirmek,
- Doping Kontrol Görevlilerini belirlemek ve doping kontrol örnek alma eğitim programlarını düzenlemek,
- Futbolcuların nerede olduğu bilgilerini almak ve takip etmek. Müsabaka sırasında ve müsabaka dışı antrenman döneminde örnek alma takvimini yapmak, Doping Kontrol Görevlilerini bilgilendirmek ve görevlendirmek,
- Doping Kontrollerinin talimatlara uygun şekilde yapılmasını sağlamak, gerektiğinde Doping Kontrolü sırasında uygulamalar ve denetlemeler yapmak,
- Doping Kontrol Laboratuvarından gelen analiz sonuçlarını WADA teknik talimatları uyarınca incelemek, değerlendirmek ve doping mücadele kural ihlali olup olmadığına karar vermek, sonuçların hangi futbolculara ait olduğunu tespit etmek ve sonucu TFF Hukuk Kurulu'na ve diğer ilgililere bildirmek,
- A örneğinde yasaklı madde bulunan futbolcuların B örneği analizi sırasında doping kontrol laboratuvarında hazır bulunmak,
- Doping Mücadele Kural İhlallerini Hukuk Kurullarına bildirmek.
- Futbolda Doping Mücadele konusunda araştırmalar planlamak ve yürütmek.

Oyuncuların seçimi ve örneklerin ulaştırılması

Müsabaka sırasındaki Doping Kontrollerinde her takımdan en az ikişer futbolcu doping kontrolüne alınır. Doping kontrolüne alınacak futbolcuların seçimi kural olarak kura yoluyla olur. Ancak gerekli görülen durumlarda Kurul veya Doping Kontrol Görevlileri, Doping Kontrolüne alınacak futbolcuların seçim kriterlerini kendileri belirleyebilir. Kura çekim işlemi müsabakanın devre arasında, Doping Kontrol Görevlileri

tarafından belirlenen yerde, genellikle doping kontrol odasında, takım ve TFF temsilcilerinin huzurunda yapılır. Tüm numaralar her takım için iki ayrı torbaya konur. Her torbadan 2 asil, 2 yedek numara çekilir. Numaralara bakılmadan asil ve yedek zarflarına konur.

Örnekler, WADA tarafından akredite edilmiş laboratuara, Doping Kontrol Görevlisi ile numune alma işlemi sona erdikten sonra ulaştırılır. Laboratuara gönderilen numune ve evrak hiçbir şekilde futbolcunun kimliğine ilişkin belge içermez.

Doping cezaları

TFF, doping mücadele kuralı ihlali bulduğu iddia edilen kişiler için bir yargılama süreci oluşturmuştur. Bu süreç, ilgili Disiplin Kurulu tarafından yürütülmektedir. Disiplin Kurulu, yargılama sürecinde doping mücadele kuralının ihlal edilip edilmediğini ve eğer ihlal edilmiş ise hangi yaptırımların uygulanacağını belirlemektedir. Disiplin Kurulu ve TFF Doping Mücadele Kurulu'nun doping mücadele kuralları ile ilgili olarak vemiş olduğu kararlara karşı Tahkim Kurulu'na itiraz edilebilir. Uluslararası düzeydeki futbolcuları ilgilendiren vakalarda verilen kararlara, yalnızca CAS nezdinde itiraz edilebilir.

Doping mücadelede TFF'nin çalışmaları

Dopingsiz spora ilişkin düzenlenen bilgilendirme ve eğitim programlarının temel ilkesi, sporun ruhunu dopingin zararlarından korumaktır. Bu tür programların başlıca amacı dopingi engellemektir. TFF, kendi imkân ve sorumlulukları dâhilinde ve diğer Doping Mücadele Kuruluşları ile işbirliği içinde hareket ederek dopingsiz spora yönelik bilgilendirme ve eğitim programlarını oluşturarak, uygulayıp değerlendirmektedir. Bu amaçla her sezon başında düzenlenen doping mücadele seminerleri, bilgilendirici 2 adet kitap ve broşürler ile federasyonun diğer kurullarının yaptığı seminerlerde doping mücadelenin öneminin anlatılması, bugün doping mücadelede geline başarıları noktaları temel taşlarını oluşturmaktadır.